

Országgyűlési Napló

***Dr. Hiller István, Jakab István, dr. Latorcai János
és Lezsák Sándor***
elnöklete alatt

Jegyzők: ***Gelencsér Attila, Gúr Nándor, Mirkóczki Ádám,
Móring József Attila, Schmuck Erzsébet***

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	10249
Napirenden kívüli felszólalók:	
<i>Schmuck Erzsébet</i> (LMP)	10249
<i>Szijjártó Péter</i> külgazdasági és külügyminiszter	10250
<i>Gúr Nándor</i> (MSZP)	10252
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	10254
<i>Volner János</i> (Jobbik)	10256
<i>Dr. Répássy Róbert</i> igazságügyi minisztériumi államtitkár	10258
<i>Dr. Vejkey Imre</i> (KDNP)	10259
<i>Hende Csaba</i> honvédelmi miniszter	10261
<i>Rogán Antal</i> (Fidesz)	10262
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	10264
Bejelentés vizsgáló-albizottság létrehozásáról	10265
Döntés ülésvezetési kérdésben	10265
A honvédek jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvény, valamint az azzal összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	10266
Felszólalók:	
<i>Dr. Galambos Dénes</i> , a Törvényalkotási bizottság előadója	10266
<i>Firtl Mátyás</i> , a Honvédelmi és rendészeti bizottság előadója	10267
<i>Kósa Lajos</i> (Fidesz)	10268
<i>Demeter Márta</i> (MSZP)	10272
<i>Schmuck Erzsébet</i> (LMP)	10275
<i>Dr. Staudt Gábor</i> (Jobbik)	10276
<i>Hende Csaba</i> honvédelmi miniszter válasza	10278
A víziközeledésről szóló 2000. évi XLII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	10281
A Nemzetközi Beruházási Bank megalapítása tárgyában, Moszkvában, 1970. július 10-én aláírt és 1990. december 20. napján módosított Egyezmény és az Egyezményhez csatolt Alapszabály, továbbá az ezek módosításáról szóló Jegyzőkönyv, valamint a Jegyzőkönyv részes államává váláshoz kiadott értesítések kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	10282
A Gazdasági Versenyhivatal 2013. évi tevékenységéről és a versenytörvény alkalmazása során szerzett, a verseny tisztaságának és szabadságának érvényesülésével kapcsolatos tapasztalatokról szóló beszámoló elfogadásáról szóló országgyűlési határozati javaslat határozathozatala	10282
Az alapvető jogok biztosának és helyetteseinek 2013. évi tevékenységéről szóló beszámoló elfogadásáról szóló országgyűlési határozati javaslat zárószavazása	10282
A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	10283

A Budapesti Agglomeráció Területrendezési Tervéről szóló 2005. évi LXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	10283
A Quaestor-károsultak kárrendezését biztosító követeléskezelő alap létrehozásáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés	10283
Zárószavazás	10284
A halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló 2013. évi CII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés	10284
Zárószavazás	10286
Az állami földvagyon kezelésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés	10286
Tárgyalási szünet elrendelése	10287
Döntés a zárószavazás elhalasztásáról	10288
A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés	10288
Zárószavazás	10290
A honvédek jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvény, valamint az azzal összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés	10290
Zárószavazás	10292
A Magyar Honvédségnek az Iszlám Állam elnevezésű terrorszervezet elleni nemzetközi fellépésben való részvételéről szóló országgyűlési határozati javaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés	10292
Zárószavazás	10292
Az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés	10292
Zárószavazás	10293
A termőföld védelméről szóló 2007. évi CXXIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés	10293
Zárószavazás	10294
A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés	10294
Zárószavazás	10294
Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés	10295
Zárószavazás	10295
Egyes ingatlan-nyilvántartással és földméréssel összefüggő törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés	10295
Zárószavazás	10296

Döntés önálló indítványok tárgysorozatba vételéről 10297

A polgárorségről és a polgárőri tevékenység szabályairól szóló 2011. évi CLXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája 10297

Dr. Hörcsik Richárd (Fidesz), a napirendi pont előadója 10297

Felszólalók:

Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár 10301

Firtl Mátyás, a KDNP képviselőcsoportja részéről 10301

Dr. Harangozó Tamás, az MSZP képviselőcsoportja részéről 10303

Mirkóczki Ádám, a Jobbik képviselőcsoportja részéről 10307

Dr. Schiffer András, az LMP képviselőcsoportja részéről 10309

Dr. Harangozó Tamás (MSZP) 10311

Dr. Hörcsik Richárd (Fidesz) előterjesztői válasza 10311

A banki elszámolás során tapasztalt visszaélések elleni fellépéshez szükséges törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája 10313

Dr. Gulyás Gergely (Fidesz), a napirendi pont előadója 10313

Felszólalók:

Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár 10316

Witzmann Mihály, a Fidesz képviselőcsoportja részéről 10317

Dr. Tóth Bertalan, az MSZP képviselőcsoportja részéről 10322

Dr. Vejkey Imre, a KDNP képviselőcsoportja részéről 10325

Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselőcsoportja részéről 10326

Schmuck Erzsébet, az LMP képviselőcsoportja részéről 10332

Witzmann Mihály (Fidesz) 10334

Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár 10337

Szilágyi György (Jobbik) 10337

Z. Kárpát Dániel (Jobbik) 10340

Witzmann Mihály (Fidesz) 10340

Z. Kárpát Dániel (Jobbik) 10341

Dr. Gulyás Gergely (Fidesz) előterjesztői válasza 10344

Az energiahatékonyságról szóló törvényjavaslat általános vitája 10347

Szabó Zsolt nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója 10348

Felszólalók:

Németh Szilárd István, a Fidesz képviselőcsoportja részéről 10351

Dr. Tóth Bertalan, az MSZP képviselőcsoportja részéről 10352

Dr. Latorcai János, a KDNP képviselőcsoportja részéről 10356

Keppli Lajos, a Jobbik képviselőcsoportja részéről 10358

Dr. Szél Bernadett, az LMP képviselőcsoportja részéről 10361

Heringes Anita (MSZP) 10366

Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz) 10368

Dr. Józsa István (MSZP) 10370

Sallai R. Benedek (LMP) 10374

Kiss László (MSZP) 10377

Szabó Zsolt nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza 10379

Egyes energetikai tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája 10381

Németh Szilárd István (Fidesz), a napirendi pont előadója 10381

Felszólalók:

Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár 10385

Dr. Latorcai János, a KDNP képviselőcsoportja részéről 10387

Dr. Tóth Bertalan , az MSZP képviselőcsoportja részéről	10390
Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	10393
Dr. Szél Bernadett , az LMP képviselőcsoportja részéről	10396
Kepli Lajos (Jobbik)	10401
Dr. Józsa István (MSZP).....	10402
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	10405
Volner János (Jobbik)	10408
Apáti István (Jobbik).....	10411
Dr. Józsa István (MSZP).....	10411
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	10411
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	10412
Kepli Lajos (Jobbik)	10413
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	10414
Németh Szilárd István (Fidesz) előterjesztői válasza.....	10414

A megyei könyvtárak és a megyei hatókörű városi múzeumok feladatának ellátását szolgáló egyes állami tulajdonú vagyontárgyak ingyenes önkormányzati tulajdonba adásáról szóló törvényjavaslat általános vitája

Simon Róbert Balázs (Fidesz), a napirendi pont előadója

10417

Felszólalók:

Dr. Hoppál Péter emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	10419
Halász János , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	10421
Dr. Hiller István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	10422
Apáti István , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	10426
Kiss László (MSZP)	10428
Szilágyi György (Jobbik).....	10430
Gúr Nándor (MSZP).....	10432
Dr. Hoppál Péter emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	10433
Szilágyi György (Jobbik).....	10436
Dr. Hoppál Péter emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	10437
Simon Róbert Balázs (Fidesz) előterjesztői válasza	10438

A diákok iskolaszövetkezeti munkavállalásának, és a megváltozott munkaképességű személyek munkaerő-kölcsönzés keretében történő foglalkoztatásának elősegítéséről szóló törvényjavaslat általános vitája.....

Szatmáry Kristóf(Fidesz), a napirendi pont előadója

10439

Felszólalók:

Orbán Gábor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	10442
Pócs János , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	10442
Gúr Nándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	10443
Farkas Gergely , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	10447
Kiss László (MSZP)	10449
Pócs János (Fidesz)	10450
Gúr Nándor (MSZP).....	10451
Orbán Gábor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	10454
Gúr Nándor (MSZP).....	10455
Kiss László (MSZP)	10455
Gúr Nándor (MSZP).....	10457
Szatmáry Kristóf (Fidesz) előterjesztői válasza	10457

Napirenden kívüli felszólalók:

Magyar Zoltán (Jobbik).....	10460
Kiss László (MSZP)	10462
Kepli Lajos (Jobbik)	10464

Az ülésnap bezárása	10466
----------------------------------	-------

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter és L. SIMON LÁSZLÓ államtitkár, DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter és DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter, DR. ARADSZKI ANDRÁS és SZABÓ ZSOLT államtitkárok, HENDE CSABA honvédelmi miniszter és VARGHA TAMÁS államtitkár, SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, DR. CZOMBA SÁNDOR, ORBÁN GÁBOR és TÁLLAI ANDRÁS államtitkárok, DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter, BALOG ZOLTÁN emberi erőforrások minisztere, DR. HOPPÁL PÉTER és DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkárok, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
21. ülésnapja
2015. április 14-én, kedden
(9.03 óra - Elnök: Lezsák Sándor
Jegyzők: Gelencsér Attila és Schmuck Erzsébet)

ELNÖK: (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 21. ülésnapját megnyitom. Tájékoztatatom önöket, hogy az ülés vezetésében Schmuck Erzsébet és Gelencsér Attila jegyzők lesznek segítségemre.

Köszöntöm tisztelettel kedves vendégeinket és mindazokat, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon **napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Schmuck Erzsébet képviselő asszony, a Lehet Más a Politika képviselője: „Az ENSZ őszi ülészakán napirendre kerülő fenntartható fejlődési célok és az ehhez kapcsolódó hazai helyzet” címmel.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! A millenniumi fejlesztési célok teljesítésének határideje 2015-ben lejár. Jelenleg folyik a fenntarthatósági követelményeket szem előtt tartó 2015 utáni agenda kidolgozása, amelyet várhatóan az ENSZ őszi közgyűlése fogad el.

Az ENSZ 2013 májusában tette közzé a 2015 utáni időszakra javasolt fenntartható fejlődési célokat, amely 17 célt és 169 alcélt tartalmaz. A felsorolt célok nem ismeretlenek, hiszen 2000-ben 189 ENSZ-tagállam kötelezte el magát amellett, hogy 2015-ig a napi 1 dollárnál kevesebből élők és az éhínségtől szenvedők arányát felére csökkentik, elérik, hogy minden fiú és lány befejezze az általános iskolát, biztosítják a környezeti fenntarthatóságot, visszafordítják a környezeti erőforrások csökkenését, felére csökkentik az arányát, akik tartósan nem jutnak egészséges ivóvízhez.

E célok legtöbbjének teljesítésében sajnos a világ csődöt mondott. A 2011-es hivatalos statisztikák szerint a világon több mint 3 milliárd ember él napi kevesebb, mint 2,5 dollárból, ennek feléből vagy annál kevesebből pedig 1,3 milliárdan. A Földön 1 milliárd gyermek él szegénységben, ezek közül naponta 8500 hal meg az éhezés miatt. Ugyan a statisztikák szerint valamelyest sikerült a mélyszegénységben élők számát csökkenteni, ez azonban nem sokat jelent. Egyrészt azért, mert a szegénységi küszöböt nem inflációkövetően emelték fel, másrészt pedig a jövedelmek növekedése sokkal erőteljesebb az anyagilag jómódúak körében, mint a szegénységben élőkénél. A jövedelmi szakadék nőtt a szegények és a gazdagok között.

A jövedelemszegénységgel együtt a más javaktól való megfosztottság is nő. Például a Föld vízkészletének 85 százalékát a világ népességének 12 százaléka használja.

A környezeti fenntarthatóság vonatkozásában kimondottan rossz a helyzet. Az éghajlatváltozás már jelenleg is évi 300 ezer ember halálát okozza, és kétséget kizáróan kapcsolatba hozható a világon megindult menekültáradattal és az egyre rosszabb mezőgazdasági terméskilátásainkkal. Az éghajlat változása kihat a biológiai sokféleség soha nem látott mértékű csökkenésére és a talajpusztulásra is.

A szociális és környezeti problémák felszámolásában az Európai Közösség és hazánk sem jeleskedik. A legtöbb tagállamban 2008-hoz képest nőtt a szegénység által fenyegetett népesség aránya. 2013-ban öt olyan tagállam volt, ahol a lakosságnak több mint harmadát fenyegette a szegénység. Köztük van Magyarország is. Gyerekszegénységben Magyarország a sereghajtók között van az Európai Unión belül. A legkisebb, 7 év alatti gyerekek 42,4 százaléka él nálunk szegénységben, és a súlyos anyagi depriváció tekintetében sem állunk sokkal jobban.

Amíg a gazdasági növekedés és szegénység kezelése érdekében a kormány az elmúlt években tett bizonyos lépéseket, addig a környezeti fenntarthatóság kérdése teljesen lekerült a napirendről, a környezetvédelem korábbi intézményrendszere mára szinte teljesen felszámolásra került.

Tisztelt Országgyűlés! Magyarország mint a világtársadalom része és az ENSZ-folyamat részese nem tudja elkerülni, hogy a fenti kérdésekkel szembenézzen. Ennek ellenére hazánk vezető politikusainak gondolkodását és cselekedeteit nem hatja át a fenntartható fejlődés. Hiányzik annak a megértése, hogy a fenntartható fejlődés nem szociális, nem környezeti és nem gazdasági ügy, hanem mindhárom egyszerre, egy rendszerben; vagyis olyan új minőségű gazdasági növekedés, amely szociálisan igazságos és a környezeti terhelések abszolút mértékű csökkentése mellett valósul meg.

A szociális és környezeti kérdéseket tehát nem a fejlesztéseken kívül, hanem azokkal együtt, egy időben kell megoldani.

Éppen ezért tisztelettel felhívom miniszter úr figyelmét arra, hogy itt lenne az ideje a kormányzati munkába beemelni a fenntartható fejlődés gondolatát, a környezeti és szociális szempontok érvényre juttatását a fejlesztésekkel kapcsolatos döntéshozásban, végül, de nem utolsósorban az ENSZ-folyamat magyarországi vonatkozásainak érthetővé és átláthatóvá tételét a társadalom számára. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Az elhangzottakra a kormány nevében Szijjártó Péter külügyminiszter úr fog válaszolni.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Asszony! Köszönöm szépen először is a felvetését, tekintettel arra, hogy az kétségtől időszerű és magyar nemzeti szempontból fontos kérdést érintett.

Általánosságban, mielőtt a konkrétumokra rátérnék, szeretném önnek elmondani, hogy azért is vettük örömmel a felvetését, mert a multilaterális diplomáciára a korábbiaknál nagyobb figyelmet fordít a jelenlegi magyar külpolitikai és külgazdasági gondolkodás. A multilaterális diplomáciát nemzeti érdekérvényesítésünk és nemzeti érdekmegjelenítésünk egyik rendkívül fontos eszközének tartjuk, ezért az ENSZ-ben való magyar szerepvállalás aktivizálását is fontos célkitűzésként állítottuk magunk elé.

Először is szeretném önnek elmondani, hogy a multilaterális diplomácia 2015-ben a fenntartható fejlődésre és az ezzel szoros összefüggésben megvalósuló nemzetközi folyamatokra fókuszál. Tehát ha tetszik, akkor önnek az a felvetése, hogy a fenntartható fejlődésre való koncentráció jelenjen meg a kormány politikájában, már most meghallgatásra talált, tekintettel arra, hogy a meghozandó döntések gyakorlatilag évtizedekre határozzák meg a nemzetközi gazdasági és társadalmi fejlődés irányát és ezen belül a magyar gazdaság, illetve egész Magyarország mozgásterét is.

Tisztelt Képviselő Asszony! A 2012-ben megrendezett Rio+20 ENSZ fenntartható fejlődési konferencián ugyebár döntés született a millenniumi fejlesztési célok teljesítési határidejének lejártával a fenntarthatóság követelményeit beépítő új, globális agenda előkészítéséről a 2015 utáni időszakra.

(9.10)

Ezen keretrendszer kialakításának az egyik legfontosabb eszköze az ENSZ Közgyűlés azon nyitott munkacsoportja volt, amelynek egyik társelnöki funkcióját éppen egy magyar diplomata, Kőrösi Csaba, a New York-i ENSZ-képviselőnk volt vezetője látta el. Azt is bizonyára tudja, hogy a legutóbbi esztendő szeptember 10-én az ENSZ Közgyűlés konszenzussal fogadott el egy jelentést üdvözlő határozatot, amely szerint a jelentésben szereplő javaslatok alapul szolgálnak a fenntartható fejlődési célok 2015 utáni, keretrendszerbe történő beillesztéséhez.

Ön pontosan idézte, tisztelt képviselő asszony, hogy a javaslatcsomag 17 célt és 169 alcélt tartalmaz, és abban is tökéletesen igaza van önnek, hogy ezek teljesítésében a világ meglehetősen vitathatóan teljesített sajnos az elmúlt időszakban.

Szeretném önt tájékoztatni a fenntartható fejlődési tárgyalások állásáról. A keretrendszer kialakítására irányuló kormányközi tárgyalások két fő folyamaton alapulnak. Az egyik folyamat a fejlődési célok véglegesítését és az ahhoz vezető keretrendszer, illetve eszközrendszer meghatározását végzi, a másik pedig a végrehajtáshoz szükséges finanszírozás megteremtésére koncentrál.

Tisztelt Képviselő Asszony! Szeretném önnel végezetül ismertetni a magyar kormányzati álláspontot ezzel kapcsolatban. Először is, a magyar kormány nemcsak folyamatosan figyelemmel követi, hanem

aktívan vesz részt a vonatkozó tárgyalásokon, amelyek a 2015 utáni fejlesztési keretrendszert dolgozzák ki. Elkötelezettek vagyunk a fenntartható fejlődési célokat és alcélokat kitűző, magyar társelnöklettel működött, nyitott munkacsoport javaslatának megtartása mellett.

Tisztelt Képviselő Asszony! Egyértelmű álláspontunk tehát, hogy szeretnénk elkerülni ezeknek a korábban meghatározott céloknak és alcéloknak az újratárgyalását, illetve a tárgyalások újramegnyitását. Végezetül pedig van egy álláspont, ahol nem értünk egyet az Európai Unió közösnek szándékozott álláspontjával, amely 0,7 százalékos arányt feltételez a fejlesztési programokban való részvétel és a bruttó nemzeti jövedelem arányában.

Mi azt gondoljuk, hogy a 2002 után az Európai Unióhoz csatlakozott országok esetében egy 0,33 százalékos ODA/GNI-t elirányzó célkitűzés melletti, 2030-ig szóló vállalás lenne az ésszerű cél. Ehhez képest az Európai Unió álláspontja jelenleg úgy tűnik, hogy a kollektív 0,7 százalékos arány irányába fog mutatni, de ezen a kérdésen is dolgozunk, és folyamatosan egyeztetünk. Igaza van a képviselő asszonynak abban, hogy nagyon fontos összetett és összkormányzati feladat, ami a fenntartható fejlődésre vonatkozik, illetve ahhoz kapcsolódik, ezért a kormány a jövőben is az érintett szervezetekkel és a parlamenttel együttműködésben kíván ezen a területen dolgozni.

Köszönöm szépen még egyszer a téma felvetését a képviselő asszonynak, önöknek pedig köszönöm a figyelmet. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm, Szijjártó miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Gúr Nándor képviselő úr: „Normális életet Magyarországon!” címmel. Öné a szó, jegyző úr.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nemcsak a világban, mint ahogy az előbbieken szó esett róla, hanem Magyarországon is cudar állapotok vannak, egyszerűen abból kifolyólag, hogy az elmúlt öt esztendőben tovább mélyítik a problémákat, tovább szélesítik a különbségeket gyakorlatilag a szegények és a tehetősek viszonylatában. *(Dr. Rétvári Bence: Ez nem igaz.)*

Nagyon egyszerű a képlet. Látható módon, míg öt évvel ezelőtt gyakorlatilag volt akkor is nehéz helyzet, nélkülözés, a gyermekek 20-21 százaléka ilyen állapotban élte a mindennapjait, mára odáig jutottunk, hogy szinte minden második gyermek nélkülöz. Ez az egyik legnagyobb problémája az országnak szerintem. Ezen változtatni kellene. Önök 2010-et megelőzően olyan ígéreteket tettek, hogy radikális adócsökkentést fognak tenni, hogy a gazdaságban 1 millió új munkahelyet fognak teremteni, a bérek radikálisan növekedni fognak. Ezzel szemben a helyzet pedig az, hogy átlagszámokról lehet beszélni, hogy jobb a szituáció. Czomba képviselőtársam, államtitkár úr majd biztos ilyen mesét el is fog mon-

dani a parlamentben, de látható módon pont azok, akik kicsi jövedelemmel bírnak, nem nyertesei ennek a történetnek.

A foglalkoztatás tekintetében pedig folyamatosan csak a hazudozással találjuk magunkat szembe. Szembe hazudják az embereket, be akarják csapni őket, higgyék el, hogy jobb az életük, miközben teszi ezt még a kormány szóvivője is különféle orgánumon keresztül, meg hirdetik is. Olyan számokat használnak, hogy 450 ezer fővel nőtt a versenyszférában foglalkoztatottak száma, miközben ha valaki csak a KSH adatait, nem mást, a KSH adatait megnézi, akkor látja, hogy négy év leforgása alatt 2010-ről 2014-re nem több, mint 14-15 ezer fős ez elmozdulás; nem 500 ezer, mint ami öt év alatt be kellett volna hogy következzen az ígéretek alapján.

De nemcsak a foglalkoztatás tekintetében találjuk magunkat szembe a hazugságokkal, hanem ha munkanélküliségről van szó, akkor azt látjuk, hogy mindenkit, akit csak lehet, kilöknék az ellátórendszerből, a szociális juttatásokhoz való hozzáférés lehetőségét megnehezítik az ellehetetlenült emberek számára.

S hogy néznek ki a bérek? A bérek úgy néznek ki, tisztelt képviselőtársaim, hogy mondjuk, az a közfoglalkoztatott ember, aki 2010-ben 60 200 forintot keresett, ennyit kapott kézbe, az elhíresült 47 ezer után mára odajutottunk, hogy 52-53 ezer forintot keres, aminek persze a vásárlóértéke, ha bemegy a boltba, akkor nagyjából egyharmaddal kevesebb, mint amennyi 2010-ben volt. A kétharmados kormány elvette a közfoglalkoztatottak bérének egyharmadát.

A minimálbéres ember hogy áll ezzel a helyzettel? Úgy áll, hogy ma 68 750 forintos nagyságrendű minimálbére van, amit kézbe kap, ami 5 ezer forinttal kevesebbet ér vásárlóerő-értéken, mint 2010-ben. De a közszférában is öt év óta, mióta önök kormányoznak, gyakorlatilag változatlan a köztisztviselői illetményalap: 38 650 forint. Ez azt jelenti, hogy ez az első olyan kormányzási időszak - az elmúlt, hátunk mögött lévő orbáni és a mostani egy év -, amikor nem változott pozitív értelemben a köztisztviselői illetményalap.

Olyan szabályozási rendszert alakítottak ki - a munka törvénykönyvét -, amivel megint csak azokat az embereket szorították meg leginkább, akik leginkább segítségre szorulnak rá. Pótlékokat vettek el, olyan kollektív szerződési behatárolásokat tettek, ami az ő helyzetüket nehezíti meg, de ezenkívül gyakorlatilag az érdekképviselők számára is ellehetetlenítették a helyzetet. Mondhatni, olyan szituációt hívtak életre, hogy például a nemzetbiztonság területén már nem lehet szakszervezetet sem működtetni. És megkülönböztetnek embereket: van, akinek jár pótszabadság, van, akinek meg nem jár.

A Magyar Szocialista Párt pont ezekből a helyzetekből kiindulva az elmúlt hetekben, hónapokban több országgyűlési határozattervezetet nyújtott be, amelyeket persze önök zsigerből elutáltak, amelyek

arról szóltak, hogy egy olyan munka világát, környezetet teremtsünk a munkatörvénykönyv újraszabályozásán keresztül, ami normalisabb szituációt hoz és munkabékét erősít; hogy a dolgozói szegénység tekintetében lépjünk előre és könnyítsük a helyzetet; hogy a bérek tekintetében kézzelfogható változtatásokat hozzunk az emberek számára és ne olyan helyzetet szüljünk, ahol 500-600 ezer ember elhagyja az országot gazdasági menekültként.

Egy szó mint száz: olyan világot kell építeni, ahol nem az önök, az önökhöz kapcsolódó pereputyok gazdagodnak mértéktelenül, hanem az emberek számára alakul ki egy jobb, élhetőbb, normalisabb ország. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol az elhangzottakra.

(9.20)

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Muszáj reagálni azokra a téves állításokra, amelyeket Gúr Nándor képviselőtársam mondott, hiszen minden részéről nagyon sok mindent lehetne cáfolni. Hadd kezdjem a legfrissebbel, amit ön mondott azoknak a gyermekeknek a helyzetével kapcsolatban, akiknek a szülei valamilyen oknál fogva nem tudnak megfelelő étkeztetést adni. Ön is talán megismerhette, az elmúlt héten döntött a kormány arról, hogy az eddigi 92 ezer gyermek helyett idén szeptembertől 320 ezer gyerek számára jár a napi többszöri, háromszori ingyenes étkezés *(Bangóné Borbély Ildikó: Lázár már negyedszer jelentette be! Öt éve mondjátok!)* a köznevelés intézményrendszerében. *(Az elnök csenget.)*

Ez az a lépés, amit a szocialista kormányok is megtehettek volna, de nem tették meg. Ők is kiterjeszthették volna azokra a gyerekekre az ingyenes közétkeztetés lehetőségét, akik szüleinek és háztartásuknak a jövedelme egy főre vetítve kevesebb, mint a minimálbér 130 százaléka, ráadásul önöknél a minimálbér jóval kisebb is volt *(Gúr Nándor: Ezt gondold végig! Gondold végig, amiket mondasz!)*, hiszen önök a minimálbért harmadakkora sebességgel emelték csak meg, mint a Fidesz-KDNP-kormányzat. *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)* Ne feledjük, hogy a Fidesz-KDNP volt az, aki 17 ezer forintról 50 ezerre emelte az első négyéves ciklusában a minimálbért *(Az elnök csenget.)*, önök nyolc év alatt ezt 50 ezer forintról alig 70 ezer forintra emelték *(Gúr Nándor: A bruttóját.)*, mi pedig 70 ezer forint fölől most már 100 ezer forint fölé emeltük a minimálbér összegét. Nyilván ehhez képest kell mérni...

ELNÖK: Államtitkár úr, egy pillanatra megszakítom. Kedves jegyző úr, képviselő úr, több mint öt

perce volt, hogy elmondja a gondolatait (*Gúr Nándor: El is mondtam.*), és lesz ezt követően is. Legyen olyan kedves, csendesesen hallgassa végig a választ. Köszönöm szépen. (*Gúr Nándor: Ha a valóságról beszél, akkor igen.*) Ezt majd a szünetben beszéljék meg vagy egy újabb napirend előtti felszólalásban. Köszönöm, jegyző úr. (*Gúr Nándor közbeszól.*) Ne kelljen figyelmeztetnem, jegyző úr! Tessék!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr, akkor folytatnám. Tehát a szocialista kormányok csigatempójához képest azért a Fidesz-KDNP sokkal nagyobb mértékben tudta és akarta a minimálbért megemelni. Ennek egy oka volt, hogy a Fidesz-KDNP a munkavállalók érdekében kívánt tenni, akik dolgoznak nap mint nap, hétfőtől péntekig, és nem azoknak a cégeknek az érdekében, akiknek csak az olcsó munkaerő fontos, hiszen azokat az embereket sokkal könnyebben kiszolgáltatta az egykori MSZP-kormányzat, mint ahogy most a Fidesz-KDNP igyekszik a bérekben is a béremelések politikájára lépni.

Beszélhetünk akár a pedagógusokról, akikről ön is tudja, 2013-ban 32 milliárd forinttal többet fordítottunk az ő bérükre (*Közbeszólások az MSZP sorából. - Az elnök csenget.*), 2014-ben 120 milliárdot még ezen felül, és mindezekre ráemeltünk még 38 milliárdot ebben az esztendőben, amelyben például a pedagógusok bérét növeltük. De beszélhetnénk arról a 76 milliárd forintról, amit az egészségügyben dolgozók béremelésére fordított a kormány, arról a tizen-egynéhány milliárd forintról, 12-14 milliárd forintról, amit a szociális ágazatban kezdő lépésként tudott adni, de nyilván folytatni szeretné a szociális dolgozóknak a kormányzat, vagy azokról a döntésekről, amelyeket ma is meghozunk, és amelyek a rendvédelmi dolgozók számára több év alatt egy 50 százalékos bérfeljavítást kínálnak.

Ezek valódi döntések, ilyenekről a szocialista kormányok nem tudnak beszámolni, csak arról, hogy elvették az emberek 13. havi bérét, akik a közszférában dolgoznak közalkalmazottként, ez 8 százalékos bércsökkenés. Ha valaki 8 százalékkal hozzájárult ahhoz, hogy csökkenjen a közszférában dolgozók bére és a nyugdíjasoknak is a nyugdíja, akkor azután furcsának tartom, hogy kevesli, hogy a pedagógusok esetében 30-40 százalékos bérfeljavítást folytat ez a kormány.

De azt is elmondhatom önnek, hogy négy év alatt, az előző négy évben - ha már ön is a gyermekek helyzetét hozta előre - mégiscsak ez a kormány volt az, amelyik 29 milliárdról 58 milliárdra növelte azt a költségvetési összeget, amelyet a gyermekek étkeztetésére fordítunk. És az is beszédes, hogy az előző kormányokkal ellentétben ennek a kormánynak az európai uniós fejlesztési pénzek szétosztásánál az első olyan operatív program, amit elfogadtatott Brüsszelben, az az ételcsomagprogram volt - a rászoruló személyeket támogató operatív program, ahogy

ezt Brüsszelben hívják -, és ennek a költségeire fogadtunk el 30 milliárd forintot, minden mást megelőzve a leginkább rászorulóknak, a kisgyerekek étkeztetésére hívjuk le ezeket az uniós pénzeket is.

Azt kell mondjam, hogy azzal szemben, amit ön is és Schmuck Erzsébet mondott, ha az Eurostat által validált magyarországi szegénységi adatokat nézzük, akkor azoknak az embereknek a száma, akik ki vannak téve valamilyen módon a szegénység kockázatának, nos, az ő számuk az elmúlt időszakban 241 ezer fővel csökkent, és erre mindnyájan büszkék lehetünk, hogy ennyivel kevesebb ember van kitéve a szegénység kockázatának. Többek között ez a munkahelyteremtésnek is köszönhető, mert mi nem 250 ezerrel növeltük a munkanélküliek számát, mint önök, ahogy tették, hanem 400 ezerrel növeltük azoknak a számát, akiknek munkája van. És ha a szociális kiadások részét nézem, ha abba beleszámítom a közfoglalkoztatásra szánt összegeket is, ez az előző évi 376 milliárdról idén 411 milliárd forintra nőtt.

Ennek megvannak az eredményei, tisztelt képviselő úr, mert már azok száma, akik anyagi okból nem tudnak üdülni menni, mégiscsak két év alatt 700 ezer fővel csökkent, azoknak a száma, akik nem tudják megengedni maguknak kétnaponta a húsfélfogyasztását, majdnem 500 ezerrel csökkent, és azoknak a száma, akiknek nem volt megfelelő a lakásuk fűtése, mert anyagi okból nem tudták kifizetni a rezsizsámlájukat, negyedmillióval, 250 ezer fővel csökkent, s ennek köszönhető az, hogy a közműtarozások is 15 százalékkal csökkentek a másik oldalon. (*Az elnök csenget.*) De szintén az, hogy az emberek egy kicsit többet megengedhetnek, annak jele az is, hogy akár az autót vásárlások száma is 20 százalékkal nőtt, miközben 70 ezerrel kevesebb mondta azt, hogy anyagi okból nincsen kocsija.

Azt mondhatjuk tehát, tisztelt képviselő úr, hogy az ország ezeken a területeken jól teljesít, és azok az emberek, akik minden hétköznap munkába indulnak, számíthatnak a kormányra és jobban élnek ma. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Volner János, a Jobbik képviselője: „Miért kezdeményezett vizsgálóbizottságot a brókerbotrány miatt a Jobbik?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. El is szeretném mondani, képviselőtársaimnak, hogy miért álltunk elő ezzel a vizsgálóbizottsági kezdeményezéssel. Látni lehet azt az eddig megismert adatokból, hogy egy 15 éve tartó lopássorozatáról van szó, és látni lehet azt is, hogy ezzel az érintett brókercéghalmazzal a Fidesz is meg a szocialista kormányok is rendkívül jó kapcsolatot ápoltak. Meg lehet állapítani azt, hogy az egyik érintett bróker cég, a Buda-Cash vezetésében olyan ember dolgozott, aki a Bajnai-kormányba ment át a Buda-Cashból. A

Quaestor-ügyben is meg lehet állapítani azt, hogy a Gyurcsány-kormány idején történt állami kezességvállalás az adófizetők pénzéből közel 17 milliárd forint értékben, és 2002-2010 között, a szocialista kormányok időszakában 300 milliárd forint közpénzt kaptak a brókercégek, annyi értékben tőzsdéztek az adófizetők pénzével. Azt tehát teljesen egyértelműen meg lehet állapítani, hogy a szocialista kormányok nyakig sárosak voltak ebben a brókerbotrányban, maguk is felelőtlenül gazdálkodtak a közpénzekkel.

A Fidesz 2010-ben oly módon segítette a Quaestort, hogy eltussolta a Quaestor ügyében tett feljelentést, nem ellenőrizte le ezzel egy időben a cégcsoportot, ugyanúgy 2010-ben eltussolták azt a feljelentést, amit én tettem 171 milliárd forintos károkozásért a Postabank-ügyben. Itt a magyar állam képviseletében eljáró ügyvédek kifuttatták a jogorvoslati határidőből a keresetet, és ilyen módon elévült a magyar állam követelése, ezért sem felelt senki. Aztán négy és fél éven keresztül nem ellenőrizték le a brókercégeket, majd pedig idén, március 15-én, a brókerbotrány közepén kitüntette a Fidesz Szász Károlyt, azt az embert, aki három éven keresztül irányította a magyar pénzügyi felügyeletet ebből a bizonyos öt-éves ellenőrzési ciklusból, amikor nem sikerült egyetlen ilyen brókercéget sem leellenőriznie a Magyar Nemzeti Banknak.

A későbbiek folyamán teljesen egyértelműen megállapítható volt az is, hogy a 2010 novemberében benyújtott 24 darab jobbkios módosító javaslatot, amit személy szerint én jegyeztem, a szocialisták és a Fidesz nagykoalícióban szavazta le az Országgyűlésben. Éppen ezért használjuk, tisztelt képviselőtársaim, mi erre a formálódó nagykoalícióra a Quaestor-koalíció kifejezést, hiszen itt nem egyébről van szó, mint amikor megpróbáltuk megemlíteni a személyes felelősségvállalás határát, akkor leszavazta ezt a teljes Fidesz-frakció itt a plenáris ülésen, és leszavazta ezt a teljes szocialista frakció is. Ilyen módon mentetik a bankárokat és a csaló brókereket. Akkor, amikor itt a parlamenti szinten megnézi valaki, hogy mi zajlik, természetesen nagyon keményen fogalmaznak a fideszes és a szocialista képviselők is, akkor, amikor a szavazásokra sor kerül, érdekes módon ez a keménység már elillan, felmentik a csaló brókereket és bankárokat.

Azt is érdemes megnézni, hogy ki milyen időszakokra vonatkozóan szeretne vizsgálóbizottságot felállítani. A Fidesz a 2010 előtti időszakot vizsgálná csak, a szocialistákat, a szocialisták csak a 2010 utáni időszakot vizsgálnák, csak a Fidesz időszakát, holott egyébként teljesen egyértelmű, hogy egy 15 éve tartó lopássonorban ki kell vizsgálni mindenkinek, minden kormányzati ciklusnak a saját felelősségét. Akinek nincs takargatnivalója, az ezt elvállalja.

(9.30)

A Jobbik meg fogja bízni a mögöttem a páholyban helyet foglaló Damm Andrea ügyvédnőt azzal,

hogy vizsgálja ki a Quaestor-ügyet nagyon alaposan, minden jogi fórumon képviselje egyrészt a károsultakat, másrészt derítse ki az igazságot - akár európai uniós szintéig elvive ezt az ügyet -, hogy pontosan mi történt ebben az ügyben.

Végül, de nem utolsósorban, követeljük a választ arra, hogy ha a Fidesz valóban el akarja számoltatni a bank- és brókerbotrányok felelőseit, akkor hogyan fordulhat vajon elő az a csoda, hogy 12 éve - tizenkét éve! - nincs felelőse a K&H-s Kulcsár-ügynek, azóta még elsőfokú ítélet sem született.

Követeljük továbbá annak a megválaszolását is - és nagyon kérem az államtitkár urat, hogy ne beszéljen mellé -, mikor fogja a kormány nyilvánosságra hozni azoknak az adatait, akik az utolsó időszakban pénzt vettek ki a Quaestorból. Erős ugyanis a gyanú, hogy szoros politikai érintettség, gazdasági holdudvarok érintettsége kimutatható ebben az ügyben, és a gyanút az is táplálja, hogy csak a Quaestorkárosultakra (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.) vonatkozik ez a kárpótlás, másokra nem.

Egyértelmű választ várunk erre, államtitkár úr. Köszönöm szépen. (Taps a Jobbik soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Az elhangzottakra a kormány nevében Répássy Róbert államtitkár úr fog válaszolni.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Egy mondatával mindenképpen maximálisan egyetértek, amely szerint a szocialista kormányok nyakig sárosak voltak ebben a brókerbotrányban, mondta Volner János, aki többek között a következő országgyűlési képviselőkkel együtt kezdeményezett vizsgálóbizottságot a szocialista kormányok felelősségének kivizsgálására: Tóbiás Józseffel, Gögös Zoltánnal, Lukács Zoltánnal, Tóth Bertalánnal, Hiszékeny Dezsővel, Varga Lászlóval, Bárándy Gergellyel, Kunhalmi Ágnessel, Burány Sándorral, Hiller Istvánnal, Mesterházy Attilával, Legény Zsolttal (Közbeszólások a Jobbik soraiból: És?), Gúr Nándorral, Horváth Imrével, Szabó Sándorral, Korózs Lajossal, Kiss Lászlóval, Heringes Anitaival, Demeter Mártával (Közbeszólások a Jobbik soraiból.) és Harangozó Tamással.

Tisztelt Ház! Tisztelt Tévénézők! Ha valaki nem tudná, ez tehát nem a Jobbik képviselőcsoportjának a kezdeményezése, hanem a Jobbik és az egyesült baloldal kezdeményezése arra, hogy - ahogy Volner János fogalmazott - a szocialista kormányok felelősségét megvizsgálja. (Kunhalmi Ágnes: Ezért tartotok ott, ahol tartotok!)

Ha valaki azt hiszi, hogy ez a társaság ki fogja vizsgálni a szocialista kormányok felelősségét, akkor, azt hiszem, téved, ezzel szemben az Országgyűlés albizottságot hozott létre a brókerbotrányok felelőseinek kivizsgálására. (Dr. Józsa István közbeszól.) Ez a brókerbotrány-albizottság a tegnapi napon meg is

kezdte a működését, ebben egyébként (Dr. Józsa István közbeszól.) a Jobbik is részt tud venni, tehát minden parlamenti pártnak lehetősége van arra, hogy részt vegyen a brókerbotrányok felelőseinek kiderítésében. (Korózs Lajos közbeszól.)

Természetesen ne tévesszük szem elől, hogy az igazságszolgáltatás is, sőt elsősorban az igazságszolgáltatás jogosult arra, hogy a felelősséget megállapítsa, mert abban egyetérttek Volner képviselő úrral, hogy itt súlyos bűncselekmények történtek. Tehát ne tévesszük szem elől az Országgyűlés szerepét és az igazságszolgáltatás szerepét ebben az ügyben. A hírek szerint mind a Buda-Cash-brókerbotrány ügyében, mind a Quaestor-brókerbotrány ügyében megindultak a büntetőeljárások, több gyanúsított előzetes letartóztatásba került, óriási mennyiségű vagyon-tárgyat biztosítási intézkedésként már zár alá vettek ebben az ügyben.

És nem utolsósorban szeretném felhívni a tisztelt képviselőtársaim figyelmét az Országgyűlés házszabályára, a határozati házszabályra, amely szerint a vizsgálóbizottság vizsgálata nem terjedhet ki olyan ügy megvizsgálására, amely folyamatban lévő büntető-, szabálysértési, polgári vagy hatósági eljárás tárgya. Tehát azon túl, hogy a Jobbik összeállt az egyesült baloldallal (Közbeszólások a Jobbik soraiból.), még házszabályellenes is a javaslatuk, hiszen a hatalommegosztás elvét sérti; olyan ügyben, amelyben már az igazságszolgáltatás megindította a független vizsgálatát, az Országgyűlés nem tud vizsgálni. Ez egyébként olyan szabály, amit természetesen minden hasonló alkotmányos berendezkedésű országban így szabályoznak a vizsgálóbizottságokra nézve.

Tisztelt Ház! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Akik még egyszer abba a tévedésbe esnének, hogy a Jobbik kezdeményezett vizsgálóbizottságot, azoknak nem szeretném felidézni, hogy kikkel együtt, még nem is soroltam fel Fodor Gábortól egészen a Demokratikus Koalíció tagjainak (Közbeszólások a Jobbik soraiból.) aláírását is... Látom, hogy a jobbikos képviselők is felháborodva kiabálják ezeket a neveket (Szilágyi György: *Alá kellett volna írni a Fidesznek is! Miért nem írtátok alá? Ha nincs takargatnivalód, írd alá!*), megértem őket, nagyon rossz társaságba keveredtek, és nyilván a tapolcai választás előtt nem árulták volna el ezt, hogy ilyen társasággal együtt akcióznak a parlamentben.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (Taps a kormánypártok soraiban. - Szilágyi György: *Írd alá!*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Vejkey Imre, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője: „Az ISIS agressziója a közelkeleti keresztényekkel és más kisebbségekkel szemben” címmel.

Öné a szó, képviselő úr.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtár-

saim! A Közel-Keleten, de mindenekelőtt Irakban és Szíriában megerősödött a szélsőséges ISIS, amely közvetlen biztonsági és emberi jogi válsághelyzetet idézett elő, és terjeszkedése fenyegetést jelent a nemzetközi közösségre.

Az ISIS agressziója az Iszlám Államon kívüli valamennyi etnikai és vallási csoport ellen irányul, kiemelt célpontja a keresztény közösség, amelyet teljesen el kíván pusztítani. Becslések szerint az iraki keresztényeknek már több mint 70 százaléka elmenekült lakóhelyéről, 1,8 millió keresztény helyett 400 ezren maradtak a térségben, Szíriában pedig több mint 700 ezer keresztény kényszerült szülőföldje elhagyására. Az ISIS célzott kulturális és vallási tisztogatást is végrehajtott, amelynek részeként már több mint száz templomot romboltak le Irakban és Szíriában.

Az ISIS gyors terjeszkedése, valamint a közelmúlt európai terrortámadásai mára a közélet és a külpolitika homlokterébe állították a szélsőséges iszlám jelentette kihívásokat. Mindez számos vetületet hordoz magában, úgymint biztonságpolitika, humanitárius ügyek, migráció, nemzetközi pénzügyek és kereskedelem, kulturális örökség védelme, nemzetközi szövetségi rendszerek, emberi jogok védelme, vallások és kultúrák közötti párbeszéd.

Az idő egyértelműen megérett arra, hogy a kereszténydemokraták további erőfeszítéseket vállaljanak az ISIS elleni hazai és nemzetközi fellépés területén, valamint az üldözött közösségek, így különösen a keresztények védelme érdekében. Mindezekre tekintettel a Kereszténydemokrata Néppárt országos választmánya 2015. március 21-én határozatot hozott az ISIS elítéléséről, valamint a közelkeleti keresztények és más üldözött kisebbségek védelméről.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Nekünk, kereszténydemokratáknak elfogadhatatlan, hogy a világ számos országában üldöznek, legyilkolnak, lefejeznek embereket csakis azért, mert keresztények. A Colosseumnál nagypéntek este tartott keresztúton Ferenc pápa mindezt így fogalmazta meg: „A keresztények keresztre feszítése szemünk láttára és a világ cinkos hallgatása közepette folyik. A nemzetközi közösség ne szemlélje szótlanul és tétlenül ezt az elfogadhatatlan bűncselekményt, amely veszélybe sodorja a legalapvetőbb emberi jogokat. A nemzetközi közösség ne fordítsa másfelé a tekintetét.”

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Elképesztő, de mégis tény, hogy korunkban több a hitéért meghaló keresztény mártír, mint ahányat a keresztényüldözések első évszázadaiban gyilkoltak le. Ne engedjük, hogy a gyűlölet és a kirekesztés ártatlanok életét fenyegetse.

A KDNP kiáll az üldözöttekért, és felszólítja a szélsőségeket az erőszak azonnali leállítására, a keresztények és más kisebbségek elleni támadások beszüntetésére. Kérem, álljanak ki önök is az üldözöttekért!

Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. (Taps a kormánypártok soraiban.)

(9.40)

ELNÖK: Köszönöm, Vejkey képviselő úr. Az elhangzottakra a kormány nevében Hende Csaba miniszter úr fog válaszolni. Öné a szó, miniszter úr.

HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A közel-keleti, közép-keleti térségben európai szemmel nézve elképzelhetetlenül kegyetlen és véres polgárháború zajlik. Az Iszlám Állam név alatt egy minden alapvető jogot és emberi értéket tagadó terrorszervezet garázdálkodik, lábbal tiporva minden erkölcsi parancsot. Tömeges népirással, nyílt rablással, rabszolga-kereskedelemmel igyekszik hatalmát megszilárdítani és fenntartani. Az általa ellenőrzött területeken mindenki célponttá vált, aki nem az általa hirdetett formában tesz eleget a vallási előírásoknak. Különösen sokat kell szenvedniük a térségben élő keresztényeknek, akiket első számú ellenségként jelöltek meg a szélsőségesek. Felgyújtják házaikat, megölik fiaikat, elrabolják lányukat, lerombolják sok százada álló templomaikat. Mindez a második világháború óta a legsúlyosabb menekülthullámot indította el.

A szíriai polgárháború és az Iszlám Állam kegyetlenkedései miatt eddig hozzávetőlegesen 13 millió ember hagyta el az otthonát, köztük az ott élő keresztények nagy többsége. Mindannyian ismerjük azon nyomorúságos körülményeket, amelyek között ezek az otthonukat, megélhetésüket veszített emberek élnek, tengődnek remény és jövő nélkül. A menekülthullám szinte megoldhatatlan helyzet elé állítja a szomszédos országokat és az egész nemzetközi közösséget, és komoly migrációs nyomás alá helyezi a már így is jelentős gondokkal küzdő Európát.

Miközben szót emelünk az egyik legrégbbi keresztény közösség módszeres és kíméletlen üldözése ellen, önökkel együtt szögezzük le: itt nem az iszlám és a kereszténység, nem a Kelet és a Nyugat összecsapásáról van szó, itt a keresztények értékeivel egy időben az emberiség alapvető értékei kerültek veszélybe, emberek élete és szabadsága, vagyona és jogai, az emberiség múltjának 3 ezer éves közös kulturális örökségének pótolhatatlan emlékei. Itt is és most is ki kell mondanunk: ebből elég!

Tisztelt Országgyűlés! Irak nemzeti és közösségi harcolnak megmaradásukért, szabadságukért. Segítségkérésüket meghallotta és megértette a világ. Több mint 60 országból szerveződött koalíció, keresztények és nem keresztények, muszlimok és nem muszlimok együtt küzdenek az Iszlám Állam kegyetlen zsarnoksága ellen. Az Egyesült Államok vezette katonai koalíció által 2014 augusztusa óta Irakban és Szíriában végrehajtott mintegy 2800 légitámadás jelentősen meggyengítette az Iszlám Államot, és ennek nyomán az iraki hadsereg, a törvényes iraki kormány hadserege offenzívájával bevette Tikrit városát. Rövidesen a koalíció munkája új fázisba lép. Amennyiben erre önök kétharmados felhatalmazást adnak, a

Magyar Honvédség katonái is hozzá fognak járulni ahhoz, hogy a térségben harcolók jó kiképzést kaphassanak, és a siker reményében szállhassanak szembe az Iszlám Állam fanatikusaival, és végül győzelmet arathassanak felettük.

Miközben üdvözlöm a KDNP nyilatkozatát és azt a napirend előtti felszólalást, amelyet dr. Vejkey Imre képviselő úr olyan meggyőzően adott elő, egyúttal arra kérem a tisztelt Ház minden jóakarátú tagját, hogy ma szavazatával támogassa részvételünket ebben a fontos küldetésben.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. „A Quaestor károsultjainak kártalanításáról” címmel színtén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Rogán Antal frakcióvezető úr, a Fidesz frakcióvezetője.

ROGÁN ANTAL (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt másfél hónapban kirobbant brókerbotrányok esetében, azt gondolom, az első dolog, amit mindenképpen le kell szögeznünk, az a fontos megállapítás, hogy éppen itt volt az ideje annak, hogy ezeket fel is derítsék. Tehát ez egy óriási különbség kormányok és kormányok, gyakorlat és gyakorlat között, hogy a szocialista kormányok idején, bár ma már látjuk, ezek a brókerbotrányok és brókeresetelések régen zajlottak, a felderítésükre soha, senki nem tett semmilyen lépést. Ezekre most az új, a Nemzeti Bankkal megerősített felügyelet tudta megtenni azokat a lépéseket, amikor kiderült, hogy emberek pénzét megpróbálják eltüntetni, megpróbálják ellopni, sokszor ezt sikeresen teszik, és ezeknek a csalásoknak most végre egy határozott fellépéssel sikerült véget vetni.

A következő dolog, amiről érdemes beszélnünk, az, hogy ilyenkor mi történik a károsultakkal. Azt gondolom, itt is van két gyakorlat, ami egymással szembe helyezhető. Nézzük meg, hogy a szocialista kormányok idején a Hajdú-Bét károsultjaival, a Baumag vagy a Globex károsultjaival mi történt. Őket bárki kártalanította? Tettek bármilyen lépést a szocialista kormányok vagy az akkori parlamenti többség, hogy a Hajdú-Bét károsultjait, a Baumag károsultjait vagy a Globex károsultjait kártalanítsák? Nem csináltak semmit! Azok az emberek ma sem kapták meg a pénzüket, a felelősök meg a büntetésüket sem.

Tisztelt képviselőtársaim, azt gondolom, ehhez képest egy óriási különbség, hogy most, amikor látjuk, hogy ugyan egymás után robbantak ki a brókerbotrányok, és alig telt el másfél-két hónap, már ott tartunk, hogy a Buda-Cash esetében a károsultak 97 százalékánál gyakorlatilag megtörtént a kártalanítás. Ott tartunk, hogy az összes ügyben elindultak a kártalanítási folyamatok, és ott tartunk, hogy bár alig több mint egy hónapja robbant ki ez az ügy, ami Quaestor-ügyként híresült el, már itt fekszik a parlament asztalán a kártalanítási javaslat, amit, hogyha

a tisztelt Országgyűlés elfogad, akkor július végéig 73 ember kivételével a károsultakat teljes körben kártalanítani lehet.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez egy óriási hozzáállásbeli különbség, ez a következő, amiről beszélnünk kell, és engedjék meg nekem, hogy akkor viszont ennek kapcsán hadd beszéljek arról, hogy miért pont ezt a javaslatot nyújtottuk be a tisztelt Országgyűlés elé. Azt gondolom, azért, mert van egy intézményrendszer, amely intézményrendszer eleve gondoskodik a befektetők vagy éppen a bankokban betétet elhelyezők pénzének a védelméről, biztosításáról. Ez a védelmi rendszer is módosításokra szorul, az ezzel kapcsolatos javaslatokat rövidesen a kormány meg fogja tenni az Országgyűlésnek. De azt gondolom, hogy ez a rendszer jól vizsgázott például a Buda-Cash esetében, jól vizsgázik a Hungária Értékpapír Zrt. esetében, viszont meglegnének a hibái a Quaestor esetében. A Quaestor ugyanis egy olyan címeres gazemberség volt, tisztelt képviselőtársaim, ahol azok számára, akik odavitték a pénzüket, azok számára úgy tűnt, hogy a hagyományos befektetési tevékenység mellett valami olyasmit is csinál a Quaestor, minthogyha betéteket gyűjtene, hiszen természetesen a Quaestor brókercegei is árultak állami kötvényeket, adtak lehetőséget arra, hogy az emberek ott náluk részvényekbe fektessenek be, de volt egy olyan kiemelt üzletáguk, a kötvények értékesítése, amelyen keresztül azt láthattuk, hogy a cégcsoport különféle kötvényeit úgy adták el egyfajta viszontvásárlási garanciával, hogy az embereknek úgy tűnt, hogy az a bankbetétekhez hasonló biztonságos befektetés.

Ezért gondoljuk azt, hogy erre az esetre egy külön szabályt is érdemes megalkotni, és erről fog dönteni most az Országgyűlés. Ennek a szabálynak az a lényege, hogy hasonlóan OBA folyamataihoz és később most majd a megemelő BEVA értékpapírhathárhoz, mindenki 30 millió forintig kerüljön kártalanításra. Azt gondolom, ez a határ az a határ, ami fölött már mindössze 73 ember található a Magyar Nemzeti Bank tájékoztatása szerint, az a 73 ember, aki ennél lényegesen nagyobb összeget fektetett be. Azt gondolom, hogy ha ők akarják, akkor elfogadják ezt a pénzt, ha nem, akkor képviselhetik a saját érdekeiket egyébként polgári peres úton, de a többiek számára egy óriási segítség az, hogy egyébként nekik nem polgári peres úton kell képviselni az érdekeiket, azt helyettük bizonyos értelemben megteszi a Kártalanítási Alap, és nem nekik kell várni a pénzükre, hanem a pénzügyi szektor többi szereplője hitelesíti ezt meg, és ők fognak várni majd a polgári peres eljárás, a felszámolás végéig egyébként a pénzükre. És azt is tegyük hozzá, tisztelt képviselőtársaim, hogy - azt gondolom - abszolút igazságos, hiszen ebbe a körbe is bevonjuk a Magyar Nemzeti Bankot, amelynek kötelessége lesz megelőlegezni még a bankok hozzájárulását is, szét tudjuk teríteni a terheket, és ugyanakkor időben meg tudjuk csinálni a kártalanítást.

Ezért arra szeretném kérni tisztelt képviselőtársaimat, hogy hasonlóan ahhoz, amikor támogatták a hárszabálytól való eltérést, ma itt a tisztelt Házban támogassák a törvényjavaslat módosítókkal történő vagy módosítókkal kiegészített elfogadását is. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Az elhangzottakra a kormány nevében Tállai András államtitkár úr fog válaszolni.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr, Frakcióvezető Úr! Az évtizedes pénzügyi korrupció felszámolása nagyon komoly feladatokat ró több állami szervezetre, de az Országgyűlésre is.

(9.50)

Komoly munkát végeztek el eddig az igazságszolgáltatás szervei, a rendőrség és az ügyészség, hiszen minden híresztelés ellenére a gyanúsítottak, a valószínűsített elkövetők nem hagyták el az országot, nem tudták eltüntetni a bizonyítékokat, bár a napi híradás az, hogy megpróbálták, mégsem sikerült nekik, és nem tudták a vagyonukat sem offshore-cégekbe menteni és külföldre vinni, hogy a börtönbüntetés letöltése után nagyszerű anyagi körülmények között éljenek. Úgy gondolom, hogy az igazságszolgáltatás lépései gyorsak voltak, és ez az emberek igazságérzetével találkozik.

De elvégezte a munkáját ezen rövid idő alatt a Magyar Nemzeti Bank is, hiszen lényegében a teljes szektort leellenőrizte annak érdekében, hogy derüljön ki most, hogy van-e még más olyan pénzügyi szolgáltató, befektetési szolgáltató, mint a már említett brókercégek.

És végzi a munkáját, úgy gondolom, hogy nagyon felelősen az Országgyűlés kormánypárti frakciója, a Fidesz-KDNP is, hiszen most már a második törvényjavaslatot terjesztette az Országgyűlés elé annak kapcsán, hogy a kártalanítás megtörténjen, mindez igazságosan és gyorsan tudjon megvalósulni.

És végzi a dolgát természetesen a kormány is, hiszen a kormány megtárgyalta a pénzügyi ellenőrzési rendszer megerősítésére, fejlesztésére vonatkozó törvényjavaslatot, amelyet rövidesen az Országgyűlés elé fog terjeszteni. És végzi a dolgát a kormány a kártalanítás tekintetében is. Engedjék meg, hogy itt is elmondjam, hogy a múlt szerdai kormánydöntés értelmében a DRB-bankcsoportnál vezetett önkormányzati számlák tekintetében megtörténik a teljes kártalanítás, a kormányhatározat rövidesen megjelenik. 84 önkormányzat részesül 1 milliárd 919 millió 641 ezer forintban. Ez lényegében az az összeg, amely a bank bedőlésekor, csődbemenetekor abban a pillanatban, azon a napon az önkormányzatnak a banknál a számlán meglévő pénzforrását jelenti.

Tehát igenis, a kormány figyel az önkormányzatokra, hiszen közpénzről van szó, az önkormányzatok közszolgáltatást végeznek. Ők erről nem tehetnek, hogy ez a bankszolgáltatás bűncselekmények sorozata által, egyik napról a másikra megszűnt. Évtizedekig bíztak a bankokban, a pénzügyi szolgáltatókban, a takarékszövetkezetekben, és ezért úgy gondolom, jogos az állam beavatkozása, és ezáltal meg kell hogy történjen a teljes kártalanítás az önkormányzatok tekintetében, ami a banki szolgáltatásokat illeti.

Ugyanez igaz a magánszemélyek vonatkozásában. Az Országos Betétbiztosítási Alap befejezte a kártalanítást, hiszen nekik mindösszesen 20 munkanap van erre, több mint 73 ezer ember kapta meg lényegében a teljes összeget, amelyet a banknál elhelyezett.

És eljutunk ahhoz a törvényjavaslatához, amelyet Rogán Antal frakcióvezető úr itt ismertetett, amelyet egyébként tegnap az Országgyűlés már megvitattott, és a mai napon szavazunk is róla. Ezzel kapcsolatban egy tévhitet szeretnék eloszlatni. Semmiféle előnyt nem jelent ez a törvény a Buda-Cashnél vagy a Hungária Zrt.-nél befektetett befektetők, magánszemélyek vonatkozásában. Ez a törvény pontosan azt teremti meg, hogy ugyanolyan jogállása legyen, ugyanolyan feltételekkel kapja meg a kártalanítást, mint a Buda-Cashnél elhelyezett összegek vagy a Hungária Zrt.-nél elhelyezett összegek tekintetében. Tehát nem jelent számukra előnyt.

Úgy gondolom, hogy azok, akik ezt a javaslatot kidolgozták, nagyon felelősen tették, hiszen azt is végiggondolták, hogy lényegében az állam részvétele szükséges a kárpótláshoz, de az állam, az adófizetők pénze semmiképpen nem kell hogy ezt szolgálja, és ez a törvényjavaslat maximálisan megfelel ennek az elvárásnak.

Nagyon bízom benne, hogy a mai nap során az Országgyűlés ezt elfogadja, és elindulhat a 32 ezer ember számára a kártalanítás. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Az országgyűlési törvény 21. § (3) bekezdése alapján bejelentem, hogy Burány Sándor, a Költségvetési bizottság elnöke arról tájékoztatta az Országgyűlést, hogy a brókerbotrányban érintett befektetési szolgáltatóknál - Buda-Cash Brókerház Zrt., Hungária Értékpapír Zrt., Quaestor Csoport - történt visszaélésekhez vezető kormányzati intézkedések feltárására irányuló **vizsgáló-albizottságot hozott létre**. Az albizottság 7 főből áll, 4 fő kormánypárti képviselő, 3 fő ellenzéki képviselő. Elnöke Szűcs Lajos képviselőtársunk.

Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt folytatnánk munkánkat, **ülésvetési kérdésben** kell döntenie az Országgyűlésnek. A mai viták felszólalói névsorát

áttekintettem, és megállapítottam, hogy a T/4285. és a T/4289. sorszámú törvényjavaslat általános vitájában Latorcai János alelnök úr, a T/2379. sorszámú törvényjavaslat általános vitájában pedig Hiller István alelnök úr fel kíván szólni. Az alelnök urak képviselői felszólalása esetén a vita további szakaszában, illetve a határozathozatal során csak akkor vezethetik az ülést, ha ehhez az Országgyűlés hozzájárul.

Megkérdezem, látja-e valaki akadályát annak, hogy a két felmentésről összevontan határozzunk. *(Nincs jelzés.)* Senki nem tett észrevételt. Akkor megkérdezem az Országgyűlést, hozzájárul-e ahhoz, hogy Latorcai János és Hiller István alelnök urak az előterjesztés tárgyalásánál és határozathozatalánál a továbbiakban is vezethessék majd az ülést. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége az indítványomat elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **honvédek jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvény, valamint az azzal összefüggő egyes törvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**.

Az előterjesztés T/4030. sorszámú a parlament informatikai hálózatán elérhető. A Honvédelmi és Rendészeti bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/4030/39. sorszámú, jelentését pedig T/4030/40. sorszámú megkapták. A Vállalkozásfejlesztési bizottság mint vitához kapcsolódó bizottság részletes vitát lezáró bizottsági jelentését T/4030/37. sorszámú kapták kézhez. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/4030/41. sorszámú, összegző jelentése pedig T/4030/42. sorszámú a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Ezekre mindösszesen 15 perc áll rendelkezésre.

Elsőként, legfeljebb 8 perces időtartamban megadom a szót Galambos Dénes képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Öné a szó, képviselő úr.

DR. GALAMBOS DÉNES, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság 2015. április 9-ei ülésén megtárgyalta a honvédek jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvény, valamint az ezzel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/4030. számú törvényjavaslatot.

(10.00)

A törvényjavaslattal kapcsolatban érkezett módosító javaslatok megvitatására ezt megelőzően egy

ötpárti egyeztetésen került sor a Honvédelmi bizottság szervezésében, amelyet a törvényjavaslat általános vitájában 2015. március 31-én kezdeményezett Kósa Lajos, a Honvédelmi és rendészeti bizottság elnöke. Az egyeztetés és a tárgyalások eredményeként összeállt egy 21 pontos honvédelmi és rendészeti bizottsági módosító javaslat, amely módosító javaslatot a bizottságunk 25 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 7 tartózkodás mellett támogatott. E módosító javaslatok a törvényjavaslat normaszövegeinek pontosítását szolgálják.

A törvényjavaslatról röviden kívánok szólni. Az új közszolgálati életpályamodell kialakításának keretében a kormány döntése alapján 2015-ben kerül bevezetésre az új katonai életpálya, valamint ezzel összefüggésben a honvédek illetményrendszerének átalakítása. A közszolgálati életpálya három alappillére közül a jelen törvényjavaslat elfogadásával először az új előmeneteli és az ehhez szorosan kapcsolódó új illetményrendszer kerül bevezetésre, ezt követően az új közszolgálati lakhatástámogatási rendszer, és harmadszor az új közszolgálati biztosítási rendszer kerül kialakításra.

Annak érdekében, hogy az új katonai életpálya keretében a haza szolgálatát esküjük szerint életük árán is ellátó honvédek megbecsülése növekedjen, a katonai hivatás minden szempontból valódi, a katonai pálya egészen átívelő karrierré válhasson, valamint a Magyar Honvédség megtartóereje is megerősítésre kerüljön, szükséges a honvédek jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvény, valamint az ezzel összefüggő törvények részletes indoklásban kifejtett módosítása. A törvénymódosítás és a törvényjavaslat ezeket foglalja össze.

A bizottság az összegző módosító javaslatot 25 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 7 tartózkodás mellett elfogadta.

Kérem, szavazatukkal támogassák a törvénymódosítás elfogadását. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e most felszólalni.

Miniszter úr?

HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Nem, majd később.

ELNÖK: Majd később. Köszönöm szépen. Most a kijelölt Honvédelmi és rendészeti bizottság előadójának a felszólalására kerül sor. Megadom a szót Firtl Mátyás képviselő úrnak, a bizottság előadójának, hatperces időkeretben.

Öné a szó, képviselő úr.

FIRTL MÁTYÁS, a Honvédelmi és rendészeti bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom a tisztelt Házat, hogy az Országgyűlés Honvédelmi és rendészeti bizottsága

2015. április 8-ai ülésén megvitatta a honvédek jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvény, valamint az azzal összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/4030. számú törvényjavaslatot. A Honvédelmi és rendészeti bizottság ülést megelőzően - mint már elhangzott - Kósa Lajos elnök úr ötpárti egyeztetést tartott, ahol a frakciók és a minisztérium képviselői részletesen megvitatták a törvényjavaslatot és a hozzá érkezett ellenzéki módosító javaslatokat. Ezt követően a bizottsági ülésen is részletesen ismertette a törvényjavaslatot a Honvédelmi Minisztérium államtitkára.

A Honvédelmi és rendészeti bizottság mint első helyen kijelölt bizottság tárgyalta a törvényjavaslatot, és az ülés során az ellenzék és a kormánypártok között igazán konstruktív vita alakult ki, ami több mint öt órán keresztül tartott. A bizottság a törvényjavaslatot megvizsgálva megállapította, hogy az megfelel a határozati hárszabály 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek. A bizottság a képviselői módosító javaslatokat nem támogatta, de saját módosítási szándékot fogalmazott meg, ezért a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatot nyújtott be, amely az ellenzéki módosító javaslatot is magában foglalja. A bizottság a törvényjavaslat részletes vitáját 2015. április 8-án lezárta.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, támogassák a T/4030. számú törvényjavaslatot, amely rendezi a magyar katonák helyzetét, új életpályákat vázol fel, és jelentős bérfejlesztést eredményez az állomány tagjai számára.

Tisztelettel köszönöm, hogy meghallgattak, és még egyszer kérem, hogy támogassák a törvényjavaslatot. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Firtl Mátyás képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Először az írásban előre jelentkezett képviselőnek adom meg a szót, elsőként Kósa Lajos bizottsági elnök úrnak, a Fidesz képviselőjének.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! A honvédek jogállásáról szóló törvény jó néhány elemében kétharmados törvény, és egy olyan kérdést hivatott rendezni, amely igen régóta feszíti a honvédséget és a kormány illetékes miniszterét. Nevezetesen, egy olyan katonai életpályamodellt fogalmaz meg, fektet le hosszú kifutással, olyan perspektívával, ami lehetővé teszi, hogy aki fiatalon, 18-19-20 évesen szerződéses katonaként belép a hadseregbe, az élete végéig láthatja előre annak a kifutását, az előmeneteli lehetőségeit, ami régóta hiányzik a honvédség és ennek a profi hadseregnek a konstrukciójából, és azt hiszem, most, hogy a gazdaság jobban teljesít és a költségvetésben megvannak rá a lehetőségek, ezt a törvényt feltétlenül szükséges volt a tárcának megfogalmazni és behozni.

Nagyon örülök annak, hogy erre most a ciklus elején sor kerülhet.

Ez egy olyan törvény és olyan dologgal foglalkozik, ami semmiképpen sem pártpolitikai metszetű, ezért is választottunk olyan eljárási és tárgyalási módot, ahol megpróbáltuk az összes szóba jöhető módosító javaslatot - amely nem koncepcionálisan tér el a törvény, a Hjt. alapelképzelésétől - beépíteni, hogy ezzel is világossá tegyünk, bár ez az eljárás rendkívül fárasztó, mert az ötpárti egyeztetés majdnem annyi ideig tartott utána, mint a bizottsági tárgyalás is, hogy a végén az a kompromisszumos javaslat születhessen meg, amit a TAB egyhangúlag fogadott el.

Hozzáteszem - még egyszer hangsúlyozom -, a kompromisszumokból azok az elemek hiányoznak, amelyek koncepcionálisan térnek el a katonai életpályamodell lefektető Hjt. alapelképzeléseitől. Ilyen például nyilvánvalóan a szolgálati nyugdíj dolga, amiben - ezt egyébként nagyon sokszor megvitattuk, és mindig elő is kerül - nem tudtunk kompromisszumot kötni, mert szerintünk a nyugdíjrendszer úgy jó, ahogy azt az idevonatkozó törvények megkonstruálták, és a szolgálati nyugdíjban ettől nem kell eltérni.

Hasonló koncepcionális különbség a rendvédelmi szervezeteknél, a honvédségnél és általában a rendkívül hierarchizáltan működő szervezeteknél a munkavállalói érdekképviselőre vonatkozó elképzelés. A jelenlegi rendszer az Alaptörvénynek megfelelően természetesen lehetővé teszi, hogy működjenek szakszervezetek és munkavállalói érdekképviselők az ilyen szervezeteknél, de a korábbihoz képest kétségtelenül jóval szabályozottabb keretek között. Úgy gondoljuk, hogy ez abszolút kielégíti a vonatkozó jogszabályokat, és lehetővé teszi a dolgozók érdekvédelmét, de kétségtelen, hogy a korábbi, még leginkább a szocializmusból megörökölt szakszervezeti modellhez képest egy egészen más.

Ezeket túl azonban, azt hiszem, egy olyan javaslatot sikerült megfogalmazni, amely méltán bízhat a Házban egy viszonylag nagyarányú támogatásra, hasonlóan a Hsz-t.-hez, ahol hasonló eljárási módot találtunk ki. Ott két körben egyeztetünk az öt frakció között, és csak utána jött a bizottsági vita. A Hjt.-ben is erre került sor, azzal együtt - amit külön sajnállok, és ezt hangsúlyoztam is -, hogy szűk volt az idő, és nagyon feszítetten kellett ezeket az egyeztetéseket megcsinálni, de azt hiszem, látszik, hogy ennek van értelme. És még egyszer mondom, ezek mind olyan területek - a katonaság is, a rendvédelmi szervezetek is -, ahol tényleg nincs helye a pártpolitikai megfontolásoknak. Ez egy olyan konstrukció, amely valóban a nemzeté. A hadsereg a nemzeté, a rendvédelmi szervezetek a nemzeté, a nemzetet kell szolgálniuk, az életpályamoddellel és a rájuk vonatkozó szolgálati konstrukciókkal együtt.

A Hjt. nemcsak az életpályamodell fogalmazza meg annak az összes garanciális elemével, hanem más, régóta húzóódo problémákat is próbál orvosolni.

(10.10)

Nevezetesen azt, hogy itt nemcsak arról van szó, hogy a magyar nemzet közössége a közös pénzből áldoz a védelemre, és ezt a hadseregen keresztül fogalmazza meg, életpályamodell valósít meg, hanem felállít egyúttal egy olyan követelményrendszert, ami világossá teszi a rendszerben részt vevők számára, hogy mit kell nekik teljesíteni. Megfogalmazza azt, hogy mikor milyen fokozati vizsgákat milyen periódusokban kell teljesíteniük, milyen paraméterek azok, amiknek meg kell felelniük. Illetőleg megfogalmaz - természetesen az életpályamodell szellemének megfelelően - oldalirányú leágazásokat is a katonai karrierből, megteremti az átjárást az állam szolgálatában a rendvédelmi szervezetek, a katonák, a kormánytisztviselők és a köztisztviselők között; természetesen megfelelő specialitásokkal, hiszen nyilván mindenki gondolhatja, hogy az átjárást, mondjuk, a katonai életpálya és a kormány-tisztviselői életpálya között specialitásokkal lehet csak megvalósítani.

De tudjuk, hogy ez működik, hiszen akik a honvédelem kötelékében szolgálnak, nem csak katonák, hiszen a minisztériumban vagy éppen a honvédség kötelékében számtalan civil képzettségű és civil foglalkozású ember van, aki egyébként ennek a nagy rendszernek a működését segíti elő, a jogászoktól az orvosoktól át, mondjuk, a logisztikai kérdések megoldójáig bezárólag. Hiszen tudjuk, hogy a jó hadviselés alapja a logisztika. Egy jól működő kormányzat vagy egy építkezés alapja is a logisztika. Sőt, azt szokták mondani, hogy 90 százalékban a logisztika el is dönti, mondjuk, egy-egy hadművelet sikerét vagy kudarcát. Ezeket az oldalirányú leágazásokat szintén megteremti ez a törvény, és ennek nagyon örülünk, mert így lehet azt az egész modellt elképzelni, ami az állam szolgálatában lévő emberek életpályamodellkonstrukcióit jelenti. Ezért volt nagyon fontos, hogy ez a Hjt. elkészüljön.

Ezenkívül természetesen a hadsereg meg a katonák jogállásával kapcsolatban számtalan egyéb kérdést is rendez. Hiszen nyilván mindenki gondolhatja, hogy ez egy komplex ügy onnantól kezdve, hogy hogyan kell szinkronba hozni a katonai beosztásokat és a katonai rangokat, egészen odáig, hogy rendezzük azt a kérdést is, hogy ha valakit ki lehet nevezni akár beosztásban, akár rendfokozatban, akkor meg kell teremteni annak feltételeit is, ha például átszervezés van, vagy egyéb probléma merül fel, megfelelő intézkedéseket lehessen hozni annak érdekében, hogy adott esetben rugalmasan lehessen működtetni a szervezetet, és ha valakit kineveznek egy beosztásba vagy rangfokozatba, azon lehessen éppen módosítani.

Azt hiszem, hogy ez a törvény minden feltételnek megfelel, ami ahhoz szükséges, hogy Magyarország egy jól működő, korszerű és a feladatát maximálisan ellátni képes hadsereggel rendelkezzen, ami eleget tud tenni a honvédelmi feladatoknak, eleget tud tenni a honvédelem mellett egyéb olyan feladatoknak, amelyek különböző hávária helyzetekből adód-

hatnak, és természetesen eleget tud tenni Magyarország nemzetközi kötelezettségeinek is. És itt nem csak a NATO-ra gondolok, hiszen a Magyar Honvédség nemcsak NATO-, hanem akár ENSZ-, akár európai bizottsági, de akár nemzetközi együttműködési keretek között is végez különböző feladatokat, nemcsak Magyarországon, hanem a határon túl is.

Összességében tehát ez a törvény megteremti az alapjait a modern, jól működő hadseregnek, a katonai életpályamodellnek. Az általános vitában is elmondtam, és itt a tisztesség kedvéért megint kitérek rá, hogy ugyanakkor nem gondolhatjuk azt, hogy hátradőlhetünk és a magunk részéről megtettünk mindent, és innentől kezdve a rendszer jól működik. Ugyanis teljesen nyilvánvaló, hogy ahhoz, hogy az ország védelmi képességei megfelelő szinten működjenek, megfelelő fejlesztésre is szükség van, amit egyébként a NATO walesi csúcserőkezletén a magyar kormány be is vállalt. Természetesen jó lett volna, ha ennek már a NATO-tagságunk elejétől kezdve eleget teszünk.

Mi azonban szakítottunk azzal a módszerrel, hogy pusztán azért, hogy a statisztikai számokra ránézve rendben lévőnek tűnjön a dolog, olyan költségvetési trükkökkel éljünk, mint amit az előző kormányzatok megtettek; például, hogy a nyugdíjas katonák nyugdíjkifizetéseit honvédelmi kiadásként könyvelték el. Ezzel egyébként felturbózták ugyan a honvédelmi kiadási előirányzatokat a költségvetésen belül, de hát azt mindenki tudhatja, hogy ha egy nyugdíjas katonának nyugdíjat fizetünk, azt persze „el lehet számolni” katonai kiadásnak, bár ez sem teljesen helyénvaló az államháztartási törvény és főleg az Eurostat keretei között, de hogy az az ország védelmi képességeit semmi módon nem befolyásolja, az egészen biztos. Mert a nyugdíjrendszer nyugdíjrendszer, a katonai kiadás katonai kiadás.

Tehát mi szakítottunk ezzel a „hagyománnyal”, mert ez egy törvénytelen és szabálytalan eljárás volt, de annak tudatában tettük, hogy igenis vállaljuk nemcsak a bérfejlesztést és az életpályamodellt, hanem azt, hogy a magyar parlament az éves költségvetési törvényekben a walesi vállalatoknak, illetőleg nyilatkozatnak megfelelően - mert a közvélekedéssel ellentétben azért itt érdemes hangsúlyozni, hogy az úgynevezett GDP-arányos 2 százalékos katonai kiadás inkább egy elvárás, de nincs ilyen nemzetközi kötelezettség, a NATO-tagságnak sincs ilyen kötelezettsége, ez inkább egy irányelv, mintsem kötelezettség -, nos, ettől függetlenül a magyar kormány azt vállalta, hogy középtávon, tehát a 2020-at követő ciklusban el fogja érni ezt a 2 százalékos. Addig pedig minden évben növeli a katonai kiadásokat.

Ebben a költségvetési évben is sikerült ezt növelni, és nem azzal a trükkel, amivel korábban éltek, hanem azzal, hogy a primer katonai ráfordítások növekedtek. Ez egy apró lépés, ehhez kell majd tartani magunkat. Ha ezt végig tudjuk csinálni, akkor tudjuk megmondani a helikopterképesség-fejlesztés-

től kezdve a bérfejlesztésen át az egyéb képességek, páncélos tűzerő, tüzérség s a többi képességek fejlesztéséig bezárólag, hogy megtettük azt a szó szoros értelmében, amit megkövetelt a haza és a magyar emberek biztonsága. Ez egy olyan feladat, amit hosszú távon kell csinálni, minden évben figyelni kell erre; természetesen nem túllógva a takarónkon, amit a költségvetés jelent. De azt hiszem, ez a Hjt. megteremti ugyanakkor annak feltételeit, hogy ez a hadseregfejlesztés biztosan nem egy olyan zsák lesz, amiből csak ömlik ki alul a pénz, és igazából a képességek nem növekednek.

Szeretném megköszönni miniszter úrnak és kollegáinak a munkát. Tudom, hogy néha szokatlan - hogy is mondjam - ügymenetben dolgoztunk, mert késő estig itt ültünk a parlamentben meg a bizottsági ülésen, de azt hiszem, ez a dolgunk, és meg is érte, mert meggyőződésem, hogy a törvényjavaslat jó.

Kérem a képviselőtársakat, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Kósa Lajos bizottsági elnök úr. A következő előre bejelentett felszólaló Demeter Márta képviselő asszony, MSZP.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Biztos vagyok benne, hogy abban a dologban egyetértünk, hogy a Magyar Honvédség legnagyobb ereje, értéke és hatékony működésének egyik alappillére az állomány kitartható és elkötelezett munkája. Ők azok a katonák és honvédségi dolgozók, akik életüket a haza szolgálatának szentelik, ebben élnek mindennapjaikat, a magyar emberek, a magyar családok biztonságáért. Egyértelmű, hogy ők ezért a munkáért megbecsülést érdemelnek.

Most, öt év után látható, hogy a kormány végre felismerte, amit mi is nagyon sokszor hangsúlyoztunk, és sokan hangsúlyoztunk, hogy igenis az anyagi megbecsülés is rendkívül fontos pillére az állomány jövőjének, munkaképességének és hatékonyságának. Természetes, hogy mind jogilag, mind anyagilag, mind a munkakörülményeket tekintve, mind a perspektívát tekintve áll össze egy olyan keret, amelyben ők a legjobb teljesítményt tudják nyújtani. Itt felhívom a figyelmet arra, hogy nagyon fontos pillér a béremelés. Természetes, hogy az MSZP támogatja a béremelést, hiszen nagyon régóta küzdünk azért, hogy ez megvalósuljon.

Ezen kívül viszont felhívjuk a kormány figyelmét, hogy ugyanilyen figyelmet fordítson a munkakörülmények javítására és a perspektíva megteremtésére. A béremelés mellett még egy pozitívumot szeretnék kiemelni, azt, hogy a törvényjavaslat lényegében felszámolja a klasszikus felfelé-kifelé rendszert.

(10.20)

Tehát a jövőben - ahogy azt egyébként Kósa elnök úr is említette - lehetőség van arra, hogy fokozati

vizsgák megtételével beosztáson belül is maradhasanak az állomány tagjai, és ott dolgozhassanak tovább a jövőben.

De nem mehetünk el mellett sem szó nélkül, ami a Fideszre és a kormányzásukra is rendkívül jellemző, hogy egy-egy pozitív elem rendszeresen illesztenek egy tökéletlen rendszerbe, és nagyon sokszor nem foglalkoznak ennek a rendszernek, ennek a törvénynek a hiányosságaival, anomáliájával, azzal meg pláne nem, amit önök saját maguk okoztak 2010 után. Tehát ennek mentén az elvárásaink továbbra is megvannak, és a módosító javaslatokat - amiket egyébként tény, hogy késő estébe nyilván sokszor átbeszéltünk - továbbra is fenntartjuk, hiszen ezeket sajnos a bizottság és a tárca sem támogatta.

Az elvárásaink a következők. Igenis szükség van egy megfelelő nyugdíjrendszerre, szükség van arra, hogy azokat az embereket megbecsülésben részesítsék, visszakapják a nyugdíjas státusukat, akiket pontosan önök fosztottak meg ettől, és ebben mindig is vita lesz köztünk - ezt Kósa képviselőtársamnak mondom -, ameddig ez így van, és nem változtatnak rajta. Továbbra is elvi kérdés, és fenntartjuk azt az elvárásunkat, hogy a szakszervezetek megnyirbált jogosítványait igenis vissza kell adni, rendkívül megnehezítették a tagmegtartásukat, és megnyirbálták ezeket a jogosítványokat.

Egy nagyon fontos elem és fontos elvárás, amellett, hogy most megtörténik egy bérfelállítás, hogy gondoljanak azokra az emberekre - 6 ezer emberről beszélünk, ez a honvédség állományának körülbelül az egynegyede -, akik közalkalmazotti státusban vannak. Ők közalkalmazottként nem fognak részesülni béremelésben, pedig ők azok, akik egyébként a csapatoknál is nagyon fontos feladatokat látnak el, és ők azok, akik részben egyébként a fluktuáció és az állomány feltöltetlensége miatt a katonákkal karöltve nélkülözhetetlen feladatokat látnak el ahhoz, hogy a rendszer továbbra is működőképes legyen, és az, hogy egyáltalán ma működőképes, azt gondolom, nagy részben ennek is köszönhető.

A konkrét módosító javaslatok, amikhez továbbra is ragaszkodunk, a következők. Elvi kérdésnek tartjuk azt, hogy azok, akik 2012. január 1-je után egészségügyi vagy pszichikai okokból kerültek felmentésre, ők igenis részesüljenek legalább a szolgálati járadékban, hiszen ők azok, akik kikerülnek a rendszerből úgy, hogy lényegében semmilyen ellátásban nem részesülnek.

Továbbra sem lehet egyetérteni azzal, hogy a miniszter úr rendelkezésben a felső vezetői szolgálati beosztást betöltőket a törvénytől eltérő, magasabb szorzószámot állapíthat meg, és ezzel összefüggésben egyébként azzal sem, ami szintén szerepel a törvényben, hogy a miniszter bármikor elmozdíthatja az ezredesi, tábornoki rendfokozatú vezetőket.

Elvi kérdés, és kitartunk továbbra is amellett, hogy azoknak, akik önkéntes műveleti tartalékos szolgálatot vállalnak, és jelenleg szolgálati járandó-

ságban részesülnek, igenis szükségük van arra, hogy a rendelkezésre állási díj továbbra is fent maradjon.

Továbbá amellet is kitartunk, hogy lehetővé kell tenni az állomány számára, hogy eldönthesse, hogy a túlszolgálatot pénzben, díjazással vagy pedig szabadidőben kívánja a jövőben megváltani.

Tehát ezeket továbbra is fenntartjuk, kérjük, hogy támogassák majd ezeket a módosító javaslatokat.

Emellett még egyszer szeretném hangsúlyozni a béremelés fontosságát, azt is, hogy üdvözlendő, hogy végre eljutott a kormányzat addig, hogy ezt végre is hajtsa. Nagyon reméljük, hogy végre is fogja hajtani. Pontosán emiatt, mivel vannak olyan kétharmados passzusok, amik formai kérdések, ezeket meg fogjuk szavazni, hiszen nem szeretnénk, hogy ezen múljon egy pillanatilag is a béremelés, hogy ne adj' isten, emiatt esetleg később megsemmisítésre kerüljön ez. Ismerjük egyébként a kormányzati politikát, azt gondolom, hogy ebben a kérdésben biztosra kell menni, az állománynak igenis meg kell kapnia ezt a béremelést. Tehát ezeket támogatni fogjuk.

Az az igen pedig, ami a törvénynek szól, kizárólag a béremelésnek szól. Ez a béremelés az, ami azt gondolom, hogy alap. Nagyon jól tudjuk, hogy 2008-tól nem történt illetményfejlesztés, és nagyon jól tudjuk azt, hogy az elmúlt öt évben semmi nem történt azért, hogy az állomány megbecsülése intenzívebb legyen. Nagyon reméljük, hogy ez megvalósul, éppen ezért támogatjuk ezt. Még egyszer felhívnam a figyelmet arra, hogy emellett a munkakörülmények javítása és a perspektíva biztosítása is rendkívül fontos feladat.

Amiket pedig továbbra is fenntartunk, és igyekszünk is majd serkenteni a kormány gondolkodását, és fenntartani ezeket az ügyeket napirenden, hogy a közalkalmazottak béremelését is mindenféleképpen meg kell oldani, azokat az anomáliákat, amiket tartalmaz jelenleg a törvény, mindenféleképpen módosítani kell, a szakszervezetek jogosítványaival és lehetőségeivel foglalkozni kell, hiszen igenis szükség van erős érdek-képviselői szervezetre. Ezeket a jövőben törvényt módosítás formájában, módosító javaslatokkal továbbra is kezdeményezni fogjuk.

Amennyiben a kormány ezeket a későbbiekben nem fogja javítani, akkor természetes, hogy egy későbbi kormány az Orbán-korszak után ezeket mind-mind javítani fogja, és egy olyan szolgálati törvényt fog alkotni, amely a tényleges megbecsülésen túl azokat a dolgokat, amiket rendkívül igazságtalannul - és itt a szolgálatinyugdíj-rendszerre is gondolok - meglépett az Orbán-kormány, azokat mind-mind javítani fogja. Természetes, hogy a béremelés üdvözlendő, éppen ezért emiatt fogunk igennel szavazni.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban. - Hende Csaba tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, Demeter Márta képviselő asszony. A következő előre bejelentett felszólaló Schmuck Erzsébet képviselő asszony, LMP.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A honvédek jogállásáról szóló törvény módosítása része annak a folyamatnak, amelyben a kormány a köz szolgálatában álló hivatásrendek, a kormánytisztviselők, a rendvédelmi szervek hivatásos állományú tagja, valamint a honvédek körében kialakult súlyos problémákat igyekszik részben rendezni.

Vannak olyan problémák, amiben a kormányt csak mulasztás terheli, mint az illetmények fejlesztésének hosszú időn keresztül történt elmaradása vagy a létszámihiányból fakadó leterheltség és az emiatt általánossá vált, jelentős túlszolgálati kötelezettség. *(Zaj. - Az elnök csenget.)*

De vannak olyanok is, amelyek kialakulásában súlyos felelőssége van a kormánynak. Ilyen az önhibájukon kívül szolgálati viszonyukkal összefüggésben egészségügyileg vagy pszichikailag alkalmatlanná vált honvédek és rendvédelmi dolgozók szolgálati nyugdíjának megvonása és az ilyen sorsra jutott emberek helyzetének rendezetlensége.

A kormányzat tehát hangzatos célként tűzi ki a honvédek esetében is az életpályamodell megalkotását, a katonai pálya vonzóvá tételét, amellyel nem lehet nem egyetérteni, de azt látni kell, hogy az első lépések itt is a kialakult áldatlan állapot felszámolásával kellene hogy kezdődjenek, a korábbi hibák és mulasztások beismerésével.

Az illetményemelés megvalósítása tehát nem bőkezű kormányunk jótékony adománya, hanem egy régóta elmulasztott és a rendszer működőképességének fenntartásához elengedhetetlen intézkedés. A javaslat lényege, ami miatt az LMP végül támogatja a javaslatot, éppen az, hogy évtizedes adósságot igyekszik rendezni az illetményrendszer átalakításával és az illetmények emelésével.

Mindemellett nem tehetem meg, hogy ne szóljak arról, amivel az LMP nem ért egyet. A javaslat indokolásában több olyan hivatkozás is van, amely a honvédség létszámának jövőbeni bővítésére vonatkozik, például annak indoklására, hogy miért nem lesz majd szükség túlszolgálat elrendelésére, és arra, hogy az pénzben is megváltható legyen. Úgy gondoljuk, hogy a kormányzati ígéretek közül több mint elég van, joglemondás vagy jogszűkítés elfogadását egy jövőbeni kormányzati ígéretre alapozva elfogadni ma nem tűnik túl bölcs lépésnek.

Az LMP azt támogatja, hogy a túlszolgálat a jövőben is - nem csak egy átmeneti időszakban - legyen pénzben is megváltható. A kormányzat indoklását, amely szerint a megemelt illetmény fedezi azt, amit az esetlegesen mégis felmerülő túlszolgálat jelenthet, nem tudjuk elfogadni, mivel ezáltal jelentős különbség lehet túlszolgálattal terhelt és abban részt nem vevő honvédek teljesítménye között, amit az illetményük nem követ.

(10.30)

Ugyanígy furcsának tartjuk, hogy olyan etikai követelmények teljesítésének kötelezettségére hivat-

kozik a törvény, amelyet csak később határoznak majd meg. A törvény elfogadásakor egyáltalán nem mindegy, milyen tartalma lesz annak a szabályrendszernek és milyen szigorúan korlátozza a honvédek személyiségi jogait.

A jövőre nézve kiemelten fontosnak tartjuk az érdekvédelmi, szakszervezeti tevékenység megfelelő feltételeinek biztosítását, a szolgálati nyugdíj megszüntetése és az egészségügyi vagy pszichikai okból alkalmatlanná vált honvédek helyzetének a rendezését. A kormánynak be kellene ismernie, hogy súlyos hiba volt egy-két, a hatályos jogot esetleg kijátszó és azzal visszaélő eset miatt egy egész hivatásrend életpályájának fontos elemét felszámolni és a súlyos pszichikai és fizikai megterhelést jelentő munkakörökkel szükségszerűen együtt járó, egészségkárosodásuk miatt csökkent munkaképességűvé vált rendvédelmisseket és honvédeket bűnbaknak beállítani, csak azért, hogy a társadalommal elfogadtassanak egy súlyosan jogkorlátozó rendelkezést.

Jól látszik az életpályáról szóló kormányhatározatból, hogy a probléma létezik, hiszen mi másért próbálna a határozat egy biztosítási modellt kidolgozni arra, hogy a szolgálatukkal összefüggésben egészségileg károsodott rendvédelmi dolgozók és honvédek számára ne jelentse a szakadékba zuhanást a szolgálati jogviszony egészségügyi alkalmatlanság miatti megszűnése.

Őnök is ugyanúgy tudják, mint mi, hogy egy rendőri vagy katonai életpályát nem lehet bizonytalanságra alapozni és szükség van a fokozott védelemre. Már csak azt kellene elfogadniuk, hogy ez a legkönnyebben a társadalombiztosításon keresztül oldható meg, és nem kell emiatt mindenféle üzleti modelleket kidolgozni.

Végül: az LMP az illetményemelés szükségességére tekintettel a javaslatot támogatni fogja. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP padsorai-ból. - Hende Csaba tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Schmuck Erzsébet képviselő asszony, jegyző asszony. A következő hozzászóló Staudt Gábor képviselő úr, Jobbik.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Néhány gondolat erejéig csak nagyon röviden szeretném a Jobbik álláspontját elmondani. Természetesen a béremelés egy támogandó dolog általunk is, ezek egyébként a törvénynek nem a kétharmados, hanem az 50 százalékos fölötti, tehát 50 százalékos részeit érintik, tehát egyszerű többséget igényelnek.

Ezzel kapcsolatban azért szeretném elmondani, hogy azt még nem látjuk pontosan, hogy a gyakorlatban ez mit fog jelenteni. Mert az rendben van, hogy 30 százalékos béremelésről beszél a Honvédelmi Minisztérium, miniszter úr, de hogy ez mennyire lesz kiszámítható és mennyire lesz az állományon belül egységesen érvényesítve, vagy esetleg, mondjuk, a vezetőknek ez egy nagyobb százalékos

béremelést jelent, ezt a gyakorlat fogja eldönteni, illetve a gyakorlatban fogjuk látni. Azért miniszter úrnak az erre vonatkozó viszonzását meghallgatnánk, hogy az állomány tagjait is ugyanilyen mértékben fogja érinteni, akár még az lenne a jó, ha az ő béremelésük magasabb mértékben történne meg, hiszen pont, hogy a vezetők jobb helyzetben voltak eddig is, mondjuk a főtisztek, és az állomány tagjai esetében láthattuk azt, hogy a nagyobb elvándorlás, a nagyobb fluktuáció őket érintette.

Igen, miniszter úr, el kell olvasni, de sokszor a gyakorlatban és a részletekben rejlik a probléma. Tehát itt beszélünk a bizottságokban és a parlamentben bizonyos témákról, de amikor odajönnek az ezt megelőző emberek, és elmondják, hogy ez bizony nem úgy történt meg, ahogy fínt ígérték... - ez nagyon sok mindenről volt, nem szeretnék más témákat idehozni, akár a nyugdíjemelésnél is ez volt vagy akár a nők 40 éves nyugdíjba vonulásának lehetőségénél is. Persze, elmehetnek nyugdíjba, de még esetleg olyan dolgokat, amik korábban beszámíthatóak voltak, kivettek. Tehát nagyon jól tudják Magyarország állampolgárai, hogy nem minden úgy valósul meg sokszor, mint ahogy a hangzatos szlogenekben azt a parlamentben a kormány elmondta. Tehát kérem, hogy akkor ezt próbálják meg szem előtt tartani.

Azt se tartjuk jónak, és ez az előttem lévő felszólalóknál is elhangzott, hogy a szerződéses veteránokat nem kellőképpen becsüli meg a törvény, talán úgy fogalmaz, hogy nemkívánatosak a szerződéses veteránok a hadseregben.

Javítson ki, miniszter úr, hogyha ez nem így lenne. Pont arra kellene kihegyezni a hangsúlyt, hogy a szerződéses veteránokat is megbecsüljük a jövőben a hadseregben.

Még egy dolog, amit az általános vitában is elmondtunk, ez az etikai kódex kérdése, ami a jövőben kerül majd bevezetésre. Tehát tulajdonképpen egy gumijogszabályt, egy gumi-jogalkotási lehetőséget adunk a kormánynak, illetve a minisztériumnak, hogy majd olyan szabályokat meghatározhat, amelyek összeférhetetlenek, méltatlanok lehetnek a honvédek részére, és nemcsak az elvégzett feladatellátásuk közben, hanem - és ez a nagyobb baj - a magánidejükre, magánszemélyként betöltött tevékenységükre is kihatással lehet. Ez azért nem jó, mert a rendszert kiszámíthatatlanná teszi és könnyen módosíthatóvá is teszi, hiszen mondjuk, egy miniszteri rendeletet meg lehet hozni most, aztán jövő héten módosítani lehet, és akár egy mindenkori kormány vagy mindenkori honvédelmi miniszter is könnyebben tudja módosítani, mint akár a törvényben lehetőség lenne rá.

Tehát úgy gondoljuk, hogy eddig talán a magánéleti tevékenységekre nem terjedt ki ennyire ez a szabályozás, ez az összeférhetetlenség, és a jövőben sem látjuk pontosan, hogy ez mire fog kiterjedni, lévén, hogy ezek a szabályok, az etikai szabályok részleteiben nem találhatóak meg és jelen pillanatban ez a kódex talán még nincs is elfogadva, ha vi-

szonzására emlékezhetek miniszter úrnak, amit itt az általános vitában elmondott.

Tehát mindent összevetve természetesen támogatjuk a béremelést, támogatjuk a honvédségre elköltött összegek növelését is. Természetesen ezt el lehet költeni jól is, hatékonyan is el lehet költeni, meg kevésbé hatékonyan is. Számunkra a honvédség egy olyan szerepet kell hogy betöltsön, nemcsak a hivatásos irányba kell hogy elmozduljon, hanem egyfajta társadalomnevelő erőként is kellene hogy működjön. Itt akár az ifjúságnevelésre is lehetne gondolni, és egy mozgalmi jelleget is fel kellene venni a katonaságnak, és egyébként pont ez lenne az, ami a társadalmi megbecsülését is alátámasztaná, mert nálunk sajnos ez még... Hogy mondjam, nagyon messze vagyunk olyan nyugati országoktól vagy akár az Egyesült Államoktól, ahol a katonákat megbecsülik az állampolgárok, nemcsak az állam, nemcsak a kormány, hanem az egyes állampolgárok is.

Ebbe az irányba kellene elindulni. Ez lehet egy jó irányba tett lépés, de még a célt semmiképpen nem értük el, úgyhogy arra kérem miniszter urat, hogy menjünk tovább az úton, és tegyük ezeket a kérdéseket egyértelművé. Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Staudt képviselő úr. Megkérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom, és akkor megadom a szót Hende Csaba miniszter úrnak, aki válaszolni kíván az elhangzottakra. Tízperces időkeret áll a rendelkezésére.

HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Először is engedjék meg, hogy így a szavazás előtt felidézsek egy több mint húsz évvel ezelőtti pillanatot. 1993 decemberében a rendszerváltoztatás utáni első szabadon választott parlament megalkotta az első átfogó honvédelmi kódexet, az 1993. évi honvédelmi törvényt. Magam akkoriban a Honvédelmi Minisztérium jogi főosztályvezetőjeként és kabinetfőnökeként a törvény kidolgozásában és egyeztetésében részt vettem, engem rendkívüli örömmel töltött el az akkori szavazás, hiszen mindössze 1 ellenszavazat született, és 99 százalék fölötti többséggel fogadtuk el akkor azt a törvényt. Mindez világosan bizonyította, hogy valóban az akkori parlamentben ülő pártok úgy tekintettek a honvédelem ügyére, mint amely pártok fölött álló nemzeti ügy.

És ha van valami biztató történelmi folytonosság, akkor a mai vita, a mai felszólalások ugyanezt bizonyítják, és reményt adnak számunkra ahhoz, hogy hazánk dolgait talán majd más területeken is olyan egyetértésben és olyan konstruktív vitákban kiforrott és kikovácsolt egyetértésben tudjuk majd e

Ház falai között eldönteni, mint amely szavazási eredményt előrevetít a mai vita. Én nagyon szurkolok, hogy az 1993-as vita eredményéhez hasonló, sőt akár azt meghaladó, vagyis akár ellenszavazat nélküli elfogadásra kerüljön sor.

Rendkívül hálás vagyok ezért mindazoknak, akiknek része van abban, hogy eljöhettek ez a mai nap, az a nap, amely napon egy új rendszert alkotunk, a XXI. század rendszerét alkotjuk meg a Magyar Honvédség, a honvédelem egész ügye és a Magyar Honvédségben szolgáló katonák számára.

(10.40)

Mert úgy van az, tisztelt Országgyűlés, hogy egy fegyveres erő, egy hadsereg hatékonysága és ezáltal az adott ország védelmére való képessége több dologtól függ: függ a felszereléstől, függ a fegyverzettől, függ a rendszertől, aminek a logisztika is - aminek a fontosságát Kósa elnök úr olyan kitűnően érzékeltette - a része és sok minden más. De a legfontosabb és a döntő része, tisztelt Országgyűlés, maga az ember, a katona, a jól képzett, fegyelmezett, kötelességtudó, etikus és önfeláldozásig terjedő bátorsággal a hazáját szolgáló katona. Erről a katonáról szól ez a mai nap és ez a mai szavazás, és ennek az igen magas elfogadottságában reménykedem.

Köszönöm mindazoknak, akik a törvény kidolgozásában részt vettek, a saját kollégáimnak, de nagyon nagy hangsúllyal szeretném megköszönni Kósa Lajos elnök úrnak, a Honvédelmi és rendészeti bizottság különböző pártállású tagjainak azt a rendkívül elmélyült és igen konstruktív, építő jellegű szakmai vitát, amelyet a törvény elfogadása előtt lefolytattak, és ennek köszönhetően megalkották azt a bizottsági módosító indítványt, amelyet természetesen a kormány teljes egészében támogat, és kéri, hogy ezzel együtt szavazzák meg a törvényjavaslatot.

Köszönöm minden felszólaló támogatását, az ellenzékieknek köszönöm a kritikus felszólalásokat is. Nagyon fontos az, hogy tudjuk, melyek azok a kérdések, amelyekben nem értünk egyet, mert annál világosabb és értékesebb az, hogy amiben viszont egyetértünk, az valóban pártok fölötti nemzeti ügy, és ez ezen a napon a magyar katona megbecsülése.

Akinek még köszönetet kell mondani, az a kormány és áttételesen az Országgyűlés, hiszen azt a több mint tízmilliárd forintot, ami erre az évre, július 1-jétől december 31-ig az illetménynövekedéshez szükséges, azt a több mint tízmilliárd forintot a parlament által megszavazott költségvetés keretei között a kormány rendelkezésünkre fogja bocsátani. Tehát természetesen ez a pénz megvan, ezt tudja a képviselő asszony is; Demeter Márta nyilván csak költői kérdésként tette fel azt, hogy vajon megvalósul-e ez a béremelés, illetményemelés. Hát most fognak szavazni róla! Természetesen megvalósul, mert törvény fogja rá kötelezni a kormányt, és a szükséges pénz is rendelkezésre áll.

Megköszönöm Kósa elnök úr dicsérő szavait, kollégáimnak továbbítani fogom, akik közül a munkában részt vettek legfontosabbjai most itt ülnek a szakértői páholyban.

A támogatási szándékot is köszönöm a képviselőtársaknak és a frakcióknak.

Csak néhány kérdést emelnék még ki. Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak mondanám, ha itt lenne, nyilván fontos...

ELNÖK: Itt van!

HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Ó, bocsánat! Elnézést kérek a képviselőtársamtól! Fenn ül a pulpituson.

Hosszú időn keresztül elmaradt illetményfejlesztésről beszélt, ami nem bőkezű adomány, hanem évtizedes adósság. Bizony, honvédjeink régóta rászolgáltak erre az illetménynövelésre, elég, ha csak a mögöttünk hagyott esztendőkből a vörösiszapkatasztrófa és a nagy dunai árvíz idején meg az afganisztáni meg más missziókban teljesített helytállásukat emelem ki. De ugye, azt is tudja, képviselőtársam, hogy az utolsó jelentős, bruttó 100 százalékos illetményemelést 2002-ben az első Orbán-kormány hajtotta végre, és utána, a következő nyolc esztendőben egyetlen fillér illetményemelésre nem került sor? Tehát amikor ön évtizedes mulasztásról beszél, akkor gondolom, tudatában van annak, hogy ki az, aki megemelte a katonák illetményét, és ki az, aki most újra megemeli.

Részletkérdésnek tűnik, de a túlmunka díjazása tekintetében szeretném a képviselő asszony figyelmét felhívni arra, hogy a törvényjavaslat 34. §-a világosan szabályozza azt, hogy a teljesítményelismerés nevű új juttatással a többletmunka pénzbeli ellenértéke igenis elismerhető, úgyhogy ez ne legyen probléma.

Staudt Gábor képviselőtársamnak kissé ünneprontó módon azt kell mondanom, hogy el kell olvasni a törvényjavaslatot. A törvényjavaslatban, az indoklásban is, de a törvényjavaslattal kapcsolatban megtett valamennyi nyilatkozatban világosan elmondtuk, hogy az illetmények növekedése az egyes állománykategóriákban bizony eltérő lesz: átlagosan 30 százalékos az illetménynövekedés, ami azt jelenti, hogy ennyivel növekszik meg a bértömeg, amit a Magyar Honvédség katonái meg fognak kapni. Ön arról beszél, hogy uramisten, mi lesz itt, ha majd a táborno-
kok meg a főtisztek nagyobb százalékos mértékű emelést kapnak, mint az alacsonyabb rendfokozatúak. (Dr. Staudt Gábor: Igen.) Bólogat, ezt mondta.

Ez, kérem, olyan fokú tájékozatlanság és tudatlanság, ami az égre kiált, a törvényjavaslatban ugyanis világosan benne van - és ezt százszor el is mondtuk -, hogy igenis eltérő mértékű lesz a százalékos juttatás. A táborno-
ki kar tagjai például öt, azaz 5 százalékos mértékű illetményemelésben részesülnek most. A tisztikar egésze - beleértve valamennyi tisztirendfokozatot - 15 százalékos mértékű átlagos illet-

ményemelésben részesül. Az altisztek, vagyis a haderő gerincét jelentő, az egész hadsereget a hátukon vivő szakemberek meg 38 százalékos mértékű illetményemelésben részesülnek július 1-jétől. És a szerződéses katonák állománya pedig 25 százalékos mértékű átlagos emelésben fog részesülni.

Ön tehát olyan rémeket fest föl most itt a Parlament mennyezetére vagy falára, amelyek egy pillanattal fenn sem álltak, és nem is értem, hogy ilyen badarságokat ön honnan vesz. Ön nem olvasta el a javaslatot, és nem követte figyelemmel a vitát. *(Dr. Staudt Gábor: Itt voltam a vitában!)* Az tehát, amit ön kifogásol, benne van a törvényjavaslatban. Hát kiszámíthatóak ezek a százalékok és ezek a mértékek a szorzókból és a különböző táblázatokból! Tehát ez, amit ön hiányol, benne van a törvényben, és így van benne, ahogy én elmondtam. *(Dr. Staudt Gábor: Mit vesznek el tőlük?)*

Ugyanakkor a szerződéses veteránok nemkívánatosak a hadseregben - ezt mondja. Na, ilyen nincs a törvényjavaslatban, egyáltalán szerződéses veterán, mint olyan, nem is létezik, tehát ön badarságokat beszél e tekintetben is. *(Dr. Staudt Gábor: Nem érti a miniszter úr...)* Az előző kérdés benne van a törvényben, ez meg egyáltalán benne sincsen.

No, az etikai kódex kérdését többen felvetették. *(Az elnök csenget.)* Egy pillanat múlva befejezem, elnök úr! Természetesen semmilyen önkényességről nincsen szó, alkotmányos rendeletalkotási felhatalmazásról van szó, nem lehet mindent törvényi szinten szabályozni. Az állampolgári jogok pedig - az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlata szerint - alapvető tekintetben csak törvényben korlátozhatók. *(Az elnök ismét csenget.)* Tehát az önkénynek még a veszélye sem vethető fel e tekintetben.

Köszönöm még egyszer megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a mai ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Az elfogadott napirendünknek megfelelően a határozathozatalok legkorábban 11 óra 10 perckor kezdődnek, tehát 11 óra 10 percig szünetet rendelék el.

(Szünet: 10.48 - 11.22)

Elnök: dr. Latorcai János

Jegyzők: Gelencsér Attila és Gúr Nándor)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Felkérek mindenkit, miniszter urat is, hogy foglalja el a helyét a patkóban, ellenőrizze, hogy kártyáját megfelelően elhelyezte-e. Határozathozatalokra térünk át.

Soron következik **a víziközelkedésről szóló 2000. évi XLII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása.** Mivel az előterjesztéshez részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslat nem érkezett, és a Törvényalkotási bizottság

eljárásának kezdeményezésére sem került sor, most az előterjesztés eredeti szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4016. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 161 igen szavazattal, 4 nem ellenében, 31 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a Nemzetközi Beruházási Bank megalapítása tárgyában Moszkvában 1970. július 10-én aláírt és 1990. december 20. napján módosított Egyezmény és az Egyezményhez csatolt Alapszabály, továbbá az ezek módosításáról szóló Jegyzőkönyv, valamint a Jegyzőkönyv részes államává váláshoz kiadott értesítések kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.** Mivel az előterjesztéshez módosító javaslat nem érkezett és a vitához kapcsolódóan bizottság sincs, ezért a zárószavazás során a törvényjavaslat benyújtott eredeti szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4034. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)* Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 134 igen szavazattal, 39 nem ellenében, 23 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a Gazdasági Versenyhivatal 2013. évi tevékenységéről és a versenytörvény alkalmazása során szerzett, a verseny tisztaságának és szabadságának érvényesülésével kapcsolatos tapasztalatokról szóló beszámoló elfogadásáról szóló határozati javaslat határozathozatala.** Tájékoztatom önöket, hogy kapcsolódó bizottság, módosító javaslat és részletes vita lefolytatásáról szóló nyilatkozat hiányában ennek során a határozati javaslat eredeti szövegéről döntünk.

Ezért kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/4033. számú határozati javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 129 igen szavazattal, 61 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik **az alapvető jogok biztosának és helyetteseinek 2013. évi tevékenységéről szóló beszámoló elfogadásáról szóló határozati javaslat zárószavazása.** Mivel az előterjesztéshez részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslat nem érkezett, és a Törvényalkotási bizottság eljárásának kezdeményezésére sem került sor, most az előterjesztés eredeti szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/3779. számú határozati javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 166 igen szavazattal, 24 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása**. Frakciókérés alapján előtte azonban módosító javaslat fenntartásáról is döntenünk kell.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP a T/3879/2. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről szavazunk. A T/3879/2. számú módosító javaslat Schiffer András javaslata.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 33 igen szavazattal, 129 nem ellenében, 33 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés a módosító javaslatot nem tartotta fenn, valamint az előterjesztéshez részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslat nem érkezett, és a Törvényalkotási bizottság eljárásának kezdeményezésére sem került sor, most az előterjesztés eredeti szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3879. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 156 igen szavazattal, 36 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik a **Budapesti Agglomeráció Területrendezési Tervéről szóló 2005. évi LXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása**. Mivel az előterjesztéshez részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslat nem érkezett, és a Törvényalkotási bizottság eljárásának kezdeményezésére sem került sor, most az előterjesztés eredeti szövegéről határozunk.

Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4026. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 129 igen szavazattal, 1 nem ellenében, 63 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik a **Quaestor-károsultak kárrendezését biztosító követeléskezelő alap létrehozásáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés** és a zárószavazás. Az előterjesztés T/4347. számon volt valamennyiük számára elérhető, a Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/4347/10., összegző jelentését pedig T/4347/11. számon terjesztette elő.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalok következnek. Most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/4347/10. számú összegző módosító javaslatát.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 161 igen szavazattal, 5 nem ellenében, 28 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4347. számú törvényjavaslat összegző módosító javaslattal módosított szövegét. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosult törvényjavaslatot 185 igen szavazattal, 5 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

(11.30)

Most soron következik a **halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló 2013. évi CII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés** és a zárószavazás. Az előterjesztés T/3785. számon volt valamennyiük számára elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/3785/17., összegző jelentését pedig T/3785/18. számon terjesztette elő.

Most a határozathozatalok következnek. Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP a T/3785/11. számú módosító javaslat, a Jobbik a T/3785/4., 7. és 9. módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Arról is tájékoztatom Önöket, hogy a Jobbik fenntartáskérelmi indítványában leírási hiba szerepel, de a Házbizottság az ülésén történt bejelentésre figyelemmel az eredeti szándék szerinti fenntartásra kért indítványról döntünk majd.

A T/3785/11. számú módosító javaslatban Ikotity István és Sallai R. Benedek terjesztettek elő javaslatot. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 33 igen szavazattal, 157 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A T/3785/4. számú módosító javaslatban Magyar Zoltán és Vágó Sebestyén javaslata szerepel, ennek alternatívája a 9. számú módosító javaslat. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a 4. számú módosító javaslatot.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 30 igen szavazattal, 160 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A T/3785/9. számú módosító javaslatban Magyar Zoltán és képviselőtársai javaslata szerepel. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 30 igen szavazattal, 162 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A T/3785/7. számú módosító javaslat Magyar Zoltán indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 23 igen szavazattal, 159 nem ellenében, 14 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (2) bekezdése alapján a kormány az összegző módosító javaslat 2. pontjáról külön szavazást kezdeményezett. Először erről döntünk, és ezután határozunk az összegző módosító javaslat további pontjairól.

Az összegző módosító javaslat 2. pontjában a bizottság a törvényjavaslatot új 4. §-sal javasolta kiegészíteni. A kormány kérésére külön döntünk. Felhívom szíves figyelmüket, hogy a javaslat elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslat 2. pontját.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosítójavaslat-pontot 30 igen szavazattal, 134 nem ellenében, 32 tartózkodás mellett nem fogadta el.

Most az összegző módosító javaslat további pontjairól határozunk. Arra figyelemmel, hogy ennek 3. és 4. pontjai elfogadásához minősített többség szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslat 3. és 4. pontját. Kérem, szavazzanak most a jelenlévők kétharmadával! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat 3. és 4. pontjait 159 igen szavazattal, 5 nem ellenében, 32 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/3785/17. számú összegző módosító javaslatának további pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat további pontjait 189 igen szavazattal, 5 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Arra figyelemmel, hogy az imént az Országgyűlés nem fogadta el az összegző módosító javaslat minden pontját, a zárószavazás során a törvényjavaslatnak az összegző módosító javaslat elfogadott pontjaival módosult szövegéről döntünk. Felhívom szíves figyelmüket, hogy a törvényjavaslat sarkalatosági rendelkezése meghatározza a minősített többséget igénylő rendelkezések körét. Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3785. számú módosult törvényjavaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosult törvényjavaslat minősített többséget igénylő részét 159 igen szavazattal, 5 nem ellenében, 33 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a módosult törvényjavaslat egyszerű többséget igénylő részéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3785. számú módosult törvényjavaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egyszerű többséget igénylő rendelkezéseket 158 igen szavazattal, 5 nem ellenében, 33 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az állami földvagyon kezelésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat**hoz benyújtott **összegző módosító javaslatról történő döntés** és a zárószavazás. Az előterjesztés T/3788. számon valamennyiük számára elérhető volt. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/3788/11., összegző jelentését pedig T/3788/12. számon terjesztette elő.

Most a határozathozatalok következnek. Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a T/3788/3. számú módosító javaslat fenntartását kezdeményezte, először tehát erről határozunk. A T/3788/3. számú módosító javaslat Ikotity István és Sallai R. Benedek javaslatát tartalmazza. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 67 igen szavazattal, 127 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

(11.40)

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Arra figyelemmel, hogy ennek 5. pontja minősített többségű döntést igényel, a határozathozatalra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/3788/11. számú összegző módosító javaslatának 5. pontját. Kérem, szavazzanak a jelenlévők kétharmadával! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontját 129 igen szavazattal, 63 nem ellenében és 5 tartózkodás mellett nem fogadta el. *(Szórványos taps.)*

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/3788/11. számú összegző módosító javaslatának egyszerű többséget igénylő pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő

lő pontjait 128 igen szavazattal, 69 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Arra figyelemmel, hogy az imént az Országgyűlés nem fogadta el az összegző módosító javaslat minden pontját, a zárószavazás során a törvényjavaslatnak az összegző módosító javaslat elfogadott pontjaival módosult szövegéről döntünk. Felhívom szíves figyelmüket, hogy a törvényjavaslat sarkalattossági rendelkezése meghatározza a minősített többséget igénylő rendelkezések körét.

Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3788. számú módosult törvényjavaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosult törvényjavaslat minősített többséget igénylő részét 125 igen szavazattal, 71 nem szavazat mellett, tartózkodás nélkül nem fogadta el. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

Most tisztelettel kérdezem a miniszter urat, kívánja-e, hogy a házszabály 50. § (3) bekezdése alapján szünetet tartsunk. *(Dr. Fazekas Sándor: Mind a hárman igennel szavaztunk. - Hende Csaba: Igen, szavaztam.)* Sajnos 126-tal sincs meg a kétharmad. Varga miniszter úr is? *(Varga Mihály: Én is igennel szavaztam!)* Kérek szépen egy gyors számolást a jegyző uraktól, hogy 127 igen szavazattal hogy állunk a fronton. *(Nagy zaj, közbeszólások. - Jelzésre:)* Tehát a jelenlegi 196-ból - annyian vagyunk jelen - 131 a kétharmad, tehát a két szavazattal sincs meg. Tehát változatlanul... *(Taps az LMP soraiban.)* azt kérdezem Fazekas miniszter úrtól, hogy a házszabály 50. § (3) bekezdése értelmében kér-e most tárgyalási szünetet. *(Dr. Fazekas Sándor jelzésére:)* Igen, kér, akkor tárgyalási szünetet rendelék el, azaz, hogy arra kérem képviselőtársaimat, fegyelmetten maradjanak a helyükön, mert akár perceken belül folytathatjuk az ülést. *(Rövid szünet.)*

Mélyen tisztelt Képviselőtársaim! Mondtam, hogy akár perceken belül is folytatni tudjuk, úgyhogy foglalják el a helyüket, mert folytatjuk az ülést. *(Rövid szünet.)*

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztő írásban T/3788/15. szám alatt kezdeményezte a zárószavazás elhalasztását. *(Sallai R. Benedek: Vonja vissza őket!)* Képviselő úr, majd ha eljön az ideje, adok lehetőséget arra, hogy föl szóljon.

Most megadom a szót 5 perces időkeretben Fazekas Sándor miniszter úrnak. *(Dr. Fazekas Sándor jelzésére:)* Nem kíván élni a lehetőséggel. *(Zaj, közbeszólások.)*

Tisztelt Országgyűlés! A házszabály 51. § (2) bekezdése alapján a zárószavazás elhalasztásáról az Országgyűlés vita nélkül határoz. Kérdezem önöket, hogy az előterjesztő kezdeményezése alapján elha-

lasztják-e a T/3788. számú törvényjavaslat zárószavazását. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a zárószavazást 128 igen szavazattal, 43 nem szavazat és 1 tartózkodás mellett elhalasztotta.

Most soron következik a **rendvédelmi feladatok ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló törvényjavaslat**hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. Az előterjesztés T/3783. számon az informatikai hálózaton mindenki számára elérhető volt. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/3783/64., összegző jelentését pedig T/3783/65. számon terjesztette elő.

(11.50)

Most a határozathozatalok következnek. Tájékoztatatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a T/3783/52., /54. és /57. számú módosító javaslatok, a Jobbik képviselőcsoportja a T/3783/8., /16. és /18. számú, az MSZP képviselőcsoportja pedig a T/3783/29., /31. és /40. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A T/3783/52. számú módosító javaslat Schiffer András javaslata. Ennek elfogadása kizárja a 29. számú módosító javaslatot. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 69 igen szavazattal, 127 nem szavazat és 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A T/3783/29. számú módosító javaslat Demeter Márta képviselő asszony javaslata. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 44 igen szavazattal, 130 nem szavazat és 23 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A T/3783/54. számú javaslat Schiffer András javaslata. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 38 igen szavazattal, 130 nem szavazat és 29 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A T/3783/57. számú javaslat is Schiffer András javaslata. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 44 igen szavazattal, 130 nem szavazat és 23 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A T/3783/8. számú módosító javaslat Mirkóczki Ádám és Volner János indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 27 igen szavazattal, 163 nem szavazattal és 6 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A T/3783/16. számú módosító javaslat szintén Mirkóczki Ádám és Volner János javaslata. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 30 igen szavazattal, 129 nem szavazattal és 37 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A T/3783/18. számú módosító javaslat is Mirkóczki Ádám és Volner János indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 60 igen szavazattal, 130 nem szavazattal és 7 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A T/3783/31. számú módosító javaslat Demeter Márta és képviselőtársai javaslata. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 44 igen szavazattal, 153 nem szavazattal, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A T/3783/40. számú javaslat Demeter Márta és képviselőtársai javaslata. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 66 igen szavazattal, 130 nem szavazattal és 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Arra figyelemmel, hogy ennek 127. és 129. pontjai minősített többségű döntést igényelnek, a határozathozatalra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/3783/64. számú összegző módosító javaslatának 127. és 129. pontjait. Kérem, szavazzanak a jelenlévők kétharmadával! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait 183 igen szavazattal, 7 nem szavazattal és 7 tartózkodás mellett elfogadta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/3783/64. számú összegző módosító javaslatának egyszerű többséget igénylő pontjait.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő pontjait 154 igen szavazattal, 7 nem szavazattal és 36 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Képviselőtársaim! Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy a T/3783/69. számú egységes javaslat sarkalatosági rendelkezése meghatározza a minősített többséget igénylő rendelkezések körét. Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának

igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a szavazásra ismét két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3783/69. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak a jelenlévők kétharmadával! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő részét 188 igen szavazattal, 3 nem szavazattal és 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő részéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3783/69. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő részét 188 igen szavazattal, 2 nem szavazattal és 7 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **honvédek jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvény, valamint az azzal összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat-hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történt döntés** és a zárószavazás. Az előterjesztés T/4030. számon az informatikai hálózaton elérhető volt. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/4030/41., összegző jelentését pedig T/4030/42. számon terjesztette elő.

Most a határozathozatalok következnek. Tájékoztatnom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja a T/4030/10., /29. és /31., az MSZP képviselőcsoportja pedig a T/4030/20., /23. és /26. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről döntünk.

A T/4030/10. számú módosító javaslatban Mirkóczki Ádám és Kulcsár Gergely terjeszt elő javaslatot. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 54 igen szavazattal, 134 nem szavazattal és 9 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

(12.00)

A T/4030/29. számú javaslatban is Mirkóczki Ádám és Kulcsár Gergely tesznek indítványt. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 57 igen szavazattal, 129 nem ellenében, 11 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A T/4030/31. számú módosító javaslatot is Mirkóczki Ádám és Kulcsár Gergely terjesztette elő. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 28 igen szavazattal, 129 nem ellenében, 40 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A T/4030/20. számú módosító javaslat Demeter Márta és Harangozó Tamás Attila javaslata. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 64 igen szavazattal, 130 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A T/4030/23. számú módosító javaslat is Demeter Márta és Harangozó Tamás Attila javaslata. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 41 igen szavazattal, 152 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A T/4030/26. számú módosító javaslat Demeter Márta és Harangozó Tamás Attila indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 40 igen szavazattal, 153 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Arra figyelemmel, hogy ennek 20. pontja minősített többségű döntést igényel, a határozathozatalra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/4030/41. számú összegző módosító javaslatának 20. pontját. Kérem, szavazzanak a jelenlévők kétharmadával! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontját 188 igen szavazattal, 2 nem ellenében, 7 tartózkodás mellett elfogadta.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/4030/41. számú összegző módosító javaslatának egyszerű többséget igénylő pontjait.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő pontjait 160 igen szavazattal, 2 nem ellenében, 35 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A zárószavazás következik. Felhívom figyelmüket, hogy a T/4030/45. számú egységes javaslat sarkalatosági rendelkezése meghatározza a minősített többséget igénylő rendelkezések körét. Ezek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra ismét két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4030/45. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak a jelenlévők kétharmadával! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő részét

165 igen szavazattal, 2 nem ellenében, 30 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő részéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/4030/45. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő részeit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő részeit 166 igen szavazattal, 2 nem ellenében, 29 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyar Honvédségnek az Iszlám Állam elnevezésű terrorszervezet elleni nemzetközi fellépésben való részvételéről szóló határozati javaslat**hoz benyújtott **összegző módosító javaslatról történő döntés** és a zárószavazás. Az előterjesztés H/4027. számon az informatikai hálózaton mindenki számára elérhető volt. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát H/4027/9., összegző jelentését pedig H/4027/10. számon terjesztette elő.

Most a határozathozatalok következnek. Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja a H/4027/3. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk. Tájékoztatom önöket, hogy az Alaptörvény 47. cikkének (2) bekezdése alapján a határozati javaslat módosításához és elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

A H/4027/3. számú módosító javaslat Tóbiás József és képviselőtársainak előterjesztése. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 35 igen szavazattal, 153 nem ellenében, 9 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság H/4027/9. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak a jelenlévők kétharmadával! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 137 igen szavazattal, 56 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/4027/12. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak a jelenlévők kétharmadával! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 137 igen szavazattal, 57 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik az **élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat**hoz benyújtott **összegző módosító javaslatról**

történő döntés és a zárószavazás. Az előterjesztés T/3750. számon az informatikai hálózaton valamennyiük számára elérhető volt. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/3750/6., összegző jelentését pedig T/3750/7. számon terjesztette elő. *(Zaj.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Nem sok van már hátra, kis nyugalmat és figyelmet kérek. *(Novák Előd: Három év!)* Most a határozathozatalok következnek. A szavazásból, Novák Előd képviselő úr, a szavazásból, a többit meg majd megbeszéljük.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a T/3750/2. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 37 igen szavazattal, 118 nem ellenében, 28 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

(12.10)

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/3750/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 148 igen szavazattal, 9 nem ellenében, 28 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3750/8. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 151 igen szavazattal, 7 nem ellenében, 29 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a termőföld védelméről szóló 2007. évi CXXIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés** és a zárószavazás. Az előterjesztés T/3753. számon az informatikai hálózaton mindenki számára elérhető volt. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/3753/7., összegző jelentését pedig T/3753/8. számon terjesztette elő. A határozathozatalok következnek.

Az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/3753/7. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 151 igen szavazattal, 6 nem ellenében, 31 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3753/9. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 145 igen szavazattal, 7 nem ellenében, 34 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés** és a zárószavazás.

Az előterjesztés T/3754. számon volt elérhető valamennyiük számára.

A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/3754/10., összegző jelentését pedig T/3754/11. számon terjesztette elő.

A határozathozatalok következnek. Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a T/3754/4. és 5. számú, az MSZP képviselőcsoportja pedig a T/3754/3. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A T/3754/4. számú módosító javaslat Ikotity István és Sallai R. Benedek előterjesztése. Ennek elfogadása kizárja a 3. számú módosító javaslatot. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a 4. számú javaslatot.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 65 igen szavazattal, 117 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A T/3754/3. számú módosító javaslat Gőgös Zoltán és képviselőtársai javaslata. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 43 igen szavazattal, 121 nem ellenében, 23 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A T/3754/5. számú módosító javaslatban Ikotity István és Sallai R. Benedek javaslata. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 39 igen szavazattal, 122 nem ellenében, 27 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/3754/10. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 151 igen szavazattal, 4 nem ellenében, 33 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3754/12. számú egységes javaslatot.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 146 igen szavazattal, 4 nem ellenében, 39 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat**hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. Az előterjesztés T/3755. számon volt valamennyiük számára elérhető. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/3755/11., összegző jelentését pedig T/3755/12. számon terjesztette elő.

A határozathozatalok következnek. Tájékoztatnom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a T/3755/4. és 5. számú módosító javaslatok fenntartását kezdeményezte. Először ezekről határozunk.

A T/3755/4. számú módosító javaslat Ikonty István és Sallai R. Benedek képviselő úr javaslata. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 62 igen szavazattal, 122 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A T/3755/5. számú módosító javaslat Ikonty István és Sallai R. Benedek előterjesztése. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 65 igen szavazattal, 121 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Tisztelt Országgyűlés! Mivel képviselőtársaim módosító javaslatot nem tartottak fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/3755/11. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 148 igen szavazattal, 4 nem ellenében, 33 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3755/13. számú egységes javaslatot.

Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 170 igen szavazattal, 4 nem ellenében, 10 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik **az egyes ingatlan-nyilvántartással és földméréssel összefüggő törvények módosításáról szóló törvényjavaslat**hoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. Az előterjesztés T/3786. számon az informatikai hálózaton valamennyiük számára elérhető volt. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/3786/8., összegző jelentését pedig T/3786/9. számon terjesztette elő.

A határozathozatalok következnek. Tájékoztatnom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a T/3786/3. és 4.

számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről döntünk.

A T/3786/3. számú módosító javaslat Ikonty István és Sallai R. Benedek javaslata. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 10 igen szavazattal, 137 nem ellenében, 33 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

(12.20)

A T/3786/4. számú módosító javaslat is Ikonty István és Sallai R. Benedek előterjesztése. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 10 igen szavazattal, 168 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Tájékoztatnom önöket, hogy a házszabály 48. § (2) bekezdése alapján a kormány az összegző módosító javaslat 6. pontjáról külön szavazást kezdeményezett. Először erről döntünk, és ezután határozunk az összegző módosító javaslat további pontjairól.

Az összegző módosító javaslat 6. pontjában a bizottság az ingatlan-nyilvántartásba hivatalból bejegyzendő jogok szabályozását módosítja. A kormány kérésére döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegző módosító javaslat 6. pontját. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosítójavaslat-pontot 30 igen szavazattal, 121 nem ellenében, 32 tartózkodás mellett nem fogadta el.

Most az összegző módosító javaslat további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/3786/8. számú összegző módosító javaslatának további pontjait. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat további pontjait 137 igen szavazattal, 10 nem ellenében, 35 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Arra figyelemmel, hogy az imént az Országgyűlés nem fogadta el az összegző módosító javaslat minden pontját, a zárószavazás során a törvényjavaslatnak az összegző módosító javaslat elfogadott pontjaival módosult szövegéről döntünk. Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3786. számú módosult törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat módosult változatát 139 igen szavazattal, 11 nem ellenében, 32 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most előterjesztések tárgysorozatba vételéről döntünk.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszi-e a tisztelt Országgyűlés a Staudt Gábor képviselő úr által „a bűncselekmények sértettjeinek és a sértettek hozzátartozóinak hathatósabb védelme érdekében szükséges egyes törvények módosításáról” címmel T/3756. számon előterjesztett törvényjavaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 58 igen szavazattal, 119 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Szelényi Zsuzsanna és Szabó Szabolcs független képviselők által az állambiztonsági iratok nyilvánosságáról szóló H/3840. számon előterjesztett határozati javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a határozati javaslatot 65 igen szavazattal, 118 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem vette tárgysorozatba.

Tisztelt Országgyűlés! Arra figyelemmel, hogy a frakciók bizottsági tagcserékre nem tettek javaslatot, személyi döntésekre a mai napon nem kerül sor.

Most annak érdekében, hogy mindazon képviselőtársaim, akik halaszthatatlanul fontos hivatali feladatuk ellátása érdekében elhagyják az üléstermet, azt a vita megzavarása nélkül tegyék, ezért kettőperces technikai szünetet rendelék el. *(Rövid szünet.)*

(A jegyzői székben Gúr Nándort Schmuck Erzsébet váltja fel.)

Köszönöm szépen képviselőtársaim türelmét. Folytatjuk munkánkat. Általános vitákkal folytatjuk a munkánkat.

Soron következik **a polgárőrségről és a polgárőri tevékenység szabályairól szóló 2011. évi CLXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Bíró Márk és Hörsik Richárd fideszes képviselőtársaink önálló indítványa T/3495. számon valamennyiük számára elérhető az informatikai hálózaton.

Most megadom a szót Hörsik Richárd úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, aki felszólalását itt az emelvényen fogja elmondani. Parancsoljon, képviselő úr, elnök úr!

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is engedjék meg, hogy tisztelettel köszöntsem az Országos Polgárőr Szövetség elnökét, Túrós András urat és az elnökség tagjait, akik a szakértői páholyban foglalnak helyet, és köszöntsem mindazon polgárőr tagtársamat, akik figyelemmel kísérik az előttünk lévő, a polgárőrségről és a polgárőri tevékenység szabályairól szóló 2011. évi törvény módosításának az általános vitáját.

Tisztelt Elnök Úr! Jól tudjuk, hogy a polgárőrségről és a polgárőri tevékenység szabályairól szóló 2011. évi CLXV. törvény 2012. február 1-jével lépett hatályba. Úgy vélem, az elmúlt három év tapasztalatai egyértelműen igazolták, hogy a polgárőrtörvény kiállta a társadalmi próbát, hála istennek, a polgárőrség azóta is szabályozottan működik.

A korábban elért eredmények megőrzése mellett sikeresen végrehajtották a közhasznú jogállású köztestületté való átalakulást, és egyben teljesítették a módosított jogszabályokban előírt kötelezettséget. Tehát a polgárőrségről szóló törvény rendet teremtett a civil bűnmegelőzés területén azzal, hogy kizárólag az Országos Polgárőr Szövetséghez tartozó polgárőrök és csakis a polgárőr egyesületek végezhetnek Magyarországon úgynevezett köztestületi vagy közterületi bűnmegelőzést.

(12.30)

A polgárőrök az elmúlt, közel negyed évszázadban a közjó szolgálatában, a közrend és a közbiztonság megszilárdításában, fenntartásában, valamint a bűnmegelőzés érdekében teljesített önzetlen, áldozatos tevékenységükkel, úgy vélem, hogy kiérdemelték a törvény által is biztosított, megkülönböztetett elismerést és megbecsülést.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ma már senki nem vitatja azt, hogy a közbiztonság és a közrend megteremtése, illetve fenntartása egyértelműen az állam kizárólagos joga és egyben kötelessége. Ugyanakkor egy nyitott polgári társadalomban, úgy vélem, az is helyes cél, egyfajta természetes törekvés, hogy ebben az állampolgárok önkéntesen tudjanak közreműködni. Három évvel ezelőtt, amikor a polgárőrtörvényt elfogadtuk, nemcsak meghatároztuk ennek az együttműködésnek a feltételeit és ennek az együttműködésnek a szabályait, hanem azt is mondhatnám, hogy mintegy törvényi keretek közé iktattuk mindazt, amit a társadalom egyébként is spontán maga elismert és támogatott, miközben a kormány természetesen támogatta anyagilag is az egyesületek működését.

Tisztelt Képviselőtársaim! E törvényi szabályozás eredményeképpen az egyesületi jog alapján tehát 1991 márciusában létrejött polgárőrség, úgy vélem, hogy napjainkban is meghatározó közösség-szervező erő. A közbiztonság érdekében működő, legnagyobb létszámú olyan hálózat, aminek valóban közösségteremtő ereje van. Úgy vélem, hogy olyan cselekvési lehetőséget nyújt a helyi bűnmegelőzés és rendfenntartás iránt elkötelezett és a környezetük biztonságáért felelősséget érző emberek számára, aminek hasznát nap mint nap mindnyájan tapasztalhatjuk. Közel negyedszázad óta láthatjuk, hogy a polgárőrök olyan felelősséget érző állampolgárok, akik a helyi közrend fenntartásáért, magyarán a lakóhely közbiztonságáért tenni akarnak, és ennek érdekében közérdekű önkéntes szolgálatot ellátnak.

Az Országos Polgárőr Szövetség közhasznú köztestületként egyébként végrehajtotta a 2011. évi CLXV. törvényben meghatározott szervezeti feladatokat, irányításával ma közel 2 ezer egyesület több mint 50 ezer tagja teljesít nap mint nap áldozatos szolgálatot, együttműködve a rendőrség, együttműködve a katasztrófavédelem és az önkormányzatok szervezeteivel. Azt tapasztaljuk, hogy az állampolgárok nemcsak hogy tisztelik, nemcsak hogy megbíznak a polgárőrökben, de sajátos vagy közös érdekeinket felismerve több tízezren például csatlakoztak a „szomszédok egymásért” mozgalom keretében szervezett, bűnmegelőzési tevékenységhez. Tehát a polgárőrség mint politikamentes vagy pártmentes civil szervezet jó példája az együttműködés megvalósításának a közjó érdekében az állampolgárok között és az állami, valamint az önkormányzati szervezetek között.

A szervezeti kereteit vagy a taglétszámát és tevékenységét tekintve a magyar polgárőrség, úgy vélem, hogy Európában egyedülálló, azt is mondhatnám, hogy igazi hungarikum, amelyért illesse köszönet ez alkalommal is a polgárőröket.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nem tisztem most, hogy ebben az expozéban értékeljem a polgárőrök munkáját, mégis egyetlen gondolat erejéig engedjék meg, hogy említést tegyek ennek az önkéntes munkának a társadalmi hasznosságáról. Elég, ha csak elővesszük az elmúlt esztendő statisztikáit, amikor is 2 ezer egyesületben több mint 50 ezer polgárőr 7 718 657 óra szolgálatot teljesített. Ez azt jelenti lefordítva, hogy egy polgárőr évente átlagban a havi munkaidőalapnak megfelelő közszolgálatot teljesített szabadidőben, térítés nélkül. Ha ezt, mondjuk, forintszámmal kellene, akkor a szolgálati órák értéke meghaladná a 8 milliárd forintot.

Tudom azt, hogy a polgárőrszolgálat közösségi értékei, a bűnmegelőzési eredményei elég nehezen számszerűsíthetők, de szabad legyen megjegyeznem, hogy a bűncselekmények számának jelentős csökkenéséhez, különösen a közterületi mutatókban elért javulásához a polgárőrök áldozatos tevékenysége is hozzájárult.

Szeretném külön hangsúlyozni a polgárőrszolgálat értékeként azt az erkölcsi, közösségformáló és biztonságérzetet javító hatást, amellyel a polgárőrök 2014-ben is hozzájárultak az állampolgárok életminőségének a javításához.

Megjegyzem, hogy a rendvédelmi szervekkel való közös szolgálatok - elsősorban a rendőrségre gondolok itt - az ezek iránti közbizalmat is együttesen erősítették, azt is megjegyzem, hogy ezek során jelentősen bővültek a polgárőrök rendészeti szakmai ismeretei, és nem utolsósorban javult az egymás iránti tisztelet és bizalom.

Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt évek során az Országgyűlés Honvédelmi és rendészeti bizottsága folyamatosan tájékozódott a polgárőrség tevékenységéről, rendszeresen megkapta a bizottság a szervezet éves tájékoztatóját, és több alkalommal a bizott-

sági üléseken értékelték és egyben elismerték a képviselők a polgárőrség eredményeit pártállástól függetlenül.

A hatékonyabb és a társadalom érdekét, illetve a bűnmegelőzést szolgáló polgárőr-tevékenység feltételeinek javítása érdekében pedig a bizottság nemegyszer javasolta, hogy az egyesületek működésének növeljék meg a költségvetési támogatását; ez, ha jól tudom, az elmúlt évben meghaladta az egymilliárd forintot.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném hangsúlyozni, hogy a 2011. évi CLXV. törvény jól szabályozza a polgárőr-tevékenységet, mégis az elmúlt évek tapasztalatai alapján elérkezettnek és egyben szükségesnek láttuk a törvény módosítását. Hát ezért nyújtottuk be Bíró Márk képviselőtársammal a polgárőrtörvény módosítását, ami, szeretném ismételni, hogy nem változtat az eredeti törvény koncepcióján, sőt, mi azt mintegy megerősítvén, bizonyos technikai módosításokat szeretnénk végrehajtani, már csak azért is, hogy a XXI. századi kihívásoknak maradéktalanul tudjanak megfelelni a polgárőr tagtársaink. Ezek a következők.

Egy: szükséges és a jövő nemzedék nevelése szempontjából is, úgy vélem, hogy kiemelkedően fontos, hogy más jogszabályokkal összhangban is a polgárőrtörvényben lehetőséget biztosítsunk a fiataloknak már 14 és 18 év között is ennek az önkéntes szerepvállalásnak a folytatására, és meghatározásra kerüljenek az ifjú polgárőrök tevékenységének a törvényi szabályai. Ugyanis az elmúlt évben sok helyütt tapasztaltuk - például vidéken Borsod-Abaúj-Zemplén megyében, vagy gondolok Hajdú-Bihar megyére -, hogy akik még nem töltötték be életük 18. esztendőjét, nos, ezen fiatalok esetében is sokan érdeklődtek a polgárőrség tevékenysége iránt, különösen a kistelepüléseken. Nos, ennek érdekében úgy hiszem, hogy itt az ideje, hogy nevesítsük a törvényben az ifjú polgárőröket, és pontosan meghatározzuk számukra az elvégzendő feladatot.

Másodsor: egyetértve az Országos Polgárőr Szövetség kezdeményezésével, a törvényjavaslatban javasoljuk, hogy a területi polgárőr szövetségek koordináló szerepét és feladatrendszerét szélesítsük ki. A tervezet alapján a területi polgárőr szövetségek átvesznek bizonyos koordinatív, adminisztratív feladatokat, és úgy vélem, hogy ezzel könnyítünk az Országos Polgárőr Szövetség munkáján, ugyanakkor a tervezet biztosítja a polgárőrszervezeteknek a természetes autonómiáját, az önszabályozó képességük erősödését.

Harmadsor: az új polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény alapján tudjuk azt, hogy az egyesületek legfőbb szerve a közgyűlés helyett a küldöttgyűlés is lehet, amely egy ilyen nagyméretű, országos kiterjedésű egyesület esetében, mint az Országos Polgárőr Szövetség, egy lényegesen egyszerűbb és gyorsabb döntési mechanizmust eredményez, tehát átláthatóbbá és gyorsabbá teszi a rendszer működését.

(12.40)

A mi esetünkben tehát ezért szükséges a jelenlegi érvényes szabályozás pontosítása. Negyedszer pedig: szeretnénk megújítani a szolgálati és az etikai szabályszegés során alkalmazható intézkedéseket.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összefoglalva: a jelen törvénymódosításunkkal az egyesülési jog alapján álló, a polgárőrség működését szabályozó törvény szellemisége, értékrendje, valamint a jogszabállyal elérni kívánt célok, úgy vélem, nagyon is összhangban állnak a nemzeti együttműködés programjával, és ezzel tovább erősíthetjük a közrend és a közbiztonság fenntartásában jogszerűen közreműködők körét. Úgy vélem, ez mindnyájunk érdeke és feladata.

A módosító törvényjavaslatot egyeztetttük a Polgárőrség Országos Szövetségével. Meggyőződésünk, hogy ez a javaslat társadalmilag hasznos és jó célokat szolgál. Kérem a képviselőtársaimat és kérem a kormányt, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem Kontrát Károly államtitkár urat, hogy a kormány nevében kíván-e felszólalni. *(Kontrát Károly jelzésére:)* Igen. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A polgárőrök, a polgárőrség tevékenysége jelentősen hozzájárul Magyarország közrendjének, közbiztonságának fenntartásához, különösen a bűnmegelőzés területén végeznek a polgárőrök eredményes és kiemelkedő tevékenységet.

Ez a benyújtott törvényjavaslat elősegíti a polgárőrség eredményesebb működését a jövőt illetően, ezért a kormány a benyújtott javaslatot támogatja. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Bejelentem, hogy a Fidesz és a KDNP képviselőcsoportja vezérszónoklatát öszszevontan Firtl Máttyás képviselő úr ismerteti, a rendelkezésre álló összesen 15 perces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

FIRTAL MÁTYÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Évszázados hagyomány, hogy a városok, települések a biztonságuk vagy esetleges veszélyhelyzetük kezelésére polgárőrséget szerveztek, amely a lakosság biztonságát, az értékek megvédését szolgálta. Már az 1808-as törvénybe belefoglalták a szabad királyi városok belső biztonságának védelmére a polgárőrség megalakítását. Ezt követően folyamatosan erősödött a települések közbiztonsági fel-

adatainak ellátására önkéntes alapon szerveződött polgárőrség szervezete.

Tisztelt Képviselőtársaim! A polgárőrség fejlődése és pozitív megítélése egyértelműen mutatja, hogy igény van a helyi érdekek és a közbiztonság védelmét szolgáló helyi polgárőrök tevékenységére, akik a rendőrséggel szorosan együttműködve látják el feladataikat.

A közbiztonság civil összefogással való megvalósítása és az állami szervek segítése érdekében folyó polgárőr-tevékenység törvényi kereteit hivatott a jelenlegi javaslat megújítani. A törvényjavaslat fenntartja a polgárőrség társadalmi szervezeti jellegét, ennek megfelelően lényegi eleme a polgárőrség szervezeti rendszerének meghatározása, illetve tevékenységük rendszeti jellege következtében a szükséges feltételeket határozza meg.

Az elmúlt években az Országos Polgárőr Szövetségre túlzott mértékű koordinálási és adminisztrációs feladat hárult. Így a hatékony működés érdekében indokoltá vált, hogy a területi polgárőr szövetségek is kivegyék részüket az egyes feladatokból. A törvényjavaslat értelmében a területi polgárőr szövetségek vennének át bizonyos koordinatív, adminisztratív feladatokat, ezzel tehermentesítenék az Országos Polgárőr Szövetséget. Továbbá a javaslat biztosítja a polgárőrszervezetek autonómiáját és önszabályozó képességük erősödését. Új elemként jelenik meg a törvényjavaslatban az ifjú polgárőr fogalma, amely rendezi azoknak a 14-18 év közötti fiataloknak a helyzetét, akik szeretnének bekapcsolódni a polgárőrség tevékenységébe. A javaslat továbbá egyszerűbb és gyorsabb döntésmechanizmus-rendszert hozna létre, illetve megújítaná az etikai szabályszegés esetén alkalmazandó rendszert.

Összességében elmondható, hogy a polgárőrség kiteljesíti a rendszeti tevékenységet és jelentős szerepe van a közbiztonság megszilárdításában. Napjainkra a szervezet megújult és stabilizálódott, létszáma pedig meghaladja az 50 ezret. Hazánkban társadalmilag elfogadottá és megbecsültté váltak a polgárőrök. A magyar állampolgárok felismerték, hogy szükség van a közbiztonság fenntartására és ehhez tevékenyen hozzá kell járulniuk, illetve meg kell azt óvniuk.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz-KDNP-párt-szövetség támogatja, hogy a polgárőrség szervezete további fejlődésen menjen keresztül, így támogatjuk a két képviselőtársunk előterjesztését. Amikor támogatjuk, akkor meg is köszönjük dr. Hörcsik Richárdnak és Bíró Márknak az előterjesztést, a javaslatot. Mindketten nagy tapasztalattal rendelkeznek a polgárőrség szerepéről és jelentőségéről. De itt szeretnénk megköszönni az Országos Polgárőr Szövetségnek is az eddig végzett munkáját, és bízunk abban, hogy az eddig társadalmi megbecsülést szerzett munkájukat a jövőben is tudják folytatni a magyar közbiztonság érdekében.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Harangozó Tamás képviselő úr, aki a felszólalását szintén az emelvényről fogja elmondani. Megvárjuk, míg a képviselő úr felérkezik az emelvényre. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Polgárőrök! Az elmúlt 20 évben a polgárőrség jelentős mértékben hozzájárult számos település közbiztonságának megerősítéséhez, felbecsülhetetlen segítséget nyújtottak a közterületen szolgálatot teljesítő rendőröknek. Ezért az MSZP nagybecsülését fejezi ki a polgárőrmozgalomnak. Az MSZP minden olyan, a jogállamiság követelményeit kielégítő törvényjavaslatot támogat, amelyet a polgárőrszervezetekkel megfelelő módon leegyeztettek és élvez az azok szakmai egyetértését.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés 2011 nyarán fogadta el a polgárőrségek működését és szervezetét szabályozó új átfogó törvényt, amely a 2006-ban megalkotott első polgárőrtörvényt váltotta fel. Az új szabályozás lényege, hogy az Országos Polgárőr Szövetség köztestületté alakult át, amire közigazgatási, hatósági jogköröket is telepített a törvény. A polgárőr egyesület az alapfeladatokat akkor kezheti meg, ha a megyei rendőr-főkapitánysággal együttműködési megállapodást kötött, valamint az Országos Polgárőr Szövetség tagja. Az átalakítást az Országos Polgárőr Szövetség is támogatta, és annak koncepciójával a törvényjavaslat vitájában az MSZP is egyetértett. Az MSZP azt a koncepciót sem ellenezte, hogy a polgárőr-tevékenység ellátása csak rendőrségi jóváhagyással legyen lehetséges. Ugyanakkor jogállami garanciális szempontból azt képviseltük, hogy ezt a jogalkotói célt a törvény az együttműködési megállapodás megkötése helyett vagy mellett egy engedélyezési eljárás bevezetésével valósítsa meg, amelynek révén biztosítható a közigazgatási hatósági eljárásokra jellemző jogorvoslati rendszer is. Emellett az MSZP több módosító javaslatot is megfogalmazott, mivel azonban a Fidesz egyetlen módosítónkat sem támogatta, ezért az MSZP végül ezt a törvényjavaslatot nem szavazta meg.

A jelenleg előttünk fekvő törvényjavaslat a köztestületi típusú működést megyei szintre is kiterjeszti, ennek megfelelően a polgárőr egyesületeknek kötelező lesz a működési területükön tevékenykedő területi polgárőr szövetségben is taggá válni. A törvényi feltételeknek megfelelő polgárőr egyesület felvételét a területi polgárőr szövetség nem tagadhatja majd meg. Megyénként és a főváros területén csak egy területi polgárőr szövetség működhet. A területi polgárőr szövetség működési területe kizárólag az adott megye közigazgatási területére terjedhet ki.

A területi polgárőr szövetségek megkapják az Országos Polgárőr Szövetség adminisztratív feladatköreinek egy részét, a javaslat szerint tehát az alábbiakkal bővül a területi polgárőr szövetségek feladat-

köre. Előzetesen véleményezi a polgárőr egyesület által a működési területén illetékes rendőr-főkapitánysággal megkötendő együttműködési megállapodást. A területén működő polgárőr egyesület az Országos Polgárőr Szövetségbe való felvételére irányuló kérelmet befogadja, majd felvételi javaslatával ellátva továbbítja.

(12.50)

Elfogadja a területi polgárőr szövetség éves költségvetésének, valamint a költségvetés végrehajtásáról szóló beszámolót. Elbírálja a működési támogatásra vonatkozó kérelmeket. Ebből látszik, hogy a területi polgárőr szövetségek egyébként komoly, nemcsak adminisztratív, hanem döntési jogosultságot, az országos vezetőségtől ledelegált döntési jogosultságot is fognak kapni.

Az Országos Polgárőr Szövetség szerve nem a közgyűlés lesz a jövőben, hanem az öt évre választott polgárőr egyesületek és a területi polgárőr szövetségek képviselőiből álló küldöttgyűlés.

Teljesen új eleme az ifjú polgárőrökre vonatkozó szabályozás megalkotása, a hatályos törvény szerint ugyanis a 18. életévüket betöltött személyek lehetnek csak polgárőrök. A javaslat azonban korlátozott jogkörökkel a 14 és 18 év közötti fiatalok szerepvállalását is lehetővé tenné a polgárőr egyesületekben.

Az ifjú polgárőrök az alábbi feladatokban működhetnek majd közre: a polgárőr feladatkörét érintően az állampolgárok tájékoztatásában; a polgárőr-tevékenységgel kapcsolatos jegyzőkönyvek és más iratok előkészítésében; katasztrófákra való felkészülésben; drogok ideiglenes elvétele esetén az elvett dolog őrzésében, szállításában; baleset-megelőzési, áldozatvédelmi, közlekedésbiztonsági és egyéb, a lakosság és az önkormányzatok közti kapcsolat erősítésében; az otthonában élő fogyatékos személyek védelmében, a polgárőr egyesület feladataival összefüggő oktatási, kulturális, ismeretterjesztő tevékenységben.

A javaslat szigorítja továbbá a polgárőrökkel szembeni etikai szabályszegés esetén kiszabható szankciókat, a meghatározott polgárőrfeladatoktól történő eltiltás lehetséges felső határát hat hónapról egy évre emeli. Az Országos Polgárőr Szövetség javaslatot tehet a polgárőr egyesületi tagságának megszüntetésére, ami a szankcionális jogkör elég komoly kibővítését jelenti.

Tisztelt Képviselőtársaim! A legfőbb kérdések azok, hogy jelen pillanatban hány megyében működik egynél több polgárőr szövetség, vagy hol vannak olyan működési zavarok, amelyek érdekében ezt a javaslatot ma itt a Ház előtt láthatjuk.

Mint azt mondtam, nekünk kifejezetten fontos, hogy maga az Országos Polgárőr Szövetség támogassa-e javaslatot. Itt a karzaton helyet foglaló képviselőik jelenlétéből és bólogatásukból látom, hogy igen, bár szeretném megjegyezni, hogy a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság ülésén megjelenő képviselőjük

ebben a kérdéskörben - a mi megítélésünk szerint - nem adott egyenes és tisztességes választ.

Továbbra is fenntartjuk, hogy ennek a javaslatnak az egyik valódi oka az - ami egyébként beismartható lenne és tisztességgel bevallható a bizottság tagjai és a parlament előtt is -, hogy bizony vannak működési zavarok az Országos Polgárőr Szövetség működése tekintetében a területi szervezeteknél, tudniillik a konkuráló vagy a többség akaratát be nem tartó, a köztisztviselési működést esetlegesen nem elfogadó polgárőr egyesületek tekintetében. Ennek a kérdésnek a megoldására alkalmas a törvényjavaslat, csak akkor tudják, tisztelt képviselőtársaim, illene ezt az előterjesztőnek meg az érintett polgárőrnek, aki ott van a bizottság ülésén, egyszerűen és tisztességesen a bizottság előtt elmondani, mert még ezzel együtt is támogatható egyébként a javaslat.

További megjegyzésünk a javaslattal kapcsolatban, hogy módosító javaslatokat fogunk beadni; kettőt már beadtunk, egyet még be fogunk. Nem tartjuk jónak és elfogadhatónak azt, hogy öt éves mandátumra legyenek a küldöttek és a vezetőség ilyen szempontból kvázi bebetonozva; ez egy egyesület, még ha köztisztviselési formában is működik, még ha kvázi állami feladatokban vesz is részt vagy azt segíti. Egy önszerveződő, alulról szerveződő demokratikus közösségnek öt évre bebetonozni a küldötteit és a tisztségviselőit, azt gondoljuk, nem egészséges. A mi megítélésünk szerint egy hároméves időszak bőven elegendő lenne, ami a stabilitást is garantálja, de a megfelelő demokratikus jogok gyakorlását is egy időben, és mindenféle egyéb más veszélyt - mondjuk ki őszintén, akár korrupciós veszélyt is - sokkal jobban kizár, mint a jelenlegi öt éves mandátum.

Tisztelt Képviselőtársaim! Most leginkább önköz, a kormánypárti képviselőkhöz és előterjesztőkhöz szeretnék fordulni, illetve a kormány jelen lévő képviselőihez. Két olyan módosító javaslatot nyújtottunk be, amelyek érdemben támogatják a javaslatot, és kifejezetten előnyösek a polgárőrök számára. Mind a kettővel már korábban is próbálkoztunk, de a jelenleg benyújtott törvényük világít arra, hogy mekkora szükség lenne ezekre a javaslatokra.

Az egyik az, hogy az eredeti törvényben is előírták a hatósági erkölcsi bizonyítvány beszerzését mint alapfeltételt, hogy valaki a polgárőrség tagja lehessen; akkor is beadtunk egy módosító javaslatot. Ha ezt a parlament a törvény erejénél fogva írja elő az állampolgárnak - főleg ismerve egyébként a polgárőrség működését és nagyon sok kistelepülésen azt, hogy milyen szerény körülmények között él vagy akár szegénységben élő polgárőr tagjai vannak az egyesületeknek, akik ettől függetlenül a szabadidejüket rászánva segítenek ebben a nagyon fontos ügyben -, tehát ha a törvény ír nekik ilyet elő, ami költségekkel jár, akkor ennek a költségeit az állam viselje.

Most még nyomatékosabban szeretnénk kérni a kormányt és a fideszes, KDNP-s képviselőtársainkat, hogy ezt a javaslatunkat támogassák majd a vita során és a végszavazásnál, hiszen azzal, hogy 14-18

évesek számára is megnyitja a lehetőséget a polgárőrség munkájában való részvételre - akik fiatal korukra tekintettel gyakorlatilag saját anyagi mozgástérrel elvileg nem is rendelkezhetnek -, az ő esetük mutatja meg még jobban, hogy mennyire szükség lenne arra, hogy akik ilyen munkában önkéntesen részt vesznek, azoknak a törvény ne írja elő alapfeltételül egy olyan dolog teljesítését, ami nekik külön anyagi ráfordítást igényel. Tehát legalább azt biztosítsa az állam, hogy pénz kérdése ne lehessen az, hogy valaki ebben a polgárőrmunkában - főleg a fiataloké - részt tud-e venni vagy nem.

A másik javaslatunk - amit nem tudtunk megállni, hogy ehhez a törvényhez is benyújtsuk, és nyilvánvalóan tisztában vagyunk vele, hogy alapvetően túlterjeszkedő az eredeti javaslathoz, de a Ház szabályai szerint van rá lehetősége, hogy ezzel érdemben foglalkozzon - az a kérdés, ami az OPSZ részéről is és a polgárőrök részéről is, helyben is napi szinten elhangzik évek óta, és amit önálló törvényjavaslat formájában az előző ciklusban is benyújtottunk már, és a kormány nem támogatta, de mindannyian tudjuk, hogy anyagi szempontból az egyik legnagyobb probléma az Országos Polgárőr Szövetség és alárendelt egyesületeinek tekintetében, ez pedig a gépjárműadó és a szolgálati gépjármű adójának a kérdése.

A módosító javaslatunk ugyanaz, amit már beadtunk, tehát a „Mentes az adó alól az a személygépkocsi” kezdetű paragrafusnak a kivételei közé tenné bele az Országos Polgárőr Szövetség kezelésében lévő, a szolgálat ellátásához üzemeltetett autót, itt is világossá téve azt az egészen jellemző helyzetet, hogy míg az autó sokszor nem a polgárőr szövetség tulajdona, de az üzemeltetést ők végzik, ennek a nem kis költségeivel együtt. És innentől kezdve nemcsak az üzemanyagköltségről beszélünk, hanem egy plusz olyan adóról, amit az állam úgy szed be, hogy egyik kezével állami támogatásban részesíti az Országos Polgárőr Szövetséget, a másik kezével pedig közel 110 millió forintot egy ilyen külön gépjárműadó formájában mindjárt vissza is vesz tőlük.

Összességében: a törvényjavaslat a céljaival együtt is támogatható. Tekintettel arra - és ez egy nagy megerősítés -, hogy ma a Parlament falai között itt van az Országos Polgárőr Szövetség vezetősége és támogatja ezt a javaslatot, én viszont azt kérném az előterjesztőtől és a Fidesztől is, a többi parlamenti frakciótól is, hogy azt a javaslatunkat mindenképpen támogassák, amely a hatósági erkölcsi bizonyítvány gyakorlatilag ingyenessé vagy illetékmentessé tételéről szól, főleg a fiatalokéknál, de mindenki tekintetében, és kérem megfontolni, hogy itt a lehetőség ennek a törvénynek a megnyitása alkalmával, hogy a polgárőrök anyagi problémáit jelentő gépjárműadó-kérdést is végre oldjuk meg.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportjának vezetője Mirkóczki Ádám képviselő úr. Parancsoljon!

MIRKÓCZKI ÁDÁM, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Egy nagyon fontos kérdés van előttünk és egy nagyon fontos, alapvetően támogatandó cél és alapvetően egy támogatandó javaslat, de némi kritikával is szeretnék azért élni, hiszen az jól látható, ami talán alapvető probléma, hogy itt a polgárőr egyesületek és szövetségek centralizációja során azért alkalmaznak és alkalmaztak egy olyan szűrőt - ha hihetünk a hozzánk befutott leveleknek és megkereséseknek -, hogy sikerült a szervezetek egy jelentős részének véleményét nem megkérdezni.

(13.00)

Hogy mondjam? Ezt nem én sérelmezem elsősorban, hanem éppen az érintettek. Szóval, ha egy ilyen kérdéshez hozzányúlunk, akkor talán célszerűbb lenne egy jóval szélesebb egyeztetés elsősorban az érintettekkel. Itt most én egy szócső vagyok gyakorlatilag, hiszen a hozzánk befutott, mondjuk úgy, hogy panaszok vagy kritikák szinte kivétel nélkül ezt fogalmazták meg.

Az, hogy a polgárőrség mennyire fontos és milyen fontos szerepet játszik a bűnmegelőzésben vagy éppen bűnüldözésben, ehhez kétség nem fér, és ehhez csak támogatandólag illik és szabad hozzászólni. Mi is ezt tesszük, és éppen ezért mi nagyon szeretnénk már ezen a javaslaton is túllépni olyan értelemben, hogy sokkal fontosabb lenne talán, hogy anyagilag - tehát pénz, paripa, fegyver - és jogilag egy még stabilabb, még erősebb polgárőrtörvény alakuljon ki. Érdemes lenne a napi kihívásokhoz igazítani az egész vonatkozó jogszabályt.

Ami újdonság és ami egy alapvető újítás, a fiatalok, a kiskorúak, a 14-18 éves fiatalok bevonása a polgárőrség munkájába. Ez egy nagyon-nagyon fontos és egyébként nagyon-nagyon üdvözlendő javaslat, hiszen ennek van egyfajta nevelő célzata is, másrészt pedig éppen a fiataikorúak között elkövetett különböző bűncselekmények visszaszorításában vagy éppen megakadályozásában nagyon fontos és nagyon hasznos lehet.

Ami probléma ezzel kapcsolatban - és ez főleg jogi -, hogy a 14-18 évesek korlátozottan cselekvőképesekek olyan értelemben, hogy a Ptk. szerint itt lehetnek problémák. Ezt hogyan sikerül kiküszöbölni, hogy a gyakorlatban a mindennapi tevékenységük során ne legyen ebből gond, ezt csak akkor fogjuk meglátni, ha már működik. De az alapvető cél és az, hogy egy újabb társadalmi korcsoportot és főleg fiatalokat hoznak be a javaslat előterjesztői ebbe a nagyon fontos munkába, ez mindenképpen öröndetes, és bízunk benne, hogy egyébként a rendészeti pálya iránt ezáltal is nagyobb vonzerő lesz majd azon fiatalok számára, akik önkéntesen, fiatal koruk ellenére már ilyen nagyon fontos civil feladatot próbálnak meg ellátni.

Ami az előterjesztés indoklását illeti, finoman fogalmazok: oda azt is beírhatták volna kis túlzással, hogy „mert, csak”. Ott nem sikerült a fontos, előre-mutató célokat úgy megfogalmazni, hogy ha egy laikus végignézi... - akkor ezzel gyakorlatilag mit akarunk. Bízom abban, hogy a különböző módosító indítványokkal még jobbá lehet tenni. Még egyszer hangsúlyozom: a Jobbik alapvetően támogatja a polgárőrség illetően bővítését is, ami a fiatalokat érinti, és természetesen én már nem szeretném megismételni azokat az érveket, amelyek korábban elhangzottak, de azt szeretném előrevetíteni, hogy mi is teszünk majd olyan javaslatokat, ha nem is kifejezetten ehhez a módosításhoz, hanem a későbbiekhez mi szeretnénk egy teljesen új polgárőrtörvényt, ami egyébként eszközileg és jogilag is jóval szélesebb és nagyobb támogatottságot nyújt a polgárőrök számára, hiszen elsősorban a kistelepüléseken azért látjuk a mindennapi problémákat.

Lehet az üzemanyag, lehet a már előttem szóló képviselőtársam által elmondott polgárőrségművek költségvetése alapján felmerülő hiányokat és forrásokat érteni. Lehet a felszerelést érteni, és természetesen lehet azokat a jogi passzusokat érteni, ami jelenleg nincs meg. Tehát főleg azokon a vidékeken, azokon a településeken, ahol egyébként közbiztonság szempontjából nagyon nagy szükség van erős polgárőrségekre és a rendőrség nem tud olyan létszámot biztosítani például, ami a mindennapi kihívásokhoz megfelelő, az ilyen esetek mutatják azt, hogy el kellene végre azon gondolkodni, hogy hogyan és miként lehet a polgárőrök jogosítványait kiterjeszteni.

Az külön vita tárgya, hogy szabad-e ezt egységesen tenni, külön vita tárgya lehet, hogy kell-e akkor pluszképzést biztosítani számukra akár jogilag, akár egyéb oktatási céllal, de az nem lehet kérdés, hogy helyenként bizony - és a mindennapi tapasztalat azt mutatja - igenis szükség van arra, hogy erősítsük és bővítsük az ő nemcsak anyagi, nemcsak eszközi, nemcsak felszerelési, hanem jogi lehetőségeiket is, hogy hatékony és tényleg a rendőrség mellett vállvetve eredményes munkát tudjanak végezni, vagy még eredményesebb munkát tudjanak végezni, mint jelenleg.

(Az elnöki széklet dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Úgyhogy bízom benne, hogy a módosító indítványokkal még jobb lesz a javaslat, és fogjuk tudni mi is támogatni, ahogy egyébként - még egyszer mondom -, ez egy nagyon üdvözlendő cél, és alapvetően támogatandó. Köszönöm szépen a figyelmet. (Taps a Jobbik padsoraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Üdvözlöm önöket. Az LMP vezérszónokának felszólalásával folytatjuk. Schiffer András képviselő urat illeti a szó, parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az előterjesztést a polgárőrtörvény módosításáról támogatni tudjuk, és természetesen támogatni tudjuk azokat az ellenzéki javaslatokat is egyébként, amelyek az imént elhangoztak. Különösen szeretném felhívni a figyelmet arra, amit Harangozó Tamás az imént elmondott vezérszónoki felszólalása végén, tehát hogy a hatósági erkölcsi bizonyítvány kiváltása legyen ingyenes a polgárőrök számára.

Ez a törvényjavaslat egyrészt átrendezi a viszonyrendszert a területi polgárőr szövetségek és az országos szövetség között. Tehermentesíti az országos szövetséget, másrészt bevezeti az ifjú polgárőr fogalmát, illetve megújítja a polgárőr szolgálati és etikai szabályszerzése során alkalmazható szankciórendszert.

Mind a három irányt támogatni tudjuk, ugyanakkor szeretném föl hívni a figyelmet néhány kezdeményezésre, amivel kapcsolatban az LMP rövidesen egy önálló törvényjavaslatot fog beterjeszteni, ami részint ki is egészíti egyébként a polgárőrtörvényt, illetve az adójogszabályok módosításával jár.

A két javaslat a következő. Egyrészt még a múlt évben, 2014-ben Pécsen az LMP helyi képviselője, Keresztes Lóránt előterjesztett egy javaslatot, amit a többség meg is szavazott. Ez arról szól, hogy Pécsen ma már az LMP-s kezdeményezés elfogadását követően az aktív polgárőrök 50 százalékos kedvezményrel tudnak buszbérletet, tehát a helyi közösségi közlekedésre bérletet vásárolni. Azt gondolom, az is megfontolandó, hogy az LMP-nek ez a javaslata Pécsen sem az égből pottyant, hiszen előtte a képviselőnk egyeztetett részben az Országos Polgárőr Szövetség alelnökével, illetve a baranyai polgárőr szövetség vezetőivel.

Egy év tapasztalata alapján elmondható az, hogy ez a rendszer bevált. Mi magunk több más megyeszékhelyen is ajánlottuk már ezt, és célszerű lenne, ha a parlament is megfontolná azt, hogy a közösségi közlekedésben ezt a kedvezményt biztosítja az aktív polgárőrszolgálatot teljesítő polgárok számára.

A másik javaslat pedig végképp nem az LMP saját agyszüleménye. Itt van a kezemben az a felszólalás, amit az andornaktályai polgárőrök képviselője tartott a heves megyei polgárőr szövetség gyűlésén. A javaslat lényege a következő, és ezt az Országos Polgárőr Szövetség is, úgy tudom, hogy saját álláspontjaként elfogadta, hogy azok a szolgálati járadékosok, akik aktív polgárőrszolgálatot vállalnak, azok az ex rendvédelmiek, akik aktív polgárőrszolgálatot vállalnak, ezek a személyek mentesüljenek a személyi jövedelemadó megfizetése alól.

Ezt a javaslatot a hevesi és baranyai polgárőrök kezdeményezésére az Országos Polgárőr Szövetség 2014. évi közgyűlése elfogadta. Sajnálatos módon a kormány pozitív visszajelzésére azóta is hiába várunk. Az LMP ezért a következő hetekben elő fogja terjeszteni azt a javaslatot, ami mind a közösségi

közlekedés kedvezményes használatát, mind pedig az ex rendvédelmiek számára az szja-mentességet előíranyozza.

Utóbbi javaslattal kapcsolatban hadd mondjak még egy indokolást pont így, miután a szolgálati törvényt éppen percekkel ezelőtt fogadta el a Ház. A szolgálati törvény vitájában is elmondtuk, hogy számunkra továbbra is felettébb aggályos az a helyzet, ami 2011-ben előállt a szolgálati nyugdíjak megvonásával.

(13.10)

És itt nem pusztán egy szociális kérdésről van szó, hanem az elmúlt években kialakult egy olyan helyzet, tehát amikor ezt a fajta kordkedvezményes nyugdíjba vonulást lehetővé tették, hogy éppen az ereje teljében lévő állomány kivonul a rendvédelmi szférából. Ez a javaslat, ami megfogalmazódott, nem más, mint másolata az önkéntes tartalékos szolgálatra vonatkozó szabályozásnak. Az önkéntes tartalékos szolgálatra vonatkozó szabályozás is azért született meg, illetve a kedvezményt azért kapták meg az ex rendvédelmiek, mert az a tudás, amit felhalmoztak, közpénzen megszerezték és felhalmoztak, ma hiányzik a rendvédelemből. Ez egy közösségi érdek lenne, hogy azok a volt, nyugállományba vonult rendvédelmiek, akiktől egyébként megvonták a jogosultságot 2011-ben, úgy döntenének, hogy mégis a megszerzett tudásukat, amelyet erejük teljében elvontak, kimentek, nyugdíjba mentek, ezt mégis a köz javára kívánják hasznosítani.

Tehát arra inspirálnánk a kormányzatot, hogy támogasson minden olyan javaslatot, amelyik egyfelől legalább enyhíti azt a méltatlan helyzetet, amelybe a korábbi rendvédelmiek, a nyugállományba vonult rendvédelmiek kerültek 2011-ben, másrészt viszont az egész országnak, az aprófalvaknak különösen fontos lenne az, hogy a polgárőrségben minél több olyan ember vállaljon szerepet, akik egyébként közpénzen, az adófizetők pénzén megszerezték a tudást, gyakorlatot szereztek aktív rendőrként, és most ezt a tudást nem tudják a köz javára kamatoztatni.

Össességében pedig általában a módosító javaslatokkal kapcsolatban, amiket itt az ellenzéki társaim is elmondtak, hadd mondjak annyit, picit elrugaskodva konkrétan a polgárőrtörvénytől, hogy mi amúgy is egy olyan kormányzati politikát szeretnénk látni, mi erre törekszünk, amelyik minden lehetséges állami eszközzel az önkéntes munkát, a közösség javára teljesített bármilyen önkéntes tevékenységet támogatja. Éppen ezért illeszkednek ezek a javaslatok egy logikus sorrendbe - tehát mind a kedvezményes közösségi közlekedés, az utazás, a hatósági erkölcsi bizonyítvány illetékmentes kiváltása és a többi -, mert minden eszközt meg kell ragadni nemcsak a polgárőrök, hanem más önkéntes, a közösség érdekében önkéntes munkát vállaló személyek számára is, hogy az állam tehermentesítse őket,

illetve minél több polgárt ösztönözzön arra, hogy a közösség érdekében vállaljon önkéntes tevékenységet. Ez különösen fontos egy olyan társadalomban, mint a magyar, ahol európai összehasonlításban rendkívül alacsony az aktív önkéntesek aránya a felnőtt lakosságon belül.

Minden eszközt meg kell ragadnunk, hogy ezen a helyzeten változtassunk. Ha úgy tetszik, ez az elsőrendű nemzetstratégiai problémák egyike. Még egyszer szeretném aláhúzni azt a kezdeményezésünket is, hogy a korábban, az elmúlt 5-10-15 évben nyugálományba vonult rendvédelmisként tudását, tapasztalatát vissza kell forgatni a polgárőrmozgalomba. Azt gondoljuk, hogy ráadásul a közbiztonsági válsághelyzetben lévő településeken nagyot segíthetne, az ott élő emberek biztonságérzetén nagyot segíthetne, hogyha a rendvédelmi tudással, tapasztalattal felvértezett emberek minél többen polgárőrszolgálatot vállalnának önkéntesen, a köz érdekében.

A javaslatot, ugyanúgy, mint az ellenzéki módosító javaslatokat támogatni tudjuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem: bárki a képviselők közül kíván-e hozzászólni ehhez a napirendi ponthoz akár kétperces időkeretben, akár normál szót kérőként? Nem akartam nagyon biztatni magukat, de Harangozó képviselő úr mégis a kétperces keretben időt kér. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Nagy tisztelettel szeretném kérdezni az előterjesztőtől, illetve az itt lévő Kontrát Károly államtitkár úrtól, hogy az elvi támogatásáról tudja-e biztosítani azt a javaslatot, amit mondtam, vagy majd a későbbiekben alakítják ki az álláspontjukat. De miután az érintettek is itt ülnek, szerintem annyit megérne, hogy a kormány, illetve az előterjesztő legalább elvi szinten mondja azt, hogy igen vagy nem ezekre a javaslatokra. Nagyon szépen köszönöm.

ELNÖK: Tisztelt Képviselő Asszonyok, Képviselő Urak! Kíván-e még valaki szólani? *(Nincs jelzés.)* Nem kíván.

Ez azt jelenti, hogy az általános vitát lezárom, és megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni most a vitában elhangzottakra. *(Dr. Hörcsik Richárd jelzésére:)* Hörcsik Richárd képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz): Tisztelt Képviselőtársaim! A polgárőrség mint politikamentes civil szervezet, valóban jó példája annak, hogy hogyan lehet pártpolitika-mentesen a közjó érdekében együtt dolgozni nemcsak egy nagyobb városban, hanem egy kisebb településen egyaránt. Nagyon fontos, hogy ezzel egy erkölcsi támaszt és alapot adnak azon polgároknak, akikből még nem vették ki a közért végzett feladat, nem vették ki az, hogy pró-

báljunk meg egymásért egy kistelepülésen dolgozni. Nos, köszönöm képviselőtársaimnak a támogató hozzáállását. Valóban, ez egy olyan törvényjavaslat, amely a közjót szolgálja és azt, hogy az említett polgárőrtörvényt jobbá tegye, hogy meg tudjunk felelni azoknak a kihívásoknak, amelyek előttünk állnak.

Nos, a jövő héten, kedden a bizottság ülést tart, és itt lehetőség adódik a módosító javaslatok megbeszélésére. A magam részéről támogathatónak tartom képviselőtársaim előterjesztését. Harangozó Tamás képviselőtársamnak is köszönöm a támogatását. A javaslatával kapcsolatban megjegyzem: ugye, az kérdés, hogy az állam az egyik zsebéből mikor veszi ki és teszi át a másik zsebébe a pénzt. Ez megfontolandó valóban, hogy aki közszerepet vállal különösen 18 éves korig, az ne a saját zsebéből finanszírozza a közjóért végzett munkát azzal, hogy a hatósági erkölcsi bizonyítvány díját meg kell fizetnie. Azonban azt is megfontolásra ajánlom, hogy a polgárőrség évente több mint 1,2 milliárd, 1,3 milliárd állami támogatást kap, és ezt általában mindig egyeztetni szoktuk a költségvetés vitájában is.

Fontosnak tartjuk, hogy az anyagi körülmények lépésről lépésre javuljanak. Ezt a célt szolgálja az is, hogy minden évben a bizonyos gépkocsibeszerzéskor lehetőségük van arra, hogy a polgárőrség akár gépkocsit, akár terepjárót tudjon beszerezni. Tehát a kérdés az, hogy a költségvetés ezt hogyan tudja akár tovább finanszírozni. Egy biztos: a következő években is a költségvetés állandó tétele az, hogy a polgárőrséget évről évre az igényeknek megfelelően támogassa. Tehát ebbe az állami támogatásba szerintem belefér ez a pár tíz millió forint pluszkiadás, viszont megfontolandó az, egyébként én is támogatandónak tartom azt, hogy ha lehet, ésszerűsítsük vagy csökkentsük a polgárőrség költségeit.

Mirkóczki Ádám képviselőtársamnak is köszönöm a támogatását. Ugye, ő említette, hogy új elemként jelenik meg a fiatal polgárőr fogalma. Itt már az elhangzott vitában nem, de korábban, amikor képviselőtársaimmal egyeztettem, beszélgettem, akkor fő elemként felvetődött az, hogy hogyan jön az, hogy egy 18 év alatti diákot bevonjunk a polgárőrség munkájába, nem valamifajta felelőtlenség-e az, hogy itt a fiatalokat ebbe a munkába bevonjuk. Nos, szeretnék megnyugtatni minden kételkedőt, erről szó sincs, hogy akár egyedül teljesítsenek szolgálatot ezek a fiatalok, a 18 év alatti fiatalok, hanem itt a tervezetben, amikor az ifjú polgárőr fogalmát meghatározzuk, a 9. § (3) bekezdésében a következőt javasoljuk: az ifjú polgárőr a meghatározott feladatait polgárőrrel együtt lássa el. Tehát itt nincs szó arról, hogy szülői felügyelettel, hanem arról van szó, hogy felnőtt polgárőr felügyeletével lássa el ezt a feladatát. Tehát meg vagyok győződve arról, hogy minden polgárőr tudja a kötelességét, tudja a feladatait, és felelősen vonja be ebbe a munkába a fiatalokat. Nagyon fontosnak tartom a nevelés kérdését, hogy ezek a fiataljaink, különösen a kistelepüléseken hozzászokjanak a rendhez, hozzászokjanak ahhoz,

hogy jó a közösségért tenni, és ebben a személyes tapasztalatom is az például Borsod-Abaúj-Zemplén megyében, hogy mint egyfajta atyai szerepet töltenek be a polgárőrök, amikor a fiatalokat vonják be ebbe a munkába.

(13.20)

Nos, tisztelt képviselőtársaim, szeretném megköszönni önöknek a támogatást, és remélem, hogy ezzel a törvénnyel jobbítjuk a polgárőr-tevékenységet, nemcsak a saját, hanem az egész társadalom javára. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **banki elszámolás során tapasztalt visszaélések elleni fellépéshez szükséges törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Gulyás Gergely, Mengyi Roland, Tuzson Bence, Fidesz, képviselők önálló indítványa T/4287. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Gulyás Gergely képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Képviselő úr, parancsoljon!

DR. GULYÁS GERGELY (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A banki elszámolás során tapasztalt visszaélések elleni fellépéshez szükséges törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot az idei év április 7-én nyújtottuk be T/4287. számon. Az indítványhoz előterjesztőként Mengyi Roland és Tuzson Bence képviselőtársam csatlakozott.

Először röviden a javaslat szükségességéről szeretnék szólni, illetve annak előzményeiről, majd a tartalmi elemekre is röviden kitérnék.

A fogyasztói hitelekhez kapcsolódó kérdések jogi rendezésének első lépéseként az Országgyűlés 2014. július 4-ei ülésnapján elfogadta a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényt. Ez jogszabályi szintre emelte és ezáltal általános érvényűvé tette a 2/2014. számú kúriai jogegységi határozatban foglalt polgári jogi rendelkezéseket.

Ezzel összhangban a jogszabály kimondta az árfolyamrés semmisségét, illetve felállította az egyoldalú szerződésmódosítás kikötésére vonatkozó tisztességtelenség vélelmét.

A Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló

törvényben rögzített elszámolás szabályairól és az egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL. törvényben elsődlegesen az érvénytelen szerződéses rendelkezések alapján szükségessé váló elszámolás kérdéseit kellett szabályoznunk. Ez az elszámolás az árfolyamrésnek a 2014. évi XXXVIII. törvény 3. §-ában kimondott semmissége, valamint az egyoldalú szerződésmódosítási jogra vonatkozó kikötéseknek a bíróság által megállapított érvénytelensége miatt vált szükségessé. Az érvénytelen szerződéses kikötések alkalmazása következtében ugyanis a fogyasztók javára túlfizetés keletkezett. Ezen ügynevezett elszámolási törvény alapján ezeket a múltbeli túlfizetéseket kell a pénzügyi intézményeknek a fogyasztókkal szemben elszámolniuk.

Az elszámolási törvényben többek között két kérdést rögzítettünk. Egyrészről a jogszabály - összhangban a jogegységi határozattal - kizárólag a fogyasztói hitelekre vonatkozóan tartalmaz rendelkezéseket. A fogyasztónak nyújtott hitelről szóló 2009. évi CLXII. törvény 3. §-ának (3) bekezdése szerint fogyasztó az önálló foglalkozása és gazdasági tevékenysége körén kívül eljáró természetes személy. A fogyasztói hitel körébe ennek alapján a magánszemélyek nem üzleti célú hitelei tartoznak. Másrészről alapelveként határoztuk meg, hogy a fogyasztói hiteltípusoknak a gyakorlatban előforduló nagy számára tekintettel a törvényben nem lehetséges valamennyi részletszabályt meghatározni. Emiatt az elszámolási törvény az általános eljárási, elszámolási szabályok rögzítése mellett a Magyar Nemzeti Bankot hatalmazta fel arra, hogy makroprudenciális jogkörében eljárva, valamennyi elszámolás részletkérdéseit és módszertanát rendeletben szabályozza.

A rendeleti szintű szabályozás előnye, hogy bármilyen új esetcsoporthoz felmerülése esetén rugalmasabb választ tesz lehetővé, mint a törvényi szabályozás. Azonban ahogy az előttünk fekvő törvényjavaslat címe is jelzi, egyes pénzügyi intézményeknél akadnak és akadnak olyan visszaélések, amelyek kezelése egyértelműen törvénymódosítást igényel, továbbá a Magyar Nemzeti Bank és az Országos Bírósági Hivatal észrevételei alapján olyan javaslatot terjesztettünk most a Ház elé, amely egyszerűbb és gyorsabb megoldási lehetőségeket teremt mind az elszámolás kötelezettje, mind pedig az elszámolás jogosultja számára.

A Magyar Nemzeti Bank április 1-jei közleménye szerint van olyan hitelintézet, amely levélben tájékoztatta egyes ügyfeleit, hogy szerződésüket nem tekinti fogyasztói kölcsönnek, ezért nem kíván elszámolni velük. A tisztességtelen gyakorlatot követő újabb család gyakorlatról értesülve, a törvénymódosítás külön is nevesít néhány olyan magatartási formát, amely az MNB által lefolytatható ellenőrzési eljárás alapjául szolgálhat. Ilyen magatartás különösen a pénzügyi intézmény által a fogyasztók nagy számát érintően folytatott olyan gyakorlat, amely a kölcsönszerződés vagy pénzügyi lízingszerződés fogyasztói jellegének el nem ismerésével, azok eltérő

minősítésével vagy ilyen jellegre vonatkozó megváltozott álláspontjának kinyilvánításával az elszámolási kötelezettség teljesítésének elhárítására, illetve az elszámolás iránti igények benyújtásának megakadályozására irányul.

A törvény elfogadásával lehetőségünk nyílik arra, hogy rendezzük azt a helyzetet is, amikor a bankok számára a szükséges információk nem állnak teljeskörűen rendelkezésre, például azért, mert az ügyfélportfólió átvételét követően a korábban hitelezői pozícióban álló pénzügyi intézmény megszűnt. Ebben az esetben az adott bank úgynevezett becslési módszertan alkalmazásával készítheti el az elszámolást. Ezzel kapcsolatosan szeretném felhívni a figyelmet, hogy a becslési módszertan jogszerű alkalmazására szintén kiterjed a Magyar Nemzeti Bank fogyasztóvédelmi ellenőrzési eljárásai jogosultsága.

A törvény által előírt szabályok alkalmazhatóságát szolgálja az a módosítási szándék, hogy a polgári nemperes eljárás során a beadványokat kizárólag úrlapon lehessen benyújtani, ha a benyújtására szolgáló úrlap világos szabályok szerint rendszeresített. Ennek a szabálynak a rögzítésével számos vitának vehetjük elejét. Vannak helyzetek azonban, amikor többen is vitatják az elszámolást, méghozzá ugyanolyan okból. Ez a javaslat azt is kimondja, hogy ebben az esetben a pénzügyi szervezetnek, a Pénzügyi Békéltető Testületnek és a bíróságnak nem kell még egyszer elbírálnia a panaszt. Előfordulhat viszont, hogy az elszámolást több okból is vitatják, ilyenkor pedig a panaszeljárások egyesítésére ad lehetőséget az előttünk fekvő törvényjavaslat.

A törvényjavaslat elfogadásával lehetővé válik, hogy a békéltető testület előtti eljárásban csak akkor kerüljön sor meghallgatásra, ha azt a grémium indokoltan tartja. Ennek a módosításra az oka, hogy az elszámolás helyessége, illetve a fogyasztói vagy a pénzügyi intézmény által állított tények írásos formában állnak rendelkezésre, így a meghallgatás nélküli eljárást fő szabályként indokoltá tenni egyáltalán nem tűnik okszerűnek.

Módosul az elszámolási törvény a tekintetben is, hogy a bíróság ne állapíthassa meg a helyes elszámolást, hanem kizárólag azt vizsgálhassa, hogy a pénzügyi intézmény elszámolása, illetve a Pénzügyi Békéltető Testület határozata a jogszabályoknak megfelel-e. Ha a bíróság azt állapítja meg, hogy a pénzügyi intézmény elszámolása nem felel meg a jogszabályoknak, akkor a testület jogszabálysértő határozatát hatályon kívül helyezi, és a pénzügyi intézményt új elszámolás készítésére kötelezi. Ha pedig az elszámolás szabálytalanságát a békéltető testület állapította meg, akkor őt kötelezi új eljárásra.

Összességében az előttünk fekvő javaslat alkalmas arra, hogy a pénzügyi intézmények elszámolással kapcsolatos visszaéléseit még határozottabban korlátozzuk, reményeink szerint szinte teljes egészében megszüntessük, ugyanakkor az az eljárás, amelynek során az elszámolásra sor kerül, egyszerűbbé és átláthatóbbá váljon az eddigi tapasztalatok

fényében. Ezzel is azt kívánjuk elősegíteni, hogy a bankok által folytatott jogellenes gyakorlat következtében megkárosított állampolgárok mielőbb jogos jussukhoz juthassanak.

Ezért kérem az Országgyűlésben ülő valamennyi frakciót és képviselőtársamat, hogy támogassák az előterjesztett törvényjavaslatot. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem, a kormány nevében kíván-e szólni államtitkár úr. Répássy Róbert államtitkár úr, parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Előterjesztő Képviselő Urak! A devizahiteleknek történő segítségnyújtás nem ért véget a jogegységi törvény és az elszámolási törvény megalakításával. A fogyasztók és a pénzügyi intézmények felügyeletét ellátó szervek jelzései alapján szükségessé vált a bankok elszámolási kötelezettségével kapcsolatos, visszaélésre utaló olyan gyakorlatok megelőzése és megszüntetése, amelyek veszélyeztetik a fogyasztók elszámolási igényének érvényesítését.

Ennek érdekében ezen törvényjavaslat külön is nevesít néhány olyan magatartási formát, amely a Magyar Nemzeti Bank által lefolytatható ellenőrzési eljárás alapjául szolgálhat.

(13.30)

Ilyen magatartás különösen, ha a bankok a fogyasztók nagy számát érintően nem ismerik el a kölcsönszerződés vagy pénzügyi lízingszerződés fogyasztói jellegét, azt eltérően minősítik, vagy erre vonatkozóan megváltozott álláspontjukat nyilvánítják ki, és ezáltal az elszámolási kötelezettség teljesítésének elhárítására, illetve az elszámolás iránti igények benyújtásának megakadályozására törekednek.

Ezen elsődleges célkitűzés mellett a törvényjavaslat több más, az elszámoláshoz kapcsolódó eljárási könnyítést tartalmaz, ami lehetővé teszi, hogy a fogyasztók időben, a lehető legkevesebb kényelmetlenség mellett jussanak hozzá az őket megillető túlfizetéshez. Egyszerűsödik a Pénzügyi Békéltető Testület és a bíróság eljárása, hiszen fő szabállyá válik az iratok alapján történő döntéshozatal, a meghallgatás nélküli eljárás. Megkönnyíti a fogyasztók helyzetét az is, hogy kérelmüket az erre a célra rendszeresített úrlapon is beadhatják majd a bíróságokhoz.

A törvényjavaslat tisztázza, hogy ha fogyasztói oldalon ugyanabból az okból többen is vitathatják az elszámolást, akkor a kérelmek elbírálására egy eljárásban kerülhessen sor, ezzel is lerövidítve az eljárás időtartamát. Szintén a fogyasztók mielőbbi kifizetése érdekében teszi lehetővé a törvényjavaslat, hogy a bankok, ha nem állnak rendelkezésre teljeskörűen az elszámolási kötelezettség teljesítéséhez szükséges információk, a Magyar Nemzeti Bank ellenőrzése

mellett becslési módszertant alkalmazzanak az elszámolás elkészítése során.

A törvényjavaslat további lényeges újítása, hogy a családi csődvédelem szabályozásának folyamatban lévő kidolgozására tekintettel a két szabályozás összhangjának és a fogyasztók számára kívánatos teljes körű védelemnek a biztosítása érdekében módosítja az elszámolási törvény alapján megakasztott végrehajtási eljárások folytatásának lehetséges időpontját. Indokolt ugyanis, hogy a családi csődvédelem szabályainak elfogadása és hatálybalépése előtt ezek a végrehajtási eljárások még ne folytatódjanak.

A törvényjavaslat elfogadása szükséges és elengedhetetlen feltétele annak, hogy a tisztességtelen szerződési feltételek alkalmazása folytán hátrányt szenvedett fogyasztók mielőbb kielégítéshez jussanak. Az elszámolásokkal kapcsolatos kötelezettségek teljesítése kiemelt jelentőséggel bír a társadalom egésze szempontjából, hiszen a sérülékeny csoportok, így a fogyasztók fokozott védelme mindannyiunk érdeke.

Kérem ezért a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslat elfogadásával támogassák a kormány által is képviselt, a devizahitelek megsegítése érdekében tett és tervezett intézkedéseket. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, amelyek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Witzmann Mihály képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

WITZMANN MIHÁLY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A második Orbán-kormány megalkulása, azaz 2010 óta a törvényhozói munka számos intézkedést tett a bajba jutott devizahitelek megsegítése érdekében. Mielőtt rátérnék a szóban forgó törvényjavaslat főbb elemeinek ismertetésére, kérem, engedjék meg, hogy felidézsem a devizahitelek érdekében eddig megtett kormányzati lépéseket.

Mindenekelőtt ne feledjük el megemlíteni, hogy a devizahitelek elszabadulása a Gyurcsány-Bajnai-kormányok egyik legnagyobb bűne volt. A bankárkormányok alatt száznegyvenszeresére nőtt a magyar lakosság devizaadóssága, és mintegy félmillió magyar család otthonára került jelzőlámpa. A bankárkormányok veszélybe sodorták több százezer magyar család otthonát, megélhetését, létbiztonságát. Ha rajtuk múltott volna, akkor most családok ezrei lennének földönfutók, mert ők soha nem a magyar emberek érdekeit nézték, hanem a bankokét. Százezreket taszítottak devizaadósságba, és családok ezreit tették tönkre fizikailag, lelkileg és idegileg egyaránt.

A Fidesz-KDNP-kormány öt esztendővel ezelőtti megalakulása óta intézkedések sorát hozta a bajbajutottak érdekében. Az elmúlt években nyújtott kor-

mányzati segítségekkel családok százezreit tudtuk megmenteni a legrosszabbtól, az otthonuk elvesztésétől, az otthonvédelmi akcióprogram keretében ugyanis eddig több mint 500 ezer család jutott valamilyen formában segítséghez. 170 ezren éltek a vég-törlesztés lehetőségével, több mint 165 ezren jelentkeztek eddig az árfolyamgátba, közel 7500-an ajánlották fel ingatlanjukat a Nemzeti Eszközkezelőnek, míg 150 ezernél is többen voltak azok a családok, akiknek érdemi védelmet nyújtott a kilakoltatási moratórium.

2013. november 5-én kivételes sürgősséggel további döntések elfogadására került sor. Az akkori törvénymódosítás a folyósításkor 20 millió forint feletti összegű, illetve a 90 napot meghaladó késedelembe esett hitelszerződések esetében is megteremtette az árfolyamgátba való belépés lehetőségét. Fontos kiemelni azt is, hogy az Országgyűlés a kilakoltatási moratórium időszakát idén, azaz 2015. április 30-ig hosszabbította meg. A törvénymódosítással közel 150 ezer háztartás számára nyílt meg annak a lehetősége, hogy kedvezőbb feltételekkel, akár a törlesztőrészek 40-45 százalékos mérséklődése mellett tudja az adósságát visszafizetni.

A devizahitelek megsegítését célzó első törvényjavaslatot a kormány 2014. június 27-én nyújtotta be az Országgyűlésnek „a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről” címmel. Hadd emlékeztessem önöket, hogy a tavaly júniusban elfogadott törvényjavaslat alapvetően három pilléren nyugodott. Az első az árfolyamrész kérdése volt, amellyel kapcsolatosan a Kúria egyértelműen rögzítette, hogy semmis az a kikötés, amely szerint a kölcsönt a felvételkor a deviza vételi, visszafizetéskor eladási árfolyamán kell számolni. Ennek helyébe a Magyar Nemzeti Bank hivatalos devizaárfolyama lépett. A javaslat második pillére az egyoldalú szerződésmódosítások ügye volt. Ennek értelmében az addigi, a hitelek számára meglehetősen hátrányos gyakorlattal ellentétben a bankokra hárult az a bizonyítási teher, hogy igazolják, az általuk végrehajtott módosítások megfelelnek a tisztességesség elvének. Ez jelentette a jogalapját annak, hogy amennyiben a bank tisztességtelenül kötötte meg a szerződést az ügyféllel, úgy a jogosulatlanul szerzett hasznot vissza kell fizetnie az ügyfél számára. Az előterjesztés harmadik pillére a folyamatban lévő eljárások, árverések, perek és végrehajtási eljárások felfüggesztése volt. Ezt azzal indokoltuk, hogy nem lehet senkit olyan helyzetbe hozni, hogy miközben van egy folyamatban lévő elszámolási vita, elárverezzzék a biztosítékait.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat közvetlen előzménye a szeptemberben elfogadott úgynevezett elszámolási törvény. Az említett jogszabály a devizahitelek mellett a forinthitelt felvett magyar családok számára is biztosította a tisztességes elszámolás lehetőségét, hiszen célja a teljes bankrendszer elszámoltatása volt. Az

akkor elfogadott törvény fő szabály szerint a 2009. július 26-át követően megszűnt és a még érvényben lévő, élő szerződésekre írta elő kötelezően az elszámolás alkalmazását. Az elszámolási törvény a Magyar Nemzeti Bankot hatalmazta fel arra, hogy rendeletben szabályozza az elszámolás módját. Szintén a Magyar Nemzeti Bankot jelölte ki a törvény arra is, hogy minden egyes hitelszerződésnél és ügyfélnél ellenőrizze az elszámolást. A jogszabály azt is előírta, hogy a pénzügyintézeteknek a Magyar Nemzeti Bank későbbi rendelete alapján kell kiszámolniuk az adósoknak visszajáró összeget, ami a becslések szerint összességében közel ezermilliárd forintos nagyságrendet képviselt.

A törvény az elszámolás szempontjából egységesen kezelte az árfolyamrész semmissége és az egyoldalú szerződésmódosítási jogra vonatkozó kikötések érvénytelensége miatt szükségessé váló elszámolást. Eszerint az adós javára mutató túlfizetést a tőketartozás terhére előtörlesztésként kellett elszámolni a pénzügyintézeteknek. Az elszámolási módszertan fő szabálya az volt, hogy a fogyasztót olyan helyzetbe kell hozni, hogy a szerződéskötés időpontja óta a 2014. évi XXXVIII. törvény 3. §-ában meghatározott árfolyamon, valamint a szerződéskötéskori eredeti kamatszinten történhessen meg az elszámolás. Az elszámolásról szóló értesítőt a bankoknak 2015. január 15. és január 29., illetve február 14. és február 28. között kellett elküldeniük az ügyfelek részére, attól függően, hogy a bank megtámadta-e a tisztességtelenség vélelmét korábban a bíróságon.

Itt szeretném megjegyezni, hogy az elszámolás indokoltságát támasztja alá az a tény is, hogy a magyar bankok 2010 őszéig egyoldalúan módosíthatták a szerződéseket, az ügyfél beleegyezése nélkül, minimális értesítési kötelezettségek betartása mellett, gyakorlatilag egyszerű hirdetmények kifüggesztésével.

(13.40)

Nos, hát ennek az ügyfelek számára rendkívül kényelmetlen és kedvezőtlen gyakorlatnak a felszámolása folyik jelenleg is, hiszen az új jogszabályi háttérrel az egyoldalú szerződésmódosításoknak, az ügyfelek hátrányára megállapított költség- és díjemeléseknek, a kamatemeléseknek, vagyis a bankok tisztességtelen gyakorlatának szeretnénk egyszer és mindenkorra véget vetni.

Már csak az állampolgárok tájékoztatása érdekében is érdemes hangsúlyozni még egyszer, hogy a forintosítás menetrendje a következőképpen fog megvalósulni. Januártól már az új, rögzített árfolyamon számolják a bankok a hitelek törlesztőrészeit. Februártól új szerződési feltételek léptek életbe, és a forintosítás időpontját is ez a dátum jelöli. Erről pedig vagy a múlt hónapban kellett, vagy most, áprilisban kell a bankoknak levelet küldeniük ügyfeleik számára, amelynek tartalmaznia kell, hogy ténylegesen mennyi pénz jár vissza a hitelesnek. A

levél kézhezvétele után egy hónapon belül a bankoknak meg kell kötniük az érintettekkel az új forint hitel-szerződéseket visszamenőlegesen, február 1-jei hatállyal.

Az állampolgárok először májusban fizethetik a lecsökkentett törlesztőrészeket, a február óta fizetett többletet pedig a bankoknak kell ekkor visszautalniuk ügyfeleik számára. A forintosítás után 60 napig, de legkésőbb július 30-ig az ügyfélnek még mindig lehetősége van felmondani az új szerződést, amennyiben az nem lenne megfelelő számára. Mint már korábban is említettem, a bankok elszámoltatásának eredményeként közel 1000 milliárd forint jut vissza a magyar családokhoz, ezzel pedig véget ér az az apróbetűs időszak, ami eddig tapasztalható volt, és végre kiszámíthatóvá válnak a hitelfelvevők számára is a feltételek, illetve azokon csak jóval korlátozottabban lehet majd módosítani.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, ezen intézkedéseket mindenképpen fontos volt elmondani emlékeztetőül, hiszen a mi politikai családunk volt az első, amely érdemben szembe tudott és szembe is akart nézni ezzel a széles körű társadalmi-gazdasági problémával. Ugyanakkor a jogalkotás során körültekintően kellett eljárunk, hiszen vigyáznunk kellett arra, nehogy kiöntsük a vízzel együtt a gyereket is a vödörből. Mondom mindezt azért, mert különösen az ellenzék részéről sokszor hallani olyan felelőtlen megállapításokat, amelyeket mindenféleképpen helyre kell tenni.

Jobbikos képviselőtársaim például előszeretettel hangoztatják, hogy a tisztességtelen devizahitel-szerződéseket semmisnek kellett volna nyilvánítani. Csak arról feledkeznek el, hogy a semmisség kimondása azzal járt volna, hogy a hiteleseknek vissza kellett volna ezáltal fizetni a banknak lakásuk árát (*Z. Kárpát Dániel: Ez nem igaz.*), és ha lehet, még rosszabb helyzetbe kerültek volna, mint előtte, mert az otthonukat is elveszítették volna. (*Z. Kárpát Dániel: Ez így nem igaz.*) Köszönöm, végigmondanám, és akkor lesz módjuk reagálni. (*Z. Kárpát Dániel: Parancsoljon!*) Ezért mindig, amikor jól csengő, populista, kimondjuk-megoldjuk típusú megoldási javaslatokkal találkozunk, akkor, azt hiszem, érdemes tízig elszámolni, tisztelt képviselőtársaim, és átgondolni, hogy ezzel vajon csak a népszerűségünknek használunk vagy tényleges segítség nyújtásban gondolkodunk.

Most pedig engedjék meg, hogy röviden magam is összegezzem a javaslat főbb pontjait. Az előttünk fekvő törvényjavaslat célja az, hogy az elmúlt időszak gyakorlati tapasztalatai alapján külön nevesítse azon magatartási formákat, amelyek megalapozzák a felügyelet, a Magyar Nemzeti Bank ellenőrzési eljárását. Erre azért is van szükség, mert adott esetben azok az elszámolási törvény rendelkezéseinek nem felelnek meg, és a fogyasztókat is nagy számban érinthetik. Emellett cél az is, hogy az elszámolás vitatására a megfelelő részletszabályok rendelkezésre álljanak.

A törvényjavaslat emellett hatékonyabbá teszi a Pénzügyi Békéltető Testület eljárását és a bíróság eljárását is azért, hogy az eljárási szabályokat pontosítja, illetve kiegészíti, elkerülve ezáltal a gyakorlatban esetleg kialakuló értelmezési nehézségeket. Az elszámolási törvény módosításában foglaltak alapján azok a pénzügyi intézmények, amelyeknek az elszámolási kötelezettség teljesítéséhez szükséges információk nem állnak teljeskörűen rendelkezésre, becslési módszertan alkalmazásával készíthetik el az elszámolást. A becslési módszertan jogszerű alkalmazására a Magyar Nemzeti Bank fogyasztóvédelmi ellenőrzési eljárása terjed ki.

Az elszámolási törvény módosítása rendezi azt a helyzetet is, amikor többen vitathatják az elszámolást, például az adóstárs vagy akár a kezes. Ilyenkor a Pénzügyi Békéltető Testületnek és a bíróságnak már nem kell még egyszer érdemben elbírálni a panaszt, ezzel rövidülhet az ügymenet. Előfordulhat ugyanakkor olyan eset is, amikor az elszámolást egy másik okból vitatják, ebben az esetben azt kell elbírálni a panaszeljárások egyesítése mellett.

Az elszámolási törvény módosításával lehetővé válik, hogy a Pénzügyi Békéltető Testület előtti eljárásban csak akkor kerüljön sor meghallgatás tartására, ha azt a békéltető testület indokoltnak tartja. Ennek pedig az az oka, hogy az elszámolás helyessége, illetve a fogyasztó vagy a pénzügyi intézmény által állított tények írásos formában rendelkezésre állnak. A meghallgatás nélküli eljárást ugyanígy indokolt fő szabállyá tenni a bírósági eljárást illetően is.

A javaslat abban is módosítja az elszámolási törvényt, hogy a bíróság ne állapíthassa meg a helyes elszámolást, hanem kizárólag azt vizsgálhassa, hogy a pénzügyi intézmény elszámolása, illetve a Pénzügyi Békéltető Testület határozata megfelel-e a jogszabályoknak. Ha a bíróság azt állítja meg, hogy a pénzügyi intézmény elszámolása nem felel meg a jogszabályoknak, akkor a békéltető testület jogszabálysértő határozatát hatályon kívül helyezi, és a pénzügyi intézményt új elszámolás készítésére kötelezi. Amennyiben az elszámolást a Pénzügyi Békéltető Testület állapította meg, akkor pedig a testületet kötelezi új eljárás lefolytatására.

Az elszámolási törvény módosítása lehetővé teszi azt is, hogy a polgári nemperes eljárás során a beadványokat úrlapon kelljen benyújtani, amennyiben a beadvány benyújtása céljából úrlap kerül rendszerezésre. A javaslat nevesít néhány olyan magatartási formát, amely a Magyar Nemzeti Bank által lefolytatható ellenőrzési eljárás alapjául szolgálhat. Ilyen magatartás különösen a pénzügyi intézmény által folytatott olyan gyakorlat, amely az elszámolási kötelezettség teljesítésének elhárítására, illetve az elszámolás iránti igények benyújtásának megakadályozására irányul.

A törvényjavaslat kiterjed a megakasztott végrehajtási eljárások folytatásának lehetséges időpontmódosítására is. Ennek oka, hogy folyamatban van a családi csődvédelem szabályozásának előkészítése,

amely szabályozás várhatóan azt a személyi kört fogja érinteni, akiket az elszámolási törvény 41. és 43. §-a is érintene, így indokolt, hogy a családi csődvédelem szabályainak elfogadása és hatálybalépése előtt ezek a végrehajtási eljárások még ne kerüljenek folytatásra.

Tisztelt Képviselőtársaim! A fentiek alapján azt gondolom, hogy a pontosító és a gyakorlat szülte módosítások mindenképpen indokoltak annak érdekében, hogy a hitelesek felé történő banki elszámolás zökkenőmentesen, illetve visszaélések nélkül tudjon lezajlani. Ezért tisztelettel kérem önöket, hogy támogassák a törvényjavaslatot.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Tóth Bertalan képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Tessék!

DR. TÓTH BERTALAN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a tipikus példája, amikor előkészítetlen és nem egyeztetett törvényjavaslatok kerülnek a parlament elé. A gyakorlat bebizonyítja, hogy hiába a Törvényalkotási bizottság sokszor több tíz oldalas utolsó simításai egy-egy javaslatnál, így is a gyakorlatban egy-egy rendelkezése az előkészítetlen és egyeztetésre nem kerülő törvényjavaslatoknak megbukik.

A másik észrevétel: itt képviselőtársam vezérszónoklatában utalt arra, hogy ez a kormány volt az első, amely szembenézett a devizahitelezés problémájával, és ezt megoldotta. Szeretném felhívni képviselőtársam figyelmét és a tisztelt Országgyűlés figyelmét, hogy négy évig nem tettek semmit. És nem az önök érdeme, hanem több száz, több ezer devizahiteles érdeme, akik bírósági eljárásokat kezdeményeztek, amelynek végén a Kúria kimondta, hogy a bankok tisztességtelenül jártak el. Önök pedig négy évig a magas árfolyam miatt magas nyereséget elkönyvelő bankoktól bankadó formájában ezt a pénzt beszédtek, és a költségvetésben a presztízsbetűzéseiket finanszírozták. Négy év telt el, négy évig fizettek a devizahitelesek a magas árfolyam miatt akár 70 százalékkal több törlesztőrészletet, mint ami korábban számukra teher volt.

És itt az árfolyamra szeretném ismét felhívni a figyelmet. Meg kell nézni a kormányváltáskori akár euró-, akár svájcifrank-árfolyamot meg az átváltási - nem kedvezményesen, hanem piaci árfolyamon történő - forintosítást, és ennek különbözetét meg kell nézni, amit a devizahiteleseknek most is majd fizetniük kell.

(13.50)

A családi csődvédelemmel kapcsolatban pedig szeretném emlékeztetni önöket, hogy a Magyar Szó-

cialista Párt nem egyszer, nem kétszer, többször az elmúlt években a magáncsőd intézményének bevezetését kezdeményezte. Önök még tárgysorozatba se vették ezt a törvényjavaslatot, nem kerülhetett a parlament elé. Most pedig a Kereszténydemokrata Néppárt mint saját ötletét hozza ide a vasárnapi zárva tartás után, ami látjuk, hogy igencsak sikeres kezdeményezés, de ezt a kezdeményezést most mint saját kezdeményezést hozza be a parlament elé, holott mi évről évre mindig javasoltuk és kértük, hogy az Országgyűlés foglalkozzon ezzel, és alkossa meg azokat a jogszabályokat, amelyek alapján a magáncsőd intézménye bevezetésre kerüljön.

Maga a törvényjavaslat célja egyrészt az, hogy az elmúlt időszak gyakorlati tapasztalatai alapján külön nevesítse azon magatartási formákat, amelyek a pénzügyi intézmények részéről a korábban meghozott elszámolási törvény rendelkezéseinek nem felelnek meg, és a fogyasztókat nagy számban érinthetik, így megalapozzák a felügyelet, a Magyar Nemzeti Bank ellenőrzési eljárását. Emellett a törvény célja, hogy az elszámolás vitatására megfelelő részletszabályok álljanak rendelkezésre.

A törvényjavaslat számos ponton módosítja az elszámolási törvényt. Ha olyan pénzügyi intézmény köteles az elszámolásra, amelynek valamely okból nem áll rendelkezésére elegendő adat az elszámolás elvégzéséhez, akkor a Magyar Nemzeti Bank által jóváhagyott egyedi módszertan alkalmazására jogosítja fel azokat a törvény, azonban ekkor a Magyar Nemzeti Bank fogyasztóvédelmi eljárás keretében vizsgálja a becslési módszertan alkalmazási feltételeinek meglétét.

Rendezésre kerül a követendő eljárás arra az esetre, ha az elszámolást többen vitatják. Az egyik eset az, amikor az elszámolást ugyanazon okból vitatják, amelyet a Pénzügyi Békéltető Testület vagy a bíróság már jogerősen elbírált, ebben az esetben nem kell újra elbírálni. Előfordulhat ugyanakkor olyan eset is, amikor az elszámolást egy másik okból vitatják. Ebben az esetben azt el kell bírálni.

A békéltető testület előtti eljárásban csak akkor kerüljön sor meghallgatás tartására, ha azt a testület indokoltnak tartja. Ha állított tények írásos formában állnak rendelkezésre, ahhoz a javaslat szerint érdemben nem tudnak szóbeli kiegészítéseket tenni.

A törvényben rögzítésre kerül, hogy a pénzügyi intézmény ne tehesen bármeddig egyezségi ajánlatot, hanem csak a békéltető testületnek az eljárás megindításáról szóló értesítésében meghatározott határidőig.

Kizárja, hogy a bíróság állapíthassa meg a helyes elszámolást; kizárólag azt vizsgálhatja, hogy a pénzügyi intézmény elszámolása, illetve a békéltető testület határozata megfelel-e a jogszabályoknak. Amennyiben a bíróság azt állapítja meg, hogy a pénzügyi intézmény elszámolása megfelel a jogszabályoknak, akkor a kérelmet elutasítja. Amennyiben azt állapítja meg, hogy az elszámolás nem felel meg a jogszabálynak, a békéltető testület jogszabálysértő határozatát

hatályon kívül helyezi, és a pénzügyi intézményt kötelezi új elszámolás készítésére.

A törvényjavaslat az elszámolási törvény hatálybalépését követő gyakorlati tapasztalatok alapján külön is nevesít néhány olyan magatartási formát, amely a Magyar Nemzeti Bank mint felügyelet ellenőrzési eljárásának alapjául szolgálhat az elszámolási törvény végrehajtása során. Ilyen magatartás különösen a pénzügyi intézmény által a fogyasztók nagy számát érintően folytatott olyan gyakorlat, amely a kölcsönszerződés vagy pénzügyi lízingszerződés fogyasztói jellegének el nem ismerésével, azok eltérő minősítésével vagy ilyen jellegre vonatkozó megváltozott álláspontjának kinyilvánításával az elszámolási kötelezettség teljesítésének elhárítására, illetve az elszámolás iránti igények benyújtásának megakadályozására irányul.

A javaslat a megakasztott végrehajtási eljárások folytatásának lehetséges időpontját módosítja. Ennek oka, hogy folyamatban van a családi csődvédelem szabályainak előkészítése, amelyet említettem már, amely szabályozás várhatóan ugyanazt a személyi kört érinti, akiket az elszámolási törvény is.

A javaslat kiterjesztené a Magyar Nemzeti Bank fogyasztóvédelmi jogosítványait az elszámolással összefüggésben kiadott valamennyi jogszabály végrehajtásának vizsgálatára.

Ahogy itt elmondtam, a javaslat alapvetően technikai jellegű módosításokat tartalmaz, amelyek segítik a fogyasztókat, a devizahitelesekkel abban, hogy minél hamarabb elszámolásra kerüljön a bankok tisztességtelen eljárásából okozott kár mértéke.

A gyakorlati tapasztalatok alapvetően támogatottak, de joggal merül fel a kérdés, hogy a Magyar Nemzeti Bank felügyeleti jogosítványai további ellenőrzésére miért csak most kerül sor, ha arra valós igény van; helytelen bírósági ítéletek születtek-e akkor, amikor a bíróságok jogosultak voltak az elszámolások megváltoztatására; miért veszik el ezt a jogot a bíróságoktól, a bírók kezéből miért veszik el ezt a lehetőséget? Ezek kérdésként felmerülnek.

A Magyar Nemzeti Bankra kitérve, ott pedig jogkörbővítésre kerül sor ebben a törvényben, ami természetesen helyes. Viszont ha megnézzük a Magyar Nemzeti Bank elmúlt időszakban, elmúlt években nyújtott felügyeleti tevékenységét, azt gondolom, hogy az botránys, hiszen ennek a felügyeleti tevékenységnek a nem megfelelő ellátása, az a rengeteg mulasztás, ami az elmúlt időszakban a Magyar Nemzeti Bank felügyeleténél tapasztalható volt, vezetett ahhoz, hogy sok tízezen elveszítették a befektetésüket. Azt gondolom, ez a felelősség nem kerülhető el.

A másik megjegyzésem, hogy ki őrzi az őrzőket. Ugye, a Magyar Nemzeti Bank újabb jogosítványokat kap, miközben felügyelőbizottság nélkül működik. Itt e törvényjavaslat tárgyalása során is szeretném felhívni fideszes képviselőtársaim figyelmét, hogy ez egy áldatlan állapot. Azt gondolom, elfogadhatatlan, hogy egy állami tulajdonban lévő Nemzeti Banknak,

ami természetesen függetlenül működik a kormánytól, felügyelőbizottsága nincs. Ezt a problémát minél előbb meg kell oldani, ezt bizonyítja az elmúlt időszak brókerbotránya is. A Magyar Nemzeti Bankot felügyelnie kell a parlament által megválasztott felügyelőbizottságnak. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szórványos taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vejkey Imre képviselő úr következik, a KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvény 4. § (1) bekezdése fő szabályként felállította a fogyasztói kölcsönszerződések részévé való általános, egyedileg nem tárgyalt szerződési feltételeknek - úgymint az egyoldalú kamatemeléseknek, költségemeléseknek, illetve díjemeléseknek - a szerződéses kikötései vonatkozásában a tisztességtelenség törvényi vélelmét.

A jogegységi törvény ezzel egyidejűleg lehetővé tette a pénzügyi intézmények számára, hogy pert indítsanak a magyar állammal szemben e vélelem megdöntése iránt, felperesi pozícióban bizonyítva azt, hogy az érintett szerződések szerződési kikötései tisztességesek.

A jogegységi törvény 6. § (2) bekezdése ugyanakkor kivételt határozott meg a fő szabály alól. A 2010. november 26-át követően közzétett vagy módosított általános szerződési feltételek érintett szerződéses kikötései tekintetében nem kell vélelmezni azok tisztességtelenségét. E kikötéseket a jogszabályi rendelkezések alapján a Magyar Nemzeti Bank mint felügyelet vizsgálhatja meg, és amennyiben az egyes kikötéseket tisztességtelenségnek találja, úgy közérdekű keresetet, pert indíthat a tisztességtelenség megállapítása iránt.

*(A jegyzői székben Gelencsér Attilát
Móring József Attila váltja fel.)*

A közérdekű keresettel indított perekre vonatkozó szabályokat a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL. törvény határozza meg, utalva a jogegységi törvényben rögzített polgári peres eljárás szabályaira is.

A banki elszámolás során tapasztalt visszaélések elleni fellépéshez szükséges törvények módosításáról szóló T/4287. számú törvényjavaslat az elmúlt időszak gyakorlati tapasztalatai alapján külön nevesíti azon magatartási formákat, amelyek a fogyasztókat

nagy számban érinthetik, és az elszámolási törvény rendelkezéseinek nem felelnek meg.

(14.00)

A fentieken túl a törvényjavaslat célja, hogy az elszámolás vitatására megfelelő részletszabályok álljanak rendelkezésre. A javasolt szabályok segíteni fogják a fogyasztókat abban, hogy az elszámolással kapcsolatos jogait hatékonyabban tudják intézni. A törvényjavaslat felhatalmazza az MNB-t, hogy fogyasztóvédelmi eljárás keretében vizsgálja a becslési módszertan alkalmazási feltételeinek meglétét annak érdekében, hogy az intézmények ne élhessenek vissza az egyedi módszertan alkalmazásában rejlő lehetőségekkel. A törvényjavaslat továbbá olyan rendelkezéseket is tartalmaz, melyek azt igyekeznek kizárni, hogy a jövőben értelmezési bizonytalanság alakuljon ki abban az esetben, ha ugyanazt az elszámolást többen vitatnák. A módosítás célja, hogy a bíróság kizárólag azt vizsgálhassa, hogy a pénzügyi intézmény elszámolása, illetve a PBT határozata megfelel-e a jogszabályoknak.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvényjavaslat az elszámolási törvény hatálybalépését követő gyakorlati tapasztalatok alapján külön is nevesít néhány olyan magatartási formát, mely az ellenőrzési eljárás alapjául szolgálhat. Ilyen magatartás különösen a pénzügyi intézmény által a fogyasztók nagy számát érintően folytatott olyan gyakorlat, amely a kölcsönszerződés vagy pénzügyi lízingszerződés fogyasztói jellegének el nem ismerésével az elszámolási kötelezettség teljesítésének elhárítására, illetve az elszámolási iránti igények benyújtásának megakadályozására irányul. Ezen magatartási formák külön nevesítve hozzájárulnak ahhoz, hogy úgy a fogyasztók, mint a pénzügyi intézmények számára egyértelmű legyen, hogy mely magatartások szolgálhatnak alapul az ellenőrzési eljárás megindítására.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvényjavaslat tehát hatékonyabbá teszi a Pénzügyi Békéltető Testület eljárását, továbbá magát a bírósági eljárást is azáltal, hogy az eljárási szabályokat pontosítja és kiegészíti. Kérem, támogassák a T/4287. számú törvényjavaslatot, a KDNP parlamenti frakciója támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Következik a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónoka. Z. Kárpát Dániel képviselő urat illeti a szó, tessék!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nyilvánvaló módon őszintébb lenne ez a vita - már ha vita kerekedik belőle - abban az esetben, ha a kormánypárti előterjesztők azt mondták volna, ami előttünk fekszik. Egy önök általi hibás, csonka, úgynevezett elszámolási folyamat kozmetikázásáról van most szó, hiszen kapkodva állították össze azt a tör-

vényjavaslatot, amelyet követően pár hónapnyi vagy pár hétnyi tapasztalat után most bizonyos következtetéseket kívánnak levonni. De elmondható, hogy igen erős túlzásokkal látták el az indoklásait, és még azon is túl szeretnék lépni, hogy a parlament méltóságát sérti álláspontom szerint, hogy három kormánypárti felszólaló közül kettő teljesen ugyanazt az általános indoklást olvasta fel szó szerint. Nyilvánvaló módon sokkal inkább kíváncsiak lennénk az önök saját gondolataira e tekintetben és tárgykörben; meg is próbálom kiprovokálni pár olyan leendő választ, ami egyáltalán nem provokatív felvetésekre adható válaszként, hanem bizony olyan fájóan fontos kérdések kapcsán merül fel, amelyek tisztázása itt és most szükséges lenne. De még egyszer mondom, őszintébb lett volna, ha azt mondják, hogy igen, ezen részleges rendezésük esetében felmerültek bizonyos problémák, amelyeket nem tudtak kezelni, most ilyen és olyan kozmetikáznak - de önök olyanokat mondtak, amik egyszerűen nem állják ki az igazság próbáját.

*(Schmuck Erzsébetet a jegyzői székben
Mirkóczki Ádám váltja fel.)*

Azt mondták példának okáért, hogy a devizahitel-károsultak számára 1000 milliárdos nagyságrendben visszajuttatják azokat a pénzeket, forrásokat, amelyeket a bankok indokolatlanul elvettek. Eddig még el tudnám fogadni a mondatot, de hogyha ezt azzal egészítik ki, hogy egy teljes körű rendezés történt, hát, el kell hogy szomorítsuk önöket, a helyzet az, hogy több ezer milliárd forinttal megrövidítettek az érintett bankok a magyar embereket, ezzel szemben önök a 2010-es kormányra lépésüktől kezdve lényegében nem tettek semmit.

Egyébként helyesen hangzott el, hogy bár kivették a banki ágazati különadót, hagyták azt áthárítani teljes egészében az ügyfelekre, az emberekre, sőt a kisvállalkozások esetében még magasabb áthárításokra is sor került a későbbiekben a tranzakciós illeték esetében, mint a kivett, illetéknek nevezett adó mértéke. Ezt egyébként nem mi állítjuk, jobbikos képviselők, az érintett bank kommunikációja és ez ügyben kiadott közleménye is elismeri, hogy tranzakciós illeték tekintetében a lakosságon levették ezt az egész terhet, önök csendben ültek, semmit nem tettek, tehetetlenek voltak, ami kétharmados felhatalmazással enyhén szólva röhejes lenne. Nagyon jól tudjuk, hogy tehettek volna, ha akartak volna, de nem akartak, mert összejátszottak a bankokkal már ott is.

Elmondható volt tehát az is, hogy ezen összejátszás a későbbiekben nyíltá vált, hiszen ezen évben pontosan nemzetgazdasági miniszteri szinten jelentették be, hogy lényegében egy paktumot kötöttek a bankokkal, amely paktum értelmében a kilakoltatások elé már nem kívánnak komolyabb gátakat emelni, a Nemzeti Eszközkezelő csak úgy segíthet, ahogy a bank, a bűnelkövető bank engedélyezi.

Tehát még egyszer mondom, az előttünk fekvő javaslat egyébként tárgyalható, támogatható, és elmondható vele kapcsolatban, hogy igen, ami segít a károsultakon, fogyasztókon, azt a Jobbiknak is meg kell szavaznia, érzésem szerint minden felelősen gondolkodó parlamenti képviselőnek meg kell szavaznia. Csak ne hazudjanak a szemünkbe, ne mondják azt, hogy önök ezt a problémakört időben felismerték és teljeskörűen rendezték! Higgyék el, hogy a kormányzati hitelességet támogatná az, hogyha belátnák, hogy a cselekvést évekkel elhúzták, évekkel később avatkoztak be, mint kellett vagy lehetett volna, de most rájöttek arra, hogy valamit tenni kell, és legalább részlegesen cselekednek.

Láthatjuk teljesen egyértelműen, amikor elhangzik kormánypárti képviselő szájából, hogy az állampolgárok jogos jussukhoz juthassanak hozzá hamarabb, akkor azt mondom, hogy ez egy közös cél lehet, tehát én tökéletesen tudok azonosulni, felmerül ugyanakkor az a kérdés, hogy 2010 áprilisában 185,12 volt a forint/svájci frank árfolyam, aztán jött egy 256 forintos, lényegében piaci árfolyamon történő forintosítás. Hogy van ez? Mi történt a kettő között? És hogy fordulhatott elő az, hogy amikor a Jobbik 2010-ben felvetette, hogy felvételi árfolyamon kellett volna forintosítani, ha még nem is ezt követték volna el, tehát mondjuk, nem 155-160 forinton forintosítanak, hanem az akkori 185 forinton, nagyon könnyű kiszámolni, családunként, szerződésenként 3 millió forinttal, egy kicsit több mint 3 millió forinttal jártak volna jobban mindannyian, akik érintettek az úgynevezett devizahiteles-krízisben.

Tehát ne mondják azt, hogy időben felismerték a problémát, mert az önök első lépése több évvel a probléma felmerülését követően az volt, hogy bevezették a végtörlesztés lehetőségét, A- és B-listáztak a károsultak között, mert a szerencsésebbek, a gazdagabbak bizony 180 forinton végtörlesztettek. Indokolják meg nekünk, könyörgünk, egyszer, hogy mi volt az oka annak, hogy a szerencsésebbek egy kedvezményes árfolyamon végtörleszthettek, az átlagos, egyszerű magyar ember, hitelkárosult pedig megkapta az arcába a piaci árfolyamot, a 256 forint fölöttit?! *(Németh Szilárd István: Ne beszélj már összevissza! Most kapnak vissza pénzt! Ezzel kampányoltátok végig az elmúlt négy évet is.)* Tehát igen, lehet, hogy most a végtörlesztők kapnak vissza pénzt, de ne kozmetikázzanak, könyörgök, nyomja meg azt a gombot, és vezesse le nekünk, hogy miért tudtak végtörleszteni 180 forinton a szerencsések, és miért kapták a többiek a piaci árfolyamot! Hol vannak a százmilliárdok? Lehet itt dumálni meg bankokkal paktumot kötni, de hol vannak a milliárdok? Soha, senki nem tudott egy szakmailag tartható választ adni erre. *(Németh Szilárd István közbeszól.)*

Egyébként Répássy államtitkár úr legalább megkísérelte ezt a Gazdasági bizottság előtt, ott is felmerült egyébként az a semmisségi kérdés, ahol egy alaptalan váddal illették a Jobbikot. Az önök

állítására szerint mi azt szeretnénk volna, hogy legyen minden szerződés semmis, és akkor le kellett volna bontani a felépített házakat, visszaadni a bankoknak a pénzt. Ez nem igaz, a Jobbik illet nem szeretett volna. A semmisség egyébként automatikusan nem jelentené, ez csak jelenthetné ezt, tehát egy feltételes mód bevezetésével állt volna meg csak részben az az állítás, amit önök hangoztattak. De Répássy államtitkár úr indoklása volt az egészen elképesztő számomra, ahol, bár látszólag mintha ráérzett volna, hogy igen, nem teljes körű ez a rendezés, nem teljesen igazságos, hiszen a bankoknál hagy 1000 milliárdos nagyságrendben indokolatlanul pénzt, azt a pénzt, ami a felvételkori árfolyam és a piaci árfolyamú forintosítás között van, ezt a nagy tömeget hagyja ott. Erre azt mondta az államtitkár úr, hogy azért nem lehet ehhez hozzányúlni, mert akkor a devizahitel-károsultak jobban járnának, mint a forintbitelek, s úgy mondják ezt - benne van a bizottsági jegyzőkönyvben -, úgy mondják ezt, mint hogyha Magyarországon akár forint-, akár devizahitel-károsult jól járt volna. A helyzet az, hogy nem. Ezt a családonként 3 millió forintot, amit a 2010 óta tartó tötmörgés miatt elvesztettek az érintettek, viszont valamilyen úton-módon vissza kellene szerezni a magyar családoknak, és hangsúlyoznom kell, azokat a technikai jellegű módosításokat, könnyítéseket, amelyek előttünk fekszenek, én egyébként támogatom és támogathatóknak is tartom.

(14.10)

Tehát nem mondom azt, hogy ezzel a kozmetikai csomaggal probléma van, csak azt kérem, hogy az indoklás során ne hergeljék a közvéleményt. Hogy bennünket és a mögöttünk álló szavazókat hergelik, az egy dolog, de az érintetteket ne hergeljék azzal, hogy teljes körű rendezésről beszélnek! Önök is nagyon jól tudják, hogy ez nem az, ne kábítsuk egymást; őszinte szavak mentén egyébként ezt a helyzetet javító csomagot igenis meg lehet szavazni. És mi is jó szívvel meg tudjuk szavazni akkor, ha ennek az indoklása korrekt és igaz, és akkor, ha esetleges jobbitó és a helyzetet javítani kívánó javaslatainkat megértik, befogadják. Az például, hogy ellenőrzési eljárás hivatalból megindítható legyen, abszolút támogatható.

Az MNB esetében már felmerülnek bizonyos kérdések, miszerint a fogyasztóvédelem nagy részét integrálták a nevezett szervezetbe, és azt látjuk, hogy itt valóban nincs egy olyan felügyelőbizottság, amelynek tagjait parlamenti szavazással megerősítve, ellenőrző szerepet gyakorolva odaültethetünk volna ezen szervezet mellé. Tehát itt azért elég komoly problémák és hiányosságok érzékelhetőek.

És hát azt is látjuk, hogy - nem csak a Lombard Lízingre akarok kitérni, amit említett már itt egyik képviselőtársunk - bizony egy olyan gyakorlat érhető

tetten Magyarországon, amelynek értelmében bizonyos cégek még mindig levelet küldenek az ügyfélnek, egyoldalúan módosítanak szerződéseket. És amikor elhangzott az indoklás során, ha jól emlékszem, fideszes képviselőtársunk szájából az, hogy megszűnt az a rendszer, hogy csak úgy egyoldalúan játszanak az emberek szerződéseivel, nagyon röviden le kell vezetnünk: ez nem igaz. Ez azért sem igaz, mert a helyzet az, hogy azokat a költségeket, amelyek százalékosan voltak meghatározva a forintosítás során, gyakorlatilag a kamattal együtt kezelik 2015. február 1-je óta. Ezért előállhatott az a faramacsi helyzet, hogy bár az önök indoklásában és az önök korábbi törvényében benne van helyesen, hogy nem emelkedhet kamat, és alapkamat-emelés nem fordulhat elő ilyen szerződéstípusoknál, mégiscsak történt olyan, hogy bár, még egyszer mondom, a bank nem emelhet kamatot, az egyik olvasó és az egyik levélküldő az elszámolási értesítőjében konkrétan kamat-emeléssel szembesült. Hogy fordulhatott ez elő?

Az érintett sajtóorgánum, amely egyébként nagyon széles körben megszélesítette ezt a felháborító esetet, az ügyleti kamat szintje tekintetében szintén azt tapasztalta, hogy az 5,35 százalékról 6,6 százalékra emelkedett. A forintosítás kamatszabályai szerint viszont ez nem lett volna lehetséges. Akkor ez mégis hogy fordult elő?

Nagy szerencsénk ez esetben, hogy van világháló előttünk, hiszen itt megkérdezték a Magyar Nemzeti Bank illetékesét is, és el is mondták, hogy gyakorlat az, hogy figyelembe veszik az esetlegesen felszámított, kamatjellegű kezelési költséget is. Tehát amikor arról beszélünk, hogy már nem tudnak egyoldalúan játszani szerződési feltételekkel, rá kell jöjjünk, hogy ez nem igaz. Még egyszer mondom, emiatt fordulhatott elő, hogy az ügyleti kamat szintje megnőtt az elszámolás során is. És a banknak annyi dolga volt csak, hogy ebben az egyetlen esetben, tehát nevezett esetben eltörölte az 1,9 százalékos kezelési költséget, viszont ezzel párhuzamosan egy kisebb ügyleti kamat-emelést hajtott végre. És mit csinált? Törölte a szerződéséből a kezelési költséget. Erre egyébként van jogi lehetősége, miután a szerződésmódosítás a fogyasztó számára nem kedvezőtlen. És ezen kiskapu kihasználásával ebben az esetben annak mértékét a kamatfelár felső korlátjának a kiszámításakor már nem kellett figyelembe vennie, a végeredmény pedig az, amit említettünk, hogy bizony annak ellenére, hogy van egy kamatemelési tilalom, ez esetben a tilalommal szemben mégis megtörtént ez a vérlázító eset.

El kell hogy mondjuk összefoglalva, amit a Jobbikkal szemben felhoztak, miszerint mi itt a semmisség kimondását akarjuk, és akkor majd le kell bontani az emberek házáat, és visszafizetni az összes pénzt, ez nem igaz. Elmondom, hogy mit szeretnénk. Azt, amit egyébként a Fidesz egyik vezérszónoka, pontosabban, az indítvány egyik felvezetője megfogalmazott, hogy az emberek hozzájuthassanak jogos jussukhoz, ne egy részéhez, ne az egyharmadához, ne ilyen kozmetikázott módon. Azért harcolunk még

mindig a hitelek felvételtől árfolyamon történő forintosításáért, mert ez az egyetlen biztos módszer ismeretes arra nézve, hogy az árfolyam-játszadózisokból, a be nem vont deviza által elvégzett, ilyen matematikai megkockás füzetes műveletekből következően az emberektől kicsalt pénzt vissza tudjuk juttatni az érintetteknek.

Kampányolhatnak önök azzal, hogy ezermilliárdot most visszajuttatnak az embereknek, mi azt szeretnénk, hogy az összes elvett pénzforrás visszakerüljön. Nem akarunk tömeges bankcsődöket Magyarországon; egyébként ha megvizsgáljuk az érintett bankok, akár mérlegfőösszegét, akár más statisztikai számait, láthatjuk, hogy egy teljes körű rendezés sem döntené be ezt a bankrendszert, tehát ezek a korábbi riogatások is teljes mértékben alaptalanok. Csak az a nagyon erős érzésünk volt igen régóta, hogy a kormányzat, bár látszólag kiveti a banki ágazati különadót, tranzakciós illetéket, mégis összejátsszik a Bankszövetséggel valamilyen szinten. Hát aztán ezen úgymond vádaskodásunkkal kapcsolatban a valóság azt bizonyította, hogy az NGM szintjén önök ezt be is jelentették, hogy egy ilyen lényegi paktum megszületett annak érdekében, hogy 2016-tól a hitelezés felpörögessen, ami egyébként egy helyes cél.

Tehát nehogy azt higgyék, hogy mi a káán a csomót keressük, és minden rossz, amit önök tesznek. Nem így van. Egyáltalán nem így van, csak megkéne hallani a jobbító javaslatokat, mert ahogy azt a történelem sodra mutatja, nem fognak önök mindig ilyen szavazati aránnyal a parlamentben ülni. Most viszont majdnem kétharmados felhatalmazással még mindig nagyon sok magyar emberen segíthetnének, még mindig teljes körű rendezést lehetne végrehajtani, ha meglenne az ezzel kapcsolatos akarat. És még mindig, ahogy említettem, és levezettem, egyoldalúan játszanak az ügyfelek szerződéseivel, még mindig előfordulhatnak kamat- és egyéb jellegű emelések, amelyek őket sújtják, és hát a rendezési csomagjuktól, ennek a kozmetikai elemeiből értelemszerűen, de a teljes rendezési csomagból kihagytak egy nagyon széles társadalmi réteget. Kifejejtették azokat, akiknek már bedőlt a hitelük, adott esetben, akiket már kilakoltattak, akik a Nemzeti Eszközkezelő keretein belül látszólagos segítséget kaptak. De hát érdemes lenne végre megvizsgálni, hogy hányan vannak azok, akik már a saját lakásukat sem tudják visszabérelni.

Nem akarok lemenni egy blikkes színvonalra, mert ilyen újságokban jelennek meg napi szinten olyan híradások, amelyek szerint devizahitel-károsult a veséjét árulja... *(Németh Szilárd István közbeszól.)* Ne kiabáljon, nyomjon egy gombot! Próbáljon már meg a parlament méltóságához illeszkedően viselkedni, mert...

ELNÖK: Képviselő urak, én vezetem az ülést, tessék folytatni, képviselő úr, és képviselő úr után bárki gombot nyomhat.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tehát látható, hogy napi szinten kerülnek elő olyan hírek, hogy devizahitel-károsult ember a veséjét kényszerül árulni az interneten, ami úgy egyébként bűncselekmény, tehát bajba is sodorja magát szegény, ha sikerrel jár ezen akciója. Reméljük, nem jár sikerrel, és meg lehet oldani az ő helyzetét más úton-módon is, de ne próbáljanak olyan látszatot kelteni, hogy több százezer magyar embert nem sújt elképesztő és életbevágó módon ez a problémakör, hiszen önök helybenhagyták azt a rendszert, hogy a legnehezebb sorsúakon, a már kilakoltottakon, azokon, akik elvesztették az ingatlanjuk tulajdonjogát, senki sem segít. Ott hagyták őket az út szélén, és mi azt szeretnénk, ha legalább egy kártérítési alapot hoznának létre az érintett kereskedelmi bankok befizetései által, amiből lehetne legalább részben rendezni ezen emberek sorsát. De ne túrjunk el olyan állapotot, hogy százmilliárdos nagyságrendű összegek indokolatlanul vannak az érintett kereskedelmi bankok számláin.

Mindamellet el kell mondjam, hogy ezt a csomagot, ami előttünk van, én támogathatónak tartom, csak nagyon kérem önöket, az indoklás tekintetében legyenek őszinték, a felvetett problémákról pedig beszéljünk, és végre szülessenek olyan megoldások, amelyeket nem pártszínek irányítanak, hanem a magyar emberek érdeke, a közérdek. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Schmuck Erzsébet képviselő asszony következik, az Országgyűlés jegyzője. Felszólalását az LMP képviselőcsoportja vezérnökeként mondja el. Tessék!

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt években az LMP világos és egyértelmű javaslatokat tett le a parlament asztalára a devizahitel-krízis megoldása érdekében, így például az egyoldalú szerződésmódosítások tilalmát, az árfolyamrés megszüntetését vagy az MNB-középfolyam alkalmazását már 2010-ben támogattuk. Ehhez képest a kormány kampánycéltól vagy nemtörődomségből éveket halogatott, és tette ezt úgy, hogy az ezt követő, súlyosan megkésett jogalkotás folyamatos korrekciót igényel.

Ezt a toldozgatást-foldozgatást látjuk az előtünk fekvő törvényjavaslat keretében is, így már a törvényjavaslat címe és tartalma között is meglehetősen feszültség húzódik. A javaslat címe és névleges célja ugyanis a banki elszámolás során tapasztalt visszaélések elleni fellépés. Tartalma alapján viszont helyesebb volna, ha mondjuk, azt a címet viseli, hogy újabb próbálkozás a bankszámlátvitel teljes körű szabályozására, ha már tavaly nyár óta több körben nem sikerült minden kérdést rendezni.

És mindezek mellett valószínűleg ez a próbálkozás nem is az utolsó. A kapkodva összehozott és fideszes szokás szerint selejtes elszámoltatási törvény alapján ugyanis szinte lehetetlen a tisztességes

elszámolást megcsinálni. Rengeteg probléma merült fel az elszámolások gyakorlati megvalósítása során. Ezeket azonban az elszámolás vitatásának kiegészített részletszabályain kívül ez a törvényjavaslat nem kezeli. Olyan, mintha egy lakásban csőtörés esetén a villanyt kezdenék el szerelgetni. A lámpa lehet, hogy szebben világít majd, de a lakás tovább ázik.

(14.20)

A fennálló és nem kezelt problémák a teljesség igénye nélkül a következők: személyi hatály szűkössége, kiszámolhatatlan tartozások, teljesíthetetlen határidők, köztes idő alatti törlesztés, masszív környezetszennyezés tájékoztatás címszóval. Ezekről néhány szót.

A személyi hatály szűkössége. A törvény hatálya csak természetes személyekre terjed ki, pedig az egyoldalú szerződés módosítás és a tisztességtelen árfolyamrés a vállalkozói szférát ugyanúgy sújtotta. A szabad felhasználású, de lakóingatlan-fedezett jelzáloghitelekre, ha azt például egyéni vállalkozó vette fel, miért nem vonatkozik az elszámolás? Az egyéni vállalkozó, mivel nem különül élesen el a vállalkozói és magánvagyonára, ezekben az ügyletekben gyakorlatilag természetes személynek és végfelhasználónak minősül.

A kiszámolhatatlan tartozások. A megadott paraméterekkel nehéz kétszer lepörgetni úgy egy elszámolási programot, hogy ugyanaz az eredmény jöjjön ki. Ez alapvetően ássa alá az eljárás hitelességét. A banki informatikából az elszámolás miatt elszívott munkaerő komoly kockázatot jelent. Minél több figyelmet kötnék le ezek az akadozó és kaotikus folyamatok, annál kevesebb figyelem jut a normális működésre, és annál nagyobb a hiba vagy üzemzavar lehetősége.

Teljesíthetetlen határidők. A korábban meghatározott határidőknek nem lehet megfelelni. Ezt már a törvény elfogadásakor mondták a szakemberek, de a voluntarista kormány azt hiszi, hogy minden szakmai visszajelzés csak siránkozás. A tájékoztatások, átvezetések, átváltások határidejét egyszerűen nem lehet összehozni. Még azt sem lehet tudni, mikortól kell az új törlesztőrészeket fizetni.

Köztes idő alatti törlesztés. Nem lehet tudni, hogy aki előtörlesztésre vállalkozott a köztes idő alatt, azt milyen árfolyamon tehetné meg.

Végül a problémák köréhez: masszív környezetszennyezés tájékoztatás címszóval. A bankoknak olyan mennyiségű papírt kell kiküldeniük az ügyfeleknek, ami miatt egész erdőket kell kipusztítani, nem beszélve a postások egészségkárosodásáról. (*Zaj a Fidesz padsoraiból.*) Így sem világos, hogy egyáltalán mikor kell kiküldeni ezeket. És ha külföldi címre kellene, akkor ott tetemes költség jelentkezik. Egyébként fideszes képviselőtársaim csodálkoznak, de nyilván csak azért csodálkozhatnak, mert a környezetvédelem, a környezet ügye egyáltalán nem

fontos a számukra. (*Bányai Gábor: Ne viccelj már!*) Hát ez így van! (*Boldog István: Olyat állíts, amit tudsz bizonyítani!*)

Összefoglalva: ez a törvényjavaslat, bár néhány problémát kezel, a legfontosabbat nem. Ráadásul ismét nyilvánvalóvá teszi, rávilágít arra, hogy az eredeti törvény átgondolatlanul, egyeztetések nélkül született, a szokásos fideszes, rossz törvénykezés példája. És nem mondhatják, hogy erre nem hívtuk fel már akkor a figyelmet. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki kör végére értünk. Független képviselő nem tartózkodik a teremben. Kétperces hozzászólásra nem jelentkezett senki. Írásban előre senki nem jelentkezett be, normál szót kérvényezve azonban ketten is.

Elsőként megadom a szót Witzmann Mihály képviselő úrnak, Fidesz. Parancsoljon!

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! (*A távozni készülő Schmuck Erzsébetnek:*) Hadd kezdjem a végén, amíg még Schmuck Erzsébet vezérszónok benn tartózkodik az ülésteremben. Azt hiszem, még sincs olyan nagy baj, amikor már az elszámoltatással kapcsolatban a papír mennyiségét féltjük. Higgye el, hogy én is nagy környezetvédő vagyok, de amikor már nem tudunk másba belekötni, csak a keletkezett iratmennyiségbe (*Schmuck Erzsébet: Mást is mondtam, csak nem figyeltél!*) és abba, hogy hány fát kell kivágni ennyi papír előállításához, és szegény postásoknak ez milyen terhelést jelent, megértve egyébként a postások által kihordott levelek mennyiségét, ez jogos, de amikor már másba nem tudunk belekötni, akkor olyan nagy baj nincs ezzel a törvénnyel, azt hiszem. (*Schmuck Erzsébet: Akkor nem eléggé figyelt, mert ez csak egy tétel!*) Köszönöm, most nálam van a szó, azt hiszem, lesz még kritikám, ha tetszik várni, el fogom azt mondani.

Másrészt, ahogy ezt már sokszor tapasztalhattuk, most ismét azt láthattuk, hogy az MSZP és a Jobbik koalíciója egy csipetnyi LMP-vel kiegészülve remekül működik. (*Z. Kárpát Dániel: Ez még tőled is gyenge! - Szilágyi György: Azt a mindenét!*) Azt hiszem, amikor Tóth Bertalan és Z. Kárpát Dániel egymást vállba veregetve hangoztatják, hogy kapcsolva, előkészítetlenül került ez a törvény a Ház elé, akkor tulajdonképpen azt kell elmondanunk, arra kell felhívni a figyelmét mindenkinek, hogy ha így is van és vannak benne hibák - és kritikai észrevételeikkel sok esetben adott módon nem is szeretnék vitatkozni, mert biztos van olyan meglátás, amit jól gondolnak ebben -, de még soha nem volt eddig ilyen Magyarországon.

A bankok elszámoltatására Magyarországon eddig nem volt példa; de az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy másutt sem nagyon. Tehát csak azt

akarom ezzel mondani, hogy semmiféle tapasztalat nem volt korábban a bankok elszámoltatásának menetével kapcsolatban, hogy hogyan kellene ezt végrehajtani. A bankoknak, pénzüzeteknek az ügyeskedésére természetesen, mint nyilván önök is, mi is számítottunk, mindannyian számíthattunk erre. A bankok helyében nyilván fordított esetben nagyon sokan így próbálnának viselkedni, hogy különféle trükkökkel próbálkoznak. De hogy ezek milyen trükkök lesznek és milyen alternatív kibúvókat próbálnak találni a bankok és a pénzüzetek, ezt előre nem láttuk, lehet, hogy önök látták, de nekünk nincs varázsgömbünk, mi ebbe nem láttunk bele.

Szeretném felhívni a figyelmét arra is elsősorban a Szocialista Párt képviselőinek, bár Tóth Bertalan a vezérszónoki hozzászólását megtette, aztán elhagyta a termet, hogy nem lett volna az elszámolási törvényre és eleve a devizahitelek megsegítésére sem szükségünk, ha a szocialisták kormányzása alatt nem engedték volna el a bankokat a devizahitelek tekintetében, nem engedték volna, hogy korlátlanul és kontrollálatlanul ezek a devizahitelek elszabaduljanak. Úgyhogy szeretném azért emlékeztetni a tisztelt szocialistákat, hogy 2002-ig Magyarországon devizahitelekről nem nagyon vagy csak nagyon csekély számban beszélhettünk. 2002 után, ha úgy tetszik, 2002 és 2010 között, ha úgy tetszik, abban a bizonyos nyolc évben szaporodtak el a devizahitelek ilyen nagy mennyiségben, mint ahogy annak a példáját láthattuk. Ezért nagyon furcsa, azt kell megint mondanom, hogy a szocialisták nemhogy nem tanultak a múltbéli hibáikból, ahelyett, hogy csendben, a fejüket lehajtva támogatnák az ilyen jellegű kezdeményezéseket, most is csak azt láthatjuk, hogy sokkal inkább a kritikákat tudják megfogalmazni.

Szintén Tóth Bertalan említette meg, hogy négy évig nem tettünk semmit. Erre csak azt tudnám megkérdezni, hogy nyolc évig önök mit tettek, kedves szocialisták. Miért engedték, hogy egyáltalán idáig elfajuljon a dolog?

A magáncsőd ügyével kapcsolatban az MSZP többször tett javaslatot korábban. Ezt is az MSZP vezérszónokától hallhattuk. Megint csak az a kérdés, hogy 2002 és 2010 között miért nem hozták be az Országgyűlés elé, ha ezt ennyire fontosnak, szociálisan, társadalmilag, gazdaságilag fontos témának érezték. Tehát úgy beszélni valamiről, hogy előtte megvolt a lehetőségük ugyanazon a pályán focizva a labdát berúgni a kapuba, közben gyakorlatilag a labdát nemhogy nem vették át, nemhogy le sem kezelték, még csak felé sem néztek, akkor tulajdonképpen nem értem, hogy most miért példálózna ilyen dolgokkal ellenzékéből. Lehet, hogy a felelősség terhe kicsit ilyenkor kisebb.

Z. Kárpát Dániel vezérszónok úr, képviselőtársam szavaira még néhány reagálást felírtam. Azt mondta a képviselő úr, hogy 185 forintot kellett volna elszámolni. (Z. Kárpát Dániel: Nem ezt mondtam!) Ön mondta, szó szerint jegyzeteltem. (Z. Kárpát Dániel: Rosszul jegyzetelt!) Az elszámoltatás

révén körülbelül 190 forintos... - nem csak a forintosítást nézzük, a Jobbik itt téveszt, mert csak a forintosítást nézi. Az elszámolást is kell nézni. Ha mindent összeadunk, nyilván kisebb-nagyobb eltérésekkel, körülbelül 190 forintos törlesztésnek minősül gyakorlatilag az a lehetőség, amivel törleszteni lehet a hiteleket. Annak idején, amikor ez a törvény elfogadásra került, pontosan a Fidesz frakcióvezetője, ha jól emlékszem, Rogán Antal egy sajtótájékoztatón több táblázaton keresztül hosszasan mutatta be, hogy körülbelül mit is jelent az eladósodott háztartások számára és milyen előnyöket jelent az elszámoltatás és a forintosítás együttevő a háztartások számára.

Ha már 185 forintos árfolyamról beszélünk, akkor tudok én ettől jobb árfolyamot is mondani. Számháborúba is belemehetünk. 2008 nyarán, amikor a válság kirobbant Magyarországon, ha jól emlékszem, 136, 138, 140 forintos svájcifránk-árfolyam volt. A végtörlesztőket kár bántani azért, mert egyébként lehetőségük és módjuk volt 180 forintos árfolyamon (Z. Kárpát Dániel: Ki bántotta őket?) könnyíteni magukon és megszabadulni a hitel terhé- től. Ők is mondhatták volna, hogy de mi meg 136 forintot szeretnénk visszatörleszteni. (Z. Kárpát Dániel: Ezt kellett volna mondani!) De ők 180 forintot törlesztettek vissza, és én nem találkoztam olyan végtörlesztővel, megmondom önnek őszintén, aki elégedetlen lett volna; lehet, hogy ön igen, de én nem. Mert legalább végre valamiféle megoldást kaptak erre vonatkozólag.

(14.30)

Tehát röviden igyekeztem itt a felvetésekre reagálni mint a frakció vezérszónoka. Én csak annyit szeretnék önöktől kérni, tisztelt ellenzéki képviselőtársaim, hogy azért egy egészséges nemzeti minimumot - különösen, ha a Jobbik is hozzászól - próbáljunk meg az olyan stratégiai jellegű kérdésekben megütni itt a Házon belül, a ház falain belül és a hétköznapi életben is, amely valóban a bajba jutott családok, a bajba jutott magyar háztartások több százezreinek tudnak segítséget nyújtani, és legalább ezekben a kérdésekben, ha ideológiailag, politikai tekintetben nem is mindig mindenben értünk egyet, de legalább a magyar nemzeti érdekekben próbáljunk meg egy irányba gondolkodni.

Lehetnek apróbb nézetkülönbségek, de azt gondolom, hogy összességében, és ezt azért talán el lehetett volna mondani minden hozzászóló részéről, hogy összességében az elszámolási törvény, illetőleg annak most a pótlólagos módosítása jobb irányba viszi a dolgot, mint ami előtte volt. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (Taps a kormánypartok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Répássy államtitkár úr kért szót. Tessék!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri államtitkár: Köszönöm, elnök úr, a szót. Csak kétperces hozzászólásra kértem lehetőséget. Z. Kárpát Dániel képviselő úr idézett engem, de azt hiszem, hogy nem teljesen pontosan idézett. Valóban folyt közöttünk egy vita itt a ház falain belül, hogy milyen következményekkel, milyen hatással járna, ha a felvételtől árfolyamon számítanák át vagy váltanák át a devizahitel-szerződéseket. Én fenntartom azt az álláspontomat, hogy ha a devizahitel költségeit és kamatait őrizné meg a felvételtől árfolyamon átváltott forint hitel, akkor bizony kedvezőbb lehetne ez a hitelszerződés, kedvezőbbek lennének összességében a feltételei, a teljeshitel díj-mutatója, mint ha valaki forintban vette volna föl a hitelt.

Én ezért gondolom azt, hogy ez egy igazságtalan álláspont vagy igazságtalan megoldás lenne, hiszen akik annak idején nem devizahitelt vettek föl, azok meglehetősen magas forint hitelkamatokat és jelentős költséget fizettek. Tehát valahol a kettő között van az igazság, ezért nem helyes, ha automatikusan - és ezzel próbálom némileg befolyásolni a Jobbikot is, hogy az az álláspontjuk, hogy felvételtől árfolyamon átváltásuk ezeket a hiteleket, de ugyanazokkal a feltételekkel, mint a devizahitel-szerződés feltételei voltak, ezzel bizony azok jobban járhatnának, akik devizahitelt vettek föl.

Én nem azt mondom, kétségtelenül igaz, ezek már nagyon sokat szenvedett emberek, és nem vitatom, hogy helyes lenne, ha enyhítenék a kárukat. Ezt a devizahiteles-elszámoltatási törvények megteszik, hogy enyhítik ezeket a károkat, de az önök által képviselt álláspont talán igazságtalan lenne a forint hitelekkel szemben, azokkal szemben, akik eleve forint hitelt vettek föl.

Köszönöm szépen a lehetőséget.

ELNÖK: Tisztelt Képviselők! Még nem tudom megnyitni a kétperces kört. Normál szót kérőként Szilágyi György képviselő úr, Jobbik, következik.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Kénytelen vagyok reagálni Witzmann Mihály szavaira. Megnéztem, ez a tizedik felszólalása volt képviselő úrnak ebben a ciklusban. Ebből 2014-ben volt kettő. Gondolom, eddigre sikerült önnek megtanulnia azt a fideszes kommunikációt, azt a fideszes kommunikációs panelt, hogy a Jobbik-MSZP-koalíció. *(Witzmann Mihály: Én nem személyeskedtem.)*

Képviselő úr, felhívnam arra a figyelmét... - ahogy ön is mondta, nyomjon egy gombot, és akkor mondja el a véleményét, ne bekiabáljon! Felhívnam arra a figyelmét, képviselő úr, bár tudom, hogy ön új képviselő, és ezért önt nem érheti ez a vád, de sajnos, kérdezze meg a párttársait, vannak itt olyan párttársai, akik az elmúlt húsz évben nagykoalícióban az MSZP-vel tették tönkre ezt az országot. Vannak olyan párttársai, akik nagykoalícióban az MSZP-vel okozták ezt a devizahitelezési politikát, ami ebben az

országban a devizahitelesek oda juttatták, ahova juttatták!

Szó se róla, el kell ismerni, az elmúlt öt évben valóban önökre hárult az a feladat, hiszen önök voltak kormányon, önök vannak jelen pillanatban is kormányon, hogy ezt az áldatlan és tarthatatlan helyzetet megpróbálják valamilyen szinten rendezni. Igaz, hogy ezt a helyzetet nem úgy rendezték a mi véleményünk szerint, ahogy azt a leggyorsabban és a lepraktikusabban lehetett volna rendezni, de szó se róla, valóban tettek rá kísérletet. A Jobbik Magyarországért Mozgalom folyamatosan ezekben a törekvésekben az előző ciklusban is és most is támogatta önöket, hiszen nekünk is az az érdekünk, hogy valóban az az áldatlan állapot, ami jelen pillanatban Magyarországon jelen van még mindig, azt megpróbáljuk megoldani.

De térjünk vissza akkor most konkrétan erre a törvényre! Az előttünk fekvő törvényjavaslatot ugyanaz a társadalmi igény hívta életre, mint ami az alapjogszabályt, a 2014. évi XXXVIII. törvényt. Ez a társadalmi igény abból fakadt, hogy a különféle hitelezési tevékenységet végző bankok és pénzügyintézetek a vonatkozó szabályozási környezet kereteit teljes mértékben a maguk javára használták ki, sőt sok esetben tisztességtelen magatartást tanúsítottak. A pénzügyi szektorban tapasztalható visszaélések és nem kevésbé felháborító visszaélések károsan befolyásolták mind a gazdaság működését, mind az egyes emberek hétköznapijait. A visszaélésekre és jogsértésekre azért kerülhetett sor, mert a meglévő szabályozási környezet adta keretek között az arra hivatott szervezetek, elsősorban a mindenkori pénzügyi felügyelet nem látta el megfelelően a feladatait.

Távol álljon tőlem, hogy a bankok érdekét védjem, de azt le kell szögezzük, hogy az alapvetően profitra és nyereségre törekvő bankoktól nem várható el, hogy önmagukat korlátozzák a profit növelésében. *(Boldog István közbeszólása.)* És hiába szól bele és mondja felháborodottan Boldog István, ez volt a legnagyobb, amit az önök szemére is vetettünk és az MSZP-kormányok szemére is vetünk, hogy valóban így van, ha beengedik a rókát a tyúkólba, akkor ne csodálkozzanak azon, ha fölfalják a rókákat. *(Sic!)* Igenis, szabályozni kellett volna a bankokat önöknek is, mint ahogy... *(Jelzésre:)* Vagyis a tyúkokat. *(Derűltég.)* Szabályozni kellett volna a bankokat úgy, mint ahogy tették ezt, és állandóan hivatkoznak arra, hogy önök a nyugati példákat követik. Vajon miért nem tette meg ugyanaz az osztrák bank azokat a lépéseket és azt a hitelezési politikát, miért nem olyan hitelezési politikát folytatott, mondjuk, adott esetben Ausztriában, mint amilyen Magyarországon? Azért, mert Ausztriában megfelelően korlátozták és megfelelő keretek között tette ezt, önök pedig ezzel egyáltalán nem foglalkoztak az elmúlt időszakban sem. Egyértelmű, hogy különösen akkor, ha számukra a tisztességtelen magatartást mint bevett gyakorlatot a laza ellenőrzés és az

elégtelen felügyelet még pluszban lehetővé is teszi nekik.

Természetesen a szabályozás is fontos, de ennél sokkal fontosabb, hogy az ellenőrzést és felügyeletet gyakorló állami szervek végezzék el a feladataikat, és szorítsák tisztességes piaci magatartásra ezeket a piaci szereplőket.

Az előttünk fekvő módosító javaslat egy olyan törvényt kíván módosítani, ami még talán fél éves sincs. A módosítás álláspontom szerint koncepciójában elhibázott, mivel az elszámoltatással kapcsolatos eljárások szereplői számára, legyen az az ellenőrzésre feljogosított felügyeleti szerv vagy a keresetet elbíráló bíróság, olyan aprólékos részletszabályokat kíván törvényi szintre emelni, amely részletszabályok a már hatályos jogszabályokból egyértelműen levezethetőek, illetve a meglévő jogintézmények által kezelhetőek.

A törvényi szintű szabályozásnak olyan iránymutatást kell tartalmaznia, ami egyértelművé teszi valamennyi érintett számára a kívánt, helyes magatartást, de nem vész el a részletekben. Az elszámolással érintett hitelviszonyok és élethelyzetek igen sokfélék, ezekre külön-külön részletszabályokat alkotni nem lehet. Az alapul szolgáló jogszabály megalkotása során a jogszabályt előkészítők nem voltak kellően alaposak és körültekintőek, ezért van most szükség a törvény toldozására, feldozására. A pénzügyi szektor tisztességes működését nem az egyre bonyolultabb és részletekbe menő szabályozás burjánzása fogja eredményezni, a törvény rendelkezéseinek betartása felett őrködő, elsősorban állami szervek következetes és hatékony munkáját nem lehet kiváltani újabb és újabb kényszerjogalkotással, a megfelelő intézményi és személyi feltételek nem pótolhatóak újabb és újabb törvények elfogadásával ezen a területen sem.

Tehát elsődlegesen ezen kellene változtatni, és lehet, hogy önöknek nem tetszik az, amikor nyíltan és őszintén elmondjuk a véleményünket arról, ami pedig az önök felelőssége is. Sokkal egyszerűbb lenne, ha levonnák azokat a konzekvenciákat, magukba néznének és elismernék azokat a hibákat, amelyeket elkövettek az elmúlt időszakban, sokkal szimpatikusabb lenne valószínűleg az emberek szemében is, mint az a gőg és az az arrogancia, ami még mindig jellemzi önöket, pedig úgy érzem, hogy egyre kevésbé adnak okot a jelenlegi társadalmi viszonyok, a jelenlegi közvélemény-kutatások vagy választások arra, hogy önök továbbra is ilyen arrogánsak és gőgösek legyenek. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(14.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselők! Kétperces hozzászólások következnek. Mielőtt megadom a szót, felhívom a figyelmüket, hogy ne egymás személyét minősítsék, azt majd megteszik a válasz-

tók, hanem próbáljanak egymás gondolataival vitatkozni.

Ennek jegyében megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Valóban próbálok tartózkodni a személyeket érintő minősítésektől, de itt egy olyan szárnalmas érvnek nevezett mondat hangzott el, amire muszáj reagálnom, miszerint itt egy Jobbik-MSZP-koalíció - a felvetés is röhejes - támadná azt a tökéletes kormányt, amelynek a tökéletes cselekvési sorozata eredményeként a tökéletes megoldás született meg. Ne viccelődjünk már! Ha koalícióról beszélnénk, akár a mai szavazásokra visszautalva, nézze már meg képviselőtársam, hogy az ISIS kapcsán a Fidesz kivel került koalícióba. Beszéljünk Fidesz-DK-koalícióról! *(Zaj, közbeszólások a Fidesz soraiból.)* Nézzük meg, hogy a Quaestor-koalíciónak kik a tagjai? Az az MSZP, aki 17 milliárdos lényegi állami garanciát tett a Quaestor tevékenysége mögé, és a Fidesz is a Quaestor-koalíció tagja, mert négy és fél évig tétlenül szemlélte azt a borzalmat, ami a pénzpiacon e tekintetben történt.

De tartózkodjunk akkor a személyes megszólításoktól, feltennék két konkrét kérdést, nyilván lesz rá válasz.

Ha ön azt mondja, fideszes képviselőtársam, hogy jó az irány, jófelé mennek, két dologra válaszoljon nekem. Az egyik az, hogy a banki ágazati különadó kivetése után, amikor látták azt, hogy ez az egész teher áthárításra került a lakosságra, beépítették a kártyadíjakra, beépítették a különböző banki díjakra, miért nem lépett semmit a kormányzat, és miért nem hozott létre olyan törvényhozási klímát, hogy a felügyeletnek, a fogyasztóvédelemnek lépnie kelljen?

A másik kérdésem is teljesen egyértelmű: amikor a tranzakciós illeték kivetésre került, az érintett pénzügyintézetek közleményeikben bevallották, hogy nemcsak áthárították azt teljes mértékben, de kisvállalkozók esetében nagyobb mértéket is továbbhárítottak magyar emberekre, mint egyébként amennyi teher őket érintette. Miért nem tett a kormányzat semmit? Miért nem hozott létre olyan klímát, hogy a felügyeletnek vagy bármely más közrendszerrel üzemeltető magyar állami apparátusnak beavatkozási lehetősége legyen?

Adódik tehát a kérdés, amikor a bankok elvették az emberek pénzét, önök miért nem tettek semmit, és miért hallgatnak erről most is. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Witzmann Mihály képviselő úr következik két percben, Fidesz. Parancsoljon!

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Nagyon gyorsan reagálnék, először Szilvássy György képviselőtársamra. *(Zaj, közbeszólások a Jobbik soraiból: Szilágyi!)* Én nem személyeskedtem, képviselő úr. Egy konstruktív vitában

próbáltam elmondani (*Dr. Répássy Róbert: Szilvásy az egy másik volt! - Derűlttség.*) az érveimet, próbáltam ebben részt venni, és a témához szorosan kapcsolódó nézeteimet kívántam megosztani önökkel, személyeskedés helyett.

Ezzel szemben ön a mostani felszólalását rögtön úgy kezdte, hogy a személyemet érintő megjegyzést tett, nemcsak a nevemet, hanem arra utalva, hogy új képviselőként ülök itt, hányszor szólaltam fel, egyebek, nagyon ügyes, mert gyorsan működik az internet a gépén, ön pedig nagyon gyorsan tudja ütni a billentyűket, ez egyébként elismerésre méltó és örülök neki. De nem hiszem, hogy emiatt személyeskedni kellene, ugyanis ez pusztán egy tény. Ön is volt új képviselő, én most vagyok új képviselő, ezt mondtam az előbb is, hogy próbáljunk meg együtt dolgozni. Az, hogy én új képviselő vagyok, nem hiszem, hogy önt feljogosítja bármilyen kritika megfogalmazására is. Biztosan jobban örült volna, hogyha az én választókerületemben a Jobbik jelöltje győz, nem így történt, 2018-ban lehet újra próbálkozni.

Z. Kárpát Dániel képviselőtársam hozzászólására reagálnék: tökéletes kormány. Én ilyet nem mondtam, képviselő úr. Ezt ön mondta. Ha így gondolja, ennek csak örülni tudok, de én nem gondolnám, hogy tökéletes a kormány, Magyarország jelenlegi kormánya. Igenis, vannak hibák, vannak problémák, amiket javítani kell, de azt, hogy tökéletes kormány, ezt csak ön mondta, én nem mondtam. (*Z. Kárpát Dániel: Két kérdés volt még konkrétan!*)

A koalícióra vonatkozó kérdésére válaszolva pedig azt tudnám mondani, hogy Tapolca kivételével az utóbbi választásokon nagyon sok esetben, akár önkormányzati választások esetében, akár országgyűlési választások esetében, több helyen példákat és neveket tudok sorolni, ahol annak lehetünk tanúi, hogy egyazon jelölt mögé állt be karon fogva egymást az MSZP és a Jobbik is. Erre mondtam azt, hogy a koalíció ismét működik. (*Szilágyi György: Egy példát!*) Hogyha ebben önöket megsértettem, akkor elnézést kérek önöktől, de ettől még a véleményem az enyém.

Köszönöm szépen. (*Z. Kárpát Dániel: Még van 10 másodperc, mondd a példát!*) Siófok!

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Emeljük a tétet, például próbáljuk egymás nevét jól megjegyezni, mint ahogy így elnökként elmondom, hogy a Jobbik padsoraiban Szilágyi képviselő úr foglal helyet. (*Szilágyi György: Szilvásy az MSZP-nél volt!*), és ő mondta. De ezt majd kronológiailag is, meg frakció szerint is idővel mindenki megjegyzi, és ahogy mondtam, próbáljanak egymás gondolataival foglalkozni, ne személyével.

Ennek jegyében Z. Kárpát Dániel képviselő úr a következő normál szót kérő felszólaló. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ígérem, hogy próbálok annyiban csillapítani a kedélyeket, hogy bár az iménti konkrét

kérdéseimre sem kaptam választ, csak egy általam inkább nem minősített színvonalú vagdalkozást, a konkrét kérdésem még mindig áll. A pénzügyi tranzakciós illeték volt az egyik kérdés, hogy amikor áthárították, akkor miért nem tett a kormány éveken keresztül semmit, a banki ágazati különadó volt a másik kérdésem, hogy miután kiderült, hogy áthárították, miért nem tett a kormányzat semmit. Lógnak ezek a kérdések, de menjünk egy kicsit tovább.

Felmerült itt - egyébként nem is az én vezérszónoki felszólalásomban - egy nagyon fontos körülmény, mégpedig az, hogy mi történt a magáncsőd vagy családi csődvédelem intézményével. Teljesen mindegy, hogy milyen néven emlegetjük ezt, Nyugat-Európából és más régiókból már sikeresen vizsgálva, most kíván begyűrűzni Magyarországra ez az egyébként szerintem kiváló módszer, és pontosan egy olyan körön tudna segíteni, akit érint az előttünk fekvő törvényjavaslat is.

Tehát hogy még egy dolgot dicsérjek és támogassak, a kilakoltatási moratórium vagy a végrehajtások felfüggesztésének kitolása egészen addig, amíg mondjuk, a családi csődvédelem hatályba lép, álláspontom szerint egy kiváló döntés. Még akkor is kiváló döntés, hogyha én magam ezt inkább úgy fogalmaznám meg, ha én tudtam volna összeállítani ezt a törvényjavaslatot vagy módosítást, úgy írtam volna le, hogy addig kellene kitolni ezeket, amíg a problémák nem rendeződik. Most ezt körül lehet írni és kodifikálni máshogy is, de a lényeg ez lett volna.

Viszont el kell hogy mondjuk, hogy a családi csődvédelem vagy magáncsőd tekintetében hatalmas ellentmondások feszülnek, és álláspontom szerint ez a vita alkalmas arra, hogy megpróbáljuk ezeket feloldani. Emlékezzünk rá, 2010 előtt a keresztyendemokraták is kampányoltak már a magáncsőd intézményével, tehát a kormányra kerülés érdekében már felhasználták politikai eszközként ezt az amúgy kiváló csomagot, a probléma az, hogy az elmúlt, tehát nem a mostani ciklusban, hanem az elmúlt négy évben egyszer talán bizottsági szintre eljutott egy magáncsödhöz közelítő javaslat, de azt is visszavonták. Az biztos, hogy a parlament elé nem jutott, pedig 2012-ben emlékeim szerint a KDNP frakcióvezetője vagy frakcióvezető-helyettese sajtótájékoztatón kérdésre reagált e felvetésre, hogy igenis, készülnek a magáncsőd intézményét keresztülvezetni.

A Jobbik is nyilvánvaló módon 2010-ben már operált ezzel és szerette volna elérni, de hát nem mi voltunk kormányon, nem volt eszközünk arra, hogy keresztülvigyük. Ami sokkal durvább, hogy 2014-ben megint csak kampányoltak kormánypárti képviselők a magáncsőd intézményével, négy év kétharmados kormányzás után. Tehát a négy év kevés volt, aztán egy újabb kampánysorozat következett. Most ott tartunk, hogy 2016-ra várhatóan letesznek elénk valamit.

Feltettem azonnali kérdés formájában is azokat a nemcsak saját kérdéseket, hiszen a fogadóórára érkező választópolgároktól érkező felvetéseket is

tartalmaznak az itteni kérdéseink (*Közbeszólás a Fidesz soraiból.*), nem hallottam, de majd nyom egy gombot és biztosan megosztja velünk magvas gondolatait. A lényeg tehát az, hogy feltettük ezeket a kérdéseket, megnyugtató válaszokat egyelőre nem kaptunk rá. A tekintetben szeretnénk tájékozódni, és kihasználnánk ezt a vitát is erre, hogy a magáncsőd intézményét a KDNP és egyáltalán a kormány hogyan képzelel el, hiszen a kiszivárgott sajtóinformáció-tömeg nagyon durva. Tehát el kellene oszlatni a félreértéseket, hogy ne égjen önökre, hogy az emberek életébe egy túlságosan hűsbavágó módon történő beavatkozást kívánnak foganatosítani. Hiszen mik jelentek meg?

Bankszámlák távfelügyelete, az, hogy az önök által kirendelt csődgondnok vagy csődbiztos megmondhatja majd, hogy az idős családtag gyógykezelésére jut-e, hogy a családi autót el kell-e adni, hogy a gyerekeknek a tandíjára juthat-e vagy sem, tehát oda akar ülni valaki közvetlenül vagy képletesen a családfő mellé, és segíteni akar neki beosztani a havi pénzüsszeget, amire a Jobbik álláspontja szerint nincsen joga. Tehát Magyarországon a Jobbik nem szeretne egy olyan helyzetet teremteni, hogy magyar családok mindennapi kiadásaiba akárki, kormányzati szintről, a parlamentből vagy jól fűtött irodákból beleszóljon.

Nem ez az út. A Jobbik modelljében két pillér szerepel. Az első pillérünk értelmében ki kell rendelni egy olyan családsegítőt az önként a rendszerbe jelentkező családtagok mellé, aki jogvégezett, és aki képes közvetíteni, képviselni a család érdekeit a hitelező pénzintézzel szemben, tehát elérni adott esetben a hitel futamidejének meghosszabbítását, a törlesztőrészlet csökkentését, és nyilvánvalóan a tartozás összegéből az indokolatlan elemek leírását. Ez lenne tehát az egyik pillér. A Jobbik elképzelése szerint legkésőbb öt év után el kellene engedni tartozás nélkül az adósságot, hogy visszakaphassa az életét.

A másik pillér, ami legalább ilyen fontos lenne, az a munkaerőpiacra történő visszavezetés érdekében ingyenes átképzési programok biztosítása, és igenis, kapcsolódik ez az előtűnk fekvő előterjesztéshez, hiszen a kilakoltatási moratórium lejárt, a végrehajtások felfüggesztésének kitolása tekintetében önök erre az intézményre hivatkoztak. Ha erről vitatkozunk, férjen már bele az általános vita keretibe, hogy az itt megemlített elemekről egyébként információt szerzünk, kitérgyaljuk, megvitátjuk őket.

(14.50)

A Jobbik álláspontja szerint tehát nem volna szabad a családok életébe ilyen mélyen beleszólni, mert a KDNP több éve tologatott javaslata, ami még mindig nincs előttünk, és nem látható át a maga teljességében, hasonló veszélyeket rejthet, legalábbis a róla szóló sajtóinformáció-tömeg ilyen veszélyek lehetőségét lebegtetni. Jó lenne tehát ezeket - még

egyszer mondom - eloszlatni, és nagyon jó lenne az, hogyha a kormányzat ezen kozmetikai csomag mellett, amellett, hogy választ ad arra, hogy miért engedték az emberekre terhelni a tranzakciós illetéket, miért engedték az emberekre terhelni a banki ágazati különadót, miért kötöttek paktumot a Bankszövetséggel, miért vállaltak olyan feltételeket, hogy nem emelnek majd később a kilakoltatások elé további gátakat, vagy éppen a Nemzeti Eszközkezelő tekintetében még mindig a bank dönti el, hogy lehet-e segíteni vagy nem lehet segíteni. El kellene tehát oszlatni ezeket a kérdéseket, és a magáncsőd intézménye tekintetében behozni egy olyan eszközt, amibe álláspontom szerint költségvetési források tömegét kellene zúdítani annak érdekében, hogy segítsen végre valaki két társadalmi osztályon. Az egyiket már említettem, akit kihagyott teljes mértékben a rendezésből a Fidesz-KDNP, kihagyták azokat a rendezésből, akiknek már bedőlt a hitelük, elvesztették az otthonukat, szétszakadt a családjuk, a helyzetük ellehetetlenült, és sokszor önhibájukon kívül. Számukra nem tartogattak semmit. A Nemzeti Eszközkezelő volt az egyetlen, amit ígérgettek, de itt is nagyon sokan már nem tudják visszabérelni a saját korábbi tulajdonú ingatlanukat.

A másik társadalmi csoport, akiken a magáncsőd intézménye segíthetne, pont azok, akik még döcögösen, nagyon nehezen próbálnak törleszteni, talpon maradni, talán még van egy munkavállaló a családban, minden erőforrásukat arra fordítják, hogy megőrizzék a korábbi életszínvonaluknak legalább egy részét. Számukra minden hónapnyi késedelem nagyon fájó, ezért nemcsak kérem, de arra szólítom fel a kormánypárti képviselőket, hogy oszlassák el ezeket a homályokat, végre lépjenek a cselekvés, a tettek mezejére, és az itt feltett konkrét kérdéseinkre adjanak konkrét válaszokat, hiszen ezzel hoznánk létre a parlament méltóságát, amelyet álláspontom szerint nem tisztel meg az, aki konkrét felvetésekre nem képes konkrét válaszokat letenni az asztalra. Köszönöm. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megköszönve a hozzászólást, kérdezem, kívánja-e még valaki akár két percben, akár normál hozzászólás keretében a véleményét elmondani. (*Nincs jelzés.*) Konstatálom, hogy nem. Ez azt jelenti, hogy az általános vitát, minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni most a vitában elhangzottakra. (*Jelzésre:*) Gulyás képviselő úr jelzi, hogy igen. Öné a szó, parancsoljon!

DR. GULYÁS GERGELY (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen a vitában elhangzott hozzászólásokat, mert hogyha lefejtjük mindazokat a részben nem a törvényjavaslatot érintő, részben egyébként az előttünk fekvő törvényjavaslat tartalmán messze túlterjeszkedő észrevételeket, illetve kritikákat, ame-

lyek elhangzottak, ha jól értem, az alapvető helyzet az, hogy valamennyi frakció támogatja ezt a törvényjavaslatot. Az viszont, hogy egyéb kritikák is elhangzottak, arra indít, hogy ezekre is röviden azért igyekezzek reagálni.

Az első kérdés az, hogy vajon a Jobbiknak van-e bármilyen erkölcsi alapja arra, hogy bennünket a bankokkal kötött paktummal vádoljon. Természetesen a szólásszabadság keretében ezt a parlamentben és a parlamenten kívül is meg lehet tenni, de azért mindenkinek a szíves figyelmébe ajánlom azt, hogy csak a banki különadó az elmúlt öt évben 800 milliárd forint plusz költségvetési befizetésre kötelezte a bankokat. A tranzakciós adó további 100 milliárdok költségvetési befizetését hozta. A végtörlesztéssel kapcsolatos veszteségeket szintén a bankoknak kellett állni, azzal, hogy itt, igaz, ennek egy részét egyébként a bankadóból egy évben leírhatták; az elszámoltatási törvény pedig további 1000 milliárdos terhet jelent a bankoknak. Ha valaki belegondol abba a bankokat érintő politikai döntéshozatalba, ami 1990-2010 között folyt Magyarországon, akkor a nevetségessé válás nélkül aligha teheti azt meg, hogy a 2010 után hatalomra került kormányt vádolja meg bankbarátsággal.

Ami az elszámoltatási törvénnyel kapcsolatos észrevételeket illeti, többször megpróbáltuk elmondani az általános vitában is, és természetesen az alázatosság és szerénység jegyében úgy gondoljuk, hogy mi nem voltunk képesek elég világosan elmondani az egyértelmű érveket, és nem az ellenzéki pártok, különösen a Jobbik képviselői nem voltak képesek megérteni ezeket. Tehát, hogy egyértelmű és világos legyen: az a döntés, amelyet az Országgyűlés egyébként a Kúria döntésére hivatkozással meghozott, az a törvény, amit elszámoltatási törvény címen elfogadtunk, és amelyet most egyébként pontosítottunk, módosítottunk és még eljárási szabályokkal is a gyorsabb végrehajtás érdekében kiegészítettünk, ez a döntés átlagosan 20-40 százalék közötti törlesztőrészlet-csökkenést eredményez. Ez pontosan ugyanazt jelenti, mint hogyha ezt a 20-40 százalék közötti csökkentést az árfolyamban érvényesítettük volna. Ezért, miután a jogellenesség mértéke más volt az egyes bankok esetében, nyilván az egyes hitelfelvevők, fogyasztók esetében is más lesz a csökkenés mértéke. Van, aki nagyon-nagyon jól jár, van, aki kevésbé jár jól, de mindenhol jelentős csökkentés lesz. Átlagosan azt tudjuk mondani, hogy ha 190 forinton történt volna meg a forintosítás, és nem lett volna semmilyen egyéb költségleírás, semmilyen egyéb, az egyoldalú szerződésmódosítás jogellenességéből adódó jogkövetkezmény, akkor pontosan ugyanígy jártak volna a hitelesek. Tehát egész egyszerűen nem igaz, vagy legalábbis nem pontos, megtevesztő, a valóság hamis színben való feltüntetése azt mondani, hogy 258 forinton történt meg a forintosítás. 258 vagy 256 forinton úgy történt meg a forintosítás, hogy egyébként a tartozás egy jelentős részét, 20-40 százalék közötti részét a bankok az

általunk itt elfogadott törvény következtében kénytelenek elengedni.

Ami a semmisséggel kapcsolatos jobbikos felvesztésre vonatkozik, arra továbbra sem kaptunk választ a vitában, hogy miként képzei ezt el a Jobbik. Egyelőre még Magyarországon a római jog óta változatlan jogelvek minden egyébként ezzel kapcsolatosan elhangzott vád ellenére érvényesülnek. A semmisség jogkövetkezménye alapesetben az eredeti állapot helyreállítása. Semmi nem lenne annyira káros és annyira hátrányos a hitelfelvevőkre nézve, mint hogy az eredeti állapot helyreállítására kellene hogy sor kerüljön. Innentől kezdve pedig azt tudjuk mondani, hogy ha valaki a hitelfelvevők érdekében lép fel, akkor az a semmisségre semmilyen körülmények között ne hivatkozzon, mert ha valami ellentétes a hitelfelvevők és a fogyasztók érdekében, akkor az biztos, hogy a semmisség megállapítása az lenne.

A végtörlesztés, a banki elszámoltatás éppen ezért nem áll egymással szemben. Lesznek olyanok, akik jobban járnak a mostani elszámoltatási törvénnyel, mint hogyha a végtörlesztésben részt vettek volna 2011-ben, éppen azért, mert nagyobb lesz a mértéke annak a kedvezménynek, amelyet az Országgyűlés által elfogadott törvény, az elszámoltatási törvény következményeképpen megkapnak.

A Bankszövetséggel való megállapodásról pedig a képviselő úr először elkezdte azt kritizálni - Z. Kárpát képviselő úrra gondolok -, majd jelezte, amúgy ők is egyetértenek azzal, hogy a hitelezés beindítása fontos. A hitelezés beindításának igenis ez az egyik eszköze, hogy az európai mértékben, még a megállapodást követően hatályban maradóan is kirívóan magas banki különadó, ami ettől függetlenül egyébként helyes, bizonyos mérséklésével elérjük azt, hogy a bankok garanciát vállalnak kikényszeríthetően arra, hogy a hitelezés az eddiginél jelentősebb mértékben beindul, ráadásul a 2 százalék alatti jegybanki alapkamat nyilván a forintkamatokban is érezteti a hatását. Ezek együttes hatása pedig olyan hitelfelvételi hullámot indíthat el, amelynek a gazdaság növekedésére gyakorolt hatása egyértelműen pozitív lesz.

Hogyha pedig itt a nagykoalícióról beszélünk, akkor nem javasolom a képviselő úrnak, főleg, hogy méltánytalannak találta az MSZP-Jobbik-nagykoalíció vádját, ezt követően a kurdisztáni szerepvállalás során történt szavazást példaként említeni nem biztos, hogy szerencsés, mert ott a Jobbik és az MSZP együtt szavazott. Tehát nem állítom, hogy ez dönti el, hogy ki kivel van koalícióba, de amit a képviselő úr kiválasztott, azzal egyébként, amit Witzmann képviselőtársam elmondott, csak alátámasztotta. Tehát úgy gondolom, a Jobbik a jövőben jobban teszi, hogyha a nagykoalícióval kapcsolatos vádaskodás során, amit ő is hangoztat, ugyanakkor rendkívüli módon a lelkére veszi, hogyha elhangzik, jobban teszi, hogyha ebben az esetben nem a mostani szavazásra hivatkozik.

Összességében azt tudjuk mondani, hogy a nagykoalíciós hivatkozás, amit Szilágyi képviselőtár-

sam is említett a devizahitelek létrejötte kapcsán, teljesen képtelen, légből kapott állítás. 2002-ben, amikor a Szocialista Párt kormányra került, néhány ezer devizaalapú hitelszerződés volt Magyarországon, 2010-ben pedig ezeknek a száma az 1 milliót meghaladta. Mindazok az intézkedések, amelyekre a végtörlesztéssel, az árfolyamgáttal, illetve az eszközkezelővel, amely egyébként éppen a bajba jutott hitefelvevőknek segített, azoknak, akiket a képviselő úr többször említett, akik már nem voltak képesek hosszabb ideje a lakásuk, az ingatlanjuk törlesztőrészletét fizetni, ezek az intézkedések összesen 360 ezer embernek segítettek az előző ciklusban is.

(15.00)

Most pedig az a döntés, amelyet az elszámolási törvény elfogadásával az Országgyűlés meghozott, teljes egészében megszünteti a devizahitelezést Magyarországon.

A svájcifrank-árfolyamot pedig kár a kormányon számon kérni - e tekintetben a jobbikos és a szocialista érvelés egyébként szintén nem különbözött egymástól -, a svájci frank ugyanis az euróhoz képest 25 százalékos erősödött. Ezt a magyar gazdaságpolitikán számon kérni képtelenség.

Végül hadd hívjam fel a figyelmet arra, hogy a magyar belpolitika eseményeit természetesen mindannyian követjük, és értesültünk a vasárnapi választás eredményéről, de ez nem változtat azon, hogy a Jobbiknak ebben az Országgyűlésben pillanatnyilag egy egyéni körzetben megválasztott képviselője lesz, a kormánypártoknak pedig 94. Ehhez képest az a mértékű kioktató stílus és arrogancia, amit a jobbikos képviselőktől megtapasztaltunk, aligha szorozható fel azzal, hogy mi lenne, ha ne adj' isten, nem egy, hanem öt-hat körzetet nyernének meg, ami még mindig távolról sem elegendő ahhoz, hogy az Országgyűlésben akár csak a mandátumok egynegyedét megszerezzék.

Tehát azt javaslom jobbikos képviselőtársaimnak, hogy ha nem is a választási eredmény egészéhez mért szerénységet tanúsítanak, de legalább ne egy egészen kioktató, arrogáns hangnemben hozzák a kormánypártok tudtára azt, hogy egyébként azzal a törvényjavaslattal, amit előterjesztettünk, alapvetően egyetértenek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az energiahatékonyságról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/4285. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Szabó Zsolt úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárnak, a

napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, parancsoljon!

SZABÓ ZSOLT, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ha szabad, ebben a környezetben egy alapgondolattal kezdeném: minden állam első számú érdeke az, hogy az energiahatékonyságról szóló irányelveket a nemzeti energiapolitikájának megfelelően rögzítse. Az előttünk és az önök előtt fekvő törvényjavaslat célja, hogy az energiahatékonyságról szóló 2012. évi 27-es EU-s irányelv átültetéséhez szükséges törvényi szintű jogszabályt megalkossa, továbbá hogy a kapcsolódó módosításokat elvégezze.

A törvényjavaslat elfogadásával és az EU Bizottság felé történő bejelentésével Magyarország európai uniós kötelezettségeinek tesz eleget, ezáltal Magyarország közvetett módon közösségi szinten hozzájárul a primer energiafogyasztás és az energiainport csökkentéséhez, valamint az energiabiztonság javításához. Az energiahatékonyság fokozása segíti mind a lakossági, mind pedig az ipari fogyasztók energia-költségeinek a csökkentését.

Ha szabad, néhány gondolat a jogszabálytervezet megalkotásánál alkalmazott alapelvekből. Optimalizálásra került a legalacsonyabb és legkönnyebben teljesíthető szint. Arra törekedtünk, hogy minél nagyobb arányú külső forrásintegrálás történjen. Itt a fejlesztések európai uniós forrásokból, kvótabevételekből történő finanszírozására gondolok elsősorban. Figyelembe vettük a legjobb költség-haszon szinteket és mutatókat, és próbáljuk preferálni azokat a befektetéseket, beruházásokat, amelyek ezt támasztják alá. A fenntartható működés és az ellátásbiztonság elsődleges, ha úgy tetszik, ez az egyik alapelve az előttünk fekvő törvénynek. Az a cél, hogy ne a lakossági energiadíjakban jelentkezzenek a különböző előírások, továbbá a szektorban maradjon meg minden tényleges fejlesztési pénz és az energiahatékonysági intézkedések következménye, ezzel is segítve a további energiamegtakarítást és energiahatékonyság-növelést; a legkisebb terhet jelentse a kijelölt kötelezettség köre, és egyben megfeleljünk azoknak az előírásoknak, amiket az Európai Unió az irányelvben rögzített számunkra.

A jelen törvényjavaslattal a nemzeti jogba átültetésre kerülő EU-s irányelv célja, hogy olyan energiahatékonysági intézkedésekből álló közösségi keretrendszer hozunk létre, amely biztosítja az uniós szintű előremozdítást, ezáltal pedig az Európai Unió 2020-ig megjelölt mintegy 20 százalékos energiahatékonysági célkitűzésének a teljesülését. Az irányelv alapján minden tagállamnak meg kell állapítania a saját indikatív energiahatékonysági célkitűzését. Az a cél, hogy ez integrálódjon az európai uniós teljes energiapolitikába, és egységesen mintegy 20 százalékos energiahatékonyság lépjen életbe. Ezt Magyarország 18 százalékosban határozta meg, ennyi energiafelhasználás-csökkentést írtunk elő a jogszabályban.

A törvényjavaslatban foglalt intézkedések alátámasztják a nemzeti célérték teljesülését. Ezt szolgálja az a rendelkezés is, amely szerint minden végső felhasználó számára elérhetővé válik a költséghatékony és szakszerű energetikai auditálás. Tehát fix és megbízható, valós képet mutató számok fognak rendelkezésünkre állni. Az új szabályozás alapján aki energetikai auditálási tevékenységet kíván végezni, annak meghatározott képesítéssel kell rendelkeznie, gyakorlati követelményeknek kell megfelelnie, és a tevékenység végzésére szóló szándékát valamilyen regisztrációs szervezet útján be kell jelentenie. Ezt a névjegyzéket a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalnak kell nyilvántartania, illetve a szakmaisághoz kapcsolódó tartalmat ellenőriznie.

Az irányelvi rendelkezéseknek megfelelően a törvényjavaslat elfogadásával kötelezővé válik a nagyvállalatok számára az energetikai auditálás. Ezt először 2015. december 5-ig kell megtenniük, azonban pont azért, hogy legyen idő az erre való felkészülésre, 2016. december 31-ig ez különleges retorziókkal nem fog járni. Ezt követően pedig az energetikai auditot négyévente el kell végezniük a nagyvállalatoknak.

A törvényjavaslat célja, hogy az irányelv által felkínált lehetőséggel élve mentesítse is egyben azokat a nagyvállalatokat, amelyek ISO 50001 szabvánnyal rendelkeznek, hiszen az energiagazdálkodási rendszer bevezetésével akkreditált tanúsítvánnyal megfelelnek a különböző előírásoknak. A Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal az energetikai auditálási kötelezettség elmaradása miatt - mint említettem - türelemmel lesz, és 2016. december 31-ig nem fogja ezeket a vállalatokat terhelni.

A törvényjavaslat értelmében egy információs honlap tájékoztat mindenkit, az energiahatalmasokat az energiahatékonysági, valamint energiamegtakarítási módszerekről, rendszerekről, valamint az energiahatékonysággal kapcsolatos pénzügyi és jogi kérésekről. A „mindenki” alatt természetesen a lakosság is értendő, a kvv-szektor, tehát a kis- és közepes vállalkozási szektor és a nagyvállalati szektor egyaránt.

A törvényjavaslat alapján 2016. január 1-jétől - ugyancsak az energiahatalmasok jobb információellátása érdekében - tájékoztatási és tanácsadási kötelezettséget rovnunk a kiskereskedelmi energiaértékesítő vállalatokra, amelynek azok az ügyfélszolgálatukon vagy a honlapjukon kötelesek eleget tenni. Ezzel is a teljes átláthatóságot és az információ rendelkezésére állását kívánjuk biztosítani elsősorban a lakosság, de valamennyi ügyfél számára.

Az irányelvi rendelkezéseknek megfelelően írja elő a törvényjavaslat a központi kormányzat tulajdonában és használatában lévő épületek teljes alapterületének az évi 3 százalékos felújítási kötelezettségét a 2020-ig terjedő időszakra vonatkozóan. Ez egybeesik az európai uniós új finanszírozási ciklussal is.

Ugyancsak irányelvi kötelezettségnek teszünk eleget akkor, amikor a végső felhasználók számára

évente értékesített energiamennyiség másfél százalékának megfelelő új megtakarítási értéket írunk elő. Ez 2014. január 1-jétől él a 2020. december 31-ig terjedő időszakban. Magyarország élve az irányelv által felkínált választási lehetőséggel, a végfelhasználási energiamegtakarítást az úgynevezett alternatív szakpolitikai intézkedésekkel kívánja megvalósítani. Az ehhez szükséges szakpolitikai intézkedések és azok ellenőrzési rendszerének kidolgozása a kormány feladata lesz a jövőben.

A törvényjavaslat az irányelvi kötelezettségeknek megfelelően előírja, hogy a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelés és a hatékony távfűtés, távhűtés megvalósíthatósági potenciáljára vonatkozóan intézményi szintű költséghaszon-elemzést kell készíteni.

(15.10)

Többek között ez vonatkozik az új hő alapú villamosenergia-termelő létesítmény építésére, a hasznosítható hulladékhő-termelő ipari létesítmények tervezésére, és a jelentős felújítások esetében is fennáll ez a kötelezettség. Az irányelv 4. cikkének megfelelően előírja, hogy a tagállamok dolgozzanak ki hosszú távú stratégiát a magán- és köztulajdonban álló, lakó- és kereskedelmi célú épületek nemzeti állománya felújításának ösztönzésére. A célkitűzéseknek megfelelő nemzeti épületenergetikai stratégia magába foglalja többek között a nemzeti épületállomány statisztikai mintavétel alapján történő áttekintését, olyan szakpolitikai intézkedések kidolgozását, amelyekkel ösztönözhető a költséghatékony felújítások. Ugye, ez év februárjában ez már elkészült, és ez is alapjául szolgált az előttünk fekvő törvényjavaslatnak.

Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt lévő törvényjavaslat hozzájárul az Európai Unió 2020-ig elérendő 20 százalékos energiahatékonysági célkitűzése teljesüléséhez, azon belül a nemzeti célérték eléréséhez, ami Magyarország számára is uniós tagságából eredő kötelezettség. Ehhez a rendelkezésre álló források, amelyek zömükben külső források, részben pedig belső források kvótaértékesítésből, megfelelő formátumú fedezetet nyújtanak arra vonatkozólag, hogy mind a lakossági, mind pedig a kis- és közepes vállalatok, nagyvállalatok elérhető forrásra találjanak energetikai felújításaikhoz.

Meggyőződésem, hogy a törvényjavaslat megfogalmazott intézkedésekkel úgy teszünk eleget uniós kötelezettségeinknek, hogy a változó jogszabályi környezet egyszerre támogatja a magyar gazdasági szereplőket, egyben szolgálja a magyar társadalom érdekeit is. Mindezekre tekintettel kérem képviselőtársaimat, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslatot javaslataikkal, egyben szavazásukkal támogassák. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Én is köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselői felszólalások követ-

keznek, első körben a vezérszónokokat hallgatjuk meg. Ezek sorában is elsőként megadom a szót Németh Szilárd képviselő úrnak, a Fidesz vezérszónokának. Parancsoljon!

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az energiahatékonyságról szóló törvényjavaslat több ponton kapcsolódik a rezsicsökkentéshez. Ezért is tartottuk fontosnak, hogy támogatólag szóljunk e törvényjavaslat mellett. Két pontot emelnék ki a rezsicsökkentés tekintetében. Az egyik, hogy ennek az irányelvnek az átültetésével, törvénybe foglalásával nyilvánvalóan azt az éles brüsszeli támadást, ami a hazai rezsicsökkentést, a rezsicsökkentési folyamatot érinti, valamelyest kivédhetjük, valamelyest csökkenthetjük. Másrészről ennek az európai uniós irányelvnek az elfogadásával egyértelművé válik előttünk az irányelv egyik célja, sok más egyéb célja mellett, természetesen a gazdaság élénkítése vagy környezetvédelmi szempontok mellett, hogy a magyar családok, a végfogyasztók, illetve a hazai vállalkozások, befektetők olcsóbban juthatnak energiához, vagy ha úgy tetszik, csökkenthetik energiaszámláikat.

Nos, a kormány által benyújtott és előttünk fekvő törvényjavaslat célja - elsődleges célja természetesen, ami az energiahatékonyságról szól -, az európai parlamenti és tanácsi irányelv átültetéséhez szükséges törvényi szintű jogszabály megalkotása, valamint az ehhez kapcsolódó szükséges törvénymódosítások elvégzése. Az irányelvet a tagállamoknak 2014. június 5-ig kellett átültetniük. Az irányelv átültetéséhez szükséges koncepcionális, nemzetgazdasági kockázatot is magukban foglaló kérdésekben a kormány 2014. december 10-én, mint már erről egyébként vitatkoztunk itt az Országgyűlésben, hozott egy döntést, és ezt követően történhetett meg az átültetést biztosító jogszabályok véglegesítése.

A fentiek alapján Magyarország 2014. június 5-ig nem jelentette be az irányelv átültetését biztosító nemzeti szabályokat, ezért a Bizottság kötelezettség-szegési eljárást indított ellenünk, amelynek keretében ez év március 25-én arról döntött, hogy az Európai Unió Bírósága elé utalja ezt az ügyet. Itt egy nagyon komoly pénzbüntetés, napi bírság kiszabása, több mint 15 ezer euró naponta, lebegett az ország feje fölött. Azonban a Bizottsággal folytatott egyeztetések eredményeként a Bizottság úgy döntött, hogy bevárja a kormány által ígért, az átültető jogszabályok elfogadására vonatkozó, előrehozott módosítási ütemtervet, és egyelőre eltekint a bírósági eljárás megindításától, mint ahogy ezt a ma reggeli sajtóban is hallhatták, illetve olvashatták.

Tisztelt Országgyűlés! Még egyszer szeretném rögzíteni, hogy ennek az irányelvnek a magyarországi jogszabályba való foglalása olyan energiahatékonysági intézkedésekből álló közösségi keretrendszer hoz létre, ami biztosítja az energiahatékonyságnak az Európai Unió egészében történő előmozdí-

tását, ezen keresztül pedig az Európai Unió 2020-ig elérendő 20 százalékos energiahatékonysági célkitűzésének teljesülését, mint ahogy erre államtitkár úr is utalt a beszédében. Az irányelv alapján minden tagállamnak, így hazánknak is meg kell állapítania egy nemzeti indikatív energiahatékonysági célkitűzést, amely célkitűzéseknek összességében kell biztosítaniuk az Európai Unió egységes 20 százalékos mértékű célkitűzésének megvalósulását.

A törvényjavaslatba foglalt intézkedések a nemzeti célérték teljesülését biztosítják, azokkal a feltételekkel, illetve azokkal a pontokkal, amelyeket államtitkár úr részletesen említett, úgyhogy én ezekre nem térnék ki. Viszont azt szerintem érdemes leszögeznünk, hogy az irányelv átültetését szolgáló jogszabálycsomag elfogadásával Magyarország közvetett módon, közösségi szinten is hozzájárul a primer energiafogyasztás és az energiainport csökkentéséhez, az energiaellátás-biztonság javulásához, az üvegházhatású gázok kibocsátásának költséghatékony csökkentésével pedig az éghajlatváltozás hatásainak enyhítéséhez.

Az energiahatékonysabb gazdaságra való áttérés segíti a végfogyasztók, ha úgy tetszik, a magyar családok és a hazai vállalkozások energiaköltségeinek csökkentését, felgyorsítja az innovatív technológiai megoldások elterjedését, és javítja az ipar versenyképességét.

Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz-frakció mindezek tekintetében támogatja, és igennel fog a törvényjavaslat mellett szavazni. Azt kérem az itt helyet foglaló frakciók tagjaitól, képviselőtársaimtól, hogy ők is hasonló módon cselekedjenek. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tóth Bertalan képviselő úr következik, az MSZP vezérszónoka.

Parancsoljon!

DR. TÓTH BERTALAN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Szavakban nagyon jól hangzik, amit eddig hallhattunk, viszont a tettekben kevésbé, ami Magyarország energiahatékonysággal kapcsolatos politikáját, illetve intézkedéseit jelenti.

Jelen törvény a kormány által az Országgyűlésnek benyújtott 2015. évi tavaszi ülészakára vonatkozó törvényalkotási programjának 6. pontjában szerepel. Az indoklásban az áll, hogy a törvényjavaslat célja az energiatakarékosság, az energiahatékonyság elősegítésével kapcsolatos alapvető szabályok összefoglalása a közösségi jognak való megfelelés érdekében. A benyújtás tervezett időpontja ebben a programban 2015. január volt, az elfogadást pedig 2015. márciusában tervezte a kormányzat, hogy az Országgyűlés ezt megteszi. Ehhez képest a törvényjavaslat csak április 7-én került benyújtásra.

Az irányelv átültetésével a kormány elkésett. Az implementáció határideje 2014. június 5-e volt, ennek elmulasztása miatt indított az Európai Bizottság kötelezettségszegési eljárást Magyarországgal szemben, ahogy ezt hallhattuk. Sőt, eljárást is indított az Európai Bíróság előtt, és bírság kiszabását is kezdeményezte az irányelv átültetésének elmaradása miatt.

(15.20)

Friss hír, ahogy képviselőtársam említette, hogy bízunk benne, hogy ha végre sikerül ezt a jogharmonizációs tevékenységet megtenni és a jogszabályt elfogadni, akkor talán nem kerül arra sor, hogy napi több ezer eurót kelljen Magyarországnak kifizetni.

Míg az elmúlt két és fél évben az Európai Unió tagállamai legalább alapvető irányokat, tervezett intézkedéseket vázoltak az Európai Bizottság felé tett jelentéseikben, az irányelv tervezett implementációjával kapcsolatban a magyar dokumentumokból a teljes homály volt csak kiolvasható, vagyis az, hogy semmiféle kormányzati döntés nem született az irányelv átültetésével kapcsolatban.

A fenti körülmény is alátámasztja, hogy az Orbán-kormány nem fontos a hatékony energiafelhasználás. Bár a különböző stratégiai dokumentumok helyesen fogalmazzák meg a célokat, az energiahatékonyság növelése nem került a kormány megvalósított energiapolitikai intézkedéseinek középpontjába. Termelői oldalon a nagy hatékonyságú kapcsolt erőművek kötelező átvételi rendszeréből történő kilitása lényegében a korábbi szennyező és kevésbé hatékony technológiák visszatérését eredményezte úgy, hogy közben a felhasználói oldalon sem történt érdemi előrelépés.

A mesterségesen leszorított lakossági árak csak ideiglenes megoldást jelentenek az energiaköltségek mérséklése érdekében, ugyanakkor még azoknál sem ösztönöz takarékosabb, hatékonyabb energiafelhasználásra, akiknek meglenne a fedezet a felújításra. Feltehetően ennek is köszönhető, hogy leálltak az energiatakarékosságot ösztönző kormányzati programok is.

A kormány 2011 tavaszán gyakorlatilag megszüntette a kapcsolt energiatermelők kötelező áramátvételi támogatását. A kormány a KÁT-rendszer szétverését az állítólagos társadalmi igazságtalanságok felszámolásának szándékával indokolta, ennek ellenére az érdemi árcsökkentésre vonatkozó várakozásokkal szemben a villamos energia ára nem csökkent, a többségében önkormányzati tulajdonú kapcsolt erőművek is fizették 2011. július 1-jétől mind a Robin Hood-adót, mind pedig az árbevételarányos ágazati különadót, ami rövid úton fenntarthatatlanná tette az üzemeltetésüket. Befagyott költségek keletkeztek, amelyek miatt később esetlegesen több milliárd forintos kártérítési igények is keletkeztek, amelyek miatt a magyar államnak helyt kell állni.

A valós megtakarítást eredményező, energiahatékonyságot javító beruházások tönkretételével pedig egyre több városban állították vissza, ahogy említettem, a régi, pazarló forró vizes kazánokat, amelyek több primer energiából állítanak elő a fogyasztók számára kevesebb hőenergiát drágábban. A különbséget pedig az árbefagyasztás miatt végül törvényszerűen az állam fizeti meg az adófizetők pénzén.

A távhőrendszerben keletkezett piaci feszültség enyhítésére bevezetett új, a villamosenergia-számlában mindenki által fizetendő kapcsolt termelészerkezet-átalakítási díj érdemi megoldást nem nyújtott, így további fizetési kötelezettségeket írtak elő ad hoc módon részben a MOL, részben a Magyar Villamos Művek számára, és azt is láthatjuk mai újság-cikkben is, hogy az önkormányzatoknak is igen mélyre kell nyúlniuk a zsebükbe, hogy ezt kompenzálják. A mai napon Szombathelyen is 100 millió forintot kell a távhőcégnek átutalni.

A KÁT-rendszer szétverésének további következménye, hogy a leállított erőművek főberendezései - gázmotor, gázturbina - sok esetben külföldre kerültek eladásra, áttelepítésre. Hazai munkahelyek szűntek meg. Elkezdődött, a Borsodi Energetikai Kft. március 30-án jelentette be - ez az, amikor elkezdődött -, hogy felfüggeszti a tiszapalkonyai hőerőmű és a borsodi hőerőmű működtetését. Az E.ON debreceni és nyíregyházi erőművéből összesen ötven embert bocsátottak el.

További következmény, hogy növekedett az importfüggőség, akár 6 százalékkal is nőhetett a szükséges földgázimport mértéke, a hazai energiatermelésre fordított primer energiafelhasználás elavult, pazarló, forró vizes kazános technológiák visszahozatala és plusz 10 százalékos energiafelhasználása, és ezenkívül a hazai szén-dioxid-kibocsátás is növekedett.

A távhőszolgáltatók működéséptelen helyzetbe kerülésének megelőzése érdekében a rendszer működésének fenntartására közel 70 milliárd forintot kell elkölteni évente. Ez a piaci feszültség ugyanakkor egyre emelkedik a tüzelőanyag-költségek emelkedésével és a 10-10 százalékos árcsökkentésekkel.

A gazdasági növekedés zálogának tekintett Új Széchenyi-terv, ahogy önök nevezik, valamint a hazai források felhasználásával működő egyéb támogatási rendszerek - például a korábbi panelprogram - lehető leghatékonyabb kialakítása érdekében a kormány az energiaágazatot illetően intézkedéseket javasolt még 2010 tavasza óta. Az Új Széchenyi-terv energetikai pályázataival közel egyéves felfüggesztését követően végül megjelentek, tehát ez megtörtént, azonban az ambiciózus forrásátcsoportosításokra, új koncepciókra épülő, sokat hangoztatott korábbi elképzelésekhez képest az energiaszektor vonatkozásában pusztán korábbi kormányok által kimunkált pályázati konstrukciók utód pályázattalálásával lehetett találkozni.

Arra az alapvető kérdésre pedig, hogy mintegy 750-950 milliárd forintnyi forrásigényt feltételező energetikai cselekvési terv végrehajtásához miként

lesz elegendő az Új Széchenyi-tervben e célokra rendelkezésre álló 140 milliárd forint, érdemi választ mind ez ideig a kormány nem adott. Úgy tűnik, hogy a kormány nem rendelkezik koncepcióval a kitűzött, beharangozott célok elérése érdekében.

Az energiát igen rossz hatékonysággal felhasználó épületek, jellemzően panellakások energiahatékonysági beruházásainak finanszírozására tervezte létrehozni a kormány a zöldbankot, legalábbis a korábbi fideszes ígéretekől kiindulva a panellakástulajdonosok százezrei ezt várják, várták, érdemi lépés azonban mind ez ideig nem történt. Négy év alatt 500 millió forint uniós forrásból felújított lakás, 80 ezer munkahely, 10 éves megtérülés, növekvő energiahatékonyság - így összegezhető a Fidesz lakásfelújítási programja, ami egyelőre az eredményeket illetően sehol sem tart.

Az utóbbi időben azonban már egészen másról, bizonyos zöldsadatbázisról és online platformról lehet hallani. Ennek valódi hozzáadott értéke egyelőre bizonytalan, feltehetőleg azonban jó alkalmat ad egy néhány milliárdos informatikai fejlesztés megvalósítására, melynek eredményeképp az adófizetők pénzén ismét létrejöhét egy újabb drága rendszer, ami azonban valós problémákra csak virtuális megoldásokat nyújthat. Mindezek ellenére a megújulóenergia-hatékonysági projektekre forrást biztosító zöldbank egyelőre csak ígéret, illetve jámbor óhaj marad, a rendszer még nem állt fel.

2011-ben gyakorlatilag leállt a panelprogram, a korábban elindított és elnyert pályázatok alapján szükséges fejlesztéseket sem sikerült megvalósítani. A családi vagy társasházak energiahatékonysági korszerűsítésére eseti jelleggel, évente egy-két alkalommal egy-két napig elérhető és alacsony támogatási forrással - 1-2 milliárd forint -, jelentős önerővel kapcsolatos feltételekkel kiírt pályázatok nem hoznak érdemi változtatást a hazai lakóépület-állomány korszerűsítése terén.

A 2014-2020 közötti EU-s költségvetési ciklusban energiahatékonysági célokra rendelkezésre álló források - körülbelül 308 milliárd forint - ugyancsak kevésnek bizonyulhatnak az érdemi hatékonyságjavuláshoz az energiafelhasználásban. Az elmúlt négy évben nem energetikai cégek vásárlására kellett volna elkölteni több mint 1000 milliárd forintot. Gondolok itt a MOL-részvényvásárlásra 500 milliárd forint értékben, E.ON-gáztárolók vásárlására 260 milliárd forint értékben, Főgáz megvásárlására 90 milliárd forint értékben és egyéb más cégek 140 milliárd forint értékben. Nem ezekre kellett volna költeni, hanem a hazai épületállomány szigetelésére, felújítására. Ha kiszámoljuk, ezt az 1000 milliárd forintot erre költötte volna el a költségvetés, akkor az a rezsicsökkentés, amelyet Németh képviselőtársam itt említett, nem átmeneti, hanem tartós lehetett volna.

A törvényjavaslat rendelkezései elnagyoltak, kidolgozatlanok, gyakorlatilag minden konkrétum meghatározását később megalkotandó rendeleti

szintre utalja. Így például törvényben kellene rögzíteni az indikatív energiahatékonysági célértékeket is.

A Magyar Szocialista Párt a törvényjavaslat elfogadását az egyébként támogatandó jogharmonizációs kötelezettség ellenére az előbb vázoltak miatt nem tudja támogatni. A javasolt szabályozás kidolgozatlan, pontatlan. Az energiahatékonyság növelése érdekében valódi kormányzati elkötelezettségre lenne szükség, nem látszatintézkedésekre és nemcsak szép szövegekre, hanem valós tettekre.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szórványos taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Latorcai János képviselő úr, az Országgyűlés alelnöke a következő felszólaló, aki a KDNP vezérszónokaként mondja el gondolatait. Parancsoljon!

(15.30)

DR. LATORCAI JÁNOS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Valamennyiünk számára, ha valami ismert, az egy természetes dolog, hogy a természeti erőforrások, az ásványkincsek, ezen belül pedig az energiahordozók a Földön megfelelően egyenetlenül helyezkednek és oszlanak el, birtoklásuk, illetve a birtoklásukért folytatott küzdelem tulajdonképpen az egész emberiség történetének egyik kísérőjelensége.

A XIX. század második felétől kezdődően a reménybeli területek felosztása, nemegyszer katonai megszállása és megtartása mellett meghatározóvá vált a gyors szállítás feltételeinek kialakítása, amely mára már azt is lehetővé teszi, hogy az energiahordozók kitermelése és felhasználása korábban elképzelhetetlen távolságra kerüljön egymástól.

Az energiahordozók megszerzésének, felhasználásuknak egyre hatékonyabbá tétele az ipari forradalom óta döbbenetes mértékű technikai versenyt és fejlesztéseket indukált, ugyanakkor a technikai fejlődés ellenére nap mint nap szembe kell néznünk mindazzal, hogy ezek a kincsek, ezek a lehetőségek egyre kisebb mértékben fordulnak elő.

Új forrásokról, lehetőségekről természetesen lehet hallani, de azok hatékony megvalósíthatósága sokszor kétséges, vagy éppen a földrajzi, természeti adottságok miatt nem minden ország számára kivitelezhető. Az energiahordozókért folytatott gazdasági és politikai vetélkedés természetesen napjainkban sem ért véget, sőt az energiafegyver felhasználására az elmúlt néhány évben éppen több alkalommal is sor került.

Mindezeket figyelembe véve minden országnak, minden felelős kormánynak napi szinten is vizsgálni kell, hogyan tartható fenn egy térség, egy ország lakóinak energiabiztonsága. Magyarország esetében ennek a kérdésnek külön hangsúlyt ad európai uniós tagságunk, valamint az anno még a Szovjetunióval

kötött, az idei évben korrigált hosszú távú földgázszállítási szerződés is, amely éppen felhasználását tekintve pontosan a kibocsátások szempontjából is majd meghatározó jelentőséggel bír.

Mivel hazánk nem bővelkedik a hatékonyan és a mai szigorú környezetvédelmi előírásoknak megfelelően hasznosítható energiaforrásokban, így különösen fontos, hogy meglévő forrásainkat hatékonyan használjuk fel, diverzifikáljuk importunkat, csökkentjük fogyasztásunk mértékét, csökkentjük a kibocsátásunkat, csökkentjük egyáltalában az energiafelhasználás költségeit.

A most tárgyalt törvényjavaslatnak ez az alapvető célja. Ahogy azt államtitkár úr az expozéjában fogalmazta, az energiahatékonyságról szóló 2012/27-es európai uniós irányelv átültetését szolgáló jogszabálysomag elfogadásával Magyarország közvetett módon, közösségi szinten is hozzájárul majd a primer energiafogyasztás és az energiainport csökkentéséhez, az energiaellátás biztonságának javulásához. Az energiahatékonyabb gazdaságra való áttérés segíti a végfogyasztók költségeinek csökkenését, felgyorsítja, felgyorsíthatja az innovatív technológiai megoldások elterjedését, és egészen biztosan javítja az ipar versenyképességét.

Az irányelv célja, hogy biztosítsa az Európai Unió 2020-ig elérendő 20 százalékos energiahatékonysági célkitűzéseinek teljesülését, hiszen ennek alapján, ahogy hallhattuk itt a felszólalásokban, minden tagállamnak meg kell állapítania egy nemzeti indikatív energiahatékonysági célkitűzést, amelyek összességének kell majd biztosítaniuk az Európai Unió egységes 20 százalékos mértékű célkitűzéseinek megvalósulását.

A törvényjavaslatban foglalt intézkedések a nemzeti célérték teljesülését biztosítják, amely, nem győzöm hangoztatni, hogy 2 százalékkal kevesebb, tehát 18 százalék, és ez nagyon fontos. Azokon a pontokon, ahol az irányelv rendelkezései alternatív átültetési lehetőséget tettek lehetővé az ipari és a lakossági végfogyasztók, valamint az energiaátalakítási, -szállítási, -elosztási és iparági szereplők számára, ahogy az expozéban is hallhattuk, a legkedvezőbb megoldások kerültek átvételre.

Az irányelvi lehetőséggel élve a törvényjavaslat biztosítja, hogy a nagyvállalatok a számukra előírt auditálási kötelezettség alól mentesüljenek, amennyiben a megfelelő, ISO 50001-es minősítéssel rendelkeznek, és akkreditált tanúsítóval igazolt energia-gazdálkodási rendszert tanúsíttatnak.

Ezek mind-mind olyan szempontok, amelyek az irányelv hatékony bevezetését célozzák, melynek eredményeként joggal remélhetjük, hogy az Európai Unió által kitűzött 20, illetve a kormány által vállalt 18 százalékos kibocsátási küszöbérték megvalósíthatóvá válik. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kepli Lajos képviselő úr a soron következő vezérszónok, a Jobbik képviselője. Parancsoljon!

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon szép gondolatokat hallottunk mind az előterjesztőtől, mind a kormánypárti vezérszónokoktól az energiacsökkentés, az energiahatékonyság témakörében. Az egyetlen problémánk mindezzel csupán az, hogy nem a kormány saját szándékelhatározása alapján történik ennek a törvényjavaslatnak az elhatározása, hanem európai uniós nyomásra. Ezúttal egy pozitív hatású irányelv átültetése zajlik, ez kétségtelen, egy európai uniós szankció vagy egy szankció kilátásba helyezése következtében, amelyet, mint azt Németh Szilárd képviselőtársam is említette, egy napi 15 ezer eurós büntetés, bírság lebegtetésével sikerült rákényszeríteni a kormányra, illetve bíróság elé vitelével. Mindenesetre tény, ami tény, még ha szinte szó szerint az európai uniós irányelv átvétele szerepel is ebben a törvényjavaslatban, ezek alapvetően pozitív célkitűzések, amelyek a Jobbik Magyarországért Mozgalom által is támogathatóak.

Az éves primer energiafogyasztás 2020-ig történő 20 százalékkal, illetve, ahogy a Latorcai képviselő úr, alelnök úr is megjegyezte a KDNP részéről, Magyarország által vállalt 18 százalékkal történő csökkentése érdekében valóban az utolsó pillanatokban vagyunk, hogy egy irányelvet, illetve az ehhez kapcsolódó stratégiákat elfogadjuk, amelyekkel ezek majd hatályba léphetnek, illetve megvalósulhatnak. Mert attól még önmagában, hogy lesz egy ilyen törvényünk, és lesznek talán, remélhetőleg kormányrendeletek is, amelyek ennek a végrehajtását elősegítik, még önmagában nem garantált, hogy ez a cél meg fog valósulni.

A nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervben kell majd kidolgozni azt a tagállami stratégiát, amelyben benne van, hogy a magán- és köztulajdonban álló lakó- és kereskedelmi célú épületek nemzeti állományának felújítása, illetve a beruházások ösztönzése hogyan történik meg, és ezt a stratégiát háromévente felül kell majd vizsgálni. A mindenkori kormányok feladata lesz ennek a feladatnak az ellátása; a nemzeti fejlesztési miniszter - legalábbis jelen kormányban - alá tartozik.

Az, hogy milyen eszközökkel tudjuk a leghatékonyabban ezeket a célkitűzéseket megvalósítani, nagyban függ attól, hogyan tudjuk ösztönözni a beruházásokat, illetve a lakosságot, a végfelhasználókat abban, hogy ők végrehajtsanak olyan épületenergetikai beruházásokat, aminek köszönhetően a primer energiafelhasználásuk az itt megadott évi 1,5 százalékos mértékű új megtakarítást eléri a bázisévек átlagában.

A 2010-12-es évek számítanak bázisévnek, ami azért fontos, mert ebben a válságot követő néhány évben még az energiafelhasználás alacsonyabb volt az átlagosnál, legalábbis a válság előtti szinthez képest mindenképpen, és még ehhez a bázishoz képest kell ezt a megtakarítást elérni, ami alapvetően az energiahatékonyság, energiamegtakarítás szempont-

jából nem rossz, csak kérdés, hogyan fogjuk tudni ezt teljesíteni.

A potenciál a magyar épületállományban benne van a növekedésre, az energiahatékonyság növelésére, hiszen egy rendkívül rossz szerkezetű, különösen a középületek tekintetében, de a magántulajdonban lévő lakó- és nem lakóingatlanok tekintetében is egy rendkívül rossz energiahatékonyságú épületállományal állunk szemben.

(15.40)

Elsőként ennek a felmérését kell végrehajtani, és erről - ahogy azt a törvénytervezet is előírja - egy adatbázist létrehozni, legalábbis ami a köztulajdonban álló és állami épületeket illeti. Ennek az adatbázisnak az elkészítése is nyilván egy rendkívül nagy feladat, ezt a felmérést már a korábbiakban célszerű lett volna elvégezni, de legalább látni fogjuk, hogy mi a kiindulási alap, hogyan fogjuk tudni az évente 3 százalékát, legalábbis a hasznos alapterületre vetített 3 százalékát felújítani a kormányzati és állami tulajdonú épületeknek.

Itt van egy kis különbség az európai uniós irányelv és az átültetésre szánt jogszabály, törvénytervezet között, ugyanis az irányelv a hasznos alapterület 3 százalékáról beszél, a törvénytervezet pedig a teljes alapterület 3 százalékáról, nyilvánvalóan a teljes alapterület mindig nagyobb, mint a hasznos alapterület, és ez alapján határozzák meg ezeket a nemzeti minimumkövetelményeket.

Itt is 500 négyzetméternél nagyobb hasznos alapterületű épületekről van szó, és azt írja az irányelv, hogy ezeket 2015. július 9-től 250 négyzetméterre kell csökkenteni. 2015. július 9-ig körülbelül kettő vagy három hónap, jó esetben három hónap van hátra, de annál már kicsit kevesebb, tehát nem látom értelmét igazából egy az egyben vett szövegátültetésnek. Gyakorlatilag akkor nyilvánvalóan, mivel 2015 júliusa maholnap itt lesz, a 250 négyzetméter alapterületet kell figyelembe venni az éves felújítások megtervezésénél, hiszen, még egyszer mondom, ez az 500 négyzetméter az irányelvben, ami a 2015. július 9. előtti állapotra fennáll, ez már addigra nem lesz érvényes, mire a jogszabály jogerőre emelkedik és hatályba lép.

Aztán ami még problémás volt a jogszabályban: kormányrendeletre bízta, de törvényi szinten kellene meghatározni a felújítási kötelezettség alá eső központi kormányzati épületek meghatározását is. Azt hiszem, hogy ez sokkal hatékonyabb lenne törvényi szinten szabályozva.

Még néhány dolgot kiemelnék a javaslatból. Energhatékonsági célkitűzések: ugye, indikatív energiahatékonysági célkitűzésként 2020-ra elérendő primerenerghatékonsági megtakarítást, végső energiahatékonsági megtakarítást kell meghatározni. Még nem látunk erre történt erőfeszítéseket, illetve a nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervvel, a nemzeti épületenergetikai stratégiával s a többivel kapcsolá-

tos lépések megtételével sem vagyunk elégedettek. Önmagában az energiahatékonság egy rendkívül alkalmas eszköz lenne Magyarország energiahatékonságának csökkentésére is, az importtól való kiszolgáltatottság csökkentésére, ahogy az már előttem is elhangzott más felszólalásokban, és a környezetvédelem, a klímaváltozás elleni harcnak is az egyik leghatékonyabb eszköze, nyilvánvaló, hogy a fel nem használt energia a legkörnyezetbarátabb energia. Ezért ebben az irányban a jelenleginél, a jelen kormányzat által megtett lépéseknél jóval radikálisabb és jelentősebb lépéseket kellene tenni.

Még egyszer mondom, mindez forrás kérdése. Az Európai Unió is biztosít, de én azt gondolom, hogy a magyar költségvetésnek, a kormányzatnak is a jelenleginél jóval nagyobb forrásokat kellene ehhez biztosítani, hiszen - mint az köztudott - ez gazdaságélénkítő hatással is bír, az építőipari beruházásokat jelentősen meglódítja. Éppen most kerül majd sorra az az építőipari szakkiallítás, ahol az épületenergetikával, az energiahatékonsággal foglalkozó vállalkozások is seregszemlét tartanak majd, és a napokban jelent meg a sajtóban vagy talán pont a mai napon az a nyilatkozat, amelyben némi várakozással tekintenek az új szabályozás elé. Nyilvánvaló, hogy ezek a vállalkozások a forgalmuk fellendülését remélik attól, hogyha szigorúbb szabályozások lépnek életbe az épületenergetika terén, ugyanakkor némi szkepticizmus is van bennük azt illetően, hogy bár várnak a forgalom fellendülésére, mégsem mernek létszámbővítéssel vagy nagyobb beruházásokkal tervezni. Azért nem, mert nyilvánvalóan láttak ők már karón varjút, ahogy mondani szokás, megvárják, hogy ezekből a tervekből mi fog megvalósulni és lesz-e elegendő forrás arra, hogy az emberek épületenergetikai beruházásokra költsenek vagy ruházzanak, mert hiába, valóban ez a hosszú távú rezsicsökkentés titka, hogy primer energiahatékonságból megtakarítást kell elérni. Ezt mi is már régóta mondjuk, hogy nem feltétlenül az a módja a hosszú távon fenntartható rezsicsökkentésnek, ahogy azt a kormány csinálta, hanem pontosan az energiamegtakarítással elért költségsökkenés, rezsicsökkenés az, ami biztosan a fogyasztók zsebében marad.

Nyilvánvaló, hogy a szolgáltatókat is ösztönözni kell arra, hogy segítsék a felhasználókat, a fogyasztókat, a végfelhasználókat, hogy elérhessék ezt az évente 1,5 százalékos csökkenést az energiahatékonságban. Ehhez pedig különböző pénzügyi és gazdasági konstrukciókat kell hogy kínáljanak a magánszemélyeknek főként, mert a lakóépületeknél, családi házaknál és a magántulajdonban lévő egyéb épületeknél a legproblémásabb ezeket a célértékeket elérni. Ehhez nyilvánvaló, hogy különböző támogatási rendszereket kell a lakosság részére kitalálni.

Amíg ezek a háttérintézkedések nem látszanak vagy nem valósulnak meg, vagy nem látjuk azt, hogy mik azok a garanciák, azok a pénzügyi eszközök, amelyek a jelen, eléggé kivézetetett állapotú társadalom tagjait ráveszik arra, hogy épületenergetikai

beruházásokat hajtsanak végre - ráadásul az eddigénél jóval szigorúbb módon, ugye, ahol eddig 8 centis szigetelés volt előírva, ott 14-16 centiméter, az aljzatbetont teljes egészében az új európai uniós előírások szerint legalább szintén 14 centiméter vastag szigeteléssel kell látni, amelyek összhatásukat tekintve rendkívül pozitívak, és a jövőre nézve megtérülnek, azonban egy jelentős beruházást igényelnek az épület felújításakor vagy pedig új épületek építésekor. Ezért ehhez megfelelő módon a finanszírozási feltételeket biztosítani kell.

És ráadásul ezzel összekapcsolva biztosítani kell azt, hogy egyrészt az épületgépészeti korszerűsítés is megvalósuljon, nem úgy, hogy azokat az épületgépészeti és megújuló energiát előállító eszközöket, amelyek ezt biztosíthatnák, a környezetvédelmi termékdíjjal meg egyéb, 27 százalékos áfával meg hadd ne soroljam még, mivel sújtjuk, hanem pontosan egy ellenkező irányú folyamattal, tehát termékdíj eltörlésével, legalábbis a termékdíjtörvényből ezeknek a termékeknek a kivételével, illetve a 27 százalékos áfa lecsökkentésével adott esetben 5 százalékra, tehát a minimális mértékre, és egyéb pénzügyi és adópolitikai eszközökkel.

Úgyhogy mindenképpen, túl azon, hogy támogatjuk ennek az európai uniós irányelvnek az átültetését, hiszen ez hosszú távon Magyarország energiafüggetlenségét szolgálhatja megfelelő kormányzati intézkedések segítségével, egy fenntarthatósági és klímapolitikai szempontból, környezetvédelmi szempontból is fontos és hasznos javaslatról van szó, megelőlegezzük ezzel a bizalmat a kormányban, bár ugye az elmúlt öt év alapján ez nem annyira indokolt, de ne legyen ez az akadálya egy esetleges energiahatékonysági intézkedéscsomag keresztülvételének, hogyha most jutott eszébe a kormánynak, hogy ő buzgó élharcosa lesz az energiahatékonyságnak, ne a Jobbik Magyarországért Mozgalmon múljon, hogy ezt megakadályozza.

Úgyhogy támogatni fogjuk ennek a törvénynek az elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szél Bernadett képviselő asszony következik, az LMP vezérszónoka. Tessék parancsolni!

DR. SZÉL BERNADETT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Hogyha egy XXI. századi politikus egy erős Magyarországot szeretne építeni, akkor az egyik első tennivalója az kell legyen, hogy béreket emel, és folytatnia kell azzal, hogy pénzt tesz az oktatásba, az egészségügybe és az energiahatékonyságba. Ehhez képest én meglehetősen örültem neki, amikor végre megláthattam a dr. Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszter által beterjesztett *(Halász János közbeszól.)* T/4285. számú törvényjavaslatot az energiahatékonyságról. Üdvözlöm, Halász képviselőtársam, kérem, nyomjon

gombot, hogyha hozzá szeretne szólani. Viszont látni kell, hogy ez amolyan fügefalevelnek sikerült, még-hozzá a Fidesz fügefalevelének. *(Németh Szilárd István: Az is valami!)*

(15.50)

Ugyanis látni kell, hogy ez a jogszabály valójában nem teljesíti azokat a követelményeket, amelyek arról szólnak, hogy ebben az országban az energiahatékonyság ügye előre tudjon mozdulni. Az LMP most már hónapok óta ismételtelen és folyamatosan követeli a magyar kormánytól, hogy végre viselkedjen úgy, mint egy tisztességes európai uniós kormány, fontolja meg azokat az előírásokat, amelyek arról szólnak, hogy Magyarországnak fel kell tudni zárkózni az olyan országok közösségéhez, ahol nem az a divat, hogy orosz gázzal fűtik az utcákat, hanem segíteni kell a magyar családoknak abban, hogy le tudják szigetelni a házaikat, lakjanak bár panellakásban, vagy lakjanak akár családi házakban is.

Itt egy kicsit visszautalok az előttem felszólalókra, mert szóba kerültek itt a panellakások, és valóban igaz, folyamatosan segíteni kell azokat az állampolgárokat, akik ott laknak, segíteni kell a szigetelési programot, de a magyar lakóingatlanok csaknem háromnegyede családi ház, ami nem most épült és nem is tegnap, hanem jóval korábban, és ezek a családi házak jellemzően a vidéki Magyarországon vannak, és akik itt laknak családok, magyar emberek, rendszeresen arra használják a gázt, hogy ez kimenjen az utcára, mert rosszul szigeteltek a házak, régiek a nyílászárók. Támogatni kellene ezeket a családokat abban, hogy ne hűljenek ki, ne fagyjanak meg a saját otthonukban.

Ehhez képest 2010-ben, amikor a Fidesz az előző ciklusban kormányra került, nagyon jól tudta azt, hogy merre van előre. Azt mondta, hogy ő bizony neki fog állni a szigetelésnek, ezzel munkahelyeket fog teremteni, ezt ki is számolta, le is írta a kormányprogramjában. Azóta viszont azt látjuk, hogy amit lehetett, azt önök leállítottak, és ami kevéske pénzt adnak, az két perc alatt elfogy, ha éppen a rendszer nem omlik össze. Látható, hogy hatalmas igény van a magyar háztartásokban, magyar családokban arra, hogy előremozduljanak ebben a tekintetben, önök viszont, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim és tisztelt államtitkár úr, az önök miniszteriuma nem segíti a magyar embereket ebben.

Itt van ez a T/4285. számú törvény az energiahatékonyságról. Amikor megjelentek az első hírek arról, hogy a kötelezettségességi eljárás, amit azért kapott Magyarország, mert önök nem voltak hajlandók a magyar jogszabályokat harmonizálni az uniós törekvésekkel, a következő fokozatba lépett, rögtön lehetett tudni, hogy önök valamit tenni fognak, mert azért napi 4,5 millió forint büntetésnek talán egy kicsit sok, talán önök is sokallják ezt a pénzt. És valóban így történt, gyorsan összedobtak egy ilyen

tákolmányt, amit én fügefalevél-törvénynek neveztem el, mert ezzel a törvénnyel pontosan az lenne a probléma, nem az, ami benne van, hanem az, ami kimaradt belőle. Ami benne van, azzal is vannak gondok, de akkor nézzük végig.

Tehát én azt látom, hogy önök most gyorsan túl akarnak lenni a kötelezőn, ki akarják pipálni az uniós elvárást, az érdemi teendőket pedig el akarják bliccelni, holott végre értsék meg, hogy alapvetően szemléletváltásra van szükség, és ilyen szempontból körülbelül azok az örömteli pillanatok itt a magyar parlamentben, amikor egy LMP-s képviselő föláll és elkezd arról beszélni, hogy a XXI. század alapvetően egy harcról fog szólni, amelyben olyan energiára van szükség, amely az országot erőssé teszi. Ehhez képest önöknél ott az atom, most már mindjárt itt lesz a palagáz, ez lesz a következő törvény, és amikor itt a lehetőség, hogy az uniós kötelezettségekkel összhangban modernizáljuk, fejlesszük az országunkat és segítsük a családokat, akkor egy ilyen tákolmányt tesznek le az asztalra, amely világosan megmutatja, hogy önök egyáltalán, egyáltalán nem akarnak segíteni a magyar családoknak abban, hogy leszígezzék a házaikat. Ugyanis látniuk kell, hogy az uniós törekvés ebből a szempontból pontosan a családokat segíti, és akire terhet ró, az az állam maga, a költségvetés egyrészt, a szándék, hogy megértsék a szemléletet és az energiaszolgáltatók. Ehhez képest nekem úgy tűnik, hogy valahogy ez a szemlélet önöknek nem szimpatikus.

Én önöket már régóta úgy hívom, hogy önök az energiapazarlás kormánya, ugyanis amióta itt vannak ebben az országban - most már ötödik éve vannak kormányon egyhuzamban -, semmi másról nem beszélnek, mint arról, hogy mennyire nő itthon, Magyarországon az energiafogyasztás és ezt az energiaéhséget ki kell elégíteni, holott a Századvég is kimutatta, a gazdasági kutató, hogy Magyarországon felére lehetne csökkenteni az energiafogyasztásunkat csakompakk, ha végre nekiállnánk szigetelni. Ezt önök soha nem cáfolták meg, de lehet, hogy el se olvasták, de akkor én most mondom önöknek, hogy végre ébredjenek föl Csipkerózsika-álmukból, és vegyék észre, hogy 2015-öt írunk. Nincsen már szükség itt maradt ősközületekre, nincsen szükség egy csomó olyan dologra, ami a múlt században divat volt, viszont van rengeteg lehetőség, amivel élni kell tudni és ügyesen kell tudni sáfárkodni, és végül ne kiáltsanak ördögöt állandóan, amikor ott nincsen.

Az Európai Uniónak ez egy nagyon hatékony irányelve, jó a magyar családoknak, és együttműködést ajánl, sőt követel az energiaszolgáltatókkal, azokkal a cégekkel, amelyekkel önök folyamatosan harcolnak, de hogy ki a harc vesztese meg nyertese, azt igazából a jövőben látni fogjuk. Most pillanatnyilag úgy áll a meccs, hogy leginkább a magyar állampolgárok lesznek ennek az önök által szított harcnak a vesztesei.

Ami benne van ebben az irányelvben, az persze a közintézmények 3 százalékának energetikai felújí-

tása. Ez fontos és jó, ez ebben is benne van, de menjünk tovább. Ott van egy olyan konstrukció, amit idegen szóval ESCO-finanszírozásnak neveznek. Én anno önöknek be is adtam 2012-13 tájékán egy országgyűlési határozati javaslatot, amelyben arra hívtam fel az önök figyelmét, hogy végre vegyék észre, hogy hol van a lehetőség. Kössenek együttműködési megállapodást a szolgáltatókkal, és segítsék a magyar családokat azzal, hogy fogja magát a szolgáltató, odamegy a magyar családhoz, megnézi, hogy milyen rekonstrukcióra, milyen javításra van szükség a házban ahhoz, hogy korszerűbb legyen az energiafelhasználása, ezt a szolgáltató meg is csinálja, egy darabig a magyar háztartás ugyanannyi rezsit fizet mint korábban, de miután a felújítás költségét rezsi-ben kifizette, utána tartósan és hosszú távon alacsony rezsit tud fizetni. Ez egy olyan modell, ami működik számos európai országban, és bármit mondjanak önök, utánanézttem, nagyon is jól működik, ott van például a francia példa.

De folytassuk! Ebben az uniós irányelvben is benne van, hogy az energiaszolgáltatóknak olyan hatékonysági kötelezettséget kell vállalni, amelyek alapján a szolgáltatóknak minden évben az általuk eladott energia 1,5 százalékának megfelelő új megtakarítást kell elérniük évente a végső fogyasztóknál. Hol? Hol? Tehát nagyrészt a magyar lakosságnál. Nagy-Britanniában is működik ez a rendszer, gyakorlatilag arról van szó, hogy a szolgáltatók anyagiilag támogatnak lakossági energiahatékonysági beruházásokat.

Ne menjenek túl messze, nézzék meg azokat az anyagokat, amik Magyarországon rendelkezésre állnak. Nyilván önöknek is vannak számításaik, de én fel szeretném hívni a figyelmüket a Magyar Energetikai és Közműellátásfejlesztési Intézet számításaira. Ez az intézet, szakemberek azt számolták ki, hogy évente 100 ezer lakás energetikai korszerűsítését lehetne a szolgáltatók közreműködésével, együttműködésével megoldani. Egyébként ez valami olyasmi lenne, ami az önök eredeti irányvonalától sem állt nagyon távol, csak ugye, én azt már többször elmondtam önöknek, hogy én világosan látom, hogy a Fidesz-kormányának az egy pénzügyi helye, ahogyan önök az energiaszektorral bánnak, amilyen cégeknek önök pénzeket juttatnak, ahogyan a magyar emberek kárára a MET és társai megszedik magukat ebben az országban.

Hát, persze, hogy eszük ágában sincsen ezeket a kutatásokat használni és a magyar emberek javára fordítani! És hogyha hozzáteszem, az intézet azt is kiszámolta, hogy ezzel az egyetlen eszközzel, tehát a szolgáltatókkal való együttműködéssel 2020-ig, vagyis öt év alatt egyetlenegy paksi blokk energia-termelését ki lehetne váltani, akkor máris megtaláltuk, hogy hol van itt a probléma. Önök atomot akarnak ebben az országban, most már palagázt is akarnak, és amikor van egy használható és jó európai irányelv, akkor pedig fogják magukat, és gyakorlatilag el akarják bliccelni ezt az egészet, kipipálják olyan dolgokkal, csak hogy a napi 4,5 millió köz-

pénzből való büntetést megússzák, merthogy önök egy évet késtek ezzel az egész projekttel.

Én azt gondolom, az, hogy az energiaszolgáltatók hatékonysági kötelezettsége nem szerepel ebben a törvényjavaslatban... - pontosabban benne van, de úgy kilúgozva és elferdítve, hogy csak a kormányt említik meg. Ez egy érdekes dolog. Én nem tudom, önök egy nemzeti energiaboltot akarnak itt nyitni és azon keresztül ezeket végrehajtani, vagy magyarázzák akkor meg, tisztelt államtitkár úr, itt van körünkben, hogy ez mégis miért így van. Miért nem nyúlnak ehhez az eszközhöz? Miért keresnek ott konfliktust, ahol az együttműködés gyümölcsözőbb lenne a magyar emberek és a magyar családok számára? Én értem, hogy önök szlogenekben gondolkodnak és szükségük van a propagandára, de a magyar embereknek ez nem érdeke. A magyar emberek békét akarnak, kiszámíthatóságot és legfőképpen megélhetést ebben az országban. Sokat beszéllek önöknek arról, hogy ehhez béremelés kell, de az is célszerű lenne, hogyha ezt a teljesen korszerű, ésszerű és logikus eszközt végre elkezdénék használni.

Ráadásul tovább kell mennem, mert itt a múlt hónapban is történtek olyan dolgok, amik szintén arra utalnak, hogy önök mindenképpen elkötelezték magukat az energiapazarlás hazai szponzorálása mellett. Gyakorlatilag a nemzeti energiastratégiából a múlt hónapban törölték az összes olyan intézkedést, amely a fogyasztás mérséklésében segítene. Nyilván azért, mert a kormány közeli gazdasági holdudvar atomerőművet akar, orosz gázt akar, palagázt akar, egy csomó olyan dolgot akar, amire a magyar embereknek nincsen szüksége, és ilyen, mint például az okos mérés vagy az okos hálózatok fejlesztése, az az önök szellemi homlokterében egyáltalán nincs jelen, holott itt vagyunk a XXI. században, ez a jövő, és már ez lehetne a jelen Magyarországon.

(16.00)

Ugyanis arról van szó, és ezt látni kell, hogy ilyenkor egy család el tudná dönteni, hogy mikor indítja be a mosógépet. Amikor völgyidőszak van, és alacsonyabb az áramár, akkor használná az energiát jobban, és nem akkor, amikor éppen a legdrágább. Ez az okos hálózatokban, az okos mérésben rejlő lehetőség. Egy ország tudna ezen spórolni, a magyar családok tudnának ezen spórolni. Na most, ehhez képest önök ebben a kilúgozott kis törvényben, ami elég hosszú, de csak azért, mert az auditot próbálják benne elég hosszan leírni, de így sem sikerül teljesen, azért van ott egy konkrét intézkedés, hogy új adókat akarnak az energiafogyasztásra bevezetni, ezt pedig nem pontosan értem, hogy mit szeretnének elérni. Most egy újabb pénzlenyúlás készülődik? Tisztelt államtitkár úr, legyen kedves, írja körül, hogy mit szeretnének elérni ezzel.

Úgyhogy összességében azt látom, hogy a törvény helyes célok elérésére teljesen haszontalan vagy

kifejezetten káros módszereket ajánl. A végeredmény pedig lesújtó. Én azt gondolom, hogy elég sok fideszes törvényalkotási selejtet láttam már, én tudom, hogy önöknek itt gyorsan kellett cselekedni, merthogy egy évet késtek, és most már a magyar emberek zsebére ment volna az önök késlekedése, napi 4,5 millió forint azért elég sok közpénz, de azért ennél egy kicsit komolyabb mutatványt kellett volna letenni az asztalra. Én azt gondolom, ha valamibe érdemes fektetni kormányzati erőforrást, adóforintot is, az az, hogy megnézzük, hogy ezt az országot hogyan tudjuk úgy fejleszteni, hogy egy erős, korszerű országunk legyen, és ebben az energiaszektornak hatalmas szerepe kell hogy legyen.

Én önöket már rég nem akarom meggyőzni, mert pontosan ugyanezek az arcok ülnek itt általában, ismerem minden mondatukat, pontosan tudom, hogy a szemléletük rossz. Viszont nagyon fontosnak tartom, hogy azok az emberek, akik most esetleg nézik a munkánkat, megértsék azt, hogy ez egy olyan eszköz, amelyet direkt és szánt szándékkal rejt el a magyar kormány a magyar adófizető állampolgárok elől, az energiahatékonyság, mert ezzel tud egy olyan képet kialakítani ebben az országban, amelynek alapvető sarokköve az, hogy ide beruházni kell, atomenergiába, palagázba meg egy csomó olyan veszélyes dologba, ami mind megspórolható lenne, ha végre elkezdénék leszíigetelni ezt az országot.

Tisztelt Államtitkár Úr! (*Manninger Jenő: Leszíigetelni?!*) Én nagyon sajnálom, hogy önöknek az az érdeke, hogy a magyar állampolgárok egyre több energiát fogyasszanak. Azt gondolom, hogy ez az önök kudarca, mint ahogy az a korrupció is az önök kudarca, amely tetten érhető bárhol, ahol önök tevékenykednek. Zöldpártként és egy felelős képviselőként viszont kötelességem, hogy elmondjam önöknek, hogy önmagában elfogadhatatlan az, ahogy önök az energiaszektorról gondolkodnak, és nagyon remélem, hogy a közeljövőben képesek leszünk egy olyan országot építeni, amely képes arra, hogy a XXI. század egyik legnagyobb kihívását sikerre tudja vinni, és ez az energiával kapcsolatos problémák sora lesz. Köszönöm. (*Taps az LMP és az MSZP soraiból.*)

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Felszólásra következik Heringes Anita képviselő asszony, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen. Mint ahogy már előttem is többen elmondták, erőteljesen látszik, hogy ez a javaslat kidolgozatlan és pontatlan. A kormányban tényleg - az az érzése van ma már az embernek -, nemcsak a kormányban, hanem a minisztériumokban is hiányoznak azok az emberek, akik ezt pontosan meg tudják fogalmazni időre.

Az, hogy megint sikerült elkésznünk egy európai uniós irányelv benyújtásával, és próbáltuk előadni először a gondolatainkat elég homályosan, a többi tagállamnak egészen sikerült megadnia, hogy mit kíván megtenni az irányelv teljesítése érdekében. Mi pedig, mint a rossz diák, próbáltuk magyarázni a megmagyarázhatatlant. És amikor már nagyon szorít a cipő, és már nagyon érezzük, hogy nincs más megoldás, be kell nyújtani, mert különben tényleg pénzbüntetést fogunk kapni, akkor teszünk lépéseket. Ez teljesen nonszensz. Tényleg olyan, mint az utolsó diák, aki lusta is, trehány is és mindig csak slendrián módon, az utolsó pillanatban összekapkod egy anyagot, és azt nyújtja be. Ma ezt láthatjuk magunk előtt.

Ha önöknek tényleg fontos lenne az energiahatékonyság, akkor 2010 óta nem egy negyedstadionnyi pénzt költöttek volna el az állam részéről a családi otthonok energiahatékonyság-korszerűsítésére. Talán komolyabban vették volna, hogy tényleg az a pénz a legnagyobb megtakarítás, amit az embereknek nem kell befizetni. Az MSZP-kormány anno ezt komolyan vette, és mi legalább komolyan elindítottuk a panelprogramot, és önök utána jó sok rosszat mondtak rá, mégis valahogy ugyanazt a pályázati konstrukciót megtartották az Új Széchenyi-terv energetikai pályázatainál is, mert talán rájöttek, hogy nem volt az olyan rossz.

Lehet, hogy még mindig előrébb lenne a magyar kisémer és a magyar családi otthonok energiahatékonysági programja, ha a régi panelprogramot leporolnák, és folytatnák, amit mi elkezdtünk. Ugye, 2008 és 2010 között, a gazdasági válság legnehezebb éveiben is 292 723 lakóegységet sikerült felújítani a baloldali kormányoknak, ez átlagban évente majdnem 100 ezer ilyen ingatlan volt. Ehhez képest önöknek ez az egynegyednyi stadionnyi pénz, amit sikerült erre elkölteni, tényleg nevetséges, bárhogya is nézzük.

És akkor lássuk, hogy mi igazán fontos önöknek, vagy igazából mi az, ami nem fontos, mi nem valósult meg, pedig ígérték. Önök azt ígérték, mikor elkezdtük ezt az ülészakaszt, hogy 2015. januárig benyújtják. Ehhez képest április 7-én sikerült benyújtaniuk. Az irányelv-átültetést sem sikerült időben megtenniük, és ezért van most kötelezettségszegési eljárás most ellenünk, és ezért kéne fizetnünk, hogyha most ezt önök nem nyújtották volna be. Ahogy elmondtam, tényleg az az érdekes, hogy a többi tagállamnak valahogy legalább az alapvető irányokat sikerült vázolni, nekünk, ugye még ez sem sikerült.

Az Új Széchenyi-terv energetikai pályázatait önök egy évre felfüggesztették, majd utána, ahogy elmondtam, amikor végre egy kicsit is beindult a dolog, a régi baloldali kormányok pályázati konstrukcióját kezdték el újra használni, ugye, a forrásigénye legalább 750 milliárd forint lenne, ehhez képest 140 milliárd áll rendelkezésre. Hát ebből sok minden nem fog megvalósulni, bárhogya nézzük.

Önök nagyon sokáig ígérettek mindenkinek, hogy lesz majd a zöldbank a rossz energiahatékonyságú épületek beruházásaira, hát ez is csak ígéret lett, és a végén nem lett belőle semmi, de lassan már megszoktuk a Fidesz-kormánytól, hogy amit ígér, abból úgysem lesz semmi komoly. Vagy legalábbis az emberek észre sem fogják venni, hogy bármi megtörtént. Érdemi lépést a zöldbankkal kapcsolatban sem tettek, de hasonló ötletet azóta sem vázoltak, ami érdemben megvalósult volna.

Ugye, önök 2011-ben a panelprogramot leállították majdnem teljesen, az emberek várták volna, hogy legalább azon pályázatokat, amik elnyert pályázatok, vagy már legalább elindítottak, azokat sikerüljön megvalósítani. De hát ezt sem sikerült önöknek megtenni. Igazából értjük, hogy szorított a cipő, értjük, hogy be kellett önöknek nyújtani ezt a javaslatot. Talán időben kéne, mert tudják, aki gyorsan ad, az kétszer ad, és ezt vidéken jól tudják az emberek. Most fizethetik a magas számlákat, energiahatékonysági programot nem látnak, nem tudják lassan a csekkjeiket kifizetni, pedig lehet, hogy ki tudnák, ha önök folytatták volna a baloldali kormányok programját ebben a kérdésben is.

Kicsit több szakmaiságot, kicsit több felelősséget várunk el önöktől, ha már többségük van. Reméljük, nem sokáig tart.

Köszönjük. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Mivel kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett, így folytatjuk a normál időkeretben felszólalásra jelentkezett képviselői felszólalásokkal. Megadom a szót Turi-Kovács Béla képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Képviselő úr, 15 perc időkeret áll rendelkezésre.

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az a különös helyzet állt elő, hogy a kormány egy olyan irányba tett lépést ennek a törvénynek az előterjesztésével, amelyet mind a baloldal, mind pedig az ellenzék további része erőteljesen igényelt és követelt már korábban.

A rezsicsökkentéssel kapcsolatban az volt mindvégig az észrevétel, és azt is mondhatnám talán, hogy a vád, hogy a rezsicsökkentés nem eredményezi egyben az energiahatékonyság növelését, ennél fogva oktalanul növeli az energiafelhasználást, és ilyenformán tulajdonképpen pillanatnyi eredményeken túlmenő eredményt nem képes produkálni. Ez teljes tévedés, és a hazai valóság félreismerése. A rezsicsökkentés én a magam részéről valami olyasminek ítélem, amelynek a szociális jellegű intézkedése elkerülhetetlen és szükségszerű volt. Ezt nem lehetett kipótolni, és nem lehetett kiváltani egy azonnali olyan programmal, amely egy hatékony energiaspórolást jelent, de amely átmeneti és akár hosszabb átmeneti időszakban is nem képes segítséget nyújtani, közvetlen segítséget nyújtani azoknak, akik erre egyébként erőteljesen rászorultak.

(16.10)

Itt mindjárt el kell mondani azt az észrevételemet is, amelyet kigazdaként nem hallgathatok el, nekem is az volt az álláspontom és ma sem változott, hogy a rezsicsökkentés felhasználása során nem ártott volna vagy nem ártana egyfajta szociális jellegű különbségeket is figyelembe venni. Meggyőződésem ugyanis, hogy való igaz az, hogy az elképzelhető, hogy bizonyos háztartásokban a pazarlás erőteljesen megjelenik, éppen az olcsóbb és csökkent ár miatt, míg máshol ez az árcsökkentés tényleg a mindennapi életet képes legalább fenntartani, legalább segíteni abban, hogy talpon tudjanak a családok maradni.

Miért mondom én azt, hogy egy azonnali közbeavatkozás és az erők és energiák csoportosítása közvetlenül arra, ami egyébként elkerülhetetlen szükséges, azaz a hatékonyabb energiamegővásra, azért nem vezethetett sikerre, tisztelt Ház - és azt hiszem, hogy ezt valamennyien tudjuk -, mert Magyarország jelenlegi lakásállománya pontosan olyan, amilyen a felmérésekből jól ismerhető. Magyarországon ez a lakásállomány döntő mértékben a 80-as évektől kezdődően épült, a vidék jelentős részén ma is B30-as téglából épült lakóházak vannak, amelyeknek a lakói nem képesek még állami segítséggel sem arra, hogy ott hatékony szigetelést tudjanak végrehajtani, még kevésbé képesek arra, hogy mondjuk, egy olyan kazáncserét tudjanak végrehajtani, aminek a megtérülése hosszú-hosszú évek múlva következne be. Ebből az következik, hogy itt csak úgy lehet haladni, hogyha fokozatosan és minden időben figyelembe véve az adott és aktuális helyzetet, tesszük meg a következő lépést. Az adott helyzetben, úgy hiszem, a kormány most egy lépést tesz abba az irányba, amely azt jelenti, hogy az energiafelhasználás csökkentése bekövetkezzék.

Valamire szeretném felhívni a figyelmet, hiszen ezért is kértem szót. A kormánynak megvannak azok a tervei, amelyek, úgy gondolom, rövidesen talán teljeskörűen ismertek is lesznek, amelyek a panelprogramnak egy olyanfajta folytatását jelentik, ami elég nagy léptékben és jelentős mértékben képes ezen a területen segítséget nyújtani, és minden bizonnyal ugyanilyen programnak kell megvalósulni a családi házak tekintetében is. Ami miatt én ezt szóvá teszem, én azt tapasztalom - és azokban a körökben különösen, ahol én forgok -, hogy nagyon nehezen jutnak el ezek a pályázati lehetőségek éppen azokra a helyekre, ahol pedig a legnagyobb szükség lenne a segítségre. Sokkal könnyebben érik el különös módon azokban a körökben a pályázatokat, ahol egyébként talán a rászorultság sokkal kisebb, ahol egyébként az anyagi lehetőségek is sokkal inkább megvannak. Ezért egy nagyon hatékony - és erre kérném a kormányt - tájékoztatási megoldást kell találni, hogy kellő időben, kellő súllyal és a lehető legszélesebb körben legyen ismert, hogy milyen segítséget tud és kíván adni ezen a területen a kormány.

A magam részéről úgy gondolom, hogy a törvény egy olyan első lehetőség, amelynek a támogatása megnyitja az utat a következők előtt. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Józsa István képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport, 15 perces időkeretben.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az energiahatékonyság javítása, az ez irányba tett hathatós lépések, azt hiszem, nagyon időszerű Magyarországon is.

Azt mondhatom, hogy az Európai Unióban ez legalább tíz éve kiemelt fontosságú téma, és hogyha tekintetbe vesszük, hogy az Európai Unió azért nem egy olyan gyors működésű szervezet, és csak 2012. október 25-ére sikerült neki elfogadnia az energiahatékonyságról szóló irányelvet, amit most ez a törvényjavaslat át kíván ültetni a hazai jogszabályozásba, akkor megérthetjük, hogy mások, akik a fejlettség magasabb fokán állnak Magyarországnál az energetika területén, az épület-energiahatékonyság és általában az energiahatékonyság területén is, jóval előtűnk felismerték azt, hogy az energiahatékonysággal érdemben foglalkozni kell.

Ez szorosan összefügg a fenntartható fejlődés problémakörével. Latorcai professzor úr is, Szél Bernadett képviselő asszony is érintette, hogy az energiahatékonyság és a fenntartható fejlődés egyáltalán megcélozása rendkívül szoros kölcsönhatásban van. Tehát nem beszélhetünk klímavédelemről, fenntartható fejlődésről, hogyha a megújuló energiák fokozott felhasználása mellett nem teszünk komoly lépéseket az energiahatékonyság érdekében is.

Azért is nagy jelentőségű, hogy ma a parlament elé került ez a törvény - megjegyzem: megkésve, mert legalább egy éve itt kellene már lennie -, ugyanis az Orbán-kormány elmúlt öt éve nem az energiahatékonyság forszírozásáról szólt, hogyha finoman akarnék szólni.

Sok minden másról szólt, például a KÁT-rendszer megszüntetéséről, ami egyfajta energiatakarékossági megoldást jelentett; az akkori számok szerint 50 milliárd forintnyi gázmennyiséget nem kellett elégetni, mert hatékonyabban hasznosították a gáz fűtőértékét azok a kapcsolt energiatermelő egységek, egyszerre termeltek villamos áramot és adtak távfűtési energiát. Ezt 2011. április 16-án egyetlen döntéssel a Fidesz-többség megszüntette. Semmi érvük nem volt rá, hogy egy 1000 megawattos kapacitást, mintegy 1000 milliárd forint befektetett értéket egy tollvonással ellehetetlenítenek, csak az, hogy ez az előző tíz évben, döntően az MSZP-kormányok idején épült ki. Ez több mint baklövés, ez egy bűn volt, mind az energiahatékonyság, mind az energiatakarékosság szempontjából. Noha a kötelező átvételi rendszer megérett a módosításokra, az, hogy

eltöröljék, egy rendkívül durva, brutális és hozzáteszem: ostoba lépés volt.

Ha most egy kicsit okosabb megoldásban gondolkodnak, és a fenntarthatóság irányába próbálják alakítani az energetikai szabályozást, ezen keresztül az energiahatékonyság megvalósítását, akkor viszont sokkal kidolgozottabb, nem ennyire felületes formai átvételre lenne szükség. Az Európai Unió természetesen irányelvet szab, követelményeket szab, noha ezek a vállalások azért elég komoly dolgot jelentenek, de ebben az előterjesztésben, ebben a szabályozásban nincsenek meg azok a garanciák, amelyeknek az eredményeként ez tényleg be is következhet.

Az önök ígéreteiben nagyon nem lehet bízni. A KÁT megszüntetésekor ígérték a széles körű szakmai felháborodás nyomán, hogy be fogják vezetni a METÁR-t, a megújuló energiák támogatási rendszerét; hát azóta is várja mindenki, hogy legyen Magyarország METÁR, mert ezt valahogy nem volt képes az önök kormányzati munkája produkálni.

Azt is szeretném hozzátenni, hogy egy ilyen előterjesztés önmagában nagyon kevés. Egy komplex programra lenne szükség, amiben mind az energiahatékonyság, mind a megújuló energiák kérdése érdemi kormányzati szabályozást, támogatást kap. Hogy mennyire szabályozáshiányos - ha szabad ezt a ronda kifejezést használni - ez a terület, itt a földhőbányászatot említeném példának. Megszületett az első lépés 2009 decemberében, 2500 méter mélységgel szét lett választva, hogy az alatt már hőbányászatról beszélünk; azóta sincs folytatása, hogy a hazai geotermikus vagyonnak a kihasználását a jogszabályi környezet megalkotásával segítené ez a kormányzat. Pedig nagyon komoly lehetőségei vannak Magyarországnak a földhőbányászat területén, jó lenne, hogy ha amikor energiahatékonyságról, komoly vállalásokról szól egy előterjesztés, akkor erre is kitekintenek.

Ha ezeket a vállalásokat, amit az előterjesztés tartalmaz, tehát hogy évente a központi kormányzat által használt épület-alapterület 3 százalékának megfelelő épületmennyiség felújításra kell hogy kerüljön, vagy a közbeszerzéseknél a magas energiahatékonysági teljesítményű termékek, szolgáltatások és épületek kerüljenek előtérbe, ha ezeket önök tényleg végig tudnák vinni a gyakorlatban, az számos hazai új munkahelyet tudna jelenteni.

(16.20)

Nem véletlenül említettem a földhőbányászatot, ami igazából nincs még nagyipari szinten kiépülve a világon sehol, de Magyarországnak a legjobbak az adottságai e tekintetben. Erre egy új iparág épülhetne ki, egy olyan energetikai, olyan gépgyártási szakterület, amely piacképes lenne, Magyarországon sok embernek jelentene színvonalas munkát és jó megélhetést. Ezzel szemben önök nem a munkahely-támogatást preferálják, hanem termékdíjat vezetnek

be még olyan termékekre is, amelyeket adókedvezményben kellene részesíteni. Lehet, hogy összességükben aprócska kis pénzek, de az üzenete nagyon rossz annak, hogy a megújuló energia területét érintő termékekre is termékdíjat vetnek ki. Ezeket nem különadóztatni kellene, hanem pont fordítva, adókedvezményben kellene részesíteni.

Visszatérve, hogy miért nem tudjuk a központi célon túl támogatni ezt a javaslatot. Azzal egyetértünk, hogy szülessen Magyarországon is az európai irányelveket átültető törvényjavaslat, csak nem ilyen minőségben és ilyen garanciákkal. Tehát az az elvi vállalás, hogy 2014. január 1-je és 2020. december 31-e között évente másfél százalékos új végfelhasználási energiamegtakarítást kell elérni, ez majdhogynem jámbor óhajként szerepel itt, pedig igen keményen bázisévként a 2010-2012 szerepel, ami a magyar gazdaságban egy mélyrepülés volt. Nemcsak 2009-ben volt visszaesése a magyar gazdaságnak, hanem 2011-ben is. Tehát nagyon alacsonyak ezek a bázisévek, és ehhez viszonyítva kell még éves átlagban másfél százalék végfelhasználói energiamegtakarítást elérni. Ehhez, úgy gondolom, sokkal jobban neki kellene gyürkőzni, és nemcsak fejben, a jogalkotásban, hanem szakmailag és anyagilag is. Tehát az uniós forrásokat jóval koncentráltabban kellene idecsoportosítani annál az előzetesen tervezett 140 milliárd forintnak megfelelő eurónál, ami az Európai Unióval kötött együttműködési megállapodásban szerepel.

A végfelhasználási energiamegtakarítást különböző szakpolitikai intézkedésekkel, pénzügyi ösztönzőkkel, önkéntes megállapodásokkal lehetne végrehajtani. A végfelhasználásért a kormány által kijelölt végrehajtó hatóság gondoskodik, ha megvan a megfelelő eszköztárszere. Jelen előterjesztésben ebből semmi nem látszik. Tehát van egy hatóság, amelynek ez lesz a feladata. Elérkezik a határidő, és úgy csinál a hatóság, mint a két dinnyés ember, hogy ő nem tudott mit csinálni, mert eszközt nem adtak a kezébe. Nagyon helyes, ami az előterjesztésben törvényi kötelezettség szintjére emelkedik, hogy költség-haszon elemzést kell készíteni a meghatározott energiatermelő létesítmények hatékonyságának növelésére irányuló beruházások megkezdése előtt. Ugyanakkor ez lényegében - hogy mondjam - önmagától megvalósuló követelmény, ugyanis Magyarországon, aki esetleg beruházna energetikába, energiatermelő létesítményt akarna létrehozni, az nagyon meg fogja nézni annak a berendezésnek a hatékonyságát, különben az életben nem térül meg neki ebben a nyomott árkörnyezetben. Magyarországra most nem az jellemző, hogy energiatermelő berendezéseket építenek, hanem pont fordítva. Például a gönyűi igen korszerű, kombinált ciklusú gázturbinás erőművét az E.ON szünetelteti, mert nem éri meg neki működtetni. Tehát ez is a magyar energiapolitikának egy furcsa elágazása.

Nagyon helyes, hogy a szabályozás rendelkezik arról, hogy tájékoztatni kell a fogyasztókat az ener-

giahatékonysági és energiamegtakarítási módszerekről, továbbá az energiahatékonysággal kapcsolatos pénzügyi és jogi keretekről. Ez akkor lenne igazán jó, ha e pénzügyi keretek mellé nemcsak keretek tartoznának, hanem tényleges pályázatok is. Elhangzott Heringes Anita képviselőtársam részéről is, hogy egy-két milliárd forintos pályázati alapokat nyitnak meg ezen az energiahatékonysági területen úgy, hogy meghirdetik, hogy éjfél-től lesz nyitva az ablak, és akkor hajnali négy órára már betelik 1200 pályázóval, mert mindenki a neten ugrásra készen várja. Szóval, ez így nem fog arra az eredményre vezetni, mint amit a törvény az uniós szabályozásnak megfelelően kötelezettségként vállal, tehát emellé eszközrendszerrel kell rendelni.

Az MSZP véleménye az, hogy tovább kell fejleszteni az MSZP-kormányok idején folytatott panelprogramot. Volt ez a háromszor hármas finanszírozási egység, hogy 30 százalék központi finanszírozás, ami mehetett európai uniós forrásból vagy széndioxid-kvótabevételeből, egyharmad rész önkormányzati finanszírozás és egyharmad rész saját erő. Ennek a tanulsága az, hogy túl magas az egyharmad rész saját erő. Tehát akkor fog a panelprogram sikeressé és tömegessé válni, ha maximum 10 százalék saját erőt kell az ott lakóknak hozzátenni, a többit európai uniós forrásból, illetve a klímavédelem keretében működtetett szén-dioxid-kvótakereskedelem bevételeiből vagy kormányzati fejlesztési forrásokból kell biztosítani. Az önkormányzatok már nincsenek olyan helyzetben, hogy ebben jelentősen részt vehessenek. Az energiahatékonyság érdemi része lehet, ha segítjük a felhasználókat a szabályozhatóság javításában. Ez távfűtésnél elég egyszerű, csak egy átkötést jelent meg egy szabályozó szelepet, költségben sem olyan túl nagy, átlagosan lakásonként 80, maximum 100 ezer forint költséget jelent.

Egy további műszaki színvonal az úgynevezett okosmérés, amivel a villamosáram-csúcsokat lehet csökkenteni, és ezáltal költséghatékonyabbá tenni a villamosáram-felhasználást. A smart gridek alkalmazása hálózati szinten nagyon komoly eredményt hozhat, viszont a befektetendő technika és pénz is sokkal magasabb.

Az, hogy a törvény rögzíti, hogy a nagyvállalatoknak négyévente auditálási kötelezettségük van a tevékenységük energetikai jellemzőinek bemutatása, bizonyítása céljából, ez teljesen helyénvaló. Tehát anélkül, hogy a piac szereplői bizonyos instrukciókat, pressziókat kapnának, nem biztos, hogy önmagától mozdulni fog, tehát ez a része helyénvaló.

Azt kívánom önöknek, gondolják át, merre tart az Unió, merre tart a fejlett energetika, ahol az energiahatékonyság jóval előtünk jár, és fordítsanak hátat e kérdés önbecsapó kezelésének, ami az elmúlt négy évben volt tapasztalható az energia, az energiahatékonyság területén is, és ennél határozottabb, keményebb, garanciákat is tartalmazó előterjesztést hozzanak ide. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Sallai R. Benedek képviselő úr, LMP-képviselőcsoport.

Megadom a szót.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A Fenntartható fejlődés bizottsága csatlakozó bizottságként kívánja megtárgyalni ezt a jogszabálytervezetet. Ennek keretében volt alkalmam átnézni részletesen, és nyilvánvalóan pártunk álláspontját vezérszónokunk képviselte. Néhány kérdésben szeretném az államtitkár úr tájékoztatását kérni, ha erre lehetőség adódik.

Dr. Turi-Kovács Béla képviselő úr már említett többféle szociális szempontot, amelyek figyelmen kívül maradnak számos esetben, amikor ilyenekről beszélünk, pedig nagyon-nagyon fontos lenne pont a fenntarthatóság, a társadalmi igazságosság szempontjából az, hogy ezeket a szempontokat figyelembe vegyünk. Ugyanis a legtöbb esetben társadalmilag igazságtalan intézkedésről van szó, mint ahogy a rezsisökkentésnél is, hiszen aki sokat fogyaszt, akinek sok ingatlanja van, annak sok segítséget nyújt, míg annak, aki szegény, és mondjuk, csak egy kicsi ingatlanja van, annak nagyon kicsi segítséget nyújt a százalékos rendszer miatt.

(16.30)

Ugyanígy ez a jogszabály is egy kicsit azt szorgalmazza, hogy akinek van módja és lehetősége arra, hogy energiahatékonysági fejlesztésekkel javítsa a saját környezetének energiafelhasználását, annak érdemben tud segíteni, míg akinek nincs meg ez a lehetősége, annak nem tud segítséget nyújtani. Ez azért nagyon-nagyon fontos, mert amennyiben a kormányzat komoly végrehajtási szándékkal gondolkodik ennek a jogszabálynak a megvalósításáról, akkor szemléletileg minden bizonnyal nagyon sok dolgot újra kell gondolnia.

Szeretném elmondani államtitkár úrnak azt az általános nemzetközi tapasztalatot, hogy az energiahatékonyság megvalósításában az egyik legmeghatározóbb szerep az általános társadalmi ismeretterjesztésre és szemléletformálásra hárul, arra, hogy hogyan lehet a társadalom energiafelhasználással kapcsolatos kultúráját széleskörűen fejleszteni, és hogyan lehet ösztönözni arra akár jogszabályalkotással, akár támogatáspolitikával, akár adópolitikával, hogy alapvetően széles szemlélettel valósítson meg ilyen jellegű programokat. Ez azért nagyon fontos, mert a jogszabályban mindössze a XI. fejezet néhány szakasza foglalkozik nagyon röviden az ismeretterjesztéssel, és az is csak nagyon kurta megfogalmazással, és egyáltalán nem derül ki a jogszabályalkotónak az a szándéka, hogy hogyan kívánja elérni azt a célt, ami a jogszabály felvezetésében megfogalmazódik. Jó lenne, ha a jogszabály erre az ismeretterjesztési,

szemléletformálási, ismeretanyag-átadási kötelezettségre garanciákat teremtené, és megteremtené annak a hátterét, hogy ez sokkal szélesebb körben tudjon megvalósulni.

Nekem van egy alapvető koncepcionális problémám is ezzel. Már többször elmondtam a parlamentben, nekem nagyon nagy fájdalom az, hogy ennyi jogász van a kormányban, mert ők mindig azt hiszik, hogy jogszabályalkotással meg lehet oldani egy társadalmi problémát, s miután csinálnak egy ívet, kipipálják, hogy csináltunk egy törvényt. Pedig hát sokkal több kormányzati lehetőség lenne arra, hogy ezeknek a céloknak az érdekében tegyünk. De megértem ennek az európai uniós kötelezettségét. Viszont azt szeretném, hogy ez valóban azt a célt szolgálja, amit a jogszabályalkotó kitűzött.

Ugyanígy felmerül bennem, amikor átnézem az egész jogszabályt és rákeresek szavakra, hogy például az energiahatékonyság megvalósítása hogy jelenik meg főleg kistérségi szinten. Ahol családi házak és egymástól különálló rendszerek vannak, nagyon fontos lenne, hogy ezek önfenntartó képessége energiatudományilag önmagában is teremtődjen meg. Az aktív és a passzív házak megvalósítására a jogszabály semmiféle hátteret nem teremt. Ezek a kifejezések meg sem jelennek benne, és az sem, hogy az új építések során, az új lakóházi fejlesztések során, az új közintézményfejlesztések során törekedjenek azok energiafelhasználási rendszerére, amelyek ezeknek a feltételeknek megfelelnek. Ma már az ISO 7730-as minősítési rendszerek, meg a DIN 1946-os rendszerek lehetőséget teremtenek arra, hogy ha nem több, mint 15 kilowatt/négyzetméter/éves felhasználással üzemel egy épület, akkor megkapja ezeket a minősítéseket. Ha egy-egy ilyen fejlesztés újonnan valósul meg, az nagyban hozzá járulni a jogszabályalkotó céljaihoz.

Ezek eléréséhez nagyon egyszerű kompenzációs lehetőséget kell rendelni a jogszabályban, hiszen ha egy-egy beruházó, kormányzati szervezet esetében egy-egy pályázó vagy akár egy-egy magánberuházó szeretne megcsinálni egy új fejlesztést, és valamilyen többletterhet ró rá a költségvetésében az, hogy ilyen jellegű technológiákat építsen be, akár aktív házzá, akár passzív házzá alakítsa az új épületet, mindössze ennek a kompenzációját kell megtenni az egyéb támogatások mellett. Segítsünk abban, hogy ne jelentsen többletterhet az, hogy energiahatékony irányban mennek el a fejlesztések. A jogszabály jelen pillanatban sem az aktív, sem a passzív építési technológiát nem említi egyetlen szakaszában sem, amit én a magam részéről így első ránézésre hiányolok.

Én kicsi fenntartással kezelem azt, hogy habár a kormányzat zászlajára tűzte a bürokrácia csökkentését és azt mondta, hogy a lakossági terheket csökkenteni, a közigazgatás átláthatóságát pedig növelni szeretné, ennek ellenére létrehoz egy új hivatalt, a Magyar Energetikai és Közmű-szolgáltatási Hivatalt. Felmerül bennem, ha nem kell, hogy az országban legyen egy önálló környezetvédelmi hivatal, ha nem kell, hogy jó néhány hatóság önálló legyen, akkor

miért pont ezen az egy kis ágazati területen valósítjuk ezt meg. De el tudom ezt fogadni, az viszont biztos, hogy a kormányzat bürokráciacsökkentési céljaihoz nem járul hozzá egy ilyen jellegű hivatal létrehozása.

Benne van ebben a jogszabályban két stratégiai terv is. Az egyik a nemzeti energiahatékonysági cselekvési terv megvalósítását célozza, a másik pedig a IV. fejezetben a nemzeti épületenergetikai stratégiát valósítja meg. Ezek csak azért érdekesek, mert azok a rövid szakaszok, amelyekre a jogszabály utal, bővebben, hosszan kifejtve többségében jelen vannak az önkormányzatok alatt készített adaptációs stratégiában, abban, amely a klímapolitikához kapcsolódik. Ahogy képviselőtársaim már említették, az energiahatékonysági kérdéseknek nagyon bő és széles kapcsolódása van a klímapolitikához.

Jelen pillanatban azt látjuk, hogy a saját szakembereikkel csináltak egy éghajlat-alkalmazkodási stratégiát, viszont nincs mellette végrehajtási szándék, és nincs mellette a szükséges forrás. Ugyanakkor ez a jogszabály újabb ilyen jellegű cselekvési tervet és stratégiát tűz ki, amit nyilvánvalóan fenntartással kezelünk, mert nem tudjuk, hogy lesz-e ilyen, hiszen a korábbi stratégiáink mellett sincs meg a végrehajtási szándék látszata.

Összességében mindenképpen előremutónak érzem azt, amit szellemiségében tükrözni kíván ez a jogszabály, de mint elmondtam, a jogszabályalkotás nem oldja meg a problémát, és ez is számos kérdést hagy nyitva. A jogszabály elnevezése konkrétan az energiahatékonyságról szól, ám ha megnézzük azokat a definíciókat, amiket alkalmaz, azt látjuk, hogy megcsalja az olvasót, ez ugyanis leginkább épületgépészetéről és fejlesztéséről szól, de a konkrét energiafelhasználással kapcsolatos háztartási gépek és berendezések technológiai rendszeréről nem szól. Nem általánosan foglalkozik az energiahatékonysággal, hanem leginkább épületgépészeti és épületfejlesztési megoldásokat kínál a jogszabály. Ez azért fontos, mert az energiafelhasználásnak a kommunális szektorban, de a kisvállalkozói szektorban is nagyon nagy részét teszik ki azok a berendezések, amelyek a mindennapi használatban vannak. Nagyon jó lenne, ha a jogszabály alkalmazna olyan megvalósítási szándékot - ha lennének benne olyan szakaszok -, amely konkrétan az épületgépészetek, illetve a háztartási gépek és berendezések lecserélésével, korszerűsítésével és átalakításával megteremtené annak a lehetőségét, hogy a lehető legtöbb segítséget kapják a társadalom széles körében ennek a megvalósításához. Ha általában energiahatékonyságról szól a törvényjavaslat, ami a címéből következik, akkor nyilvánvalóan szükséges lenne kiegészíteni az olyan szakaszokkal, amelyek erre egyértelmű útmutatót adnak.

És ha megnézem a keresőben, hogy milyen egyéb eszközöket teremt meg az energiahatékonyság mellett a megújulóenergia-szektor fejlesztésére, akkor önkormányzatokkal mondhatják, az nem célja a hatékonyságnak, hogy az energiaátállást valósítsa meg.

De ha azt nézzük, hogy az energia tárolása és szállítása - az, hogy Paksról bárhova eljuttassuk az áramot vagy bármi ilyesmit csináljunk - milyen energiaigényes, azt látjuk, a hatékonysághoz is hozzá fog járulni, ha a megújuló energiaforrásokat akár a kormányzati szektorban, akár a vállalkozói szektorban, akár a magánszektorban az aktív időszakokban tudjuk felhasználni. Ez fontos lehetőséget teremtene. A jogszabályt végignézve nem találtam megfelelő szándékot és háttérrel arra, hogy a jogszabályi szakaszok erre biztosítékot teremtenének.

Nyilvánvalóan a mi bizottságunk is meg fogja ezt tárgyalni a részletes vitában. De ha már a Ház előtt van egy ilyen, akkor nagyon szeretném, ha a legtöbb kiegészítés, a legtöbb módosítás elfogadásra kerülne. Nem hiszem, hogy a választók sokaságát megérintené ez a téma, tehát nem kell ebből feltétlenül nagy politikai témát csinálni. Jó lenne, ha szakmai keretek között meglenne annak a háttere, hogy államtitkár úr konstruktív javaslatokat elfogad és beépít. Mert ahhoz, hogy az ellenzék támogatását kérje ennek az elfogadásához, szükséges lenne az, hogy mindazokat a teljességre való törekvéseket elfogadja a módosító indítványokban, amelyeket tenni fogunk a következő időszakban.

Arra kérem államtitkár urat, ha lesz alkalma, néhány dologra reagáljon nekem. Például arra, hogy akár az aktív ház, akár a passzív ház, akár a társadalmi igazságosság tekintetében, akár a bürokrácia-csökkentéssel kapcsolatosan, akár a cselekvési terv és a stratégia megvalósításával kapcsolatos hátterekkel vagy az ismeretterjesztéssel kapcsolatban milyen szándékai vannak, mert ezek nem derülnek ki a jogszabály indoklásából. Ha ezekre most választ kapunk, az esetleg segít kialakítani a tervezethez való pozitívabb hozzáállásunkat. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Kiss László képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

(16.40)

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Igazából én is ezt a fonalat venném föl egy kicsit, ami arról szól, hogy a tudatformálás mennyire fontos. Hajlok arra, hogy egyetértsek azokkal, akik azt mondják, hogy ebben az előterjesztésben azért számos hiányérzet megmutatkozik akkor, amikor akár az energiatudatos életre való nevelésről, akár az ezzel kapcsolatos tudatformálásról beszélünk. Hiszen, amikor arról beszélünk, hogy megfelelő pénzügyi és jogi keretekről tájékoztatni kell egy honlapon a lakosságot, az érintetteket, akkor azért érezzük, hogy ez azért nem a non plus ultrája annak a fajta tájékoztató tevékenységnek és annak a fajta tudatformálásnak, ami az energiahatékonyság kapcsán elvárható lenne.

Engedjék meg, hogy megosszak egy személyes történetet. Amikor tanítottam, osztályfőnök voltam, és szerettünk volna egy olyan tematikus programot csinálni, ami konkrétan az energiafogyasztás mérséklése és az energiatudatos életre nevelés kapcsán lett volna fontos a gyerekeknek, akkor mi a kormányzati segítség vagy a tantervi segítség helyett egy közműcéghez tudtunk fordulni, amelynek van ilyen programja, amelyik végez ilyen tevékenységet. Ebben nem az a baj természetesen, hogy egy közműcég végez ilyen tevékenységet, hanem az a nagyobb probléma, hogy az állami lába ennek a történetnek kevésbé van meg.

Tehát szívesen látnám azt, ha komoly előterjesztés az, ami előttünk van, és tényleg fontos célul tűzi ki például a fogyasztók tájékoztatását és az energiatudatos életre való nevelést, hogy valóban, az el nem fogyasztott energia az, ami a legkörnyezetbarátabb és legolcsóbb energia. De ha ezt célul tűzzük ki, akkor viszont fontos lenne egy olyan láb is ennek a törvénynek, ami arról szól, hogy miként formáljuk az emberek és leginkább a jövő generációi lelkét, álláspontját, miként neveljük arra a gyerekeket, hogy energiatudatos felnőtté váljanak.

Azt gondolom, ebben van tennivaló, és szívesen látnék ilyen kormányzati javaslatokat. Sőt, szívesen látnék ebben az előterjesztésben is ilyen kormányzati javaslatokat. Kevésbé érzem a szolgáltató cégek részéről úgymond a sarat, vagyis hogy nekik ilyenfajta tevékenységet végezniük kell, és az sok mindent megold, mert tapasztalatom szerint nagyon sok cég ezt a tevékenységet, a tőle elvárható módon egyébként, végzi. Ettől függetlenül helyesnek tartom ezt az előírást, nagyon helyes, hogy ez szerepel ebben a törvényjavaslatban is, hiszen fontos, hogy ezek a cégek ilyen tevékenységet folytassanak.

Am javaslom, gondolják át, hogy akár a nevelésben, akár a közoktatásban milyen olyan programokat lehet folytatni, amelyekkel a gyermekek, a közoktatásban tanulók nevelésében, tudatformálásában részt vesznek, akár a tananyagfejlesztésben, akár versenyek hirdetésében, akár pedig támogatott szabadidős tevékenységekben, mert ez nagyon sokat jelenthetne a jövő generáció tudatának egészségesebb irányba való tolásában. Nem beszélek arról, hogy persze az is sokat segítene, ha maguk a tankönyvek is környezetbarát módon készülnének el, ami nem így van, de ne legyünk maximalisták. Azt gondolom, ennek az előterjesztésnek egyik gyengéje, hogy erről nem szól.

Engedjék meg, hogy a III. kerület képviselőjeként kitérjek egy másik szempontra is, hiszen választókerületben rengeteg panelépület van, amelyek közül vannak olyanok, ahol megtörtént a Panel Plusz és az Öko Plusz felújítás. Ezek jó része még 2010 előtt történt, de 2010 és 2014 között is voltak ilyen felújítások. A közvetlen lakókörnyezetemben a faluház néven emlegetett hosszú panelépület egy mintaberuházás azóta is. Tehát azt lehet mondani, vannak sikeres energiatudatos, energiatakarékos beruházá-

sok. Ám azt lehet mondani, hogy van még számos épület, ami ebből kimaradt. Ha az előterjesztés kapcsán látnánk azokat a kormányzati terveket, amiről Turi-Kovács Béla képviselőtársam beszélt, hogy egyébként vannak ilyenek - én magam ezeket nem láttam -, amelyek ezekre a folytatásokra garanciát jelentenének, az például sokat jelentene, nekem is sokat jelentene, mert tudom azt, hogy az ott élők mennyi pénzt fizetnek ki elpocsékolott energiára.

Azonban azt is javaslom, amiről Józsa képviselőtársam beszélt, hogy nagyon sok embernek a jelenlegi pályázati konstrukció megfizethetetlen. Hiszen arra gondolunk, hogy egy teljes Öko Plusz beruházás, amely egy teljes épület becsomagolását jelenti, egy teljes energetikai korszerűsítést jelent, több százezer forintos beruházást igényel a lakosság részéről, az ott lakó részéről. Ez a panelekben lakó, Békásmegyeren, Káposztásmegyeren, Újpesten, vagy akár a többi budapesti vagy vidéki panelban lakó lakosság számára nehezen megfizethető. Abban az esetben viszont, ha adott esetben szétszedik ezt a beruházást, és elsőként a fűtésszabályozás önálló pályázatként is meghirdetésre kerül, akkor egy jóval alacsonyabb költséggel is lehet már segíteni nagyon sok lakoson.

Ezt csak azért javaslom megfontolásra, tudom, hogy nem ennek az előterjesztésnek a kapcsán kell erről beszélni, de ha valóban látnánk azokat, ami a törvényben jelenleg nem látszik, hogy bármilyen garanciális elem lenne arra, hogy itt ezeket önök komolyan is gondolják, akkor ez segítené ennek az elfogadhatóságában.

Azt gondolom, összességében elmondható, hogy azok az irányok, amiket önökre az Unió irányelvei rákényszerítenek, nyilvánvalóan támogathatóak, azonban az MSZP többi képviselőjével együtt úgy látom, hogy az a lába ennek a törvénynek, ami arról szól, hogy ezt miként is csinálják meg önök, illetve ennek eszköztárszere, amit a törvényben hozzárendeltek, mondjuk úgy, nem látszik, hogy elérné azt a célt, amit önök megfogalmaztak. Éppen ezért szeretném, ha olyan módosító javaslatok, amelyek az ellenzék oldaláról, de akár kormányoldalról is születnek, ezt a javaslatot jobbá tudnák tenni, és ezt a fajta garanciális elemet a törvényben megteremtenék. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki felszólalni az adott napirend keretében. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót Szabó Zsolt államtitkár úrnak. Öné a szó, államtitkár úr.

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Köszönöm szépen képviselőtársaimnak a nagyon értékes gondolatokat, azokat igyekszünk meg-

fogadni. Ha megengedik, akkor azzal a gondolattal szeretném kezdeni a mostani mondanivalómat, amivel kezdtem az elején is, hogy ez a legkevesebb terhet jelenti mind a lakosság, mind a vállalkozói szféra számára, és a legnagyobb lehetőséget nyújtja arra vonatkozóan, hogy minél jobb minőségű és minél hatékonyabb energiahatékonysági beruházásokat tudjanak végrehajtani. Eleve ez volt a szándék.

Néhány kérdésre akkor hadd válaszoljak. A beadási időpont kérdése. Ugye, a nemzeti épületenergetikai stratégia, ami kapcsolódik ehhez a területhez, vagy akár az Európai Unió által megfogalmazott 20 százalékos alapirányelv, vagy ha nézzük a limai konferencia beültetésre szánt anyagait, ezek mind most tették lehetővé, hogy a kormány ezt elfogadja. Ebből, ugye tudjuk, már most tudjuk, büntetés nem fog származni. Úgy gondolom, az a fontos inkább, hogy az irányelv-átültetés a magyar érdekeknek minél nagyobb mértékben meg tudjon felelni, és mint említettem, minél kevesebb terhet rójon mind a lakosságra, mind pedig a vállalkozókra, ha egyáltalán van ilyen teher.

METÁR kérdése. Készül a törvény, társadalmi egyeztetésen van, ősszel hozzuk be, január 1-től szeretnénk életbe léptetni. Bízunk benne, hogy sikerül.

A panelprogram mindig érdekes, de szeretném, ha lezárnánk már a múltat. Annyiszor hallottunk erről, hogy milyen sikeres volt a panel a korábbi kormány idején, tehát nem az Orbán-kormány, hanem az előző kormány idején. Két tényezőt szeretnék mondani, és kérem képviselőtársaimat, hogy ez maradjon meg önökben. Az egyik, hogy a panelprogramra kifizetett idő fele az Orbán-kormány idejére esik, és a pénzek pontosan 57 százalékat most fizették ki. A másik, amikor átvettük a panelkasszát, 14 milliárd forintos olyan kötelezettségvállalás volt benne, aminek nem volt pénzügyi fedezete. Ezt is kifizettük, jelentem tisztelettel. Tehát ez azt jelenti, hogy mindenképpen le kellene a múltat zárni, és ezt a programot a jövőbe kellene továbbvinnünk.

Mit jelent ez lefordítva? Ugye, most is van kiírva egy társasházi program, kiszélesítettük a téglából épült épületekre is. Plusz 120 milliárd van az új KEHOP-os pályázatok között, ami lakossági, családi házas és panel jellegű felújításokra vonatkozik az energetikában. Ha ehhez hozzávesszük, hogy már teremtjük meg a forrás másik részét is, akkor ez azt jelenti, hogy az ESCO finanszírozás életbe léphet. Tehát tulajdonképpen az energiamegtakarításból le lehet fedezni ezeket a felújításokat.

Úgy gondolom, ez a jövőkép nagyon pozitív, előremutató kép. Egyébként csak jelzem, az előző időszak energetikai pályázatainak pénzügyi igényeit nem mi állítottuk össze, viszont a következő időszakét már mi.

Az okosmérés kérdésköre. Folyamatban vannak az okos mérőeszközök. Itt is csak jelezni kívánom, nemcsak áram, gáz, víz, távhő, ami nagyon fontos, sokkal szélesebb spektrum. Mi is jónak tartjuk az okosmérés formáját.

(16.50)

A szemléletformálás többször fölmerült. Mind az európai uniós pályázatok között van energetikai szemléletformálásra vonatkozó forrás, és itt a 12., a 17., a 18. cikk külön foglalkozik ezzel a témával, de utal rá a 4., a 6., a 7. cikk is, ahol szintén van szemléletformáláshoz kapcsolódó lehetőség. Nagyon fontosnak tartjuk mi is azt, hogy a jövő nemzedékét úgy segítsük felnőni, hogy már tudja, hogy mit jelent az, hogy energetikában takarékosnak kell lenni.

A hivatal működik, eddig is működött Dorkota Lajos úr vezetésével, tehát ez nem egy új hivatal, csak erősítjük a tevékenységet, hogy átláthatóbb legyen a rendszer.

A nemzeti épületenergetikai stratégiában mindenképpen találunk ehhez a területhez, ehhez a törvényhez kapcsolódó olyan elemeket, amiket képviselőtársam is említett. Úgy gondolom, hogy mód van arra, hogy aki passzívházat szeretne, az is meg tudja csinálni, és aki aktívházon belül energiamegtakarítást, az is.

Még egyszer szeretném mondani, amivel kezdem most a záró gondolataimat, hogy széles lehetőséget tartalmaz ez a törvény. Nem szeretnénk volna leszállózkodni, nem szeretnénk volna többletkiadásokba vinni sem a lakosságot, sem a vállalkozókat, hanem épp a megtakarításra ösztönzéssel meg szeretnénk volna felelni az EU-irányelveknek, és egy jó és működő, működtethető törvényt szeretnénk volna alkotni.

Köszönöm szépen a javaslatokat még egyszer képviselőtársaimtól, és kérem, hogy a zárószavazáskor támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyes energetikai tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Németh Szilárd István és Mengyi Roland képviselő urak önálló indítványa T/4289. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Németh Szilárd István képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Felvetődhet a kérdés, hogy miért egyéni képviselői indítványként van az asztalunkon az egyes energetikai tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat, amely nyolc ilyen energetikai tárgyú törvényt, illetve hozzákapcsolódó jogszabályt módosít több ponton.

Engedjék meg, hogy mielőtt ismertetném a törvényjavaslattal kapcsolatos álláspontomat, elmondjam, hogy három nagy területet érint ez a törvényja-

vaslat. Az egyik az úgynevezett nem hagyományos vagy nem konvencionális gázkitermelés elősegítésére irányul. Hazánkban jelentős ilyen terület van, ahol ez a törvényjavaslat, ha a módosítás érvénybe lép, illetve a módosított törvény nagy segítséget nyújthat egyébként ahhoz, hogy ehhez az energiavagyonhoz vagy ehhez a földgázvagyonhoz hozzájuthassunk.

A másik ilyen nagy csoport, ami a módosításokat igényelte, fogyasztóvédelmi, fogyasztóbarát és a rezsicsökkentés fenntartásával kapcsolatos javaslatok. A harmadik, ami a sajtó érdeklődését leginkább felkeltette, ez pedig egy előzőekben meghatározott rendszer kiépítésének a visszavonására irányul. Már most mondhatom, hogy ez a rendszer költséges, illetve nem is költséges, hanem gyakorlatilag nem arányosan költségráfordításos, illetve egyes vélemények szerint még nem környezetbarát módon lett volna üzemeltethető.

Amit még szeretnék leszögezni, hogy az általam benyújtott törvényjavaslat nem kívánja Magyarország összes problémáját megoldani, sem az energetika területén, sem a bányászatban, semmilyen egyéb területen. Mindössze arról szól, ami ide le van írva. Ezt csak azért szeretném elmondani, hogy nem érdemes másfelé kalandozni, meg egyéb javaslatokat hozzáfűzni, hogy még mit kellene csinálni meg mit nem a kórházakban vagy itt, ott, amott, tehát kizárólag erre a területre vonatkozik a törvényjavaslatom.

A harmadik pedig, hogy egyeztettem a törvényjavaslatban foglaltakat az illetékes minisztériumokkal, a Miniszterelnökséggel, a Nemzeti Fejlesztési Minisztériummal, a Nemzetgazdasági Minisztériummal, a hosszú évtizedek óta üzemelő Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatallal - tehát nem egy újdonság ez a hivatal, mint ahogy az előbbiekben ezt hallottuk egyik képviselőtársunktól - és a piac azon szereplőivel, akit egyébként ez érint. Tehát egy teljes körű egyeztetésen van túl ez a törvényjavaslat.

Mint említettem, nyolc ilyen energetikai tárgyú törvényt javaslok módosítani. Az első rögtön a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII törvény. Ennek az az indoka, mint ahogy említettem, hogy Magyarország jelentős mértékben rendelkezik olyan szénhidrogénvagyonnal, amely csak nem hagyományos bányászati technológiával termelhető ki. A jelenlegi szabályozási környezet inkább a hagyományos szénhidrogén-előfordulások kutatását és kitermelését célozza, így ezen belül is a bányajáradék-elvonás mértéke nem ösztönzi a nem hagyományos technológiai módszerek alkalmazását. A nem hagyományos kitermelési technológiához kapcsolódó létesítési és üzemeltetési költségek sokkal magasabbak, mint a hagyományos technológiák esetében, sőt a beruházás teljes időtartama alatt magasak maradnak, ellentétben a hagyományos technológiával, ahol a kitermelési költségek túlnyomó része a beruházás elején jelentkezik.

Tekintettel arra, hogy a nem hagyományos szénhidrogénvagyon jelentős mértékben enyhítené

az ország importenergia-függőségét, indokolt olyan bányajáradék-mérték rögzítése, amely tekintetbe veszi a kitermelés magas beruházásigényét és költségigényét. Ezért a javaslat a jelenlegi 12 százalék helyett - hasonlóan a bonyolult technológiát alkalmazó föld alatti szénélgázosítással történő kitermeléshez - 2 százalékos bányajáradék-mérték alkalmazását írja elő, illetve javasolja.

A javaslat továbbá kiveszi az úgynevezett nyomástartó berendezések bontását és felhagyását a bányafelügyeleti engedélyezési kötelezettség alól, figyelemmel arra, hogy ez a jogintézmény, illetve ennek a jogintézménynek a fenntartása sem szakmai, sem műszaki biztonsági szempontok alapján a továbbiakban nem indokolt.

Most következnek azok a fogyasztóvédelmi intézkedések, amelyekre szintén javaslatot tesztek, elsősorban a távhőszolgáltatásról szóló törvény a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal számára biztosítandó adatszolgáltatásra vonatkozó előírások tekintetében. A Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal által jelenleg adathatározatok formájában előírt, jellemzően rendszeres adatszolgáltatási kötelezettségeket célszerűbb és hatékonyabb rendeleti úton szabályozni - már a hivatal megkapta a jogszabályalkotás lehetőségét -, annak fenntartásával, hogy szükség esetén a hivatal továbbra is kiadhat egyéni adathatározatokat. Emellett az egyes ágazati szabályozásokban egységessé válik a hivatal által elvégzendő fogyasztói elégedettségi felmérés kötelezettsége.

A földgáz biztonsági készletezéséről szóló törvény módosítása azt a célt szolgálja, hogy a földgázkereskedő gazdasági ellehetetlenülése esetén az úgynevezett végső menedékes kereskedőnek a hivatal általi kijelöléséig a földgáz biztonsági készlet felhasználható legyen a fogyasztók számára, illetve ellátására.

A hatályos szabályozás alapján visszaszerezhető állhat elő a fogyasztóknak a korábbi kereskedő felüggesztése és az új kereskedő kijelölése közötti, legfeljebb 7 napig tartó időszakban az ellátás tekintetében és annak elszámolása kapcsán is. A módosítás egyértelművé teszi, hogy ezen időszakra a földgázt a Magyar Szénhidrogén Készletező Szövetség biztosítja, és arról meghatározott árak mellett elszámol a kijelölt földgázkereskedővel. Így természetesen a fogyasztók az átmeneti időszakra is ugyanezzel a földgázkereskedővel számolnak el, illetve lesznek kapcsolatban.

A villamos energiáról szóló törvény több kisebb terjedelmű módosítása keretében egyértelműsítésre kerülnek az okozott kár viselésére vonatkozó szabályok, valamint az egyetemes szolgáltatásra nem jogosult felhasználók esetében a kikapcsolásra vonatkozó szabályozás is.

Pontosításra kerülnek továbbá az ügyfélszolgálatok létesítésére vonatkozó szabályok. Megoldódik az a helyzet például, ha a járási hivatalokról szóló kormányrendeletben felsorolt járásnak csak egy

része tartozik az egyetemes szolgáltató működési területéhez.

(17.00)

Az energetikai állandó választottbírószóra vonatkozó szabályok kiegészítésének indoka, hogy a választottbírószó megalapítása óta a gyakorlatban tapasztaltak alapján az energetikai piacok szereplőiben az az igény merült fel, hogy a bíróság eljárása szélesebb körben is kiköthető legyen. A hatásköröknek ezért mind az iparágon belüli újabb területekre történő, mind a nemzetközi tevékenységet lehetővé tévő bővítése indokolt. Mindez erősíteni fogja a nemzeti energiapolitika azon célkitűzéseit, hogy a hazai energiapiac földrajzi adottságai és a bővülő infrastruktúra összekapcsolódásai révén betöltse a régiós energiapiacok központjának szerepét, és egyúttal a hazai energiapiac versenyképessége erősítésének irányába is hathat. Mindemellett a távhőszolgáltatásról szóló törvényhez hasonlóan a villamos energiáról szóló törvényben is kiegészítésre kerül a MEKH számára biztosítandó adatszolgáltatásra vonatkozó szabályokkal, valamint a hivatal által végzendő fogyasztói elégedettségi felmérésekkel együtt.

A földgázellátásról szóló törvény vonatkozásában a legfontosabb az egyetemes szolgáltatók forrásellátását biztosító új felajánlási rendszer bevezetése. A hatósági árszabályozás részeként 2010-ben, annak érdekében, hogy az egyetemes szolgáltatók alacsony végfogyasztói árak fenntartását biztosító földgázforrásokhoz jussanak, úgynevezett felajánlási rendszer került bevezetésre. A felajánlási rendszer eredményeként biztosított források kiemelkedő szerepet tölthettek be az elmúlt időszak rezsi-csökkentéseinek megvalósításában. Mivel e forrásszerződések ez év június 30-án lejárnak, ezért annak érdekében, hogy az egyetemes szolgáltatók július 1-jét követően is hozzáférhessenek olyan földgázforrásokhoz, amelyekkel az eddigi rezsi-csökkentések eredményei fenntarthatók, a hosszú távú szerződéssel biztosított import források vonatkozásában ismételtlen szükséges a forrásfelajánlás előírása, amely a Magyar Földgázkereskedő Zrt. számára kötelezően írja elő a felajánlás idejét 2015. július 1-je és 2018. szeptember 30-a közötti időszakra, természetesen a hazai háztartások, a magyar családok ellátását biztosító egyetemes szolgáltatói körben. Itt most csak a legfontosabbakra hívtam föl a figyelmet.

A harmadik ilyen nagy egységünk - arról beszélünk, hogy egy olyan költséges és nem környezetbarát rendszer indulhatna július 1-jével, amelyet ez a törvény most visszavon. A behozott kőolaj és kőolajtermékek biztonsági készletezéséről szóló törvényről beszélek, illetve a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló törvény módosításáról. A korábban bevezetni tervezett üzemanyag-ellenőrző, illetve -jelölő rendszer törlését javaslom. A rendszer bevezetése szakmai szempontokkal nem volt védhető. Az adóhatóság álláspontja szerint az

üzemanyagpiacon tapasztalható visszaélésekkel szemben nem eredményezett volna valós megoldást, a már jelenleg is alkalmazott egységes elektronikus jövedéki árukövetési rendszer alapján a NAV által most is naprakészen nyomon követhető az adófelüggesztéssel szállított jövedéki termékek származása, útja és mennyisége egyaránt. A rendszer üzemeltetésének költsége nagyságrendekkel több lett volna, mint az általa kezelni kívánt adóbevételek kiesés.

A Magyar Szénhidrogén Készletező Szövetség által lefolytatott pályázat alapján a jelölés halogén tartalmú anyaggal történhetne, ami gyakorlatilag Btk.-ba ütköző cselekményt is felvet, az ózonréteget lebontó anyaggal való visszaélés tényállását. Mindezekre való tekintettel ebben a törvényjavaslatban azt javaslom, hogy ne történjen meg ennek a rendszernek a bevezetése.

Összefoglalóan, van még egy fontos része ennek a törvénynek: a megújuló energia közlekedési célú felhasználásának előmozdításáról és a közlekedésben felhasznált energia üvegházhatásúgáz-kibocsátásának csökkentéséről szóló törvény technikai jellegű, hangsúlyozom, technikai jellegű módosítása a jogharmonizációs záradékok lecserélését, illetve kiegészítését tartalmazza a már módosított EU-szabályozásra való tekintettel.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Arra kérem önöket, hogy ezt a törvényjavaslatot, illetve a törvényjavaslat által módosított nyolc törvény módosítását támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Aradszki András államtitkár úrnak, aki a kormány nevében kíván felszólalni. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Az előterjesztések kormány általi elfogadásakor, amikor erről dönt egy kormány vagy az illetékes minisztérium, akkor azt szokta megvizsgálni egy energetikai tárgyú törvényjavaslatnál, hogy mennyiben szolgálja a 2011-ben elfogadott energiastratégia megvalósítását, azon belül is a függetlenedés céljának valóságra váltását; mennyiben szolgálja az ellátásbiztonságot, és a 2013-tól a magyar polgárok számára kedvezőbb energiavételezési lehetőséget, azaz a rezsicsökkentés értékeinek a megtartását; és valóban milyen módon szolgálja az energetika területén a fogyasztóvédelmet; és milyen módon segíti elő a regulátor hatékonyabb működtetését.

Ha végignézzük az ön által benyújtott törvényjavaslatot, akkor azt el lehet mondani, hogy ezeknek a szempontoknak minden elemében, minden szabályozási céljában megfelel. Ha azt nézzük, hogy a bányászati törvénynek azon módosítása, hogy a nem konvencionális kitermelésre vonatkozó, szénhidrogén-kitermelésre vonatkozó kedvezőbb bányajáradék

megállapításának a lehetőségét biztosítja a törvényjavaslat, akkor azt kell mondanom, hogy azt a célt, hogy a szénhidrogének, nevezetesen ezen belül a földgáz területén, a földgázzal kapcsolatban ösztönözzük a saját hazai kitermelést, ez nyilvánvaló, hogy az energiaellátásunk, energiabiztonságunk függetlenedését is szolgálja.

Azt lehet látni, hogy a jelenleg nyilvántartott kitermelhető szénhidrogénvagyon meghaladja az 1500 milliárd köbmétert, de ehhez képest a jelenlegi 2,2-2,4 milliárd köbméternyi kitermelés ugyan jelentős mértékű, de látszik, hogy vannak tartalékaink. És ahogy lehet látni, az Európai Unió számos országa törekszik a függetlenedés megteremtésére. Németország is hasonló törvényhozási lépéseket tesz, mint Magyarország, csökkentve a nem konvencionális kitermelésű földgáz bányajáradékát, megteremtve a bányatörvénynek az ilyen kitermelésre vonatkozó eljárási szabályait, amit egyébként már decemberben a magyar parlament megvalósított a bányászati törvény akkori módosításával. Tehát ezek fontos lépések a jövőre nézve is.

Azt el kell mondanom, ehhez még hozzá kell tenni, hogy 2011-től a magyar kormány folyamatosan koncessziós eljárásokat hirdetett meg a szénhidrogén-bányászat területén, és ezek a koncessziós eljárások nem álltak meg. Most is megjelent az Európai Unió hivatalos lapjában a legújabb felhívásunk, és nagyon bízunk abban, hogy ennek a 2 százalékos szabálynak a bevezetése vonzóvá teszi a befektetéseket Magyarországon a szénhidrogén-termelésbe, bár tudni kell, hogy egy nagyon bonyolult, nagyon nehezen megvalósítható módszertana van a nem konvencionális bányászatnak, de úgy gondoljuk, hogy ezt megfelelő szakértelemmel bíró bányászati cégek teljesíteni tudják, és hozzájárulnak a magyar szénhidrogén-termelés növeléséhez.

Nagyon fontos ellátásbiztonsági szempontú megközelítést tartalmaz a javaslata, amikor szabályozza, hogy azok a társaságok, amelyek ellehetetlenülnek az egyetemes szolgáltatás területén, úgy tudják átadni portfóliójukat, úgy tudják a szabályozó hatóság közreműködésével biztosítani a lakosság, a fogyasztók további ellátását, hogy ennek a törvényi feltételei a benyújtott javaslat által világossá, egyértelművé, követhetővé és számon kérhetővé váljanak.

(17.10)

Úgy gondolom, hogy ez nagymértékben szolgálja a lakosság ellátásbiztonságát, és megoldja azokat a jelenleg az eddigi szabályozás szerint nem egyértelmű helyzeteket, amelyek ilyen esetekben bekövetkezhettek volna.

Ugyancsak fontosnak tartom azt elmondani, hogy a rezsicsökkentés érdekében a földgáz forrásbiztosítása is megoldott lesz a törvényjavaslat által, amely szabályozás egyébként figyelemmel van a harmadik energiacsomag hatályos rendelkezésére, és

annak megfelelően történik ennek a forrásbiztosításnak a szabályozása az ön által benyújtott törvényjavaslatban.

Tehát azt lehet mondani, hogy ha még azt is kiemelem, hogy a magyar szabályozó hatóság, a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal számára megadjuk a rendeletalkotás jogát az adatszolgáltatás tekintetében, és nem egyedi határozatokkal kötelezi a szolgáltatókat az adatszolgáltatásra, ez szintén közvetve jobb lesz a fogyasztóknak is, mert az adatszolgáltatás egyedi határozatokban történő előírása helyett rendeletet tud hozni, és a határozathozatalhoz szükséges kapacitást az adatszolgáltatás fogyasztók érdekében történő ellenőrzésére tudja fordítani.

Összességében, ön nagyon részletesen elmondta, hogy milyen tartalma van még az előterjesztett javaslatnak, de én ezen szempontok alapján - ellátásbiztonság, energiastratégia megvalósítása, fogyasztók védelme, hatékony hatósági működés szempontjai alapján - azt tudom mondani, hogy az előterjesztett javaslatot a kormány támogatni tudja és támogatni fogja. Köszönöm szépen. *(Dr. Józsa István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

Elsőként megadom a szót Latorcai János képviselő úrnak, a Ház alelnökének, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

Parancsoljon!

DR. LATORCAI JÁNOS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, igen tisztelt elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Ahogy hallhattuk az expozéban és államtitkár úr felvezetőjében is, az egyes energetikai tárgyú törvények módosításáról szóló T/4289. számú törvényjavaslat nyolc energetikai tárgyú, illetve kapcsolódó törvényt, valamint a hozzájuk kapcsolódó rendeleteket módosítja.

A módosítás előírja az eddigi gyakorlat folytatását, azaz az importszerződésekkel rendelkező állami tulajdonú földgázkereskedő szabad földgázforrásainak az egyetemes szolgáltatók részére történő felajánlását, ami, ahogy hallhattuk az expozéban is, különösen azért fontos lépés, hiszen 2018. szeptember 30-áig ez biztosítja az egyetemes szolgáltatók hatósági árú földgázforrásokhoz való hozzáféréseinek lehetőségét.

A javaslat módosítja a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal számára biztosítandó adatszolgáltatásra vonatkozó szabályokat. A jelenlegi határozatok formájában előírt rendszeres adatszolgáltatási kötelezettségeket ugyanis célszerűbb és hatékonyabb is rendeleti úton szabályozni, mert ez a módosítás a bürokrácia csökkentését eredményezheti, másrészt koncentráltabbá teheti az energiahivatal

kapacitáskihasználását, vagyis nagyobb figyelmet tud majd fordítani a hivatal a beérkezett adatok ellenőrzésére.

A magam részéről is, a frakció részéről is indokolt lépésnek tekintem az energetikai állandó választottbíróóság hatáskörének az iparágon belüli újabb területekre történő, valamint a nemzetközi tevékenységet is lehetővé tevő bővítését. A választottbíróóság megalapítása óta a gyakorlatban tapasztaltak alapján az energetikai piacok szereplői igénylik, hogy a választottbíróósági eljárás szélesebb körű legyen, ami majd lehetővé teszi, hogy a hazai energiapiac földrajzi adottságai és bővülő infrastruktúra-összekapcsolódásai révén betöltsse, betölthesse a régiós energiapiacok központjának szerepét is.

Három törvényt egy picit részletesebben szeretnék érinteni, már csak azért is, mert ezek, úgy gondolom, mindazokat, akik az energetikával foglalkoznak - és itt ránézek Józsa István képviselőtársamra - jobban érintik. Ezek a földgázellátásról, a bányászatról szóló törvények, illetve a villamosenergia-törvények.

A földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény vonatkozásában a legfontosabb az egyetemes szolgáltatók forrásellátását biztosító, a hatósági árszabályozás részeként kialakított új felajánlási rendszer bevezetése, amely lehetőséget biztosít arra, hogy az egyetemes szolgáltatók 2015. július 1-jét, tehát a második félévet követően is hozzáférhessenek olyan földgázforrásokhoz, amelyekkel az eddigi rezsicsökkentések eredményei fenntarthatók.

Fogyasztóvédelmi szempontból előremutató a földgázkereskedők gazdasági ellehetetlenülése esetén az új, úgynevezett végső menedékes kereskedővel való elszámolásra vonatkozó szabály, ahogy az energiahivatal által végzendő elégedettségi felmérésnek az egyes ágazatokban történő törvényi szintű előírása is üdvözlendő.

A bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény módosításának indoka, ahogy hallhattuk mindkét expozéban, hogy Magyarország jelentős mértékben rendelkezik olyan szénhidrogénvagyonnal, amely hagyományos bányászati technológiával nem termelhető ki. A jelenlegi bányajáradék-elvonás mértéke ugyanakkor nem ösztönzi a nem hagyományos technológiai módszerek alkalmazását. A nem hagyományos kitermelési technológiához kapcsolódó létesítési és üzemeltetési költségek sokkal, de sokkal nagyobbak, mint a hagyományos technológiák esetén, sőt a beruházás teljes időtartama alatt azok lényegében nagyok maradnak, ellentétben a hagyományos technológiával.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt időszak kutatási eredményei, a világban meghonosodott új kitermelési technológiák, elsősorban az ilyen amerikai és német termelési adatok jelzik, hogy a nem hagyományos szénhidrogénvagyon kitermelése jelentős mértékben enyhítheti egy-egy ország importfüggőségét, ezért indokolt a bányajáradék mértékének egy olyan új értékben, új küszöbben való megha-

tározása, amely tekintetbe veszi a kitermelés nagyobb beruházásigényét és költségét.

És akkor engedjék meg, hogy itt egy szakmai dolagra felhívjam Szél Bernadett képviselő asszony figyelmét, aki a megelőző felszólalásában valahogy olyan pejoratív értelemben használta ezt a palagázt. Szeretném elmondani, hogy a világban számos helyen alkalmaznak palagázt, de igazából 1500 méternél mélyebb mélységekből való üzemszerű kitermelése ma még nagy problémát jelent. Magyarországon akár a Makói-árokban, akár a Békési-árokban ez 3800 és 5500 méter között előforduló természeti adottság. Az innen való kitermelés üzemszerűen ma még sehol a világon nem megoldott. Tehát ha mi azt szeretnénk, hogy valaha ehhez a kincshez, ehhez a vagyonhoz hozzá tudjunk férni, akkor igenis tenni kell annak érdekében, hogy azok a technológiák, azok a beruházási lehetőségek megvalósuljanak, amelyek ezt majd lehetővé teszik. Tehát ebből a szempontból a 12 százalékos bányajáradékról ilyen technológia esetében a 2 százalékos bányajáradék-kulcsra való áttérés indokolt.

A másik ugyanilyen technológia a föld alatt nehezen kibányászható szénvagyon elgázosítása és úgynevezett meleg erőművek használata. Azt is szeretném elmondani, hogy a legjobb tudomásom szerint pillanatnyilag a világban három ilyen kísérleti erőmű működik, de a rossz nyelvek szerint ezek közül az egyik egy spontán folyamat eredményeképpen bekövetkezett változás eredménye, vagyis egy begyulladt, kihasználatlan bánya lehetőségeit próbálják kutatási, kísérleti módon felhasználni.

(17.20)

Azt szeretném mondani - aki ismeri ezt a kifejezést és ismeri a mérnöki gyakorlatnak ezt a formáját -, ezen a területen még a kisminták sem egyértelműek, és ilyen típusú üzemi gyakorlatra, úgy hiszem, hogy különleges befektetések nélkül nem is igazán számíthatunk.

Szeretném még a villamosenergia-törvényt is megemlíteni, mert itt is kiegészítésre kerül a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal számára biztosítandó adatszolgáltatásra vonatkozó szabályoknak az alkalmazása, valamint a hivatal által végzendő fogyasztói elégedettségi felmérés.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az imént kiemelt módosítások az energiaárak alacsonyan tartása mellett a hazai energiaszolgáltatók, valamint a hozzájuk kapcsolódó felügyeleti rendszer működésének hatékonyabbá tételét szolgálják, ezért azt kéri a frakcióm, hogy támogassák ennek a törvényjavaslatnak az elfogadását.

Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból. - Dr. Józsa István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Tóth Bertalan

képviselő úr, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónoka. Öné a szó.

DR. TÓTH BERTALAN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársam! Számomra teljesen fura ez a színjáték, ahogy képviselő úr mint előterjesztő előterjeszti a törvényjavaslatot, majd államtitkár úr megerősíti és dicséri és elemzi magát a javaslatot, miközben a kormány.hu-n ez a jogszabálytervezet mint kormányzati előterjesztés társadalmi egyeztetésre megjelent. Tehát ez eredetileg a kormánynak volt az előterjesztése, és nem egyéni képviselői indítvány. Tehát ez egy furcsa dolog, még nem látom, nem értem ennek a lényegét, de talán majd választ kapunk rá. Nem mintha ennek olyan kiemelt jelentősége lenne, de mégis furcsa, hogy ha egy kormány-előterjesztésben már megjelent, hogyan vált belőle egyéni képviselői indítvány.

Ugye, szó esett itt a felszólalásokban az energiaárak alacsonyan tartásáról, és én is hadd utaljak vissza a korábbi vitában hallottakra, mert mélységesen el vagyok keseredve azzal kapcsolatban, hogy nekünk az az álláspontunk, de szerintem, ebben talán közös is, hogy a valós energiaár-csökkentés és annak fenntarthatósága és hosszú távú megőrzése akkor biztosítható, hogyha energiahatékonysági beruházások valósulnak meg. Egy-másfél évvel ezelőtt hallhattuk még Németh Lászlóné akkori miniszter asszonyt, aki azt mondta, hogy energetikai hatékonysági épületfelújításra 500 milliárd forintot kíván biztosítani a kormányzat, aztán már Lázár János, mint aki az ezért felelős miniszter lett a Miniszterelnökségnél, a miniszterjelölti meghallgatásán már csak 350 milliárd forintra beszélt, de most az előbb, az előző vitában a kormány képviselőitől azt hallhattuk, hogy mindösszesen 120 milliárd forint van erre a tevékenységre. Talán államtitkár úr ebben is egy kicsit tisztán látást tud nekünk biztosítani. De ha ez így van, akkor ugye 500 milliárdról másfél év alatt eljutottunk 120 milliárdra, ami, azt gondolom, hogy nem kielégítő és megfelelő.

A törvényjavaslatra rátérve szeretném először kiemelni, hogy melyek azok a támogatható elemek, amelyeket tartalmaz. Legelsőként hadd emeljem ki - ezt képviselőtársam is megtette előterjesztésének ismertetésekor -: az üzemanyagok kötelező ellenőrző jelölésére vonatkozó szabályozás eltörlése. Ugye, ez egy igen vitatott és hosszú életű történet volt, de az üzemanyag-jelölés egyébként egy konkrét, jól beazonosítható, hozzáadott érték nélküli fideszes mutyi lett volna. Talán nem sértődnek meg, ha kimondom a nevet - ugye, Voldemort, akinek nem lehet kimondani a nevét, de azért én kimondom -, emlékeim szerint egy Simicska Lajoshoz közel álló gazdasági társaság lett volna egyedül alkalmas arra, hogy ezt az üzemanyag-jelölést megtegye. Ha jól emlékszem, talán már a céget is kiválasztották azelőtt, hogy ez a jogszabály hatályba lépett volna. A Szocialista Párt ezzel kapcsolatban több javaslatot is beadott, ezt a

fideszes képviselők rendszeresen leszavazták. A javaslat most ennek a - idézőjelben – „hibának” az orvoslását tartalmazza, bár egyes sajtóhírek szerint ez a fideszes belharcoknak az egyik eredménye, hogy végül is a Simicska úr által felügyelt cég nem jut hozzá ehhez a busás haszonhoz. Azért valószínűleg az is hozzájárult ehhez, hogy az Európai Unió sem nézte volna jó szemmel, hogyha egy ilyen rendelkezés hatályba lép.

A másik támogatható rendelkezés a nem hagyományos módon kitermelhető szénhidrogénvagyon kitermelése érdekében fizetendő bányajáradék csökkentése, amit nyilván az tesz kérdésessé, hogy ez az intézkedés önmagában képes-e meggyőzni a potenciális beruházókat arról, hogy a hazai szabályozás és gazdasági környezet nem túl kiszámítható és tervezhető volta miatt egyáltalán ilyen nagy tőkeigényű beruházásokat érdemes-e megkezdni. Azért ez még erre nem ad választ, ehhez azért még sokat kell tennie a kormánynak.

A harmadik, ami támogatható, az energiahivatal jogköreinek erősítése és a fogyasztóvédelmi szabályok erősítése. Ezek a pozitív rendelkezések ebben a törvényjavaslatban.

Kritikaként engedjék meg, hogy megfogalmazzam, hogy bár pozitív, hogy az előterjesztő a jelenlegi rendszer hosszabbításaként szabályozott árú és mennyiségű földgázforráshoz kívánja juttatni a földgáz egyetemes szolgáltatókat, azonban a módszer álláspontunk szerint nem egyeztethető össze az EU szabályaival. Részben ezzel függ össze a jelenlegi brüsszeli energetikai kötelezettségszegési eljárás is, tekintettel arra, hogy elvonja a szolgáltatóktól a szerződéses partnereik megválasztásának jogát azzal, hogy szerződéses kötelezettségen alapuló ellátási láncot hoz létre, és rögzíti, hogy meghatározott földgázforrást a termelő köteles meghatározott szereplőknek értékesíteni, hazai termelésű földgázt kizárólag egyetemes szolgáltatási célra. Ez utóbbi rendelkezés tételesen elsődleges uniós jogot is sérthet, nevezetesen az áruk szabad áramlásának a jogát.

Kritikaként fogalmaznám meg, hogy a törvényjavaslat nem tartalmazza azt a felhatalmazó rendelkezést, amellyel kapcsolatban államtitkár úrral a Törvényalkotási bizottság egyik ülésén vitába keveredtünk, majd azt követően itt a parlamentben államtitkár úr elismerte, hogy ez a felvetés jogos, sőt a kormány.hu-n megjelent, egyeztetésre bocsátott törvényjavaslatban még szerepelt ez a felhatalmazó rendelkezés, amely arról szól, hogy az energiahivatal jövőben jogosult lesz rendeletben meghatározni a földgázkapacitás-lekötés részletes szabályait. Ebben van egy vita közöttünk, álláspontom szerint az európai uniós jogszabály felhatalmazó rendelkezése a magyar jogrendben nem ad erre lehetőséget, nem ad felhatalmazást, tehát a jogszabályban, a törvényben kellene konkrétan annak lennie, hogy felhatalmazást kap az energiahivatal, hogy ilyen rendeletet alkot-hasson. Ez ebben a jogszabályban nem szerepel; nem tudom, mi az oka annak, hogy még az egyeztetésre

bocsátott törvényjavaslatban ez szerepelt, de ez itt már sajnos nincs.

Kritika még, hogy nem indokolható nehezítést jelenthet a fogyasztóknak, hogy a törvényjavaslat alapján az egyetemes szolgáltatók meghatározott feltételek esetén mentesülhetnek a járásonkénti ügyfélszolgálat-fenntartási kötelezettség alól. Vagyis akkor, ha a járásnak csak egy része tartozik az egyetemes szolgáltató működési területe alá, ha már létrejött a Nemzeti Közműszolgáltató, és a posta is részt fog venni az ügyfélszolgálatok működtetésében, akkor nem indokolható ez a fogyasztók számára hátrányos rendelkezés.

És ha már energetikai tárgyú törvényekről beszélünk, azért nekem hiányzik az a javaslat, amit már korábban is megfogalmaztunk, és az Országgyűlés elé terjesztettem, és kértem, hogy vegyék tárgysorozatba; ez az a javaslat, ami további gázszámla-, távhőszámla- és villanyszámla-csökkentést irányított volna elő, átlagfogyasztásig gázszámlában 20 százalék, távhő- és villanyszámlában 10-10 százalékos ármérséklést, amelynek az indoka mind a nemzetközi piacon, a nyugat-európai piacon bekövetkezett, mind pedig az Oroszországból beszállított gáz árcsökkenéséből eredő haszon fogyasztókhöz történő eljuttatásáról szól. Ez nem szerepel itt, és szeretném ismételtlen kifejezni sajnálatomat, hogy ezt a kormányzó többség nem szavazta meg.

(17.30)

Ez még mindig lehetőség, hiszen ennek az olcsó gáznak a haszna valahol a mai napig megjelenik. Én mindig azt mondom, és a szocialista frakció is azon az állásponton van, hogy ennek a haszonnak a fogyasztóknál lenne a helye, tehát a rezsicsökkentést nemcsak fenntartani kellene, hanem az energiaár-csökkenést, ha a piac ezt lehetővé teszi, akkor biztosítani kéne.

Még szeretném azt megjegyezni és kiemelni - ez is ehhez az olcsó gázarhoz kapcsolódik -, hogy a mai napig teljesen érthetetlen számomra, hogy miért nem teljesíti adatszolgáltatási kötelezettségét a Magyar Földgázkereskedő Zrt. immáron második éve a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal felé. Azért ezt szeretném megkérdezni, hiszen azért most már ezt a társaságot, illetve a gázbeszerzéssel foglalkozó társaságokat az állam felügyeli, és ha jól tudom, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium, hogy mint felügyeleti szerv, mikor tesz már végre valamit annak érdekében, tulajdonosként szólítsa föl ezeket a cégeket, hogy szolgálatosanak már adatot az energiahivatalnak, amely utána be tudná az árképzésbe ezeket az adatokat építeni. Ez elfogadhatatlan, hogy egy hivatal megbüntet egy állami céget tízmillió forintokra, amely nem hajlandó adatot szolgáltatni. Azért nem erről híresült el a Fidesz-kormányzat, hogy ilyen csúnyaságokat és ilyen gondatlan viselkedést tolerálna. Tehát hogyha ilyen keményen oda-

lépnek sok-sok ügyben, akkor itt is én csak biztatni tudom a kormányzatot, hogy itt is lépjen.

A Magyar Szocialista Párt a törvényjavaslat elfogadását egyébként, ahogy említettem, egyes támogatható javaslatok, rendelkezések ellenére a jelenlegi formájában nem támogatja. Tehát a javasolt szabályozás több ponton ellentétes az uniós szabályokkal, ahogy említettem, a korábbi kormányzati ígérek ellenére nem orvosolnak beismert koherenciaproblémát, és nehezítést tartalmaznak a fogyasztók számára az ügyfélszolgálatok elérése tekintetében. Köszönöm szépen a szót. (Dr. Józsa István tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Keppli Lajos képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, ahogy képviselőtársam is említette, előttem is felsejlett a kép, ahogy Németh Szilárd képviselőtársam otthon ülve morfondírozik magában, hogy vajon mivel lehetne még tovább csökkenteni Magyarország energiafüggőségét, vagy a rezsicsökkentés harcát hogyan lehetne tovább folytatni, majd összeállít egy nyolc törvény módosításából álló javaslatcsomagot, és nyilván, mivel egyben a Birkózó Szövetség elnöke is, nem okoz neki nehézséget, hogy lebirkózza az illetékes minisztériumokkal is, hogy ez a javaslat keresztülmenjen és az Országgyűlés elé kerülhessen. Képviselő úr, ne vegye ezt, kérem, személyeskedésnek, a politikai humor kategóriába tartozóként csak próbáltam itt egy kicsit oldani a hangulatot a felszólalásom elején.

Igazából nem is húznám hosszúra ezt a felszólalást, hiszen ami ennél sokkal megdöbbentőbb számomra, az az a hirtelen kialakult vagy megformálódott palagáz-nagykoalíció, ami itt a szemünk előtt kibontakozott az előző percekben, hiszen Tóth Bertalan képviselő úr értésünkre vagy az Országgyűlés értésére adta, hogy támogatják (Németh Szilárd István: *Nemmel fognak szavazni.*) a nem hagyományos szénhidrogénkészletek kitermelésére vonatkozó bányajáradék lecsökkentését, ha az egész javaslatra, magára az egyéb részek miatt nemmel is fognak szavazni, ezt az elképzelést ő támogathatónak tartja.

Azt, hogy Magyarországnak van egy olyan nem hagyományos szénhidrogénkészlete, amely az ország energiafüggetlenségét csökkenthetné elméletben, sok kérdójellel, azt aláírjuk, és valóban egy olyan dolognak tartjuk, ami jó, hogyha van, de jelen pillanatban sok olyan technológia vagy eljárás van, ami már létezik, de jelen pillanatban még nem tart ott, hogy abból gazdaságos körülmények között, pláne a környezetvédelmi fenntarthatósági érdekek figyelembevételével lehetne energiát előállítani, és szerintem a palagáz pontosan az egyik ilyen kérdés. Azok a készletek ott több ezer méter mélyen a föld alatt, a kőzetpedésekben tanyáznak, ott megvannak, és

nem fognak onnan sehová eltűnni 50-100 év alatt sem. Nem hiszem, hogy olyan kényszerhelyzet lenne jelen pillanatban, hogy nekünk bányajáradécsökkentéssel vagy bármi más egyéb intézkedésekkel elő kellene segítenünk, hogy azokat a készleteket onnan felszínre hozzuk. Én tudom, hogy vannak jelen pillanatban is a Makói-árokban kísérletek, egyelőre nem járnak túlzottan sikerrel, illetve most már nincsenek, de próbáltak ott 6 ezer méterig, vagy nem is tudom, milyen mélységig lefúrva eredményt elérni ebben a nem hagyományos gázkitermelésben, illetve azt is tudom, hogy ez nem egy új technológia.

Tehát azt is le kell tisztáznunk, hogy palagáz-kitermelés kőzetrepesztéses technológiával már egy évtizedek óta ismert technológia, használták is már ezt Magyarországon, azonban Magyarország olyan speciális földrajzi adottságokkal rendelkezik a Jobbik Magyarországiért Mozgalom álláspontra szerint, egyrészt olyan sűrű településszerkezettel, másrészt egy alapvetően kis területen, 93 ezer négyzetkilométeren helyet foglaló - hogy úgy mondjam - ország vagyunk jelen pillanatban, legalábbis 1920 óta, ami azt jelenti, hogy akár a palagáz-kitermelést nézzük, akár a föld alatti szénelgázosítást, akár a szén-dioxid föld alatti tározókban történő elhelyezését, ezek mind-mind egyrészt a sűrű településszerkezet, másrészt az egyéb környezeti adottságok miatt veszélyes technológiának minősülnek, és egy-egy földrengés, akár más egyéb környezeti esemény okán az emberekre is veszélyes hatásokat idézhetnek elő. De maga a nem hagyományos földgázkészletek kitermelése, a kőzetrepesztéses technológia azoknak a vegyi anyagoknak köszönhetően, amelyeket oda lejtuttatnak, önmagában is potenciális környezeti veszélyforrást jelent, és mivel környezeti veszélyforrást jelent, és rendkívül drága technológia is ahhoz jelen pillanatban, hogy abból a magyar lakosság megfelelő áron földgázhoz, energiához jusson, ezért arra a végkövetkeztetésre jutottunk, hogy nem támogatjuk sem a palagáz kitermelését és emiatt sajnos a teljes törvényjavaslatot sem, amelyben egyébként talán volnának támogatható pontok számunkra is. Amennyiben ez így benne marad, mi ezt nem fogjuk tudni támogatni.

Magyarországnak energiafüggetlenség kérdésében valóban van tennivalója, egyrészt az importfüggőség csökkentése, de ha már importról beszélünk és gázzal beszélünk, akkor elsősorban a diverzifikálás kérdése az, amelyben továbbra sem tudunk előrelépni nyilván a határkeresztező kapacitások kétirányúsítása meg más egyéb szempontokból, amit itt minden egyes parlamenti vitában kivesézünk állandóan, hogy mik ezek a problémák. Most ezekről nem is akarok bővebben beszélni, de nyilvánvaló, hogy ebben a kérdésben is van előrelépni való, illetve a hazai energiafelhasználás, a hazai forrásokból történő energiafelhasználás növelésében is. De van ennek jóval olcsóbb módja is. Tehát hogyha már a saját forrásainkat szeretnénk felhasználni, akkor nem értem továbbra sem, és nem is támogattuk az orosz-

lányi szénbánya bezárását, ahol ennél jóval gazdaságosabb módon lehetett a szénkészleteket kitermelni. Igaz, hogy nem az oroszlanói erőműben, rendkívül alacsony határfokkal és drágán elégetve áramot termelni kellett volna felhasználni, hanem nyilván egy jóval korszerűbb lignites vagy széntüzelésű erőműben.

De ha már XXI. század, akkor lépünk egyet tovább, nézzük meg a megújuló energiaforrásokat. Sokak támadják vagy támadták a Jobbikot, mert mi a vízenergiát is a megújuló energiaforrások közé soroljuk, de akkor beszéljünk a többiről, beszéljünk a napenergiáról, beszéljünk a geotermikus energiáról, amelynek a kihasználtsága igencsak gyerekcipőben jár Magyarországon, és fordítsunk forrásokat ezeknek a még nagyobb arányú elterjesztésére. Azokat a forrásokat és azokat az erőfeszítéseket, amelyeket itt a jogalkotásban megteszünk azért, hogy a nem konvencionális földgázkészletek kitermelésének a jogi környezetét segítsük vagy barátabbá tegyük a befektetők számára, ugyanezt megtehetnénk a megújuló energiát előállító berendezésekkel kapcsolatban is. Nyilvánvaló, hogy semmibe nem telne a kormánynak, bár nyilván bevételkiesést okozna, mint ahogy egyébként a bányajáradék kérdése szintén bevételkiesést okoz.

Ugyanígy bevételkiesést okozhatna rövid távon, rövid távú szemlélettel az is, hogyha mondjuk, a termékdíjtörvény hatálya alól a megújuló energiát termelő berendezéseket kivonnánk vagy az is, hogyha ezeknek, mondjuk, az áfatartalmát lecsökkentenénk 5 százalékra; de hosszú távon viszont ez is Magyarország energiafüggetlenségét szolgálná, vagy ez szolgálná igazán Magyarország energiafüggetlenségét, és ezenkívül pedig az előző napirendben taglalt energiahatékonysági beruházások. Abban kellene jelentősen előremozdulnunk, hiszen ez a gazdaságot is felpörgeti, egy új iparág létrejöttében segít, vagy nem is egy új iparág, hiszen az építőipar keretein belül működik az az iparág, amely az épületek szigetelését, épületgépészeti felújítását, javítását végzi.

(17.40)

Ebben kellene valóban, ahogy azt az előző vezérszónoki felszólalásomban is elmondtam, érdemileg előrelépni. Az az európai uniós irányelv erre keretet adhat ugyan, de tartalommal a mindenkori kormánynak kell megtölteniük. Tehát a palagáz-kitermelés és a bányajáradék csökkentése egyébként számunkra nem indokolható.

A földfelszín alatti szénelgázosításnál szintén jelen pillanatban a technológia a szűk keresztmetszet. Ugye, erre is voltak kísérletek, egy ausztrál cég, illetve japán cég is volt Borsodban, az ausztrál cég pedig Baranya megyében végzett erre kísérleteket, vagy olyan területeket keresett, ahol ezt el lehet végezni, és végül nem jártak sikerrel, eredménnyel. Jelen pillanatban drága ez a technológia ahhoz, hogy gazdaságosan meg lehessen oldani a föld alatti szénel-

gázosítást, és szintén rejt magában egyébként környezeti veszélyforrásokat.

Úgyhogy azt gondolom, hogy ha már mindenképpen elébe akarunk menni az időnek és a technológiai fejlődésnek, és mindenképpen olyan technológiákat akarunk támogatni, amelyek önmagukban ma még gazdaságosan nem tudnak megfizethető árú villamos áramot előállítani, akkor tényleg támogassuk azokat az energiaforrásokat, amelyek a jövő generáció érdekeit is szolgálják.

Mielőtt LMP-s képviselőtársam feltenné a kérdést, hogy na, de hogy jön ez össze azzal, hogy a Jobbik az atomenergiát támogatja, általában, ugye, ezt mindig meg szoktuk kapni, igenis összejön. Még egyszer elmondom, Magyarországon néhány éven belül vagy egy-két évtizeden belül jelentős energiahiány fog fellépni annak köszönhetően, hogy sorra bezárnak az elavult és üzemidejüket elért erőművek, nem épülnek újak, mert nem olyan a beruházási és a jogszabályi környezet, hogy Magyarországon jelen pillanatban új erőműveket építsen bárki is. Itt lesz egy hatalmas nagy energiahiány, ami akár több ezer megawattot is kitehet, tehát bőven lesz terepe akár a megújuló energiaforrásoknak és az energiahatékonysági beruházásoknak is, mivel azok segíthetnek, hogy ez az energiaigény csökkenjen összességében Magyarországon. Bár jelen pillanatban nem arrafelé haladunk, hogy az összes energiafelhasználás csökkenne, hanem a fogyasztói társadalomnak köszönhetően az egyre több és egyre bonyolultabb elektronikai eszközöknek köszönhetően inkább nő. Tehát tekintsünk a jövőbe!

Azért nem beszéltem a törvényjavaslat-csomag többi eleméről, mivel azok között van támogatható és kevésbé támogatható. Vagy talán egy későbbi normál felszólalásban még erre is visszatérünk. De összességében vezérszónoki felszólalásom lényege az, hogy amennyiben a palagázzal kapcsolatos, bányajáradékkal kapcsolatos elképzeléseket a kormány benne kívánja hagyni ebben az előterjesztésben, akkor az a Jobbik Magyarorszáért Mozgalom álláspontja szerint nem támogatható. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szél Bernadett képviselő asszonynak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is sajnálatomat kell hogy kifejezzem, ugyanis információim szerint a köztvé most nem adja a parlamenti közvetítést, ami azért is problémás, mert előbb az energiahatékonyságról beszélünk. Akkor információim szerint a Charly, majom a családban című filmben gyönyörködhetek a magyar adófizető állampolgárok, ahelyett, hogy azt nézték volna, hogy a magyar képviselők nagyjából az évszázad sorsára meg-

határozó befolyással lévő törvényről beszélgetünk, és vitázunk. Most pedig egy olyan törvényjavaslat van az asztalomon és mindannyiunk asztalán, aminek életveszélyes pontjai vannak úgy Magyarországra, mint a magyar emberekre, a magyar földre, az ivóvízkincre és mindenre. Most ehelyett az adófizető állampolgárok információim szerint nem látják ezt a vitát. Más tévécsatornán lehet, hogy megy, ezt nem tudom, viszont ha valamit látnia kéne a magyar embereknek, az az, ami most itt zajlik ebben a Házban.

Valóban láthatták volna, hogy összeállt a palagáz-nagykoalíció. A Fidesz és az MSZP egyként támogatja azt, hogy a bányajáradékot csökkentjük a palagáz esetében, viszont kezdjük az elején. Azért érdekesnek tartom én is azt a színjátékot, amit itt zajlik. Én azt gondolom, hogy mindenki olvasta azokat a sajtóhíreket, amelyek arról szóltak, hogy ezt a hosszú és meglehetősen részletes törvényjavaslatot a Nefmi, azaz a minisztérium dolgozta ki, én ennek ellenére furcsának tartom azt, hogy ezt nem vállalják föl, és ugye, benyújtatják egy képviselővel, ráadásul önálló indítványként egy salátatörvényben. De most ez mit jelent? Ez sok mindent jelent. Például azt, hogy nincsenek hatástanulmányok, nem egyeztettek az ombudsmannal, merthogy nem kötelesek ilyen esetben egyeztetni, de ott vannak olyan parlamenti tanácsadó szervezetek is, amelyeknek biztos vagyok benne, hogy lett volna útravalója a kormány számára. Ilyen például az Országos Környezetvédelmi Tanács vagy a Nemzeti Fenntartható Fejlődés Tanácsa, az NFFT. Gyakorlatilag ez a módszer elég siralmas vállalkozás a Fidesz részéről. Arra jó, hogy elhallgattassanak embereket, viszont minket nem fognak tudni elhallgattatni. Ez egy botrány, ami itt le van írva. Nyilván okuk van arra, hogy ezt miért így csinálták. Nekem meggyőződésem, hogy önöknek egy okuk van, hogy beleszálltak ebbe a palagázbizniszbe, erre is rá akarják tenni a kezüket.

Aradszki képviselőtársunk, államtitkár úr, ugye, beszélt az energiastatégiairól, az energiabiztonságról, a rezsicsökkentésről. Én egyvalamiről szeretnék beszélni, arról viszont nagyon, és ez a biztonság. Ugyanis, aki palagázról beszél, annak a biztonságról kell beszélni. A palagáz egy iszonyatosan veszélyes kitermelési módszert igényel, vagy legalább az a módszer, amivel ehhez hozzájutunk, az rettentően veszélyes. Önök most éppen Németh Szilárd képviselőtársunk vezényletével, ha jól értem, a palagáz-kitermelés harcosai kívánnak lenni. Ezzel megint szembemennek egy csomó trenddel. Önök azt mondják, hogy majd lesznek ebből gazdasági előnyök, meg csökken az importfüggőség, és azt mondják, hogy önök ezért csökkentik a bányajáradékot 12-ről 2 százalékra.

Na most, tisztelt államtitkár úr, egy kérdésre válaszoljanak nekem: ha a palagáz ennyire jó üzlet, akkor miért csökkentik azt a bányajáradékot ennyire radikálisan, ami az egyetlen olyan forrás, ami azt jelenti, hogy Magyarországnak valami haszna is származhatna ebből az egészből? Nekem ne mondja

azt, hogy ezzel kívánnak idecsalogatni cégeket, vannak itt cégek, mint ahogy más országokban is, és sorra csapják be az ajtót, mert nem tudnak mit kezdeni ezzel. A 12 százalék európai szinten nem magas bányajáradék. Ez egy teljesen normális kulcs. Miért csinálják már megint ezt a kufárkodást, miért próbálják már megint a behajtásnak ezt a módját alkalmazni? Miért akarják rátenni a kezüket egy olyan természeti kincsekre, amihez csak iszonyatosan veszélyes módszerekkel tudunk hozzájutni?

És itt a másik kérdésem, hogy mi lesz a természeti károkkal. Én nem tudom, hogy önök erről miért nem beszélnek. Azt gondolom, hogy ha önök egy felelős kormány lennének, akkor azzal kellene kezdeni, hogy Albániában nem is olyan régen, április elején egy hatalmas baleset volt, pontosan palagáz-kitermelés kapcsán. Robbanás történt, szennyezés történt, és egy falut ki kellett telepíteni. Miért nem ezzel kezdik?

De folytathatnám tovább: itt Magyarországon is vannak tapasztalatok. Itt van egy kanadai cég, azért kellett leállniuk a palagázkutatással - tehát kutatási fázisban voltak -, mert a területileg illetékes környezetvédelmi hatóság volt az, ami megálljt parancsolt nekik, és megtiltotta ennek a hidraulikus rétegrepesztéses technológiának az alkalmazását. És mivel indokolták? Azzal indokolták ezt a lépésüket, hogy a beszajtott víz 2 százalékban mérgező, allergén, mutagén, rákkeltő, környezetet károsító anyagokat tartalmaz. Most komolyan gondolják, hogy a magyar föld erre való, hogy ezeket az anyagokat oda befecskendezzék? És utána mi lesz a magyar vízkinccsel? Hát a saját ivóvízkincsünket veszélyeztetik. Hogy lehetnek ennyire rövidlátóak?!

A vízkinca a XXI. században az egyik legbecsebb értékünk lesz. Azt nem szennyezni kell azért, hogy Isten tudja, hogy kinek kitömjék a pénztárcáját vele, hanem vigyázni kell rá. És mit csinálnak tőlünk nyugatabbra? 2011-ben Franciaország volt az első, amelyik úgy, ahogy volt, betiltotta a palagáz kitermelését. Ezek tüntettek Franciaországban, hiszen tudták, hogy a magas nyomású víz, a homok és 200 különböző vegyi anyag használata veszélyt jelent a talajvízre.

Én megkíséreltem utánanézni, hogy pontosan milyen vegyi anyagok vannak ebben a koktéltban, amivel hozzá kívánnak jutni ehhez a gázhoz, és én el szeretném ezt most mondani, hogy mindenki tudja meg, hogy önök éppen milyen törvényjavaslatot tettek le az asztalra, és mit támogat a magyar kormány. Hozzá kell tennem, hogy a felhasznált vegyi anyagoknak nagyjából az egyharmadáról semmiféle információ nem áll rendelkezésre, úgymond üzleti titok a vegyi anyag pontos összetétele. Szerencsére nem az egész, úgyhogy tudok azért mondani egy-két vegyi anyagot. Ilyen például a poliakrilamid, ami ha alkotóelemeire bomlik, akkor egy idegméreg lesz. De ott van benne a rákkeltő benzén, az agykárosodást okozó ólom, az etilén-glikol, ami a fagyálló alapanyaga, és mérgező, a metanol, ami nagyon mérgező, a bórsav, ami veseelégtelenséget okozhat.

(17.50)

Ott vannak benne a radioaktív izotópok, a biocidok, gomba- és mikrobaölő mérgek. Komolyan gondolják azt, hogy a magyar vízkincs arra való, hogy ilyen anyagokat belefecskendezzenek, hogy némi gázhoz juthassunk, mondván, hogy itt akkora energiaigény van? Kérem, hát szigeteljük le az országot! Spóroljunk azon, hogy mennyi energiát használunk fel, és ne idegmérgeket és egyéb olyan anyagokat fecskendezzünk a földbe, ami bizonyíthatóan tud szivárogni, és meg tudja mérgezni, tönkre tudja tenni a magyar vízkincset.

2011 tavaszán Bulgáriában egy népi ellenállás kezdődött, amikor 30 millió euróért egy hatalmas északkeleti terület kutatási jogára kiírt tendert megnyert az amerikai Chevron Corporation. Ezt követően mit lépett a bolgár kormány? Moratóriumot vezettek be a palagáz kutatására, mert belátták azt, hogy itt nem profit lesz ebből, hanem környezetkárosítás. De 2014 decemberében New York állam kormányzója is betiltotta az állam területén a palagáz kitermelését, és pontosan azzal indokolta a döntését, hogy az egészségügyi kockázatok túl magasak.

Rengeteg figyelmeztető jel van és rengeteg probléma. Azt gondolom, hogy önök iszonyatosan felelőtlenek, hogyha olyan törvényjavaslatokat adnak be, amivel egy ilyen katasztrófát tudnak rászabadítani Magyarországra.

Én tényleg látom azt, hogy önök valahogy a múltból itt maradtak. Tehát atomenergiát akarnak, palagázt akarnak, nem akarnak szigetelni, a megújulókkal cudarul bánnak, nem adnak teret, megadóztatják a napelemet, a szélturbinákat, tehát értem, hogy önök nem ennek a századnak az emberei, önök nem egy XXI. századi kormány.

De könyörgöm: önöknek vannak gyerekeik, unokáik, legalább órájuk gondoljanak, hogy legyen mit inni pár száz év múlva, mert ez a dolog nem így működik. Nemcsak azért vagyunk felelősek, hogy mi most itt gázt használhassunk vagy fűthessünk, vagy világíthassunk, hanem azért is felelősek vagyunk, hogy ezt az országot a jövő generációknak milyen állapotban hagyjuk itt.

Én azt gondolom, hogy Németh Szilárd úr, amikor fogta magát és megváltoztatta a képletet, „a bányajáradék mértéke a hatósági engedély alapján kitermelt ásványi nyersanyag mennyisége után keletkező értéknek” mondatot követő részben itt van leírva, fogta magát és megváltoztatta a képletet. Teljesen rejtélyes elem a törvényjavaslatban, amikor ez a bányajáradék megállapítására vonatkozik. Egyszerűen fogta magát és kivette az importált szénhidrogénnek a számlával igazolt árát.

Szóval, ez is egy olyan dolog, ami mellett így nem szabad elmennünk. Minden tisztelem a szakembereké. Én önöket is tisztelem, együtt dolgozunk itt a parlamentben, de komolyan gondolják, hogy én elhiszem, hogy Németh Szilárd ott az íróasztal mel-

lett fogja magát és átbuherálja ezt a képletet?! Mondja meg, legyen kedves, hogy mi az oka ennek!

Én semmi másra nem tudok gondolni, hogyha kihagyunk egy számlával igazolt tételt, mint azt, hogy itt megint valamilyen korrupcióra készülnek, hogy így könnyebb legyen elrejtetni a magyar közvélemény elől, hogy mekkora profitok keletkeznek a behozatal, illetve esetleg a bányászat során.

Viszont például remek lenne, ha most Németh Szilárd képviselőtársunk felállna, és elmondaná, hogy erre miért van szükség. Legyen kedves, álljon fel, és mondja el, hogy ha itt nem korrupcióra készül a Fidesz, akkor mi a szakmai indoka annak, hogy ennek a képletnek így nekiesnek. *(Apáti István Németh Szilárd felé fordulva: Mit jelent a képlet? - Derültség.)*

De visszatérve arra, hogy kik profitálhatnak és mit profitálhatnak ebből az egész salátatörvényből, mert hozzá kell tennem, hogy nem akármilyen törvényjavaslatot tett le Németh Szilárd az asztalra, egy salátatörvényt, amiben aztán tényleg minden van, a Simicska-biznisz bedöntésétől elkezdve a palagázig minden. *(Boldog István: Ja, a Simicska...)* Viszont én most nagyon szeretném ezt a történetet ott tartani, ami a legkomolyabb veszély, és ez a palagáz ebben a javaslatban. *(Boldog István: A képlet nagyon fontos.)*

Tudják, ha egy ilyen törvényjavaslatot látok, akkor bennem az első kérdés mindig az, hogy vajon ki fog ebből profitálni. *(Boldog István: És mi a második?)* Én gyanítom, hogy önöknek megvannak azok a köreik, és nem lennék meglepve, ha már most sorban állnának azok a cégek, akiknek a Makói-árok gázvagyona fáj a foguk.

De ott van most a kanadai Falcon Oil & Gas Ltd., vagy az orosz Gazpromnak egy cége, amelyek szintén nyertesek lehetnek, vagy ott vannak még azok a cégek, akik bejelentkezhetnek és megpróbálkozhatnak ezzel a kutatással, továbbvihetik ezt a dolgot. Viszont egyvalami tény, és ez a legfontosabb, hogy már a kutatás során is olyan környezeti károk keletkezhetnek, olyan események következhetnek be, ami a magyar embereket nagyon súlyosan veszélyes helyzetbe hozza. Mint említettem itt, földrengések történtek a palagázt kitermelő országokban, robbanások, szennyezések, rengeteg olyan esemény történt, amire önök nincsenek felkészülve.

Úgyhogy önök kinyitották ezzel Pandora szelencéjét, én már itt voltam tavaly novemberben is, akkor is, amikor nekiestek a palagáznak és lehetett látni, hogy ennek még lesz folytatása. Az LMP akkor is élénken tiltakozott az ellen, hogy ezt a szelencét önök kinyissák. De megtették, és itt ez a következő lépés.

Én csak kérni tudom önöket arra, hogy gondolják végig, hogy meddig mennek ezen az úton. A gazdasági lehetőségek, amelyek ebben a vagyonban vannak, meglehetősen csekélyek, viszont a társadalmi és a környezeti kockázatok hatalmasak. Számos európai ország és régió volt az, amelyik komplett

moratóriumot vezetett be, betiltotta a repesztést, önök most itt megint szembemennek az európai trendekkel, és még nagyobb nyomás alá helyezik a zöldhatóságokat.

Nézzék meg Lengyelország példáját, Romániát, Csehországot, Ukrajnát, sorra vonulnak ki azok a cégek. Önök most ide akarják ezeket a cégeket hívni? Komolyan ennek az örült ötletnek ez a lényege, hogy önök leviszik a bányajáradékot, hogy azok a cégek, amelyek már megpróbáltak máshol fúrni és nem jött össze, idejöjjenek és tönkretegyék a mi országunkat, a mi földünket, a mi ivóvízkincsünket?

Nézzék, én sokkal jobb ötletet mondok önöknek, ugyanis én - önökkel ellentétben - egy XXI. századi politikus vagyok, akinek vannak elképzelései arról, hogy egy erős Magyarországot hogyan lehet felépíteni. A mi pártunk letette a programjában azokat az utakat, amelyekben megújuló energiákat tudunk kedvezményezni, helyzetbe hozni, energiahatékonyságot tudunk fejleszteni, ezzel 450 ezer munkahelyet tudunk létrehozni, és biztonságos energiát tudunk az országnak adni, amivel ráadásul a nemzetközi kitettségünket, függőségünket is csökkentjük.

Azt gondolom, hogy elég siralmas, hogy most a parlamentben egy olyan párt van, amely képes ezeket az összefüggéseket átlátni, és képes pár évnél tovább látni azt, hogy mi van ezzel az országgal. Ez a párt az LMP, amire viszont én nagyon büszke vagyok. És én csak egyet tudok remélni, hogy önök legalább egy töredékét megértették annak, amit most mondtam, és nem teszik meg azt a csúfságot ezzel az országgal, hogy prédának dobnak oda minket mindenféle üzleti érdekeknek, a földünket és az ivóvízkincsünket.

Kérem önöket, forduljanak vissza erről az útról. Köszönöm. *(Apáti István: Úgy van!)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most kétperces felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Kepli Lajos képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Hát, képletesen szólva én is kíváncsi lennék arra, hogy milyen spirituális és lelki állapot kellett ahhoz, hogy megszülessen ez a képletmódosítás egy egyéni képviselői indítványként. De most nem ezért kértem szót, hanem azért, hogy lássuk azt a folyamatot, hogy a palagáz-kitermelés jelen pillanatban nem a fejlődés és a konjunktúra útján halad a világban, hanem pontosan visszafelé. Több olyan országból, ahol a Chevron nevű amerikai vállalat, amely a palagáz-kitermelésben vagy a kutatásokban élen jár, kivonult az utóbbi időszakban, ahol palagázkutatásokat tervezett végezni, akár Ukrajnában, Bulgáriában vagy bármelyik közép-, illetve kelet-európai országban, több ilyen ország van, Lengyelországot is említhetném. A Chevron ugyanis több országban jelen volt, majd sorra lehetett hallani vagy olvasni a

híreket, hogy kivonult innen, kivonult onnan és amonnan, mert nem látja gazdaságosnak a palagáz kitermelését.

Honnan vesszük, mondjuk, mi azt az optimizmust Magyarországon, amikor ezt a jogszabálymódosítást meghozzuk, hogy ha egy ilyen nagy tőkeerővel rendelkező amerikai cég nem tartja gazdaságosnak már itt, Közép-Kelet-Európában a palagáz kitermelését, akkor azt gondoljuk, hogy mi ebből majd Magyarország energiafüggőségét fogjuk csökkenteni?

Abszolút indokolatlannak érzem, szakmaitatlannak is ezt a kincstári optimizmust, és a vezérszónoki felszólalásban már elmondottaknak megfelelően nagyon veszélyesnek is. Úgyhogy arra kérem Németh Szilárd képviselőtársamat, hogy ezt az indítványt mint egyéni képviselői indítványt vonja vissza, és egy más képletben gondolkodjon inkább. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra jelentkezett Józsa István képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Öné a szó.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Nagyon örülök, hogy képviselő asszony visszaérkezett, mert mielőtt nagyon összemosna bennünket a Fidesszel, és túlértékelné a saját egyéni, meg a pártjának, az LMP-nek az elkötelezettségét a környezeti értékek védelmében, szeretném biztosítani, hogy legalább annyira elkötelezettek vagyunk a környezetvédelemben, és nem fogjuk megszavazni természetesen ezt az előterjesztést sem. Mint ahogy azt is nonszensznek tartjuk, hogy egy egyéni képviselő, még ha sok minden szakmai tapasztalattal fel is van tértelve, egy ilyen mélységű előterjesztést hozzon a Ház elé, ez egyszerűen felelőtlenység.

(18.00)

Mint régi szakembert és jogászt nagyon sajnálom Aradszki András képviselőtársamat, államtitkár urat, hogy egy ilyen méltatlan helyzetbe belement. Ilyesmit nem szabad felvállalni, kérem szépen! Vagy vállalja a minisztérium, a kormány a felelősséget egy ilyen súlyú előterjesztésért, vagy visszaadja a mandátumát államtitkár úr.

Itt van ez a 12 százalék, 2 százalék. Valóban nincs aktualitása ennek a kérdésnek, mert jelenleg a semmi 12 százalékáról beszélünk, hiszen kilátásban sincs ilyen dolognak a kitermelése, és esetleg valamikor valaminek a 2 százaléka valószínűleg több bányajáradéki bevételt jelent, mint a semminek a 12 százaléka, de ez azért - ne haragudjanak - nem egyéni képviselői mérlegelés kérdése! Ilyesmit idehozni valóban felveti azt, hogy ki mennyire felelős.

S még azt is szeretném mondani képviselő asszonynak, jól mondta, hogy jelenleg ma Magyarországon gyakorlatilag be van tiltva a palagázkutatás,

mert nincsenek meg a feltételei, tehát ilyen tevékenységet nem lehet folytatni.

Zárszóként: nincs nagykoalíció ebben a területben. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kettőperces felszólalásra jelentkezett... - pardon, a következő körben tudom majd Apáti képviselő úrnak megadni a szót.

Most viszont a normál időkeretben felszólalásra jelentkezett képviselők következnek. Megadom a szót Józsa István képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, nem gondoltam, hogy ilyen gyorsan folytathatom a hozzászólásom. Ott szeretném megragadni ezt az előterjesztést, hogy igazából nem konvencionális technológiákról beszél. Itt lenne helye, mondjuk, a szakmai előkészítésnek. Úgy gondolom, hogy egy felelősséggel bíró kormányzat, felelősséggel bíró minisztérium, ahogy lenni szokott, komoly és felelős szakmai apparátusra támaszkodva terjeszt elő egy ilyen kérdést. Sokkal inkább részletezni lenne szükséges azt, hogy mit tekintenek és milyen alapon nem hagyományos eredetű technológiai eljárással kitermelhető szénhidrogéneknek, mert valószínűleg van olyan tisztaszén-technológia, amit érdemes támogatni, mert lényegében a megújuló energia kategóriájába tartozik, és valóban van olyan, amelynek az aktualitása egyáltalán nincs meg, ugyanis a szénhidrogénárak jelenlegi alacsony szintje és lejtmenete mellett bonyolult technológiák valójában nem jöhetnek szóba. Ha valamit támogatni szeretne a kormányzat adócsökkentéssel, akkor például nem a bioetanol jövedéki adóját kellett volna megemlíteni, hanem megtalálni azokat a bioenergiákat, alternatív energiákat, amit esetleg adócsökkentéssel vagy kitermelési, előállítási támogatással fel tudnának futtatni.

Én is úgy gondolom, hogy ennek a jelen helyzetben rossz az üzenete. Lehet, hogy a képviselő úrral akarják elvitetni a balhét, hogy a későbbi felelősség ne a kormányra hulljon vissza. Mindenesetre, ha nagykoalícióval nem vádolnak meg, akkor egyetértésképpen Kepli Lajossal abban, hogy legjobb lenne ezt az előterjesztést most visszavonni, visszaadni a szakembereknek, az inkriminált részeket kiszedni belőle, a hiányzó, illetve felületesen kidolgozott részeket megvitatni a szakemberekkel, mint ahogy először fel is tették a minisztérium honlapjára, a konzultációkat és érdemi szakmai tárgyalásokat lefolytatni, és úgy hozni be a parlament elé, ahogy az egy felelős kormányhoz illik.

A „felelős” kifejezés. Tudják, a '48 12 pontjában onnan származik a „felelős”, hogy kinek felelős a kormány: a magyar parlamentnek, és nem a császárnak, vagy valakinek, aki ott főtt van. Lehet, hogy valamely egyszemélyi vezető kiadta, hogy ezt el lehet így rendezni, de én úgy gondolom, hogy ez a magyar parlamentarizmushoz méltatlan. Arról nem is beszélve, hogy van egy érvényes jogalkotási törvé-

nyünk, amit legalább ilyen súlyú, ilyen összetettségű törvényi előterjesztéseknél nemcsak illene, hanem kötelezően be kellene tartani, be kell tartani. Amikor az előbb a felelősségről beszéltem, a felelős törvényalkotási előkészítésről, ami egy szakmai apparátusnak, a minisztériumnak a feladata kell legyen, akkor ez felveti azt is, hogy a jelen megoldás ebben a formában valójában felelőtlen, tehát nem követhető.

Vannak olyan részei is az előterjesztésnek, amelyek egészen meghökkentőek. Hogyan gondolja egy egyéni képviselő, hogy leír egy papírra olyat, hogy szerinte a Magyar Földgázkereskedő Zártkörű Részvénytársaság köteles felajánlani a szabad forrásait a 2015. június 1-jétől 2018. szeptember 30-ig terjedő időszakra az egyetemes szolgáltatók részére? Ez olyan mélységű szakmai kérdés, amit egyszerűen nem szabad felvállalni egy egyéni képviselőnek! Emögött komoly számításoknak kell lenni, emögött a MEKH-nek komoly tapasztalati, bizonyított adatai kellene hogy legyenek. Mondjuk, ki kellene hogy kényszerítse a Magyar Földgázkereskedő Zrt.-től azokat az adatokat, amiket két éve nem hajlandó kiadni. Ahogy így leírták a képviselő úrral, az azt jelenti, hogy ő vigye el a balhét, nehogy a felelősség a minisztériumnál legyen.

Könnyeekre fakadtam attól, amit államtitkár úr előadott, nevezetesen, hogy „azt szokta vizsgálni ilyen esetekben a minisztérium”. Hát mit kéne vizsgálni? Ez alapján kellene kidolgozni! Nagyon jól felmondta államtitkár úr a leckét, ez a menetrend, de utána nem kell odaadni egy képviselőnek, hogy vidd el a balhét, hogy mindenféle egyeztetés és tárcaközi tárgyalás nélkül végigpasszírozódjon a parlamenten, hanem ezt a felelős munkát azok alapján a szempontok alapján, amiket nagyon helyesen elmondott, végig kell vizsgálni. Hogy szolgálja-e az energiasztratégiát, szolgálja-e az ellátásbiztonságot, árcsökkenéshez vezet-e, eredményezi-e a fogyasztóvédelem javulását. Azt speciálisan eredményezi, az mindenképpen egy előremutató eleme ennek az előterjesztésnek, de azt például lehetne egy önálló energetikai fogyasztóvédelmi csomagban behozni, és nem összekutyulni olyan környezetvédelmi szempontból kritikus dolgokkal, amit nem mond ki egyértelműen ez az előterjesztés, de valahol azért beleérthető, hogy ha egy bányajáradékot az egyhatodára csökkentenek, ott azért valami elképzelése van a kormánynak, még ha nem is fejt ki rendesen.

A földgáz biztonsági készletezéséről szóló 2006. évi XXVI. törvény módosítása meg egyenesen vészjósló, amely azt a célt szolgálja, hogy a földgázkereskedő gazdasági ellehetetlenülése esetén a végső menedékes kereskedő MEKH általi kijelöléséig a földgáz biztonsági készlete felhasználható legyen a fogyasztók ellátására. Ez, kérem, egy katasztrófaforgatókönyv! Ez azt vizionálja, mintha önök arra számítanának, hogy a lakossági ellátásban részt vevő földgázszolgáltatók sorra bedőljenek, és az ellátási problémák átmeneti feloldására vagy megoldására ilyen jogosítványokat vagy törvényi lehetőségeket

kellene adni. Úgy gondolom, normális piaci működés mellett egy ilyen passzus egy előterjesztésben kifejezetten vészjósló.

Az, hogy az üzemanyagok színezésétől el kell tekinteni, teljesen helyénvaló, mert amikor először behozták, akkor is skandalumnak tartottuk.

Hogy rendeletalkotási jogkört adnak a MEKH-nek, az egy normális államban, egy normális hatóság esetén valószínűleg megint egy helyénvaló felhatalmazás lehet.

(18.10)

De amikor azt látjuk, hogy a MET, egy döntően offshore földgázkereskedő cég egy miniszteri rendelet alapján használta a HAG-vezeték versenyen kívül, hozta be, és miközben az MVM-partnernél 1,5 milliárd forintnyi eredmény keletkezett, a MET ugyanezen a szállításon 30 milliárd forintot keresett; szóval, amikor ezeket látjuk, hogy rendeletalkotási jogkört ilyesmire használ egy kormányzati apparátus, akkor nem biztos, hogy olyan nagyon nyugodt lehet a jogalkotó, hogy ez a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal pontos lehatárolás nélkül rendeletalkotási jogot kap.

Ez is helyénvaló lehet, ha megfelelően le van határolva, hogy pontosan mi, és tisztázva van a beszámolási kötelezettsége is. Ha mondjuk, nem úgy alakulna egy-egy rendeletalkotása, akkor annak folyománya nem titkosítva lesz, mint most a MET működése, hogy nem akarja kiadni a Magyar Villamos Művek, hanem a normális parlamenti demokrácia szabályai szerint transzparens a működés, és az Országgyűlés adott bizottságai előtt eleget tesz beszámolási kötelezettségének.

Összefoglalva, vannak ebben kifejezetten támogatható részek, egyértelműen a fogyasztóvédelemre vonatkozó részek helyesek. Javasolnánk, hogy ezt foglalják össze egy önálló energiaellátási fogyasztóvédelmi törvénybe, az egészet vonják vissza, a többi részét pedig sokkal nagyobb felelősséggel, sokkal nagyobb körültekintéssel, a hatástanulmányokat, szakmai egyeztetéseket elvégezve és a minisztérium által beterjesztve nézzük meg a parlament előtt, mert ez így magában hordozza szinte törvényszerűen a tévedés és a felelőtlenség lehetőségét.

Nagyon kérem önöket, hogy kíméljék meg magukat és bennünket ettől. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Aradszki András államtitkár úrnak, aki reagálni kíván nyilván az elhangzottakra. Öné a szó.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Ugye, a felelősség kérdését taglalta Józsa képviselő úr. Úgy emlékszem, hogy a kormány részéről a felszólalásomban felelősségteljesen elmondtam, hogy a benyújtott törvényjavaslatot a kormány tá-

mogatja. Tehát ehhez is kell felelősség, ugyanis az abban foglaltak tartalmával egyetért, a szándékokkal egyetért, és a megoldási módok szakmaiságával is egyetért.

Azt pedig majd csak eldönti a szocialista frakció, hogy mi miatt fogja támogatni ezt a törvényjavaslatot. *(Dr. Józsa István: Nem fogja.)* Ugyanis Józsa képviselő úr azt mondta, hogy vannak olyan fogyasztóvédelmi részek, amiket támogatni tud, Tóth Bertalan képviselő úr meg kifejezetten örült *(Szilágyi György: Az előbb azt mondta, hogy vonják vissza. - Az elnök csenget.)* annak, hogy a nem konvencionális gáz-, szénhidrogén-bányászattal kapcsolatos járadékot lecsökkenti a javaslat 2 százalékra. Ezt az egy frakción belüli két különböző állítást összerakjuk a támogatások területén, akkor összességében, ha megosztottan is, de támogatja a szocialista frakció a benyújtott törvényjavaslatot. *(Pócs János: Nagyszerű!)*

Tehát így vezették az országot 2002 és 2010 között, nem lehetett tudni, hogy mit miért csinálnak, nem lehetett tudni, hogy miért adósítják el az országot, és nem lehetett tudni azt sem, hogy milyen módon vezetik az országot egy olyan gazdasági krízisbe, amiből lassan, de stabilan a Fidesz-KDNP-kormányzás segítségével az ország kilábalni látszik; sőt ki is lábál, nem csak úgy látszik.

Palagázkutatás, 2 százalék, nemzethalál-vízió, vizeink, földjeink elsavasodása, XXI. századi kormányzást ígérő szólások. *(Apáti István: XIX. századi képletek.)* Csak hát, kérem, tisztelettel képviselő asszony, honnan veszi ön azt, hogy ennek a nem konvencionális szénhidrogén-kitermelésnek a bányajáradék-csökkentéséből ez következik? *(Dr. Szél Bernadett felmutat egy papírt: Itt van leírva.)* Bence van az, hogy kérem szépen, ezen túl mindenféle vízjogi, környezetvédelmi engedélyezés nélkül, szabadon, bármilyen környezetszennyező technológiát lehet alkalmazni azért, hogy 2 százalékos bányajáradék mellett hozzáadják a szénhidrogént? *(Dr. Szél Bernadett: Ismerünk benneteket.)*

Nincs benne, képviselő asszony. És ebben egyetértek Józsa képviselő úrral, aki azt mondta, hogy ahhoz, hogy ennek a törvényjavaslatnak az legyen az eredménye, hogy kérem szépen, itt lesz nem konvencionális módszerrel szénhidrogén-termelés, rengeteg dolgot kell a kormánynak elkövetni, megvalósítani. Elsősorban be kell tartania az Európai Unió Bizottsága által közzétett, ha jól emlékszem, 2014 nyarán közzétett iránymutatás feltételeit. Mint ahogy ezt betartja a német kormány is, amikor hasonló módon szintén támogatja a nem konvencionális szénhidrogén-kutatás kivitelezését.

És szándékosan használok a nem konvencionális szénhidrogén-kutatást, mert egyébként mindenki palagázról beszél, és azt sem tudjuk, hogy mi az. *(Dr. Józsa István: Magyarországon nincs ilyen.)* És főleg úgy, hogy Magyarországon, hallom Józsa képviselő úr szavait, és egyet is értek vele, nincs is palagáz-kutatási lehetőség. *(Dr. Józsa István: Magyarországon nincs palagáz.)* De hát ezt nehéz felfogni a

XXI. századi szélkerék-politizálást folytató LMP-s képviselő asszonynak, aki támogatja a szélkereket, a biogázt, minden olyasmit, amitől egészen biztosan föl lehet gyújtani a villanyt a lakásokban, még akkor is, ha van olyan nap, márpedig Németországban volt ilyen nap, amikor nincs napsütés, és nem fűjt a szél egyidejűleg. *(Dr. Szél Bernadett: Mélyen nem süt a nap.)*

Tehát azt tudom mondani, képviselő asszony, ne aggódjon, meg fogjuk vitatni, hogy milyen feltételek, környezetvédelmi, vízjogi, vízügyi feltételek mellett lehet majd a tényleges, nem konvencionális bányászati gyakorlatot folytatni. Meg kell jegyezni, csak biztos nem figyelt erre képviselő asszony, hogy kőolajkutató területén ez a fajta kedvezményezett bányajáradék már sokkal régebben, több mint tíz éve benne van a jogszabályban. Azt miért nem támadja? *(Dr. Szél Bernadett: Nem azt mondtam.)* Azt miért nem támadja meg? Ön egyszerűen nem tudja, hogy mi van a törvényjavaslatban.

Önnek van egy fixa ideája, hogy el tudja mondani az LMP programját, és abszolút nem zavarja, hogy mi van leírva a törvényjavaslatba. *(Dr. Szél Bernadett: Ez nem igaz. - Pócs János: Úgy van.)* Ezt többször megcsinálta, és többször megcsinálja. Sokszor beszélgetünk, ön mindig mondta a hozzászólása elején, hogy itt ülünk, ismerjük már egymást, tudjuk, mi a különböző reakciónk, mit fogunk mondani. *(Dr. Szél Bernadett: Ez nem igaz. A kérdésekre válaszoljon! - Az elnök csenget.)* Sajnos, képviselő asszony, én is tudom, hogy ön mit fog mondani, és mit mond. És mindig ugyanazt mondja, mindig ugyanazt mondja, ami fel van önnek írva a papírjára, ami egy panelrendszer, hogy mennyivel jobb az LMP XXI. századi gyakorlata, politikája. De azt látom, hogy semmiféle újdonságot és előrevívót, a magyar energiabiztonságot, a magyar ellátásbiztonságot, a magyar rezsi-csökkenést szolgáló javaslattal nem tud élni.

Tehát még egyszer mondom, nem arról van szó egyrészt, hogy palagázkutatót engedélyezünk, mert-hogy ebben van szakmai megegyezés, hogy ilyen kutatásról nem lehet szó. Kettő: nem arról van szó, hogy mindenféle környezetszennyező technológiát ezzel a jó törvényjavaslattal rászabadítanánk az országra. Mert be fogjuk tartani az Európai Unió Bizottságának iránymutatásában meghatározott környezetvédelmi, vízügyi sztenderdeket, és csak annak alapján lehetséges majd egy ilyen kutatási tevékenységet folytatni.

Az is elképzelhető, hogy a rendelkezésre álló legjobb, legkörnyezetvédőbb és legfenntarthatóbb technológiák nem alkalmasak a magyar geológiai viszonyok melletti alkalmazásra. Akkor, kérem szépen, azt követően majd újragondoljuk ezt a helyzetet. De azt biztosan tudom mondani, hogy a 2 százalékos bányajáradék önmagában nem jelenti földünk, vízünk és minden természeti elemünk elpusztulását, hanem lehetőséget nyit meg, biztatást ad az ilyen kutatásokban gondolkodók részére, akik a világ többi részén eredményesen - legalább annyit fel lehetne sorolni, mint amennyit képviselő asszony ellenkező

adatot felsorolt - és az ott élő emberek javára folytatják ezt a tevékenységet.

Ennyit szerettem volna mondani. Tehát összességében megvan a bátorság, megvan a felelősség, hogy azt mondjam a kormány részéről, ismételten megerősítve, hogy ezt a törvényjavaslatot támogatni tudjuk. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

(18.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk a normál időkeretben történő felszólalásokat. Megadom a szót Volner János képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Engedelmükkel, képviselőtársaim, némi egyéb irányú kitérő után én vissza szeretnék térni a szakmai részletekhez a törvényjavaslatnál.

Fontosnak tartom azt elmondani, államtitkár úr, amit már megtettünk más energetikai törvényeknél is, hogy az államnak, magának a kormánynak definiálnia kellene, hogy milyen ágazatokba kíván beavatkozni, és ezt milyen eszköztárral, milyen módon teszi. Nem tudom, már hányadszor van az Országgyűlés előtt a villamosenergia-törvény vagy a gázellátásról szóló törvény, folyamatosan módosítgatjuk ezeket a jogszabályokat. Az idő előrehaladtával természetesen előfordulhat, hogy például visszavesszük a stratégiai gáztározókat, és ezért a törvényekhez kell nyúlni, de túl sokszor kerülnek ide ezek a törvények, folyamatosan átírjuk az energetikára vonatkozó szabályokat. Nem kis részben ennek a bizonytalanságnak az az eredménye ebben a hosszú megtérülési idővel működő ágazatban, hogy nemes egyszerűséggel lecsökken a beruházási ráta, hiszen bizonytalan gazdasági környezetet jelent Magyarország, erősen a kormány önkényétől függ, hogy megéri-e Magyarországra beruházni vagy sem.

Ennél a javaslatnál azt láthatjuk, hogy nincs stratégiai tervezés a javaslat mögött, hiszen hol erre, hol arra megy a kormány, ezekre részletesen ki fogok itt térni, illetve nem is koherens a kormány energiapolitikája ezen a szinten.

Először meg kell határozni, hogy egy ilyen törvényjavaslatnak, mint ami most előttünk fekszik, mi lehet a célja. Én alapvetően két célt látok itt: az egyik az olcsó energia biztosítása a fogyasztók részére, ami a lakosság számára is fontos és a megtelepedett termelő vállalatok számára is fontos, a másik pedig az, a bányajáradékokra vonatkozó részek erre vonatkoznak, hogy a bányajáradék révén költségvetési bevételre tegyen szert az állam. Érdemes megnézni, hogy ennek a stratégiai tervezésnek eleget tesz-e az állam, és ha igen, milyen mértékben.

Érdemes a kollégák által már megemlített makói gázmezők kérdését megnézni - ahonnan nyilvánvalóan rétegrepsztesztéses technológiával lehet fölhozni,

ha egyáltalán föl lehet hozni a közeli jövőben a nagy mélységben fekvő, egyébként elképesztően nagy földgázkészletet -, mi is volt emögött a stratégiai szándék.

Azt lehetett látni, hogy hosszabb távon előre gondolkodtak piaci alapon működő cégek a magyar államnál. Először észak-amerikai cégek, amerikaiak, kanadaiak kutatták ezt a területet, majd pedig egy szerb társaságon keresztül a makói gázmezők átkerültek a Gazprom tulajdonába, gyakorlatilag ilyen módon elvesztettük ezt a lehetőséget, és most egy olyan területet próbál a kormány szabályozni, ami fölött már a magyar állam nem igazán rendelkezik létjogosultsággal, illetve nem tudja ezt a területet ténylegesen saját javára fordítani ennek az országnak.

Nagyon fontosnak tartom azt is elmondani, körülbelül fél évvel ezelőtt volt itt egy másik törvényjavaslat, amikor veszettül védte a kormány azt az álláspontot, hogy a növelt hatékonyságú művelési eljárásokban felszínre hozott kőolaj bányajáradéktól mentes legyen. Nem tudom, emlékszik-e államtitkár úr erre az esetre. Meggyőződésem szerint együtt kellett volna ezzel a jelenlegi törvényjavaslattal tárgyalni a kettőt, hiszen teljesen összefügg a két probléma. Társadalmilag mind a kettő egyébként egy igazságtalanság irányába mozgó törvényjavaslat volt, ez a jelenlegi is az.

Az a kérdés, hogy az olcsó és egyben környezetkímélő közlekedési módszereket vajon ez a javaslat mennyire támogatja, és a kormány más cselekedetei ebbe az irányba hatnak-e. Egyelőre megfogalmazódtak azok a kételyek, hogy egyáltalán palagáz felszínre fog-e jönni a közeljövőben Magyarországon.

Másik oldalról én azt látom, ami már ténylegesen megvalósult adópolitikai intézkedés, hogy a kormány erősen megarcolja a gázközlekedést Magyarországon, nőttek a jövedékiadó-terhei a gázközlekedésnek. Megjegyzem, ebben is csak a Jobbik volt az egyetlen olyan parlamenti párt, amely saját erőforrásaiból Parádsasváron egy olyan gázközlekedési nemzetközi konferenciát szervezett, amelyen Európa vezető vállalatai vettek részt és fejtették ki ebben a kérdésben a véleményüket. Az összes többi párt handabandázott, magyarázott itt mindenfélét. Mi valóban meghallgattuk a szakmát, kikértük a cégek véleményét, és megvizsgáltuk azt, hogy ténylegesen milyen előrelépési lehetőségek vannak ezen a területen. Ha palagáz Magyarországon felszínre kerül, ha lényegesebben olcsóbbá válik a földgáz, akkor azt gondolom, hogy ezen a területen is ez felhasználható lesz.

Nagyon fontos az is, most jelent meg egyébként a Gazprom elnökével az az interjú, amiből kiderül, hogy 45-50 százaléka a végleges fogyasztói árnak az a költség, amibe ténylegesen a földgáz kerül. Az összes többi költség úgynevezett rendszerhasználati díjak és egyéb, különböző árrésekből fakadó költségek. Úgy gondolom, hogy azzal a kormány előrelépett, és itt most Németh Szilárd rezsibiztos úr felé is fordulok, hogy megteremti az állami szolgáltatás lehetőségét a lakossági földgázpiacon, és egyben

kiiktatja a versenyt, hiszen maga az állam lesz majd, amely ellátja a lakosságot energiával, azonban azt is látni kell, hogy ténylegesen ettől az energiahatékonysági problémák nem oldódnak meg, erre sem az előző törvényjavaslat, sem a mostani nem kínált megoldást, illetve azt is látni kell, hogy ezzel a javaslattal nem léptünk előre környezetvédelmi területen, inkább csak visszalépést jelentett, éppen az itt részletezett aggályok miatt.

Azt is fontosnak tartom elmondani, hogy az adatszolgáltatási kötelezettség, amit a gázellátási törvényről szóló részekben pontosít most a kormány, megint csak egy olyan terület, amit szerintem tovább kellene szabályozni, és tovább kellene menni ezen az úton. Többször kifogásoltuk már azt, hogy a fogyasztói árképletet most a miniszter önkényére bízta az Országgyűlés, a miniszter az, aki meghatározza az árképletet és ilyen módon a végleges árat az energiának. Ezen a területen én úgy gondolom, hogy fontos lenne változtatni, kőbe vésni, ha úgy tetszik, a szabályokat, és ilyen módon kiszámíthatóvá tenni ennek a szektornak a működését.

Arra kérem államtitkár urat, ismerve az ön pályafutását, és tudva azt, hogy nemzetközi szinten is energetikával foglalkozott, a versenyszektorban mérette meg magát, legyen kedves, képviselje a kormányon belül az általunk elmondott szakmai felvetéseket, és meggyőződésem szerint előrébb lehet jutni ezen a területen.

Nagyon fontosnak tartom azt is elmondani, államtitkár úr, hogy nemcsak az új technológiákban, a Magyarországon még meg nem honosodott technológiákban érdemes elgondolkodni, hanem azon is, hogy ha adott esetben egyes mezőkre, egyes gázmezőkre, kőolajmezőkre rátelepednek meglévő koncessziót bíró társaságok, akkor ezt a rátelepedést, ha az állam a költségvetés bevételeit szeretné a bányászat felkutatásával növelni, oly módon is meg lehet törni, hogy nagyobb hozzájárulást kérnek azoktól a cégektől, amelyek nem termelnek ki az adott területen, az adott mezőkön adott esetben kőolajat vagy földgázt, ha másképp nem megy, akkor ilyen módon megnövelni a költségvetés bevételeit. Vagy akár azt a lehetőséget is fölvetném, hogy beengedni másokat és megversenyeztetni a magyar piacon más cégeket is azért, hogy ilyen módon a költségvetés bevételeit biztosítani lehessen, és ez a fajta rátelepedés, ami a költségvetés számára nem jelent semmiféle adóbevétel, ilyen módon megtörhető legyen. Ez egy egyszerű versenypiaci helyzet feloldására tett javaslat. Azt javaslom, hogy fontolja meg a kormány, és számoljon ennek utána.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kettőperces felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Apáti István képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

Parancsoljon!

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Igazából csak egy kérdést szeretnék föltenni. Megkérdezném nagy tisztelettel Németh Szilárdtól, hogy mit jelent pontosan az 1. § (1) bekezdésében szereplő képlet, ugyanis én magam jogász végzettségű vagyok, nem bányamérnök, és szeretnék azzal tisztában lenni, hogy mire fogok gombot nyomni. Szeretnék erről tehát egy előterjesztői tájékoztatást kérni, hogy pontosan mit jelent, mi szerepel a számlálóban, mi szerepel a nevezőben. Persze arra is kíváncsi vagyok, hogy ön egyáltalán tudja-e, hogy mit adott be, mert ha tudja, akkor fölteszem a kezem, és a kétkedésemért előre és utólag is elnézést kérek, de ha az derül ki, hogy ön azt sem tudja, hogy mit írt alá, akkor az önmagában bőven elég ok arra erkölcsi szempontból is, hogy visszavonja ezt a javaslatot.

Úgyhogy kérem Németh Szilárdot, hogy tájékoztasson engem és a parlamentet, illetve az ország nyilvánosságát arról, hogy mit jelent ez a képlet. Köszönöm. *(Szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)*

(18.30)

ELNÖK: Köszönöm. Folytatjuk a kétperces felszólásokat. Megadom a szót Józsa István képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Először is előjáróban a parlamenti munka tisztessége mentén szeretném a leghatározottabban visszautasítani, amit az államtitkár úr Szél Bernadett képviselő asszonynak mondott. Neki igenis az a dolga, hogy ismertesse a pártja programját *(Dr. Szél Bernadett: Köszönöm.)*, és rámutasson arra, amikor a kormány rosszul végzi a feladatát. Önök rosszul végezték a munkájukat, mert áttolták az egész előterjesztést egy olyan valakire, akire nem kellett volna. Úgy értem az ön hozzászólását, hogy gyakorlatilag a nevére vette ezt az előterjesztést. Akkor viszont vonja vissza és csinálja meg rendesen!

Amit meg az MSZP-s hozzászólásokról mondott, nem figyelt pontosan. Az MSZP programjában a tisztaszén-technológiák támogatása van, Tóth Bertalan frakcióvezető-helyettes úr erre vonatkozóan mondta, hogy helyes a 2 százalékos kedvezőbb bányajáradék. Ne akarjon tehát olyasmit belemagyarázni a hozzászólásunkba, ami nincs benne! Ami benne van, az az önök kritikája, hogy ilyesmivel nem lehet a parlament elé jönni, és ennek megfelelő tisztelettel kérem beszélni. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm. Kétperces felszólásra megadom a szót Szél Bernadett képviselő asszonynak, LMP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr, Józsa István képviselőtársamnak meg a kiállítását. Én is azt gondolom, hogy van egy szint a parlamentben, ami alá nem kellene menni. De ter-

mészetesen megszoktam a Fidesztől, hogy folyamatosan sértegetnek, és olyan megjegyzéseket tesznek, amelyek, azt gondolom, nem helyénvalóak. Ennek tudatában végzem a munkámat, és akkor is végezni fogom, ha Aradszki képviselőtársamnak, államtitkár úrnak ez nem tetszik. Sőt, annál inkább, mert meggyőződésem, hogy akkor járok jó úton. Azok a törvények, amelyeket ön ide, a Ház elé behoz, rendre olyanok, amelyeket háromszor-négyszer meg kell nézni, még akkor is, ha fedőnév alatt adja be őket.

Viszont egyvalamit szeretnék mondani: önök egy nagyon nagy mulasztást követtek el a kormánypártok részéről. Bizonyára tudják, hogy a Fenntartható fejlődés bizottságának LMP-s elnöke megkísérelte e törvény megvitatását a Fenntartható fejlődés bizottságában. Azt gondolom, nagyon helytelen volt, hogy a Fidesz-KDNP letartózkodta, és ezért nem tudta napirendre venni, mert azt gondolom, azzal is szembesülniük kell az ülésteremben, hogy számos olyan kérdés van, amit én vagy bárki más meg tudott volna kérdezni a bizottságban, ha önök hagyják, hogy napirendre vegyék.

Viszont ha megnézem e salátatörvény múltját, azt látom, hogy lépésről lépésre önök folyamatosan olyan döntéseket hoznak, amelyek arra utalnak, hogy megint valamilyen sandaságra készülnek. Tekintve, hogy önök hívhatják bárminek, itt palagázzról van szó. Azt gondolom, hogy felelős képviselőként nekem kötelességem figyelmeztetni önöket, hogy önök itt kőkemény felelősséggel tartoznak nemcsak nekem, de az unokámnak és az ükunokámnak is.

Úgyhogy tisztelt képviselőtársaim, tisztelt államtitkár úr, nagyon kérem a Fidesz-KDNP-t, hogy ha egy ilyen törvényjavaslatot beadnak, legyenek olyan bátrak és viseljék el, hogy a Fenntartható fejlődés bizottsága, amely pontosan ezért van a magyar parlamentben, ezt megtárgyalja. Ha pedig ezt nem teheti, akkor fogadják el, hogy van itt egy zöldképviselő és van egy zöldpárt, amely kicsit tovább lát az orránál, szemben önökkel. Köszönöm. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Aradszki András államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Csak azért reagálnék, mert úgy látszik - lehet, hogy rosszul hallottam, de majd megnézzük a jegyzőkönyvben -, Tóth Bertalan képviselő a nem konvencionális módon kitermelhető szénhidrogén 2 százalékos bányajáradékát támogatta. De ezt majd eldöntjük a jegyzőkönyv elolvasása után.

Képviselő asszony, nem akartam megbántani, ezért ha ez megtörtént, elnézését kérem. De az bizonyos, hogy ön azzal kezdte a felszólalását, hogy itt vagyunk a Házban, ugyanazok az arcok vannak, és előre tudja, mit fogunk mondani, milyen kifejezéssel ülünk le és mi a véleményünk. Azt is elmondta, hogy

ön XXI. századi politikát végez, mi meg valahol a XIX-XX. században maradtunk. *(Dr. Szél Bernadett: Így van! Ez így is van!)* Lehet, hogy ez az ön számára nem sértő kifejezés, de engedje meg, hogy lehesen annyi önbecsülésünk, hogy ezt a megközelítést kellő tisztelettel visszautasítsam. Arra kérem, hogy ne csak azt mondja el, amit gondol *(Dr. Szél Bernadett: Hanem?)*, hanem arról vitatkozzunk, ami a törvényjavaslatban benne van.

A törvényjavaslatban, még egyszer ismétlem, nincs arról szó, hogy nem konvencionális szénhidrogén-termelésre környezetvédelmi, vízügyi engedély nélkül és az európai uniós iránymutatások betartása nélkül sor kerülhetne Magyarországon. Ön vizionál, képviselő asszony, és időközben mellékesen bugrisnak, korszerűtlennek nevezett, és mindenféle más érzéseket keltő *(Dr. Szél Bernadett: Soha nem mondtam ilyet!)* mondatokat mondott irányunkban. Kérem, hogy mellőzzük egymásnak *(Dr. Szél Bernadett: Én ilyet nem mondtam, ne adjon olyat a számba, amit nem is mondtam!)* az ilyen kijelentéseket! Én megígérem önnek, hogy tiszteletben fogom tartani a véleményét, mint ahogy eddig is tiszteletben tartottam, és akkor részemről ezt a vitát, elnök úr, lezárom. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most Kepli Lajos képviselő úrra nézek. Az államtitkár úr felszólalását normál felszólalásnak veszem, és ebben az esetben tudok önnek kétperces felszólalási lehetőséget adni. Parancsoljon!

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr, hogy megkaphattam a szót kétperces felszólalásra. Azért, hogy némileg oldjam a fennálló feszültséget, valóban, mi elég gyakran harcolunk energetikai kérdésekben az LMP-vel, vagy fejtjük ki elmentéses álláspontjainkat. Most azonban, ebben az esetben abszolút közös álláspontra helyezkedtünk Szél Bernadettel. Talán lehet, hogy az indokok között van némi eltérés. Tény és való, hogy attól még, hogy valaki félti Magyarország páratlan vízkincsét, természeti környezetét, attól még nem biztos, hogy ezekkel a jelzőkkel kellene a hozzáállását illetni. Bennünk is felmerültek aggályok a palagáz kitermelésével kapcsolatban.

Azért mondom szándékosan palagázt, bár a felszólalásomban váltakozva hol nem konvencionális gázkészletekről, hol palagázzról beszéltem, mert ez egyfajta, lehet, hogy nem túl szakmai, de összefoglaló neve a köztudatban azoknak a nem konvencionális gázkészleteknek, amelyek akár homokkőben, vagy bármilyen más egyéb kőzetrétegekben felgyűltek és onnan nem hagyományos módon kitermelhetők. Angolul shell gasnak hívják összefoglalóan ugyanezt. Ezt csak azért mondtam el, mert semmiféle hibát nem vétett a képviselő asszony és én sem, amikor palagáznak neveztük összefoglalóan.

A másik pedig az, hogy ön azt mondja, államtitkár úr, hogy abból még, hogy önök megteremtik a feltételeit a bányajáradék lecsökkentésével, abból

még nem következnek, hogy bármiféle környezetromboló módon palagáz- vagy nem konvencionális gázkitermelés történne Magyarországon. Nos, hogy egy analógiát vonjak, a büntető törvénykönyv is a bűncselekményre való felbujtást vagy az előkészületben való közreműködést, vagy a tárgyi eszközök biztosítását ugyanúgy bűncselekményként kezeli és ugyanúgy bünteti, mint ahogy a bűncselekmény elkövetését magát, a befejezett tényállást. Innentől kezdve az sem szerencsés, ha a feltételeit megteremtjük annak, hogy később majd környezetszennyező vagy bármilyen más egyéb, esetlegesen a vízkészleteket károsító módon megtörténjen ez a nem konvencionális gázkitermelés. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Két percre ez esetben megadom a szót Szél Bernadett képviselő asszonynak. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm, elnök úr. Azt nagyon szeretném, ha senki nem adna a számba olyan szavakat, amelyeket nem mondtam. Ezt nagyon rossz védekezésnek tartom; azért, hogy mentse magát az államtitkár úr, ezért olyanokat mond, amiket én soha nem mondtam. Ezt, kérem, mellőzze!

Viszont ebben a törvényben is szó esik egy olyan hatókörű szervezetről, amelyet nyugodtan hívhatunk egy kilencedik minisztériumnak is. A Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalról van szó, akinek, mint tudjuk, Dorkota Lajos az elnöke. Elvileg egy független intézményről van szó. Dorkota Lajosról tudjuk, hogy a Fidesz választókerületi elnöke Dunaújvárosban. Ez ügyben leveleztem Lázár Jánossal, Orbán Viktorral, mindenestre úgy tűnik, hogy ezt az összefonódást önök nem fogják megszüntetni.

Viszont az államtitkár úrtól kérdezek, ha már összejöttünk e vita kapcsán. Önök azt állítják, hogy sikerült a földgázkereskedő cégtől megtudni, hogy a Gazpromtól mégis mennyiért veszi a gázt a földgázkereskedő cég. Tóth Bertalan képviselőtársam is rákérdezett arra, amire most én is szeretnék rákérdezni, hogy ha már beszélünk erről a törvényről, és ott van benne ez a cég, amely egy újabb jogosítványt fog kapni, tehát még erőteljesebb lesz, mint amennyire most erős, ugyan segítsen már abban, hogy megtudhassam én is, meg nagyjából egész Magyarországra is, hogy mennyiért vesszük a gázt a Gazpromtól.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Németh Szilárd István képviselő urat, kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Németh Szilárd István jelzésére:)* Igen. Öné a szó, képviselő úr.

(18.40)

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt

Képviselőtársak! Ha megengedik - azt mondta Kepli Lajos, miután belém törölte a cipőjét, hogy ne személyeskedjünk. Nem személyeskedem, csak engedjenek meg talán annyit, hogy egy véleményt én is hadd mondjak, ha már annyiszor nekem ugrottak a különböző frakciókból, és megkérdőjeleztek minden tudást, amit az elmúlt 51 évben összeszedtem. Természetesen joguk van hozzá, de nekem is jogom van akkor azt felolvasni, amit ide írtam önmókról. „Felsőbbrendű tudatú polihisztorok, ellentmondást nem tűró, nagyképű, gógös hangú és kíméletlen cinizmus-sal felvértezett politikusok.” (*Szilágyi György: Ez a Fidesz. Így van.*) Ennyit írtam magamnak ide. Nem akartam erről beszélni, és nem is gondolom, hogy nekem többet kellene, de annyit engedjenek meg, hogy amennyire lehet, ebben a személyeskedő vitában azért én is megvédhessem magamat, és én is elmondhassam azt az álláspontot, amit önmókról gondolok ebben a tekintetben.

Úgy kezdtem a törvényjavaslat ismertetését, hogy ez a törvényjavaslat ennyi, amennyi benne van, semmivel sem akar többet. És elmondtam azt a három fő szempontot, ami ennek a törvényjavaslatnak a benyújtását lehetővé tette, illetve szorgalmazta. És azt is elmondtam, hogy minden érintettel (*Közbeszólás a Jobbik soraiból.*), ebben benne vannak a piaci szereplők - mindjárt a képletre is rátérünk -, benne vannak a minisztériumok, benne van a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal, tehát mindenkivel egyeztetett anyagról van szó.

És mivel aláírtam, ezért a teljes politikai, erkölcsi és jogi felelősséget - nem tudom, jogi felelősségről tudok-e beszélni egyébként képviselőként itt - benyújtóként vállalom. Tehát, ha azt gondolják önök, hogy megijesztenek avval, hogy az összes felelősség az én nyakamba fog hárulni, ezt én pontosan tudtam, amikor benyújtottam. Az a kérdés, hogy önök tudták-e, például Kepli Lajos tudta-e pontosan vagy tudja-e, hogy hány törvényjavaslatot nyújtott be ön. Pontosán százat, 76 egyéni indítványt, 24 nem önálló indítványt. Azt gondolja, hogy én azt hiszem, hogy ön saját maga az íróasztal mögött görnyedve vagy a fejét vakarva - vagy hogy is mondta nekem? - írta meg ezeket a javaslatokat? Ha így van, akkor ehhez gratulálok. Én nem így írtam meg, hanem igénybe veszi az ember a szakértőket, igénybe veszi azokat, akik egyébként előkészítik azt a törvényjavaslatot, ami véleményem szerint egyébként jó törvényjavaslat, és ennek az elfogadása jó joghatással fog bírni a közéletre.

Elmondtuk azt, hogy az elsődleges a bányajáradék megváltoztatása, és itt mindjárt a képletre is ki fogok térni. Ez nem a jelennek szól. A római jogban van egy olyan mondás, hogy a bíró a jelenben ítél, a törvény meg a jövőnek szól. A tizenkét táblás törvények időszakában keletkezett ez a mondás, és ez teljesen egyértelmű. Amikor itt utalt rá a KDNP szó-noka is, államtitkár úr is, hogy kár itt palagázról beszélni, meg előre eltervezett vízmérgezésről, meg nem tudom, milyen baromságokról, akkor arról szólt

az egész, ez a lehetőség, hogy valamit előkészítsünk a jövőnek. És itt Józsa képviselő úr 40-50 évről beszélt. Igen, mi felelősek vagyunk azért is természetesen zöld szempontból, környezetvédelmi szempontból, de energiaellátás szempontjából is, hogy Magyarországon a magyar embereknek, a magyar családoknak, a magyar vállalkozásoknak, a hazai vállalkozásoknak 40-50 év múlva is lehessen biztonságos és olcsó energiájuk. Ezt célozza ez a történet, és nem mást. Mert eddig, egyébként a kőolaj is szóba került, a kőolajnál már megtettük ezt a lépést, egyedül a földgáz maradt ki, a földgázkincsre vonatkozóan ez a lehetőség, ezzel most ez a törvényjavaslat élni fog.

Szeretném Apáti István úrnak mondani, hogy ha olyan büszke a jogászságára, akkor szerintem el tudja olvasni ezt a képletet, hiszen tanult statisztikát, és a jogi egyetemen a statisztika elég komoly, két féléves stúdium, a végén szigorlattal végződik, kollokvium van az első félévben is, és mondjuk, ha ott megnézzük a Csuprov-együtthatót, akkor az ennél egy kicsit jóval bonyolultabb történet. Tehát véleményem szerint ez megoldható. Főleg úgy megoldható, hogy az 1. §-ban azon kívül... (*Apáti István közbeszólása.*) Értem én a cinizmust is, az előbb említettem, hogy mi a pálya. (*Közbeszólások a Jobbik soraiból.*) Ebben a képletben az 1. §-ban világosan leírja, hogy mi micsoda, csak ki kell tudni olvasni, illetve a műveleti sorrendet, ha elfelejtette, akkor szívesen segíték. (*Közbeszólások a Jobbik soraiból.*) Azonkívül a részletes indokolás is világossá teszi, hogy a lényege ennek... (*Közbeszólások a Jobbik soraiból.*) Hát, nem én kezdtem, bocsánat! Tehát a lényege ennek, hogy 12 százalékról 2 százalékra csökkenjen. Ennyi van ezzel a képlettel egyébként, és véleményem szerint, aki jogi egyetemet végzett, az biztos megérti ezt a képletet. (*Közbeszólások a Jobbik soraiból.*) Aki pedig ez alapján a képlet alapján fog jönni kutatni Magyarországra és feltárni ezeket a lehetőségeket, az pedig jobban fog járni. (*Szilágyi György: Biztos, hogy erről szól? - Az elnök csenget.*) Biztos. Száz százalék, hogy erről szól. Aki nem tudja megoldani, avval nem tudunk mit kezdeni; kár, hogy a parlamentben erről kell vitatkoznunk. Nyilvánvaló, hogy ennek az elfogadásakor világossá fog válni, hogy ezentúl nem 12 százalék lesz, hanem 2 százalék a bányajáradék ez alapján a képlet alapján.

A második, amit említettem, az fogyasztóvédelmi, a fogyasztók érdekeit védő intézkedéscsomag volt mind a földgáz-, mind a villamosenergia-ellátás során, illetve a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal megerősítése többek közt az egyébként itt sokat emlegetett adatszolgáltatás kapcsán.

Nos, tisztelettel arra szeretném továbbra is kérni az érintetteket - és ez minden képviselőtársamat érinti, bármely frakcióban is legyen; tudjuk, ez is elcsépeelt dolog, hogy az üléspont határozza meg az álláspontot -, revideálják, amit az előbb mondtak, és támogassák ezt a törvényjavaslatot, mert ennek a törvényjavaslatnak a joghatása kedvező lesz mind a magyar gazdaságra, mind pedig a magyar társada-

lomra. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **megyei könyvtárak és a megyei hatókörű városi múzeumok feladatának ellátását szolgáló egyes állami tulajdonú vagyontárgyak ingyenes önkormányzati tulajdonba adásáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Kósa Lajos, Halász János, Horváth István, Simon Róbert Balázs, Vantara Gyula, Fidesz, képviselők önálló indítványa T/2379. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. *(Zaj, a képviselők egymás között konzultálnak.)*

Elsőként megadom a szót Simon Róbert képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Mielőtt megkezdéné beszédét a képviselő úr, tisztelettel kérem képviselőtársaimat, a hangos társalgást szíveskedjenek most felfüggeszteni. Öné a szó, képviselő úr.

SIMON RÓBERT BALÁZS (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Önálló képviselői indítványként nyújtottuk be ezt a törvényjavaslatot, és először néhány gondolatot az előzményekről szeretnék mondani önöknek.

Azt gondolom, nem véletlen az, hogy ezt a képviselői indítványt olyan képviselők nyújtottuk be, akik a korábbi években megyei jogú városok polgármestereiként, illetve alpolgármestereiként dolgoztunk. Az előzményekhez hozzátartozik még az is, hogy 2014 januárjában a legnagyobb önkormányzati érdekképviseleti szervezet, a Megyei Jogú Városok Szövetségének elnöke kezdeményezéssel fordult a kultúráért felelős államtitkárhoz. Ebben a kezdeményezésben azt kérte, ahhoz kért segítséget, hogy a városok fenntartásában működő megyei könyvtárak és megyei hatókörű városi múzeumok feladatellátását szolgáló ingó és ingatlan vagyontárgyak ingyenes önkormányzati tulajdonba adását támogassa, ezzel elősegítve az önkormányzatok kötelező feladatának még hatékonyabb ellátását.

Természetesen fölmerül a kérdés, hogy miért van erre szükség. Azért, mert a jelenlegi konstrukció jelentősen megnehezíti az intézmények pályázati lehetőségeit, a fejlesztések, felújítások aktiválása pedig pénzügyi nehézségeket okozhat az önkormányzatoknak. Ráadásul a kulturális intézmények tekintetében jelen pillanatban önkormányzati vonatkozásban nem egy egységes, hanem egy duplikált tulajdonrendszer van, hiszen vannak olyan intézmények, amelyek az adott önkormányzat tulajdonában vannak, és természetesen vannak ezek az intézmények, amelyekről itt a törvényjavaslatunkban szó van, amelyek állami tulajdonban vannak.

(18.50)

A jelenlegi konstrukcióban három szereplő van ebben az esetben: az állam mint tulajdonos, az intézmény mint vagyongazdálkodó, az önkormányzat pedig fenntartóként szerepel. A javaslat célja tehát az, hogy a megyei hatókörű városi múzeumok és a megyei könyvtárak feladatellátását szolgáló ingó és ingatlan vagyontárgyak a fenntartó önkormányzatok tulajdonába kerüljenek, ezzel elősegítve az imént már említett kötelező feladat még hatékonyabb ellátását.

Azt gondolom, hogy a minőségi kultúra és az ahhoz való hozzájárás minden magyar állampolgár alapvető érdeke. A kulturális intézményrendszer az elmúlt években főként európai uniós pályázatok segítségével látványos eredményeket tudott elérni, és elsősorban a diákok körében, a kulturális értékek széles körű megismertetésében, az intézmények tudatos használatában történt előrelépés. Itt jegyzném meg, hogy fontos az, hogy a jövőben is kerüljenek meghirdetésre - és én úgy tudom, hogy ezek kerülnek is természetesen - uniós és hazai pályázatok erre a célra.

A törvényjavaslat elfogadása után a megyei könyvtárak és a megyei hatókörű városi múzeumok feladatainak ellátását szolgáló, jelenleg állami tulajdonú ingatlanok és ingóságok, a múzeumi kulturális javak kivételével, a megyei jogú városok önkormányzatainak tulajdonába kerülnek.

Amint az a törvény mellékletében is olvasható, országos szinten ez összesen 154 darab ingatlant érint. Győr város parlamenti képviselőjeként szeretném kiemelni, hogy városunk esetében ez kilenc ingatlant jelent; így például a megyei könyvtár, a Kisfaludy Károly Megyei Könyvtár épületét vagy a Xantus János Múzeum épületét, vagy éppen a kazamatában működő kórházat és természetesen más épületeket, köztük raktárhelyiségeket is.

Érdemes megemlíteni azt is, hogy a törvény garanciákat is tartalmaz. Az átadott vagyon kulturális közfeladatok ellátásához kötött, tehát más funkcióra nem lehet használni, a célhoz kötés így megvan, illetve az átadott vagyont az önkormányzatok nem idegeníthetik el. Az elidegenítési tilalmat az ingatlan-nyilvántartásba be kell jegyezni. Itt jegyzném meg még azt is, hogy maga a vagyontáradás egyébként áfamentes.

Néhány gondolat még a technikai lebonyolítással kapcsolatban. Az állami vagyonról szóló törvény és a nemzeti vagyonról szóló törvény értelmében a tulajdonosváltást eredményező szerződést kell megkötöni, amelynek egyébként három feltétele van. Az első feltétele az, hogy a helyi önkormányzat sem tartozással, sem az MNV Zrt. felé fennálló lejárt tartozással nem rendelkezhet. A második feltétel, hogy az ingatlanigénylésről a képviselő-testületnek vagy a közgyűlésnek az adott településen határozatot kell hoznia. A harmadik feltétel pedig a szerződés megkötésével kapcsolatban, hogy annak teljesülése érdekében az ingatlanról adott határidőn belül adó- és értékbizonyítványt kell küldeni az MNV Zrt. részére.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Összefoglalva, a szóban forgó ingó és ingatlan vagyontárgyak ingyenes önkormányzati tulajdonba adását követően alapvetően növekedik az önkormányzatok vagyona, sokkal gördülékenyebben tudnak a különböző pályázatokon fejlesztési, felújítási forrásokhoz jutni az ingatlanokat érintően az önkormányzatok. Ilyen értelemben önkormányzati szempontból egy egységes tulajdonrendszer alakul ki, illetve reményeink szerint emelkedni fog a kulturális alapellátás színvonala is.

A pályázattal kapcsolatban egy gondolatot még, szintén győri példa. Győrben működik a Xantus János Múzeum, az úgynevezett Apátúr-ház épületében. A legutóbbi felújítás ezen intézmény esetében több mint harminc évvel ezelőtt volt, 1983-ban, tehát mindenképpen időszzerűvé vált a kiállítás megújítása, illetve az épület felújítása is. Több milliárd forintos tételről lévén szó, csak és kizárólag pályázati úton reméli a város, hogy ez megvalósul. Ebben is segíteni fog maga ez a törvény, hiszen az önkormányzat a saját tulajdonában lévő épületre tud ezt követően pályázatot benyújtani, ami azt is fogja jelenteni, hogy reményeink szerint ez a belvárosban lévő épület, a Xantus János Múzeum és annak kiállítása teljes mértékben megújításra kerül.

Végezetül szeretném megköszönni a Megyei Jogú Városok Szövetsége főtitkárának - aki egyébként itt van körünkben -, Papp Erikának és munkatársainak azt a kitűnő előkészítő munkát, amit a törvény előkészítése folyamán hónapokon keresztül végeztek, egyeztetve a polgármesterekkel, illetve a jegyzőkkel is.

Végezetül még kiemelném azt is, hogy az Országgyűlés Kulturális bizottsága néhány hónappal ezelőtt tárgyalta már ezt az anyagot, és egyhangúlag támogatta. Abban bízom, hogy ha a parlamentben, az Országgyűlésben tárgyalásra kerül ez a törvény, akkor itt is egyhangú támogatást kap. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hoppál Péter államtitkár úrnak, aki a kormány nevében kíván felszólalni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. HOPPÁL PÉTER, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy a Kulturális bizottság egyhangú támogatása az önálló képviselői indítványt illetően üzenetértékű. Ezért is tartom fontosnak számba venni nagyon röviden, hogy a kulturális kormányzat miért tartja támogathatónak a képviselői indítványt.

Ha gyorsan felidézzük, hogy ennek a mostani indítványnak az előképe a 2013. január 1-jével életbe lépett korábbi törvénymódosítás, amelynek értelmében a megyeszékhelyű megyei jogú városok már megkapták a működésük feltételül szolgáló ingó vagyont, tehát mindazon intézmények, amiket képviselő úr itt felsorolt, amelyek ma 154 ingatlantulaj-

donban fejtik ki kötelező önkormányzati feladatuk működési, tevékenységi körét, ezen intézmények egy második fázisban, a törvénymódosítás tulajdonképpen második fázisában most önkormányzati tulajdonba kerülnek.

Mivel az állami tulajdont kezelő Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. határozott iránymutatása, jogi álláspontja volt az, hogy egy külön törvénymódosításban kell szabályozni az ingatlan vagyon esetleges átadásának kérdését, ezért érkezett be a képviselő urak előterjesztéseként a Ház elé ez a második fázisú döntési kezdeményezés.

Azt mondhatjuk, hogy ebben a külön törvényben az önkormányzati kötelező feladat ellátását szolgáló mai állami tulajdon térítésmentesen és külön szerződések megkötése nélkül, az indítvány szerint valóban a megyeszékhelyű megyei jogú városok tulajdonába mehet át.

Egy rövid gondolat erejéig engedjék meg, hogy még erre is kitérjek, hogy mi az a cél, amit szolgálhat ez az előterjesztés. Könnyen kiolvasható volt az indítványból, hogy a mai második periódusú európai uniós pályázati időszakban, amikor egy intézményfenntartó megyei jogú város megyeszékhelyként felelősen gondolkodik, akkor az ingatlan vagyonának a felújítása, bővítése terén ma még megkötözött kezekkel rendelkezik, amikor egy állami tulajdonú ingatlanban teljesíti be a kötelező önkormányzati feladatát, úgy, mint a már általa fenntartott intézményben.

Tehát jogos az az elvárás a képviselői indítványban, hogy ez a tulajdon, amelyre értelemszerűen a helyi megyei jogú önkormányzat tud és képes pályázni az új uniós ciklusban, kerüljön abba a helyzetbe, hogy ne egy állami tulajdonú ingatlanra kelljen esetleg pályáznia, és a későbbi ötéves fenntartási időszakban ilyen bonyolult fenntartási szerződésekkel kösse meg az ingatlan további fenntartásának feltételeit vagy annak a jogi háttérét, hanem ez a saját kezében történjen meg.

Tehát ráerősítve arra a szándékra, hogy az intézmények alapító okiratában feltüntetett ingatlanok sora egy teljesen egyszerű képlet alapján kideríthető, hogy a 19 megyeszékhelyen pontosan mely ingatlanokra vonatkozik, ebből alakult ki az önök 154-es listája, azt mondhatjuk, hogy az előterjesztés, az itt fekvő törvényjavaslat nagymértékben elősegítheti a kötelező feladat hatékonyabb ellátását. Ezért a tárca támogatja az előterjesztést. Köszönöm szépen.

(19.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

Elsőként megadom a szót Halász János képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

HALÁSZ JÁNOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Képviselőtársam a javaslat ismertetése kapcsán, illetve államtitkár úr a kormányzati álláspont ismertetése kapcsán beszélt már az előzményekről, én is szeretnék néhány gondolatot megosztani önökkel e témakörben, hiszen ez a javaslat valóban egy korábbi átalakításnak a folytatása, én úgy mondanám, hogy finomhangolása. Miről is van szó? Arról a magyar közgyűjteményi világot érintő nagy horderejű törvénymódosításról, amelyet a tisztelt Ház 2012 őszén fogadott el, és amely javaslat következményeként 2013. január 1-jétől elindult az az átalakulás, amely következményeként nem egy egyszerű szerkezeti struktúraváltás történt, nemcsak arról volt szó, hogy a megyei hatókörű múzeumok, a megyei könyvtárak más fenntartóhoz kerültek, a korábbi megyei fenntartási konstrukcióból, mondjuk így, a települési önkormányzatokhoz, hanem ez tartalmi változást is hozott, hiszen ne felejtsük el, hogy 2013 elejétől a közgyűjteményi rendszer - úgy is, mint a magyar múzeumi világ és a magyar könyvtári világ - több milliárddal magasabb költségvetést kapott, és ezen támogatásemelés, ezen költségvetési előrelépés, a feladat ezen megbecsülése nagyon sokat segített abban, hogy ez az átalakulás, amely sokszor bizonytalanságot is hoz a szereplők életében, ez sikertörténet legyen. És az lett. Az lett, hiszen Magyarországon a múzeumi látogatók száma emelkedett, a könyvtári olvasók száma emelkedett, tudjuk, hogy megújultak állandó kiállítások, nagyon sok olyan új időszak kiállítás nyílt a múzeumokban, amely mindezt segítette, és tudjuk, hogy a könyvtári rendszer is korszerűbb lett, az ellátás színvonala is emelkedett. Ez mind nagyon fontos dolog volt.

Mint ahogy ez a mostani javaslat is nagyon fontos, és ahogy képviselőtársaim, Simon Róbert képviselő úr, Hoppál Péter államtitkár úr említette, itt most egy olyan lépés történik, amely még könnyebbé teheti az intézmények életét. De nézzük meg egy kicsit konkrétan, hogy mely intézményekről van szó, mert lehet, hogy ez egy finomhangolás, lehet, hogy ez most az előző szerkezeti átalakuláshoz képest nem akkora lépés, de ha megnézzük konkrétan, hogy mely intézményekről van szó, akkor mindjárt látni fogjuk, hogy valóban egy nagyon komoly dologról van szó. Mert amikor 154 ingatlan, 154 ingatlantelt sorolunk föl, értelemszerűen, ahogy ez szokott lenni az ilyen törvényekben, a helyrajzi számokat látjuk, a városokat, a településeket látjuk még, de ha megnézzük, hogy ez mely intézményeket érinti igazán - én néhányat felsorolnék -, akkor lehet érezni, hogy ez egy fontos javaslat, és így talán még nagyobb értékű az az összefogás, illetve az a közös támogatás, ami a Kulturális bizottságban is megjelent a törvényjavaslatunk mellett. Hiszen a 154 ingatlan között találhatjuk a kecskeméti Cifrapalotát vagy a Janus Pannonius Múzeum kiállítóhelyeit Pécsen vagy a békéscsabai Munkácsy Mihály Múzeumot. De a miskolci Herman Ottó Múzeum és a Pannon-tenger

Múzeum is szerepel ebben a listában. A székesfehérvári Szent István Király Múzeum épületei és a székesfehérvári Vörösmarty Mihály Könyvtár épületei is ott vannak ezen a listán. Az egri Vármúzeum, ami egyébként történelmi emlékhely, de Szolnok is érintett a Damjanich János Múzeum épületével és a Verseyhy Ferenc Könyvtár épületével. A nyíregyházi Jósza András Múzeum is szerepel az önkormányzati tulajdonba majd adandó ingatlanok között. Vagy a veszprémi Eötvös Károly Könyvtár és a Laczkó Dezső Múzeum épületei is ott vannak az érintett ingatlanegyüttesben. És a debreceni Déry Múzeum épületei is szerepelnek, mint ahogy a kaposvári megyei és városi könyvtár épülete is. Szeged sem marad ki természetesen, a Móra Ferenc Múzeumhoz tartozó Fekete ház vagy a Varga Mátyás Színház-történelmi Kiállítóház is, ahogy az önkormányzat kérte egyébként minden esetben. És a zalaegerszegi Gőcseji Múzeum épülete is itt szerepel, ahol egyébként az előbb említett szintén új kiállítások nagy sikert hoztak az ottani múzeumi életben az előző évben. Szóval ezek az ingatlanok nagyon jelentős műhelyei a magyar könyvtári és múzeumi világnak, ezért is nagyon fontos ez a javaslat.

A Fidesz-frakció elnöksége is tárgyalta a javaslatot, látják a benyújtók személyét. A Fidesz-frakció támogatja a javaslatot, és arra kéri a tisztelt Házat, hogy nem megterhelve más típusú vitákkal, ezt a javaslatot támogassák, tisztelt képviselőtársaim.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hiller István képviselő úrnak, a Ház alelnökének, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, alelnök úr!

DR. HILLER ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Előterjesztők! Tisztelt Országgyűlés! Az előbb egymást követően három nem hosszú, ugyanakkor, el kell ismerni, tartalmas bevezető hozzászólást hallottunk, és ha annak alapján alkotnának véleményt, amit az előterjesztő, az államtitkár és a legnagyobb kormánypárt vezérszónoka elmondott, abban igazából - ha szakmai alapon nézzük a dolgot - kivetnivalót nem találhat az ember. Azért nem találhat kivetnivalót, mert ki az az ostoba, aki a Cifrapalota értékét megkérdőjelezi, vagy ki az, aki bármelyik - hogy ne sértsem meg az összes 18-at - megyei könyvtárnak a tevékenységét negatívnak ítéli?

A bizottsági ülésen, és a bizottsági döntés azért volt egyhangú és adtuk hozzá a szavazatunkat, mert kimondottan azt akartuk, hogy az Országgyűlés plenáris ülésén folyjék ez a vita, történetesen, hogy ne csak a bizottságban érintett képviselők hallják, hanem jegyzőkönyv szerint is; mert nem kétséges a képviselő úr megjegyzése, hogy történetesen a bizottsági ülésen valóban többen voltunk, mint jelen-

leg a plenáris ülésen, de azt meg tessék elismerni, hogy a bizottsági ülésen mégsem lehetett tudni előre, hogy a plenáris ülésen hányan leszünk. *(Derűltség.)*

De a történet mégsem erről a részletről szól; arról szól, tisztelt Országgyűlés, hogy a történet nem 2012-ben kezdődött, nem azzal a 2012-es CII. számú törvénnyel kezdődött. Nyilván nem akarok most itt a magyar közművelődés egész történetén végigmenni, mert egyrészt unalmas lenne, másrészt irtózatossá tartana ez a napirendi pont, és megértve elnök úr és a tisztelt jegyző urak tevékenységét, átérzve, hogy még egy napirendi pont van utánunk, mégse ezt válasszuk. De azért arra fel kell hívnom a figyelmet, hogy a 2010-es kormányalakításukat követően, bár nem ez volt a reflektorfényben, a kulturális politikában és a kulturális intézményrendszer átalakításában nem az a tendencia érvényesült, amit a 2012-es CII. számú törvény egyébként már mond *(Dr. Hoppál Péter: Százötvenkettes!)*, hanem önök elkezdtek meggondolatlanul centralizálni, elkezdtek mindenféle szakmai tájékozódás nélkül, szakítva a korábbi, egyébként még korábbi saját önmaguk számára is irányt mutató dolgaikkal szembenemenni... Szeretném magamat kijavítani, mert CLII. számú a törvény 2012-ben, nehogy a későbbi vitában ez félreértésre adjon okot, de szakmailag világos, hogy ugyanarról beszélünk.

A társadalom egészében és a társadalompolitikájuk egészében egy meggondolatlan centralizációt követtek el. Azért tisztelettel felhívnom a figyelmet arra, hogy különösebb szakmai egyeztetés nélkül került igen erőteljes állami fennhatóság alá mindaz, ami nagyon hosszú időn keresztül meghatározó önkormányzati befolyás alatt állt, és egyáltalán azt a helyzetet előidézni, amikor is a tulajdonos, a vagyontulajdonos meg a fenntartó három különböző jogi személy, ezt nem az elmúlt évtizedek meg a rendszerváltás, hanem hát, azt kell mondjam, hogy az önök meggondolatlan törvénykezése hozta, amilyen helyzet leírásában egyébként, történetesen jelen ügy tárgyalásában képviselő úr előterjesztőként és egy nagyon fontos magyar város fontos tisztségviselőjeként érzi a napi problémákat.

(19.10)

Úgy van igaza, ahogy mondja, de nem az égből pottyant ez a helyzet. Először elkezdtek centralizálni egy másfajta kulturális vezetés alatt, mint ami jelenleg van, majd amikor ott váltás történt, az új miniszter viszonylag gyorsan rájött, hogy itt teljes csőd ez az irány, amit követnek, mert helyben sokkal jobban lehet érvényesíteni ezen, egyébként nemzetünk közös értékét megtestesítő ingatlanok és ingó vagyontulajdonok gondoskodást, annak fejlesztését, minthogyha egy nagy regiszterben tartanák ezt az egészet. Na, ebben a törvényben, a 2012. évi CLII-esben öltött ez testet, amelynek hatálybalépése 2013. január 1-je, pontosan megegyezik azzal a dátummal, amikor is a közintézmények tekintetében megpróbálják helyre-

hozni azt, amit korábban elrontottak, a közoktatás tekintetében meg ez a nap az államosítás napja. Egy ugyanazon területen, ahol, mint az előbb mondtam, például Győr esetében, de bármely magyar város esetében, akik mégiscsak közösen gondolkodtak közgyűjteményekről, múzeumokról, iskolákról, két év alatt azt látták, hogy fenntartóváltás következik be, de mire rájöttek volna, hogy a fenntartóváltással járó összes problémának mi a megoldása, addigra megint történt egy fenntartóváltás, és kezdődött az egész procedúra előlről.

Teljesen más irányba megy ugyanabban az országban, ugyanabban az önkormányzatban, ugyanazokon a területeken a magyar társadalompolitika két meghatározó irányában, a közoktatásban és a kultúrában az a folyamat, amit levezényelnek. Ezt azért majd tessenek megmagyarázni, hogyan lehet, hogy az egyik oldalon esküdöznek a centralizációra, és az összes magyar iskolát állami fenntartásba veszik - ugyan önök nem azt a szót használják, hogy államosítják, csak a magyar társadalom összes többi része mondja ezt és gondolja így -, a magyar közgyűjtemények esetében, illetve az érintett közgyűjtemények esetében pedig egy ilyen mandiner történet az, ami megvalósul, és aztán most, a 2013. január 1-jétől kialakított álláspontjukat - megjegyzem, azóta is eltelt mégiscsak majdnem két és fél év - most itt próbálják tisztázni.

Nekem egyébként nem ezzel az iránnyal van a bajom, a másikkal, de minthogy ez a törvény nem a közoktatásról szól, abba nem akarok belemenni, csak szeretném érzékeltetni, hogy az nem megy egy országon, egy területen, egy ugyanazon lakossággörön belül, akik délelőtt iskolába viszik a gyermekeiket és látják az államosítást, jó esetben délután a pedagógus elviszi a múzeumba a diákcsoportot vagy esetleg a szülő, ott meg egy teljesen más irányt lát, és ez egyébként a működésben is természetesen testet ölt. Ez nem egy egységes gondolkodásmód, nem egy koherens megjelenítése mindannak, amit elérni kívánnak, tartok tőle, hogy azért, mert nem volt tiszta, hogy mit akarnak, se az egyik ügyben, se a másik ügyben.

Ha már azonban, mint ahogy például azzal is egyetértek, hogy ez egy nagy jelentőségű, nem egyszerűen finomhangolás, akkor nem gondolják, hogy egy ilyen jellegű törvénynek mégiscsak a kormánynak kellene a Magyar Országgyűléshez fordulnia és a véleményét, szavazatát, kritikáját kérnie? Jogi értelemben természetesen teljes jogukban állt ezt egyéni képviselői indítványként beterjeszteni, a stíluson én még mindig vitatkoznék, bár sok tekintetben nyilván az elmúlt fél évtized kiábrándító volt e tekintetben is, de amikor nemzeti kincsünknek egy teljesen kézzelfogható, igen jelentős részeről van szó, ez nem egyszerűen csak elegancia kérdése, hogy a kormány mondja-e vagy pedig bármilyen jelentős befolyással bíró, talán öt kormánypárti képviselő. Azt szeretném fölvetni, hogy emögött mégiscsak az a tartalom van, és örvendek, hogyha a megyei jogú városok képviselőivel folytattak egyeztetést, de a törvény mégiscsak

másfajta egyeztetéseket ír elő abban az esetben, ha a kormány a betervező. Ez a bizalmat nem túlságosan erősíti ebben az esetben a betervezett törvényjavaslattal kapcsolatban.

Arra pedig külön szeretnék kitérni, hogy aki nem látja, hogy itt nem önmagában kizárólag kultúráról van szó, hanem igen jelentős nemzeti vagyorról, az félreérti a helyzetet. Belátom, azt nem tudhatták, legfeljebb ellenzékiek remélhették, hogy mire ez betervezésre kerül, a törvény számos pontjának kétharmados volta miatt itt nem önmagában a saját kormánytöbbségükkel kellene egyeztetni. Jelen esetben mégiscsak a betervezett törvény leglényegesebb pontjai kétharmados, sarkalatos törvényjavaslati pontok, amelyekhez jó néhány nem kormánypárti képviselőnek kell megnyerniük a szavazatát.

Abban a formában, ahogy előterjesztették, és abban a formában, ahogy nem világos mindaz az irány, amelyet 2010 óta, és nem önmagában ezzel a törvényjavaslattal a magyar kultúra, ezen belül a magyar közművelődés ügyével végeznek, ezek az igen jelentős oda- és visszalépések, amelyben meggyőződéssel én itt végigvitatkoztam ezt az időszakot különböző kollégáimmal - ellenzékként -, akik a kormánytöbbségben a kultúra ügyét államtitkárként államtitkár úr előtt is többekkel, meggyőződéssel vallották annak az ellenkezőjét, amit én itt most látok, és nem kétséges, hogy önök most jó szándékkal próbálják finomítani mindazt, amit nem kis mértékben előidéztek.

Hallottam itt néhány mondatot a költségvetési részéről. Bár ez nem a költségvetés vitája, itt is ugyanazt kell elmondanom, mint amit a kulturális szakmai résznél, hogy ha 2012-ben kezdődött volna a magyar közművelődés története, akkor nem nagyon lehetne belekötni abba, amit itt hallottam, hogy történetesen lépésről lépésre, különböző módon emelkedett a költségvetése ennek a szférának. Azért tessenek szívesek lenni emlékezni, hogy 2010-12 között 35 százalékkal csökkentették átlagosan a magyar közművelődés költségvetési hozzájárulását az egyébként, elismerem, 2010-ben már messze nem fényes költségvetéshez képest, ami lényegesebb csekélyebb volt, mint 2008 előtt. Ennek az okait mindannyian ismerjük, ha kérdezik, elmondom, de ha nem kérdezik, akkor is tudjuk mindannyian. De azt az állítást önmagában fölhozni a Magyar Országgyűlés vitaülésén, hogy egyébként emelkedett a költségvetés 2012-ben, és nem hozzátenni, hogy egyébként sok tekintetben éppen csak hogy eléri most vagy éppen csak hogy meghaladja azt, amit sikerült előidézniük 2010-2012, történetesen 2013. január 1-jéig, ez olyan féligazság, ami nem mutatja be az egészet.

Ezért a Szocialista Párt frakciója nevében azt a javaslatot teszem önöknek, kérem, fontolják meg, hogy tartalmi és formai okokból és a betervezéshez képest előállt változások miatt - történetesen, hogy beterveztettek egy olyan törvényt, amelynek kétharmados részei, még hozzá fontos részei vannak, amikor beterveztették, rendelkezésükre állt a két-

harmad, amikor a Magyar Országgyűlés ezt a mai nappal tárgyalja, pedig nem áll már a rendelkezésükre a kétharmad - ne egyéni képviselői indítványban, továbbá kormány-előterjesztésként a megszabott legkülönbözőbb szakmai és nem szakmai körökkel történő egyeztetés után a kulturális kormányzat, illetve az azt átfogó minisztérium előterjesztésében hozzák ezt a törvényt, ez egy más megítélés lenne.

Jelen pillanatban azonban ilyen formában és ebben a megjelenítési módjában, ahogy előttünk áll, az MSZP frakciója ezt az előterjesztést nem fogja támogatni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Apáti István képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

(19.20)

APÁTI ISTVÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Figyelmesen hallgattam mind az előterjesztőt, államtitkár urat és Hiller képviselő urat is, és különösen Hiller képviselő úr szavaiban, be kell vallanom, ha csak tisztán szakmai alapon közelítem meg, akkor meglehetősen sok igazságot, alapigazságot lehet felfedezni.

Valóban elég érdekes ennek a témakörnek, ennek a tárgykörnek az elmúlt néhány évben történt szabályváltozása, annak a politikai, szakmai háttere. Korábban ezek az intézmények többségében megyei önkormányzati vagy megyeszékhely települési tulajdonban álltak, aztán az előző ciklusban, a féktelen kétharmad időszakában előállt egy többosztatú vagy többpólusú helyzet, amikor is - ahogy az előttem szólók közül már többen elmondták - a tulajdonos jellemzően az állam lett, a fenntartó gyakorlatilag az önkormányzat, a települési önkormányzat és a vagyongazdálkodó pedig maga az intézmény.

Aztán most ezzel a törvénymódosítással lényegében az intézmények fekvése, helye szerinti települési önkormányzatokhoz akarják telepíteni vagy átadni a tulajdonjogot, gyakorlatilag egyébként terhekkel együtt, és ez az, amit Hiller képviselő úr nem emelt ki, én viszont kiemelném, hogy az egyik viszonylag rövid rendelkezése ennek a törvényjavaslattal, hogy terhekkel együtt kapják meg az önkormányzatok, ez is egy nagyon lényeges és problémás pont. Ugyanis ha már egyszer a kormányzat vette a fáradságot, és bár féloldalas a kommunikáció, hiszen önök itt is csak az önkormányzati terhek átvállalása terén, ami legalább 1100 milliárdnyi önkormányzati adósság átvállalását jelentette az elmúlt ciklus második felében, megint csak azt adják elő, azt a hamis látszatot keltik, mintha önök csak a sikerekért lennének felelősek. Ez tökéletesen jellemző egyébként az önök mentalitására, amit a tévében, a rádióban, a médiában hallani lehet, abból az derül ki, hogy önök

csak a sikerekért felelősek, a kudarcokért, a terhekért, egyebekért nem.

Ezzel csak azt akarom leszögezni, hogy igaz ugyan, hogy átvállalták ezt az adósságot, meglehetősen érdekes, aránytalan, sokszor igazságtalan módon, nem is akarok abba belemenni, hogy a megyeszékhely települések, az ország legnagyobb települései felelősek ennek az adósságnak a 90 százalékáért, ők gyakorlatilag nagy nyertesei ennek az átvállalásnak, míg azok a települések, amelyek nem is halmoztak fel adósságot, pedig gyakorlatilag szinte semmilyen kompenzációt nem kaptak azért, mert lelkiismeretesen, tisztességesen, becsületesen gazdálkodtak, és addig nyújtózkodtak, amíg a takarójuk ért.

Én most nem akarom ebbe az irányba elvinni a vitát, hanem ha már egyszer ezt megtették, és arról nem beszélnek, hogy egyébként meg az önkormányzatoktól, azoktól a települési önkormányzatoktól is, amelyeknek most majd a nyakába varrják ezeknek az intézményeknek az összes fenntartási költségét, pedig elvették a gépjárműadó 60 százalékát, tehát korábban 100 százalék maradt a településeken, most 40 százalék, nem nehéz kiszámolni, hogy az 60 százalékos mínuszt, óriási bevételkiesést eredményez az önkormányzatoknál. Több normatívát lecsökkentettek, vagy jó esetben meghagyták 2015-re a 2014-es szintet, csökkent a személyi jövedelemadó helyben maradó része is, nem nehéz kiszámolni, hogy még egy viszonylag kisebb infláció mellett is szinte lehetetlen helyzetbe kerülnek az önkormányzatok a fenntartási költségeket illetően, amely egy megválaszolatlan kérdés egyébként ebben a törvényben. Igaz, hogy ez most nem a költségvetési törvény vitája, de nem-hogy értéknövelő beruházásokat, hanem az állagmegóvást sem lehet fedezni, amely ebben az esetben minimum kulcskérdés, az állagmegóvás és annak a fedezete. Miből fogják fedezni az állagmegóvást? Ezeket nem látjuk tisztán és nem látjuk biztosan.

Az természetesen még addig érthető is, hogy egyszerűbb úgy pályázni, hogyha maga a tulajdonos települési önkormányzat pályázik, ezzel nem is kívánok vitatkozni, mert ez kétszer kettő négy. Meg kellett volna gondolni ezt az előző ciklusban, hogy amikor egy háromosztatú vagy hárompólusú helyzetet előidéztek, hogy az a pályázati rendszerben vagy a pályázatok kezelésében, ügyintézésében, elbírálásában, egyáltalán a pályázati lehetőség megteremtésében milyen nehézségeket fog előidézni. Akkor is figyelmeztette erre önöket mind a baloldali ellenzék, mind pedig a Jobbik, süket fülekre talált, és most a centralizáció, decentralizáció csapdájában vergődve, oda-vissza próbálják a tulajdonosi jogokat vagy a tulajdonjogot átruházni.

Tehát nem kapunk arra választ, illetve választ várunk arra - akkor inkább így fogalmaznék -, hogy legalább az állagmegóváshoz szükséges forrásokat hogyan fogja az állam biztosítani az önkormányzatoknak, milyen mértékben kívánják. Legalább az elképzeléseiket nagy vonalakban mondják el nekünk, miből fogják ezt fedezni, hogyan alakulnak várható-

an a normatívák 2016-ra, és egyáltalán lesz-e arra bármi garancia, hogy az állam megfelelő mennyiségű pénzt biztosít az önkormányzatoknak ahhoz, hogy ezt a feladatot legalább alap- vagy középszinten el tudják látni.

Másrészt pedig visszatérve a tehermentesség vagy a terhekkal történő átvétel kérdésére, azért itt messze nem a különböző szolgalmi vagy esetleg vezetékjogoknál szeretnék leragadni, hanem adott esetben, mondjuk, korábbi pályázatokkal kapcsolatos terheknél. Ne adj' isten, meglévő visszafizetési kötelezettségnél, önerónél vagy éppen az önerő biztosításához felvett hitelekre szeretnék utalni, ezekkel mi lesz? Mi lesz ezeknek a hiteleknek a törlesztőrészleteivel, a kamattal, a költséggel, magával a tőkeösszeggel, ez akkor újabb terhet jelent? Mert akkor az önkormányzatokra nézve megint csak hátrányos lesz az, hogy terhekkal veszik át ezeket az intézményeket. Nem elég önmagában csak az alpműködést, a fenntartást, az állagmegóvást biztosítani, minden költségét fedezni, hanem még adott esetben a terhek is nyomják a vállukat.

Éppen ezért módosító javaslatot nyújtottunk be, és kérjük ebben a módosító javaslatban annak az elfogadását, hogy tehermentesen adják át az önkormányzatoknak. Ez egy minimumelvárás lenne egyébként. Ha az állam elbírta az 1500 milliárdnyi vagy lehet, hogy még attól nagyobb összegű adósság átvállalását, akkor úgy hiszem, hogy ennek is bele kell férnie. Az, hogy most 24 000 vagy 25 000 milliárd között néhány száz millióval vagy néhány milliárddal hogy változik egyébként vagy hogyan nő az államadósság, az úgy hiszem, hogy ebben az összeállításban, ebben az összefüggésrendszerben már nem releváns tény.

Illetőleg valóban érdekelne minket az, hogy milyen szakmai egyeztetések történtek, milyen egyeztetések történtek a különböző önkormányzati szövetségekkel, történt-e egyáltalán ilyen. Történtek-e egyáltalán hatástanulmányok, bármilyen számítás, bármilyen előzetes vizsgálat, felmérés, amely ennek az újabb jelentős változtatásnak a zökkenőmentes lebonyolításához szükséges, mert ezek igencsak hiányoznak, és enélkül, illetőleg anélkül, hogy nem tudjuk majd, hogy mi lesz a módosító indítványunk sorsa, nem fogunk tudni felelősségteljesen dönteni.

Ez a Jobbik-frakció álláspontját döntő mértékben fogja befolyásolni. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Mivel képerces hozzászólásra senki nem jelentkezett, így a normál időkeretben felszólalásra jelentkezett képviselőknek adom meg a szót; elsőként Kiss László képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Igen, szóval amikor 2011 novemberében a III.

kerületi önkormányzat úgy döntött, hogy a Textil- és Ruhaiipari Múzeumot átveszi az azt fenntartó alapítványtól és azóta ezt Goldberger Textilipari Gyűjteményként működteti, akkor én magam tagja voltam annak a kulturális bizottságnak, amely ezt a döntést meghozta. Nagyjából olyan döntések alapján álltunk, amit Hiller képviselőtársam itt ismertetett, és amit egyébként az előterjesztő nevében felszólaló képviselő úr is ismertetett. Vagyis azt gondoltuk, hogy egy közművelődési gyűjtemény jó helyen van a helyi önkormányzatnál.

Nem is értem azóta sem azt a közművelődési centralizációs irányt, amely egyébként nemcsak a kultúrában, hanem az oktatásban és az élet nagyon sok területén is rányomta a bélyegét az előző Orbán-kormány tevékenységére, és ha tetszik, akkor ennek a törvényjavaslatnak egy fontos előnye, hogy megtorpanni látszik a kormányzat centralizációs lendülete, sőt ha tetszik, akkor újra kívánják gondolni ennek egy részét.

Valóban jogos kérdés, ami felmerül sokunkban, hogy ez a fajta lendület, ez a fajta új irány valóban új irány-e, vagy pedig nem része semmiféle stratégiának, és csak most valamiféle tisztességes szándékok hatására kerül itt elénk. Én magam ebben nem látok tisztán, márpedig fontos lenne tisztán látnunk.

Nem látok tisztán abban sem, amiről előzőleg volt szó, hogy bár az önkormányzati törvény egészen világosan rendelkezik arról, hogy minden önkormányzat akkor vállalhat többletfeleladatokat, hogyha annak a finanszírozását meg tudja oldani, és az önkormányzati törvény módosítása óta egy önkormányzatnak rendkívül csekély lehetőség áll rendelkezésére, hogy új forrásokat hozzon be, sőt jelentős forráskivonások is történtek, nem látom azt sem, hogy ennek a célnak a megvalósulása milyen forrásból történik meg. Én hiszek mindenkinek, aki azt mondja, hogy persze, többletforrásokat kapnak az önkormányzatok, csak egy bemondásra azért nem lehet ezt építeni.

Azt gondolom, hogy maga a javaslat több sebből vérzik, vagy ha tetszik és pozitívan akarok hozzáállni, akkor azt tudom mondani, hogy több kérdést vet fel. Ezért nem mindegy az, hogy mi alapozza meg ezt a javaslatot.

Amikor önök a jogalkotásról szóló törvényt megalkották, akkor nyilvánvalóan tudták, hogy ezt miért teszik, és amikor kikerülnek, akkor is tudják, hogy miért teszik.

Pontosan azért, mert azokra a kérdésekre, amelyekre most kellene választ adniuk, vagyis hogy pontosan miből fogják finanszírozni ezeket az intézményeket, kapnak-e többletforrásokat az önkormányzatok, illetve hogy ez illeszkedik-e a kormányzat kulturális stratégiájába vagy éppen egy azzal ellentétes dologról van most szó, ezekre mind-mind választ lehetne kapni egy olyan előzetes dokumentációban, amelyeket egyébként minden törvény kapcsán folyamatosan hiányolunk. Ezt mi nem tudjuk.

(19.30)

Azonban ezek nem jelentéktelen kérdések. Azzal együtt, hogy ezt jó iránynak tartom - hiszen az MSZP folyamatosan azt mondja, nemhogy a megyei jogú városokban, hanem általában is vissza kéne térni a 2010 előtti rendhez, vagyis ahhoz, hogy azok az intézmények, amelyek az önkormányzatok fenntartásában voltak, ott is működjenek -, nem látjuk ennek a javaslatnak sem az alapjait, sem pedig a következményeit. Amíg ez nem tisztázódik, egészen biztos, hogy nem tudjuk támogatni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Szilágyi György képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Én is azt tartom e törvényjavaslat legnagyobb problémájának, hogy megint arról beszélnek vagy nem beszélnek, tehát nem állnak ki és nem mondják el őszintén azt, hogy miről is szól ez a törvény. Azt hiszik, ha így nyújtanak be egy törvényt, és ilyen indoklást adnak mellé, akkor nem kerül majd itt szóba, hogy miről is szól ez a törvény. Be kellene ismerni, ha hibáztak. Higgyék el, sokkal szimpatikusabb lenne az emberek felé is azt mondani, hogy igen, hibáztunk, ezért mi most változtatni kívánunk ezen a törvényen.

Az előttünk fekvő törvényjavaslatot az általános indoklása szerint azért terjesztették be képviselőtársaim önálló képviselői indítványként, hogy segítsék az érintett intézmények, megyei könyvtárak és megyei hatókörű városi múzeumok pályázatokon való részvételét. Az általános indoklás szerint a jelenlegi helyzet - miszerint az intézmény ingó vagyonának tulajdonosa maga az intézmény, az intézménynek helyt adó ingatlan fenntartója vagyongazdálkodóként a megyei önkormányzat, míg az ingatlan tulajdonosa a magyar állam - nagyban nehezíti a különböző pályázatokon való elindulás lehetőségét. Ezért tisztelt képviselőtársaim azt gondolták, hogy egyszerűbb a törvény erejénél fogva a vagyont átadni az egyes intézmények fenntartói számára, mint az elosztási rendszert rábírnunk arra, hogy úgy fogalmazza meg a pályázati kiírásokat, felhívásokat, hogy az igazodjon a tényleges vagyoni és tulajdoni helyzethez.

Ha önök kiálltak volna, és azt mondták volna, hogy e miatt a két dolog miatt kell ezt a törvényt elfogadni, egyrészt azért, mert elkövettünk egy hibás centralizációt, másrészt azért, mert nem tudjuk rávenni az elosztási rendszert arra, hogy olyan pályázatokat írjon ki, amely pályázatok alkalmazkodnak a való élethez, a jelenlegi helyzethez, és az ezeken a pályázatokon való elindulás lehetőségét megteremtjük, akkor azt mondanánk, hogy támogatni lehet ezt a törvényjavaslatot, hiszen önök kiálltak, és őszintén elmondták, hogy miről van szó.

Most megpróbálom eljátszani a naivat, és elhinni azt, amit önök itt az indoklásban leírtak. Ha én elfogadom és elhiszem, hogy önöknek az a céljuk, amit az általános indoklásban találok, akkor nem a valós tényekről kell beszélnem, hanem azt kell mondanom, hogy ebben a törvényjavaslatban önök a gombhoz kívánják varrni a kabátot. Törvényt alkotnak azért, mert a pályázati kiírások olyan feltételeket tartalmaznak, amelyek nehezítik a részvételt. Azt gondolják, hogy a javaslatban foglalt vagyónátadás várható idő- és munkáigénye kevesebb lesz, mint az a munkateher, amit a pályázatokat kiíró apparátusnak kellene elvégeznie azért, hogy a feltételrendszer ne gátolja a jelenlegi intézményrendszert a pályázatokon való indulásban. Ha ezt gondolják, és ennek alapján törvényt hoznak, akkor arra buzdítják a támogatások elosztásáért felelős szerveket és személyeket, hogy továbbra se vegyék figyelembe a tényleges helyzetet, a valós támogatási igényeket, és továbbra is kényük-kedvük szerint határozzák meg a támogatási feltételeket. Mert ha az általános indoklás alapján önök ezt mondják, akkor nyilván erre is buzdítják ezeket a szerveket.

A másik, ami szintén lényeges: az általános indoklásban két dolog szerepel. Azért is kívánják megváltoztatni, hogy ezzel elősegítsék a kötelező feladat hatékonyabb ellátását. De az indoklás nem szól arról, hogy az átadásra kerülő vagyonelemek fenntartására, üzemeltetésére honnan lesz forrásuk az átvevő önkormányzatoknak. Egy fél mondat sincs erről. Az ingatlan vagyon tekintetében az éves üzemeltetési költség mértéke, ami többletkölségként fog jelentkezni az egyes átvevő önkormányzatoknál, az előterjesztés alapján nem ismert. Az előttünk fekvő előterjesztés alapján úgy kellene nekünk megalapozott döntést hozni, hogy nem tudjuk, mekkora összegekről beszélünk, és nem tudjuk, hogy ez miből fog rendelkezésre állni.

Véleményem szerint még az is kiemeléséremel, hogy az átadásra kerülő ingatlanokat elidegenítési tilalommal kell megterhelni, illetve a fedezetként való felajánláshoz a kultúráért felelős miniszter és az állami vagyon felügyeletéért felelős miniszter együttes egyedi döntése, azaz diszkrecionális jogkörben hozott engedélye szükséges. Ha a javaslat általános indoklása valós - amiről folyamatosan beszélek -, és a jelenlegi háromszereplős helyzet megváltoztatása indokolt, akkor felmerül a kérdés, hogy e szerint a rendelkezés szerint miért kell immár egy négyszereplős helyzet kialakítására törekedni. Mert négy szereplő lesz: az állam, az önkormányzat és a két miniszter. Azt mondom tehát, hogy amikor benyújtanak egy törvényt, akkor higgyék el, sokkal egyszerűbb lenne, ha a valós tényeket mondanák, azt, hogy ez így van, segítsünk, változtassunk rajta, és akkor esetleg egyet is tudunk érteni nagyon sok dologban.

Összefoglalva megállapítható, hogy a vagyónátadás tényleges indokoltsága az indoklás alapján megkérdőjelezhető. Nem azzal nem értünk egyet, hogy jó döntés az, ha átadjuk ezeket az ingatlanokat,

hanem azzal nem értünk egyet és azzal szemben vetjük fel a problémákat, hogy hogyan lesz a továbbiakban. Ne kövessünk el megint egy hibát, amit esetleg majd megint korrigálni kell, és önök majd akkor is megpróbálják eltüntetni és elbújtatni valahogy, hogy mégsem hibáztak. A javaslat alapján pedig megkérdőjelezhető, hogy az átadásra kerülő vagyonelemek megóvása és fenntartása mennyire lesz biztosított. A vagyónátadással pedig az ingatlanok tényleges üzemeltetői véleményem szerint nem kerülnek egyszerűbb jogi helyzetbe a pályázatoknál sem. Az indoklással tehát nagyon nagy problémák vannak.

Azt pedig, hogy a Jobbik Magyarországért Mozgalom hogy fog szavazni ennél a törvénynél, még nagyon át kell gondolni. Ez nagyon nagy mértékben függ attól is, hogy azokra a kérdésekre, amiket most is felvetettünk - akár képviselőtársaim, akár én -, most itt a vita során milyen válaszokat kapunk, mennyire kapunk megnyugtató válaszokat, mint mondtam, a fenntartással, az állagmegóvással és minden egyéb mással kapcsolatosan. Hátha eljutunk odáig, hogy önök felállnak, és azt mondják, igen, írtunk egy általános indoklást, de végül is ez az egész törvény nem erről szól, hanem arról, hogy helyrehozzunk egy olyan hibát, amit elkövettünk, és akkor minden valószínűség szerint mi is tudjuk támogatni azokat a törekvéseiket, amelyekkel jobba kívánják tenni esetleg az egész pályáztatást. S ha még azt is hozzátennék, hogy emellett változtatni kívánnak azon az elosztórendszeren, amely nemcsak ezen a területen, de még nagyon sok helyen rosszul működik, akkor még inkább örülnék ezen törekvéseiknek.

Ennyit szerettem volna elmondani. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kettőperces felszólalások következnek. Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Hiller képviselőtársam szakmai értelemben szerintem mindent elmondott, amit el kell mondani, ezért én ezzel a részével nem foglalkoznék, hanem csak két oldalági metszetével.

Az egyik: számomra kaotikusnak tűnik, amit csinálnak. Ha öt évet visszamegyek az időben, és azt követően vizsgálom, nézem azt, hogy a különféle megyei jogosultságú városok önkormányzatai által működtetett, fenntartott intézményekkel hová alakul a történet, illetve hová alakul most, azt látom, hogy egyszer centralizálnak, elvesznek, máskor meg visszatesznek. Amikor visszatesznek, akkor nem biztosítanak forrást, pénzt arra, hogy hogyan lehet működtetni és fenntartani.

(19.40)

Miközben az önkormányzatoknak pedig eleve kötelezettségük, hogy ha többletfeladattal egészítik

ki a tevékenységüket, akkor a többletfeladatellátáshoz illesztetten megjelölik azt a forrást, hogy hogyan, miből fogják ezt megteremteni, illetve a működtetési háttérrel hogyan fogják biztosítani.

Önök mindezek mellett, mindezek közben nem-hogy forrást biztosítanak, hanem forrást vesznek el az önkormányzatoktól. Ma már itt elhangzott a Ház falai között, tehát nem nagyon kell ismételtetni, hogy mindegy, hogy gépjárműadóról beszélünk, mindegy, hogy személyi jövedelemadó-tételekről beszélünk, ezeknek a csökkentése jelenik meg az önkormányzatok szintjén, a centralizálás a kormányzat szintjén; miközben, mindezek mellett pedig többletfeladatokat rónak és ruháznak az önkormányzatokra. Ez az egyik alapvető probléma.

A másik alapvető probléma nem feltétlenül kapcsolódik szorosan a törvényhez, de ez a szellemiség egyébként áthatja az önközmunkálkodását minden tekintetben, nem csak, mondjuk, a könyvtárak vonatkozásában. Úgyhogy ezzel alapvető probléma van szerintem, ezt is végig kellene gondolni. Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom. Megkérdezem Simon Róbert Balázs képviselő urat... *(Dr. Hoppál Péter: Szeretnék reagálni.)* Jaj, bocsánat. Parancsol? Államtitkár úr, gombnyomással minden további nélkül. Nem érzékeltem. Hoppál Péter államtitkár úr kíván hozzászólni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. HOPPÁL PÉTER, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Végig figyelve és részben jegyzetelve is a vitát, engedjék meg, hogy a kormányzat irányába tett ellenzéki megjegyzésekre részben reagáljak. Egyrészt szeretném a visszafogott és teljesen világos érvelésüket innen is megköszönni. Másrészt azonban engedjék meg, hogy egy politikai megjegyzéssel illessem az elhangzottakat.

Számba vettem a felszólaló tisztelt ellenzéki képviselőtársaink provenienciáját, és azt láttam, azt állapítottam meg, hogy megyei jogú városokban sem a jelenlegi, sem az előző ciklusban mandátumot nem nyert képviselők, általam egyébként nagyra becsült képviselők érveltek a megyei jogú városok ingatlanbirtoklása ellen, illetve tartózkodó álláspontra helyezkedtek. Ugyanakkor nagy tisztelettel felhívnam a figyelmüket arra, hogy az előterjesztők egytől egyig megyei jogú városokban megválasztott országgyűlési képviselők, ilyenek voltak ők az előző ciklusban is és most is, ebben a felelősségi helyzetben gondolkodva terjesztették elő ezt az előtűnk lévő törvényjavaslattal. Tehát Kósa Lajos, Halász János, Horváth István, Simon Róbert és Vantara Gyula egytől egyig megyei jogú városokban, választókerületekben megválasztott parlamenti képviselők.

Tehát azt az ellenzéki jogosítványt természetesen elismerem, hogy egy törvénytervezet elleni poli-

itikai és szakmai érvelésüket kifejtik, ezért van a parlamentarizmus. Ez indokolt és ilyen értelemben értem az önök részben kérdéseit, részben az előterjesztővel ellentétes álláspontját. Ugyanakkor engedjék meg, hogy megjegyezzem, hogy az előterjesztők indíttatása alapvetően a Megyei Jogú Városok Szövetségétől teljes mértékben támogatott módon került a parlament elé. Az a felvetés, ami az MSZP vezérszónokánál is és a Jobbik vezérszónokánál is elének került, jelesül, hogy a társadalmi egyeztetések talán nem teljes körűek voltak, vagy nem olyan körűek voltak, mintha ez egy kormány-előterjesztésként heverne itt most előttünk, ezek az indokok teljesen érvényesek, önöknek ebben igazuk van.

De ha a megyei jogú városok által megválasztott parlamenti képviselők terjesztik ide, a parlament plénuma elé ezt a kérdést, illetve a Megyei Jogú Városok Szövetsége, amely a legnagyobb olyan civil szerveződés, amely ezen intézményfenntartókat tömöríti, és mindkét fél egyetért, akkor azt tisztelettel kérem legalább megfontolni az ellenzéki képviselőktől, hogy vélhetőleg ez egy végiggondolt, megfontolt és a megyei jogú városok vezetése, valamint az ott élő emberek hasznára szolgáló előterjesztés. Tehát akkor így már zárójelbe is tudtam tenni az ellenzéki felszólalások azon részleteit, amelyek megkérdőjelezték ennek hitelességét.

Továbbá engedjék meg, hogy még egy politikai megjegyzéssel éljek. Gyakran számon kérik a kétharmadon a tisztelt ellenzéki képviselők, az elmúlt öt esztendőben ez gyakran megtörtént, a szubszidiaritás elvét. Ez nemcsak az Európai Unióban manapság népszerű irányelv, de azt gondolom, a demokratikus törekvéseknek is fontos kérdése, hogy valóban a döntések minél alacsonyabb szinten, a lehetőségekhez mérten legalacsonyabb szinten, lehetőleg az intézményekhez és a felhasználókhöz legközelebb kerüljenek meghozatalra. Ha most az ellenzéki képviselők ilyen értelemben egy, a megyei jogú városok szintjére ledelegálható feladat második fázisával szemben, amikor már az ingatlanvagyon is megkapják, fogalmaznak meg gondolatokat, akkor azzal a saját korábbi érveléseikkel keresztbe érvelnek, amikor azt mondják, hogy jobb lenne, ha nem a központosítás, hanem inkább a ledelegált feladatellátás jellemezné a magyar önkormányzati működést.

Ez a törvény, tisztelt képviselő urak, az a törvény, amelyiket önök néha számon kértek a kormányzati többségen. Tehát jelentem, az előterjesztés jó irányban van, és ha önök támogatták egyébként, mind a Jobbik, mind pedig az MSZP tisztelt képviselői a Kulturális bizottság ülésén ezt az indítványt, azt gondolom, akkor döntöttek jól, amikor ezt támogatták. Tehát akkor még megfontolták, hogy ez a szubszidiaritás elve alapján ledelegálja ezt a jogot, és akkor még úgy gondolták, hogy helyes ez az irány, és akkor még úgy gondolták, hogy ez a politikai és szakmai törekvés jó irányban hat.

Sajnálom, hogy Apáti István képviselő úr, aki elmondta a felszólalását, fogta a táskáját, és távozott a

teremből, ezt követően a Jobbik padsorai még inkább kiürültek, és csak a saját mondandójukra voltak eddig kíváncsiak, a válaszra már nem. Ez persze az önök dolga.

Az adósságtólvállalás is szóba került az ellenzéki képviselők részéről, ami nem szigorúan véve, sőt semmilyen módon nem köthető ehhez az előterjesztéshez. Azt természetesen mégis megjegyezhetjük, úgy értékelhetjük, hogy azért nemcsak a megyei jogú városok, hanem a nagyjából 3 ezer magyar önkormányzat adósságtömegének 70-80 százaléka, annak keletkezési ideje, 2003 és 2010 között halmozódott fel. Én pécsi országgyűlési képviselőként annak idején egy vizsgálóbizottsággal a pécsi önkormányzatnál megvizsgáltam, hogy pontosan mekkora tételek mikor kerültek be az adósságállományba. Ezt az országos tendenciát a pécsi adósság felhalmozódása is teljes mértékben igazolta és követte. Tehát azt láthattuk, hogy nagyjából a megyei jogú városok meg a kisebb önkormányzatok vonatkozásában is a 2010 előtti intézkedések hozták elő azt a helyzetet, hogy az adósságállomány kezelhetetlen mértékűvé nőtt.

Ezzel szemben a 2010 utáni második Orbán-kormány volt képes arra, hogy egy olyan gazdaságpolitikai irányváltást tudjon létrehozni, ami egy emelkedő tendenciára és fejlődési pályára állította a magyar gazdaságot. Ez a fejlődési pálya tudta kitermelni azt a kicsi, de stabil gazdasági növekedést 2013-ra, '14-re, ami lehetővé tette azt, hogy ez a zömében 2010 előtt keletkezett nagy önkormányzati adósság konszolidálásra kerülhessen. Azt gondolom, tisztelt képviselő úr, hogy nincs a parlamentben olyan képviselő a 106 választókerületből, aki azt mondaná, hogy ez az önkormányzati konszolidáció helytelen döntése volt az előző kormányzati ciklusnak a második Orbán-kormány döntései között. Ez egy eminens, kitüntetett nagy gesztus volt az önkormányzati világ irányába.

(19.50)

És amikor megszabadítottuk az önkormányzatokat az adósságaiktól, azzal egyidejűleg vagy azzal tendenciózusan egy irányba hatóan azt az igényüket, mely szerint... Szilágyi képviselő úr, engedje meg, hogy egy tételes megjegyzését is - hogy mondjam - jóindulatúan elszólásnak minősítsem. Amikor ön azzal érvelt, hogy jelenleg a fenntartók a megyei önkormányzatok, ezt biztos rosszul mondta csak. A jegyzőkönyvben olvassa el, ön ezt mondta. Tehát nem, a megyei önkormányzatok már rég nem fenntartók, jól tudjuk, hanem a megyei jogú város a fenntartó.

Hiller képviselő úr, korábbi miniszter, amikor amellet érvelt, hogy az volt a rosszabb rendszer, amikor valóban szétvált a tulajdonosi kör, a vagyonekezelői kör és a fenntartói kör: az előterjesztés pontosan ezt küszöböli ki, tehát ezt próbálja most helyretenni. Tehát amikor - hogy mondjam - politikai vonatkozású megjegyzéssel az ellenzék kritizálja a

2010-12 közötti döntéshozatalt, amely aztán a megjegyzéseik értelmében 2013-tól már jó irányba került, akkor örülök annak, hogy önök is támogatják, hogy 2013 óta jó irányt vettek ezek a folyamatok, és ennek betetőzésére és lezárására kerülhet most sor ezzel az indítvánnyal.

Ugyanakkor azért zárójelben, csöndesen tisztelettel megjegyzem, hogy a 2010-14 közötti kormányzás döntéseit egységében tekintették azért a választópolgárok, amikor a 2014-es választási döntést meghozták, és ennek következtében '14-ben újra a kormányzat nagy többséget kapott a magyar választópolgároktól.

Tehát záró gondolatként engedjék meg, hogy megjegyezzem, hogy szerintem alapvetően nincs vitánk az ellenzékkel. Tehát ha a tisztelt ellenzéki hozzászólások éppen azt erősítették meg, hogy ez az irány a kívánatos, és a korábbi esetleges iránytévésztesek nem voltak jó előterjesztések, akkor máris egyetértünk, máris újra összhangban vagyunk, hiszen az előterjesztők szándéka egyezik a Megyei Jogú Városok Szövetségének szándékával, egyezik az idedelegált képviselők által otthonról, a saját városukból hozott szándékokkal, és egyezik az önök szubszidiaritási elvárásaival, illetve egyezik azzal a kérésükkel, hogy a decentralizáció érvényesüljön.

Úgyhogy ha a csak pusztán politikai indíttatású kötelező ellenzéki kűröket lehántjuk az önök érveléséről, és kifejezetten az érdemi szakmai iránymutatásuknak megfelelő előterjesztést kívánnánk írni, akkor szerintem ez az előterjesztés készülne el belőle, mint amit itt az érintett képviselők megfogalmaztak.

Köszönöm szépen még egyszer a vitában való részvételüket. Tanulságos és jó vita részesei lehettünk.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel az előbb nem érzékelttem államtitkár úr hozzászólási szándékát, természetesen a vita folytatódik. Kettőperces felszólalásra megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tényleg majd megnézem a jegyzőkönyvben, hogy ha esetleg hibáztam, akkor valóban elnézést, akkor megyei jogú várost kellett érteni ott.

Viszont, államtitkár úr, ezt mondtam, és úgy látszik, hogy akkor azért a többi része érthető volt annak, amit mondtunk, hiszen most ön elmondta. Egy kis csúsztatást azért szeretnék visszautasítani. Én úgy érzem, az ellenzék közül senki nem mondta, hogy az egy rossz irány lenne, ami az ingatlanok átadását most jellemzi. Azt mondtuk, hogy azt kelle-ne mondani, és akkor ezt most ön elmondta, rossz irányt határoztak meg, és most korrigálják ezzel a törvénnyel azt a rossz irányt, amire elvileg mi is azt mondjuk, hogy igen, az, hogy decentralizáljuk ezt a helyzetet, véleményünk szerint megfelelő. Ezt is mondtuk el itt.

Csak ezzel az egész decentralizációval kapcsolatban fölvetettük azokat az aggályainkat, amikre

azért még nem kaptam megnyugtató választ, megmondom őszintén, hogy honnan lesznek források, honnan lesz meg az a forrás, amivel ezt a nagyon értékes vagyont állagmegóvásban, további üzemeltetésben, sőt fejlesztésben is még tovább tudjuk vinni. Tehát ezért mondom, ebben egyezzzünk meg.

Nem tartjuk rossz iránynak az ingatlanátadást. Azt tartottuk rossz iránynak, ahogy eddig működött. Csak ezt mondtam, amit ön most megtett, hogy azt mondta, hogy igen, rossz irányt vettek, most ezt korrigálni akarják. Sokkal egyszerűbb lett volna ezt leírni az általános indokolásban, és én az általános indokolás alapján mondtam el a felszólalásomat, de még egyszer mondom, ezt természetesen nem tartjuk rossz iránynak egyáltalán, viszont a forrásoknál vettem föl az aggályomat, amit most még továbbra is fölntartok, de ahogy látom, államtitkár úr jelezte, hogy erre is válaszolni fog, és lehet, hogy a szavazásnál is ez majd jelentkezni fog a Jobbik szavazataiban. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Kettőperces felszólalásra megadom a szót Hoppál Péter államtitkár úrnak. Parancsoljon!

DR. HOPPÁL PÉTER, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Valóban, képviselő úr, teljesen igaza van, a normatíva kapcsán ön feltett egy kérdést, ami kormányzati szintről illetékes, hogy megválaszoljam. Ide is írtam előzőleg, de a jegyzetemből aztán nem tértem ki rá.

Az előző év, tehát a 2014. év vége adott esélyt, lehetőséget arra, hogy a Nemzetgazdasági Minisztériummal történt költségvetési tárgyalásaink idején egy olyan jó pozíciót tudtunk közösen kialakítani, amelynek értelmében a települési önkormányzatok több mint felénél növelni tudtuk a közgyűjteményi, könyvtári ellátás normatíváját. Ez jellemzően a kistelepülésekre vonatkozik, tehát a jelenlegi előterjesztés nem érinti, de mégiscsak ez egy nagyon fontos fejlemény, hogy a 200-300 fős falvak, ahol még nincs intézményfenntartó képesség, de ahol 200-300 ezer forintot költöttek kultúrára egy évben, értjük, ugye, egy egész település éves költése kultúrára 200-300 ezer forint, ezeknek most a minimumnormatíváját idén január 1-jétől a költségvetési törvényben 1 millió 200 ezer forintban határoztuk meg. Ez szerintem forradalmi fejlődés, előrelépés. Gondoljon egy 500 fős településre a lakóköznyezet környékén, ahol már egy óvoda és egy kicsi általános iskola fenntartói képessége megvan egy ilyen településen, ami mondjuk, kis régió, egy kicsi centrum, ott meg 600 ezer forint volt eddig a normatíva, most 1 millió 200 ezer. Megdupláztuk ott is a normatívát, ennyit költhetnek kultúrára. Szerintem ez nagyon jó irány.

Most szeretnénk a 2016-os költségvetés vonatkozásában szintén egy ilyen jelentősebb lépéssel, de látható, érzékelhető lépéssel a Megyei Jogú Városok

Szövetségének indítványára, ösztönzésére és a főváros indítványára, ösztönzésére a fővárosi és megyei jogú városi normatívát is növelni. A tárgyalások előtt állunk még. Nagyon bízom abban, hogy a normatíva jelenlegi állapotának, pozícióinak növelésével az ön által elvárt igény és az intézményfenntartáshoz szükséges képesség is növekedni fog a megyei jogú városoknál.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Ismét megkérdezem, kíván-e még valaki szólni a napirendi pont keretében, mielőtt lezárom a napirendet. *(Nincs jelzés.)* Nem. Az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Simon Róbert Balázs képviselő úrnak mint előterjesztőnek, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra.

Parancsoljon!

SIMON RÓBERT BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Igyekszem rövid lenni. Először is szeretném megköszönni én is mindenkinek a hozzászólását. Azt gondolom, hogy több olyan kérdést is sikerült a vita, a megbeszélés folyamán tisztáznunk, ami esetleg fölmerült a képviselő urak részéről.

Egy gondolatot a Megyei Jogú Városok Szövetségéről. Mivel én magam is megyei jogú városban alpolgármesterkedtem, tényleg a legnagyobb szervezet, ami a megyei jogú városokat összefogja, és szakmai alapokon működik, az a Megyei Jogú Városok Szövetsége, és valóban egy több hónapos előkészítő munka előzte meg ezen törvénytervezet esetében azt, hogy ide az asztalra kerüljön.

A források is fölmerültek. Alapvetően egyébként több forrást nem igényel, hiszen hogy ha én önkormányzat vagyok pillanatnyilag, és ennek az épületnek az állagmegóvása, a felújítása, a munkabérek kifizetése és minden az én költségem, akkor ilyen értelemben annyi a hátrányom, hogy a tulajdoni bejegyzésben nem az önkormányzat szerepel, hanem ebben az esetben az állam. Viszont ez azért hátrány egy önkormányzat esetében, mert hogyha nekem van, mondjuk, tíz kulturális intézményem a könyvtárhálózatban, és abból öt vagy hat az önkormányzat tulajdona, négy pedig állami tulajdon, akkor ha én önkormányzatként elbírálok azt, hogy melyikre nyújtsak be pályázatot, melyiket fejlesszem, az enyémet, ilyen értelemben a saját tulajdonomban lévő vagy az államét, akkor az ember azt mondja mindig önkormányzati szereplőként, hogy természetesen sokkal szívesebben beruházok a saját ingatlanomba vagy nyújtok be pályázatot. Ez egy egységes tulajdonrendszert teremt. Ebből a szempontból mindenképpen kiemelkedően fontosnak tartom.

Hiller alelnök úrnak kicsi önellentmondást éreztem a hozzászólásában, hiszen gyakorlatilag az elején azt vettem észre, hogy támogatja, aztán a végére már, hogy esetleg picit elbizonytalanodott. Én arra szeretném kérni, hogy támogassa. Az ilyen értelemben indifferens, hogy ezt most a tárca nyújtotta be

vagy öt kormánypárti képviselő, akik egyébként megyei jogú városokat képviselnek.

(20.00)

Higgye el, hogy a megyei jogú városok ezt várják, hogy végre tudjanak egységes szerkezetben fellépni, és a tulajdonukba kerüljön, ezáltal könnyebbé tesz sok mindent, például a pályázati rendszert is.

Szóval, összefoglalva: köszönöm szépen az észrevételeket, és arra szeretném biztatni a tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák ezt a törvényjavaslatot, amikor ennek a vitájára sor kerül. Ezzel hozzájárulunk ahhoz, hogy még gyorsabban megvalósuljon az, amit az önkormányzatok szeretnének, és ilyen értelemben, amit célként kitűztünk, amikor beadtuk a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **diákok iskolaszövetkezeti munkavállalásának és a megváltozott munkaképességű személyek munkaerő-kölcsönzés keretében történő foglalkoztatásának elősegítéséről szóló törvényjavaslat általános vitája** lezárásig. Kósa Lajos, Szatmáry Kristóf, Fidesz, képviselők önálló indítványa T/4288. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Szatmáry Kristóf úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Az idő előrehaladtára tekintettel megpróbálnám röviden összefoglalni a törvényjavaslat tartalmát. Mint talán képviselőtársaim előtt is ismert, Magyarországon évente átlagosan 180-200 ezer diák vállal valamilyen alkalmi munkát, akiknek jelentős része, körülbelül 130 ezer fő iskolaszövetkezetekben dolgozik. Az iskolaszövetkezeti foglalkoztatás speciális, atipikus foglalkoztatási forma, amely éppen rugalmassága miatt képes a tagok igényeihez, képzettségéhez, időbeosztásához igazodva tapasztalatokat és legális pénzszerzési lehetőséget biztosítani a tanulóknak, hallgatóknak.

Az iskolaszövetkezet célja tehát, hogy tagjainak jövedelemszerzési lehetőséget biztosítson, rendelkezése a tanuló, hallgató munkalehetőségeinek megteremtése. Ez a cél egyébként összhangban áll a kormány azon törekvésével, amely a fiatal munkavállalók elhelyezkedését állami eszközökkel, járulékkedvezményekkel és egyéb módon igyekszik biztosítani. Ez a pozitív megkülönböztetés egyébként megfelel az Alaptörvényben fogalmazott alkotmányos

elveknek, amelyek alapján az államnak lehetősége van arra, hogy az esélyegyenlőség előmozdítása érdekében az egyes hátrányos helyzetű csoportokat pozitívan megkülönböztesse. Ha ideidézhető az Alaptörvény ez irányú cikkelye, az arról szól, hogy a fiatalok munkanélküliség visszaszorítása, a fiatalok foglalkoztatásának minél szélesebb körű megvalósítása érdekében az Országgyűlés, egyébként a kormány is már jó néhány intézkedést hozott. Az Alaptörvény Magyarország esélyegyenlőségének megvalósítását külön intézkedésekkel segíti az Alaptörvény 15. cikk (4) bekezdése szerint.

A most benyújtott törvényjavaslat egyébként egy szabályozási hiányosságot kíván korrigálni, ami jelenleg abból adódik, hogy a nappali tagozatos hallgatói jogviszonyt szüneteltető hallgatók nem kapják meg ugyanazokat a kedvezményeket az iskolaszövetkezeteken keresztül történő munkavégzésük során, mint az aktív jogviszonnyal rendelkezők.

Csak néhány adat egyébként, hogy hány diákot érint. A 2012/13-as őszi félévben nappali munkarendben 258 ezer körül, a 2012/13-as tavaszi félévben 234 ezer hallgatói képzést jelentettek be a felsőoktatási információs rendszerben. Ezen hallgatók közül egyébként őszi időszakban 25 ezren, a tavaszi félévben 24 ezren voltak passzív állományban, tehát az állapítható meg, hogy körülbelül ez a passzív állomány 9,9-10,3 százaléka közötti a teljes nappali jogviszonnyal, aktív jogviszonnyal rendelkezőknek. Ezen hallgatók természetesen a passzív állás alatt is megélhetésükről maguk kell hogy gondoskodjanak, tekintettel arra, hogy a passzív félév alatt nem részesülnek felsőoktatási intézmény által biztosított juttatásokban.

A törvényjavaslat célja tehát az, hogy ezen passzív jogviszonnyal rendelkező tanulók és hallgatók is megkapják ugyanazokat a kedvezményeket az iskolaszövetkezeteken keresztül történő munkavégzés során, mint aktív jogviszonnyal rendelkező társaik. Ugyanakkor a törvényjavaslat igazodik a 2011. évi CLVI. törvény 462/B. §-ában rögzített feltételekhez, amely arról szól, hogy az aktív jogviszonyhoz hasonlóan a passzív jogviszonnyal rendelkező tanulók és hallgatók is megkapják ugyanazokat a kedvezményeket az iskolaszövetkezeteken belül; itt azzal a megkövetéssel, hogy a 25. életévüket még nem töltötték be.

Azt gondolom, hogy ezen törvényjavaslat amellett, hogy valóban talán csak egy eddig fel nem tárt hiányosságra utal, a fiatalok munkához jutásán keresztül a fiatalok munkanélküliség elkerülésének segítésében is nagyon komoly eredményeket hozhat.

A törvényjavaslat második fele egy tisztább, átláthatóbb helyzetet hoz a megváltozott munkaképességű munkavállalók érdekeinek figyelembevételével. Ez alapvetően nem a diákmunkára vonatkozik, hanem a munkaerő-kölcsönzőkön keresztül foglalkoztatott munkavállalókat érinti. A törvényjavaslat szeretne gátat szabni a rehabilitációs hozzájárulással kapcsolatos foglalkoztatási visszaélésekkel kapcsolatban. A törvényjavaslat két törvényt módosít: az

egyenlő bánásmódról szóló törvényt és a rehabilitációs törvényt.

A magyarországi gyakorlatban a munkavállalók még mindig alacsony számban alkalmaznak sajnos - az Európai Unióhoz mérten - megváltozott munkaképességű munkavállalókat, különösen igaz ez egyébként a munkaerő-kölcsönzés területén. Amíg a foglalkoztatottság az elmúlt években lendületesen bővült, a munkanélküliség csökkent, a hátrányos helyzetűek tekintetében továbbra is nagy kihívásokkal állunk szemben. Ezen kívánna érdemben segíteni a törvényjavaslat.

A munkaerő-kölcsönzés mint foglalkoztatási forma egyébként hasonló nagyságrendű, mint a diák munka, körülbelül 130 ezer embernek biztosít munkalehetőséget. A célkitűzés az, hogy ennek keretében is biztosítva legyen a megváltozott munkaképességűek törvényben előírt foglalkoztatási aránya. Jelenleg ez az elv annyiban sérül, hogy a foglalkoztatási kötelezettség a kölcsönbe adó cégek számára van előírva, azonban a munkavállalók munkáját igénybe vevő - zárójelben: elsősorban nemzetközi - cégek mint kölcsönvevők törvényi kötelezettség hiányában eddig nem voltak érdekeltek abban, hogy a megváltozott munkaképességű dolgozók munkáját igénybe vegyék, számukra a munkavégzési lehetőséget biztosítsák, sőt sok esetben kifejezetten elutasították az ilyen személyek foglalkoztatását. Ezáltal a kölcsönző cég hiába rendelkezett egyébként ilyen munkavállalókkal, nem tudta az érintett dolgozói kört elhelyezni. Elhelyezés hiányában vagy befizette önmaga a rehabilitációs hozzájárulást, vagy sok esetben valós munkavégzéssel nem tudta őket foglalkoztatni.

Ezt a kiskaput kívánjuk a benyújtott törvényjavaslatlal bezárni, amelynek eredményeképpen reményeink szerint több ezer fővel bővíthet a valós foglalkoztatottsága a megváltozott munkaképességűeknek. A javaslat kimondja, hogy a jövőben az egyenlő bánásmód követelményének a munkaerő kiválasztására vonatkozó része tekintetében a kölcsönvevő és a kölcsönbe adó egyetemlegesen felelős, így egy-egy munkavállaló visszaküldése - idézőjelben - vagy fel nem vétele a szolgáltatást igénybe vevő felelősségévé is válik. Másrészt a javaslat eredményeképpen a rehabilitációs hozzájárulás fizetési kötelezettsége a tényleges munkáltatónál jelentkezik, aki a gyakorlatban is reményeink szerint a megváltozott munkaképességűeket a jövőben kénytelen lesz foglalkoztatni.

Bízunk benne, hogy a benyújtott törvényjavaslat mind a diákszövetkezetek, mind a munkaerő-kölcsönzés tevékenységére vonatkozólag pozitívan járul hozzá a foglalkoztatás további bővítéséhez, ezért kérjük képviselőtársaimat, hogy támogassák a javaslatot.

Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Orbán Gábor államtitkár úr kíván felszólalni. Megadom a szót, államtitkár úr.

(20.10)

ORBÁN GÁBOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! Legnagyobb sajnálatomra ebben a pillanatban mindössze azt tudom önöknek jelenteni, hogy a törvényjavaslat benyújtása óta kormányülés nem volt, ezért kormányálláspontot a vita e szakaszában nem tudok önökkel megosztani. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Pócs János képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

PÓCS JÁNOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A 25 év alatti fiatalok foglalkoztatása egész Európában komoly problémát jelent, például Görögországban, Spanyolországban a fiatalok 53-54 százaléka munkanélküli.

Magyarország ebből a szempontból egyre jobb mutatókkal rendelkezik, hiszen a munkahelyvédelmi akciónak tulajdoníthatóan mintegy 150 ezer fiatal foglalkoztatása valósult meg. 2010-hez képest a 15-24 éves fiatalok foglalkoztatása 40-50 ezerrel javult. Ez köszönhető többek között annak, hogy a magyar kormány már számos, kifejezetten a fiatalokra koncentráló intézkedést tett. Magyarországon a 25 év alattiak tanulása mellett azonban a munkavégzés alacsony szinten van; alacsonyabb, mint tőlünk nyugatra, ezért ezen a területen is van feladatunk. 2012 végétől az „Első munkahely” garanciaprogram kezdetétől elkezdődött nőni a foglalkoztatás a fiatalok esetében. 2013-ban életbe lépett a munkahelyvédelmi akció, melynek sikerét jelzi, hogy annak révén mára több mint 890 ezer embert, közöttük mintegy 150 ezer fiatalot foglalkoztatnak.

Sok munkalehetőségtől a tapasztalat hiánya miatt esnek el a fiatalok. Ezért az első részletben 2016 júniusáig összesen 40 milliárd forintot fordítunk az ifjúsági garanciaprogramra. Magyarországon évente átlagosan 180-200 ezer tanuló vállal valamilyen alkalmi munkát, akiknek jelentős része, legalább 130 ezer fő iskolaszövetkezetekben dolgozik. Az iskolaszövetkezeti foglalkoztatás speciális foglalkoztatási forma, amely éppen a rugalmassága miatt képes a tagok igényeihez, képzettségéhez és időbeosztásához igazodva munkatapasztalatot és pénzületi lehetőséget biztosítani a tanulóknak.

A javasolt rendelkezés egyértelművé teszi, hogy a társadalombiztosítási ellátásokkal kapcsolatos jogosultsági szabályok és szociális hozzájárulási adó megfizetése alóli mentesség szabálya a tanulói vagy hallgatói jogviszony fennállásához kötődik, melybe beletartozik a tanuló vagy a hallgató 25. életévének betöltéséig a tanulói, a hallgatói jogviszony szüneteltetésének időtartama is. A javaslat célja, hogy ezen

passzív jogviszonnal rendelkező tanulók és hallgatók is megkapják ugyanazokat a kedvezményeket az iskolaszövetkezeten keresztül történő munkavégzés során, mint amelyeket az aktív jogviszonnal rendelkező nappali tagozatos hallgatótársaik megkapnak, ezáltal képesek legyenek munkavégzés útján önmaguk ellátásáról ezen időszakban is folyamatosan gondoskodni.

A megváltozott munkaképességű munkavállalóknak a munka világába történő reintegrációja olyan kiemelt össztársadalmi feladat, amelyet minden munkáltatónak elő kell segítenie. A magyarországi foglalkoztatási viszonyok a munkaerőkölcsönzés vonatkozásában azt a tendenciát mutatják, hogy a kölcsönvevők a munkaerő megrendelése során alacsony számban igénylik a megváltozott munkaképességű személyek kölcsönzését. Sőt, bizonyos esetekben kifejezetten elutasítják az ilyen személyek foglalkoztatását. Így tehát az, hogy a megváltozott munkaképességű személyek munkaerőkölcsönzés keretében történő foglalkoztatása nem, vagy csak igen kis számban valósul meg, sok esetben nem a kölcsönbe adó felelőssége és nem az ő döntésén múlik. Nincs arra vonatkozó eset, akár az Egyenlő Bánásmód Hatóság, akár a bíróságok gyakorlatában, hogy a kölcsönvevőt minősítsék az egyenlő bánásmód követelményének megtartása és a meg nem tartás jogkövetkezményeinek tekintetében. Így az egyenlő bánásmód követelményének a munkaerőkiválasztásra vonatkozó része tekintetében a kölcsönvevő és a kölcsönadó egyetemlegesen felelni fog, így egy-egy munkavállaló visszaküldése, fel nem vétele a szolgáltatást igénybe vevő felelőssége is lesz a jövőben. Ennek következtében előreláthatólag több ezer fővel bővíthet a megváltozott munkaképességűek foglalkoztatása.

Ezen gondolatok és tények jegyében kérem tisztelettel a képviselőtársaimat, hogy támogassák a javaslatot. Elnök úr, köszönöm a szót.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

GÚR NÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Kicsit meglepődve hallgattam a képviselőtársamat, amikor majdnem győzelmi jelentéseket mondott a pályakezdő fiatalok életének, sorsának alakulásáról. El kell mondanom néhány gondolatot, hogy tisztábban lássunk ennek a történetnek a kapcsán, és nyilván olyan gondolatokat mondok el, amelyek természetesen ehhez a törvénytervezetthez illeszthetőek.

Az első az, hogy visszaemlékezünk Orbán Viktor öt évvel ezelőtti szavaira, más fideszes képviselők szavaira. Azt mondják, harsogják: egymillió új munkahely a gazdaságban, a versenyszférában. Ez azért fontos tételmondat, mert nyilván, ha a versenyszférában születtek volna új munkahelyek, mondjuk, öt

év távlatában 500 ezer... Persze, a kormányszóvivő képes arra, hogy ilyet mondjon, leírasson, hirdetésbe tetessen, amikor a valósággal semmilyen összhangban nincs ez a számadat. Ha ez bekövetkezett volna, akkor nem hagyták volna el százezrével Magyarországot. Nem lett volna annyi gazdasági menekült, mely gazdasági menekülteknek messze döntő többségét a fiatalok adják.

Csak azért, hogy a logika követhető legyen, hozzá kell tennem rögtön azt is, hogy azok a fiatalok, akik így kényszeredett helyzetükből fakadóan elhagyták az országot a saját családjuk megélhetése érdekében, és egy évnél nem régebben dolgoznak külföldön, a magyar statisztikában, amire ön hivatkozik, szerepelnek. Magyarul: számúzták, gazdasági menekültté tették őket, és mivel odakinn munkalehetőséget kapnak és pénzt keresnek, akik nem egy évnél régebben teszik folyamatosan mindezt, hanem egy éven belül, azok a magyar statisztikában szerepelnek mint foglalkoztatottak.

Őn arról beszél, hogy, mondjuk, egy 2010-es állapothoz képest 40 ezer fős növekményről lehet számot adni a fiatalok esetében, itt a 15-24 éves korosztályt érinti ez a számadat, ezzel szemben, ha megnézzük, hogy mennyien vannak, akik külföldön kényszerültek munkát vállalni és ebben a magyar statisztikában benne vannak, már eltűnt ez a 40 ezer, sőt már mínuszban vagyunk. *(Boldog István: Nálátok már elkezdődött!)* Ezt a mínuszt még tovább növeli az is, csak hogy érthető és világos legyen, hogy ha van munka, akkor az a munka igazából a közfoglalkoztatás szintjén jelenik meg, ebben többletfoglalkoztatást tudnak felmutatni, és ebben is a 15-24 éves korosztály több tízezer fővel érintett.

Ha most ezt a logikai sort summázzuk, az eszenciáját megfogalmazzuk, az látszik, hogy sajnálatos módon ez a korosztály nem pozitív haszonélvezője, hanem kárvallottja, elszenvetője ennek a történetnek, mármint annak a történetnek, amit önök az elmúlt öt esztendőben csináltak Magyarországon.

(20.20)

Ha a statisztikai számokról beszélünk tehát: az nem a magyar kormány érdeme, ha ebben a korcsoportban, korosztályban lehet többletet kimutatni, foglalkoztatási többletet kimutatni, hanem a külföldön dolgozók, a külföldön foglalkoztatók érdeme, a külföldön munkát adók érdeme. Magyarországnak, nem Magyarországnak, a magyar kormánynak inkább szégyenkeznivalója van a tekintetben, hogy nem biztosított munkalehetőséget ezen fiataloknak, és kényszeredett módon el kellett hagyniuk az országot. Ennyit bevezető gondolatokként a munkaügyi statisztikákról.

A másik része a dolognak, ami konkrétan az iskolaszövetkezetek keretei közötti munkavégzéshez kapcsolódik, az egy mondattal úgy kerülhetne megfogalmazásra, hogy helyes az az út, amely tekintetében öt év elteltével eljutottak odáig, rengeteg szak-

mai szervezet inspirációjára, jelesül nem szakmai szervezetként, hanem politikai pártként a Magyar Szocialista Párt is többször kezdeményezte ennek a folyamatnak a beteljesedését, tehát egy hiányosság korrigálását tették meg, de ehhez öt év kellett, hogy idáig eljussanak.

A passzív jogviszony keretei közötti pozitív diszkrimináció - azt hiszem, így fogalmazott államtitkár úr - az én értékítéletem szerint helyénvaló. Helyénvaló már csak abból a megfontolásból is, hogy azok a diákok, hallgatók, akik mondjuk, adott esetben egy féléves időintervallumra ilyen, olyan, amolyan megfontolásból vagy kényszerből szüneteltetni kényszerülnek a hallgatói jogviszonyukat, azok esetében tényleg adott esetben és nagyon sok esetben ma megélhetési problémát jelent ennek a fél évnek az áthidalása.

Hogy megélhetési problémát jelent, az megint visszavezethető az önök kormányzásának a mikéntjére, mert rengeteg olyan család van ma Magyarországon, ahol ha mondjuk, több gyermek felsőoktatási intézményben kíván tudást elsajátítani, tanulni, akkor nem biztos, hogy erre sort tud keríteni, egyszerűen abból fakadóan, hogy a családok döntő többsége ezt nem képes finanszírozni. Önök elég hangosan kiabáltak akkor, amikor néhány ezer forintos tandíj bevezetésére került annak idején sor, most meg, ha megnézzük, mondjuk, hogy egy szemeszternek milyen költségei vannak, akkor bizony ezeket nem ezerben, nem tízezerben, hanem százezer forintokban kell mérni. Egy szó, mint száz, olyan helyzetet hívtak életre és idéztek, amely tekintetében minden megszerezhető forint ilyen értelemben akár az aktív, akár a passzív jogviszony keretei között lévő hallgató számára igen fontossá vált. Tehát ebből fakadóan azt gondolom, hogy abszolút helyes, szükségyszerű, megkésett annak a hiánynak a pótlása, hiányosságnak a korrigálása, amire most itt e tekintetben sor kerül.

A másik része a törvénytervezetnek a megváltozott munkaképességű embereknek a munkaerő-kölcsönzésével kapcsolatos dolgokat érinti. Abszolút módon helyeslem és támogatom azt, hogy nemcsak a kölcsönbe adóknak, hanem a kölcsönbe vevőnek is be kell tartania az egyenlő bánásmóddal kapcsolatos előírásokat és rendelkezéseket. Ez így helyénvaló, mert így gyakorlatilag az a helyzet hívódik életre, ami egyébként más normál jogviszonyok keretén belül, nem a megváltozott munkaképességű foglalkoztatáshoz illetően, hanem más egyéb jogviszonyok vonatkozásában. Gyakorlatilag ugyanazok a szabályok lépnek érvénybe, hatályosulnak, ezért ez támogatandó.

Viszont van egy tisztázatlan kérdés, legalábbis előttem. Segítsenek benne, lehet, hogy én nem látom jól. A statisztikai létszámba való beszámításhoz az olvasatom szerint a kölcsönbe vevőnél történik meg mindez. A törvénytervezet indoklásában viszont a kölcsönbe adónál történik meg a beszámítás. Ha én jól olvasom, akkor e tekintetben ellentmondásosság

van. Gondolom, nem kívánják statisztikai értelemben vetten a kölcsönbe adónál is meg a kölcsönbe vevőnél is beszámítani mindezt. Gondolom, nem akarnak csúsztatással további statisztikai módosításokat eszközölni, és a foglalkoztatotti létszám tekintetében olyan kimutatást életre hívni, amelyek nem helytállóak. Úgy, ahogy azt teszik ma is persze, mint jeleztem, maga a kormányzóvivő hirdetésein, leírt mondatain keresztül vagy megíratott mondatain keresztül. Jó lenne, ha egzakt lenne, egyértelmű lenne, és természetesen csak egy helyen kerülne beszámításra statisztikai értelemben vetten is mindez.

Ugyanez természetesen kiterjed a rehabilitációs hozzájárulás megfizetésére is. Ki az - a kölcsönbe adó vagy a kölcsönbe vevő -, aki megfizeti? Hiszen ez egy jelentős összeg, ez évente fejenként 964 500 forintos nagyságrend. Tehát egy nagy összeg. Nem mindegy egyrészt, hogy ki fizeti meg, és természetesen csak egyvalaki, és nem mindkettő.

Összegezni - gyakorlatilag két gondolattal - úgy tudnám a dolgokat, hogy az aktív és a passzív jogviszony keretei közötti pozitív diszkrimináció elvét érvényesítve a passzív hallgatói jogviszonyhoz illetően a Magyar Szocialista Párt részéről támogatható. Mondom, az összes kitélt, aggályt most nélkülözve támogatható. A másik esetben viszont a megváltozott munkaképességű emberek munkaerő-kölcsönzéséhez illetően úgy érzem, tisztázandó az, amit az előbbieken felvettem. Nem lenne baj, ha most itt a vita keretei között egyértelművé válna mindez, hogy nyugodt lelkülettel lehessen továbblépni ennek a kérdésnek a kapcsán.

Azt pedig nagyon sajnálatosnak ítélem, hogy - ha nem is sokunk által, úgy látom, néhány kormánypárti képviselő jelenléte mellett - nem tudunk kormányálláspontra megismerni ebben a kérdéskörben, hiszen jó lenne az is, ha tisztán és világosan látnánk, hogy hogyan és miképpen viszonyul a kormány e tekintetben. Jó lenne, ha a Parlament falai között - ha már ahhoz hozzá is szoktunk, hogy bizottsági tárgyalások időszakában a kormány képviselői azt mondják mindig, hogy nincs kormányálláspontra, tárcáálláspontra tudunk mondani, de amikor a Parlament falai közé kerül már valami, nem a bizottsági ülések keretei közötti tárgyalásra kerül sor, akkor jó lenne, ha a törvénytervezeteket illetően lenne kormányálláspontra. Úgyhogy nagy tisztelettel a jövőre nézve szeretném kérni nemcsak ennek a törvénynek, hanem egyéb más törvényeknek a tárgyalásához illetően is, hogy ennek a hiátusnak, ennek a hiányosságnak a kiküszöbölése érdekében a kormány tegye a dolgát, tegye mindazt, amit kell, és legyenek állásponthai a Parlament falai előtt akkor, amikor a Parlament falai előtt a törvény vitájára sor kerül.

Nem húzom tovább az időt, ha szükségyszerű, akkor majd újabb kétperces vagy normál időkeret keretei közötti gombnyomással jelzem az igényt. Arra szeretném kérni képviselőtársaimat vagy államtitkár urat, hogy a tisztázatlan kérdésre, kérdésekre próbáljon meg választ adni. Egyébként pedig min-

dent, ami jó, azt a Magyar Szocialista Párt e tekintetben támogatni fogja. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Farkas Gergely képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

FARKAS GERGELY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt jelen lévő Képviselők! A Jobbik-frakció nevében a támogatásáról tudom biztosítani a kormánypártokat, illetve a benyújtó képviselőket a javaslat kapcsán. De a kérdés, amit nekem is fel kell tennem, hogy miért csak most. Miért csak most nyújtották be ezt a javaslatot? Ugyanis a probléma nem most született, egy több éve fennálló javaslatról van szó, olyannyira, hogy a Jobbik szó szerint benyújtotta 2013. január 18-án a diákmunkával kapcsolatos, a passzív hallgatók jogviszonyát rendező törvényjavaslatot, amely javaslatot önök elutasítottak annak idején.

(20.30)

Bízom benne, hogy a kormány részéről is hasonló jellemfejlődésnek lehetünk majd tanúi, mint amiről tanúbizonyságot tettek a kormánypárti képviselők, ugyanis két és fél évvel ezelőtt önök a mi javaslatunkra - tudnám idézni a jegyzőkönyvi hivatkozást is, de nem szeretném ezzel húzni az időt - azt mondták, hogy nem életszerű, ez egy tudatos döntés az önök részéről, hogy igenis az aktív és a passzív hallgató között különbséget tesznek, és számos más, most már szerintem önök szerint is viccesnek hangzó érvet hoztak fel, hogy miért is nem lépik meg ezt a tényleg több tízezer fiatalot érintő lépést. Most szerencsére eljutottak odáig, hogy önök nyújtották be ezt a javaslatot, és így szerencsére úgy tűnik, hogy a többi ellenzéki párt támogatásával együtt egy konszenzusos javaslatként kerülhet elfogadásra.

Tényleg a legfontosabb kérdés, hogy miért csak most. Félreértés ne essék, itt nem a Jobbik részéről érzem én ezt sérelemnek, hanem tudni kell azt, és igenis hangozzon el itt is, hogy számos szakmai szervezet követelte ezt, a munkástanácsok ifjúsági szervezetétől kezdve a Diákész, az ISZOSZ, a HÖÖK, számos olyan szervezet, aki jól látja a fiatalok problémáit, és tapasztalták azt, hogy igenis ez egy indokolatlan megkülönböztetés a passzív és az aktív hallgatók között is, hiszen nagyon sok esetben a passzív hallgatóknak egy felmérés szerint a 70 százaléka azért passzíváltatja magát, mert egyszerűen nincs pénze a tanulmányai folytatására.

Tehát logikus, hogy segítsük elő az ő munkába állásukat, és ennek igenis egy olyan lehetősége az iskolaszövetkezet, amely biztosítja a jogi környezetet, biztosítja azt, hogy őt ne verjék át a munkaadók. Tehát számos szempontból ez a hungarikumnak

számító iskolaszövetkezeti rendszer igenis előnyös a fiatalok számára, és megérdemlik a passzív hallgatói jogviszonnyal rendelkezők is, hogy ilyen módon tudjanak dolgozni, ezáltal pénzt gyűjteni a tanulmányaik későbbi folytatására.

Én tehát azt szeretném kérni, hogy legyen meg az a nyitottság önökben, hogy ha már tegnap itt egyébként a kormánypárti képviselők napirend előtti felszólalásában is azt hallhattuk, hogy a konszenzuskeresés milyen fontos, és igenis erre kell törekednie ennek az Országgyűlésnek, akkor legyen meg önökben az a készség is, hogy akár a Jobbik, akár más ellenzéki pártok javaslataira is nyitottak lesznek, és mondom még egyszer, ne a mi érzékenységünk szempontjából, hanem például ebben a konkrét esetben két és fél évet vesztegettünk el, és két és fél év alatt több tízezer fiatal nem tudott élni ezzel a lehetőséggel, indokolatlanul kizárták ebből a lehetőségéből.

Ez tehát a legfontosabb. Én nem szeretnék olyan távoli vizekre evezni, mint azt Gúr Nándor megtette, de egy kis kitérőt engedjenek meg. Ha már a diákmunkáról beszélünk, akkor azt is hozzá kell tenni - már csak azért is, mert sajnálatos módon itt, a Ház falai között nagyon ritkán esik szó a diákmunka körüli problémákról -, akkor arról is kell beszélni, hogy igenis nagyon súlyos problémák is találhatóak ezen a területen, amelyekkel, mi úgy érezzük - és a fiatalok reakcióiból érezzük mindezt -, hogy nem foglalkozik kellő súllyal a kormány.

Néhány évvel ezelőtt - ki is kerestem -, körülbelül két évvel ezelőtt egy interpellációban már foglalkoztam ezzel a témával - 2012. május 21-én -, amelyben konkrét példákat soroltam fel, ami a diákmunkásokat éri, legtöbb esetben a munkaadó részéről, ritkább esetben - de ezt is ki kell mondanunk - az iskolaszövetkezetek részéről is vannak olyan dolgok, amik komoly aggályokat vetnek fel. Szegény fiatalok, akik korukból adódóan sem rendelkeznek megfelelő jogi tudással, nem tudják, hogy mit lehet ilyenkor csinálni, sokszor örülnek, hogy egyáltalán valahol el tudnak helyezkedni, valahol fizetnek az ő munkájukért, ezért sokszor a szavukat sem merik felemelni ezen visszasságok ellen, ők nagyon kiszolgáltatott helyzetben vannak.

Én azt kértem számon a kormányon, hogy miért nem teremtik meg annak a lehetőségét, amellyel tudják ezeket a fiatalokat segíteni. Igenis létre lehet hozni akár egy olyan panaszbejelentő központot, bármilyen lehetőséget, ahol a fiatalok akár anonim módon meg tudják tenni a panaszukat. Igenis lehetne, mondjuk, a köznevelési rendszeren belül is, akár középiskolában egy-két órát arra szánni, hogy felkészítsék a fiatalokat, hogy a diákmunka kapcsán miről kell tudniuk, milyen jogszabályi lehetőségeik vannak, mikkel kell tisztában lenniük, és még számos lehetőség lenne. Ahelyett, hogy a kormánnyal, mondjuk, egy érdemi párbeszédet tudtunk volna folytatni arról, hogy milyen lehetőségek lennének, ezek közül melyik releváns, melyik felesleges, melyik megvalósítható, melyik nem, azt a kioktató választ

kaptam, hogy gyakorlatilag minden rendben van ezen a területen. Gyakorlatilag fel is olvashatom ezt a választ: „Amint látja - reagálta ezt Cséfalvay Zoltán államtitkár úr -, szabályozási, jogi és ellenőrzési keretek és feltételek garantálják azt, hogy a lehető leg-minimálisabb legyen a visszaélés vagy ne legyen visszaélés a diákmunkában.”

Nem ezt tapasztaljuk, hanem azt tapasztaljuk a panaszokból, hogy igenis vannak visszaélések. Mondom még egyszer, én a hozzáállást tartom itt bántónak, hogy nem a párbeszédre nyitottság nyilvánult meg ebből, hogy igenis mit tudunk még tenni, hogy segítsük ezen fiatalokat, mit tudunk még tenni az ő érdekükben, hanem a kioktató válasz, hogy minden rendben van ezen a területen, nincs mit tennünk, a jogszabályi környezet adott, örüljenek a fiatalok, hogy van hol dolgozniuk.

Ebben kérnék az önök részéről nyitottságot, akár egy párbeszéd megindítását az ellenzéki pártokkal vagy a szakmai szervezetekkel, hogy hogyan tudunk még segíteni ilyen téren a fiataloknak. Úgy, ahogy most ezzel az apró módosítással is több tízezer fiatalnak tudunk segítséget nyújtani, úgy igenis hiszem azt és tudom azt, hogy további jogszabályváltozásokkal vagy igenis akár kampányok beindításával tudjuk segíteni ezeket a fiatalokat, hogy még inkább biztosított legyen, hogy normális körülmények között, a jogbiztonságot megteremtve minél jobb körülmények között tudjanak diákmunkát végezni.

Összefoglalva tehát támogatjuk ezt a javaslatot, nemcsak a diákmunkára vonatkozó részét, hanem a másik részét is. Én főképp a diákmunkával kapcsolatban mondtam el az észrevételeimet, de a javaslat egészét tudjuk támogatni. Ugyanakkor arra kérem a jelen lévő kormánypárti képviselőket, hogy legyenek nyitottabbak az ellenzéktől vagy a szakmai szervezetektől jövő észrevételekre, hisz ezzel a fiataloknak tudunk segíteni, és konkrétan a diákmunka kapcsán is legyenek nyitottak abban, hogy ezen a területen még inkább olyan lépéseket tudjunk tenni, ami segíti az ezen a területen részt vevő fiatalok munkavégzését, mert igenis úgy érezzük, hogy van még teendő ezen a területen.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most kétperces felszólalásokkal folytatjuk munkánkat. Megadom a szót Kiss László képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Ha egy pozitív gondolattal kezdhetem, akkor azt kell mondjam, hogy a javaslat kifejezett előnyének vagy jó oldalának tartom azt, hogy nemcsak az egyébként most ebben a vitában nagyon gyakran emlegetett hallgatói viszonytal, hanem a Pócs képviselőtársam által emlegetett tanulói jogviszonnal is foglalkozik. Ez nekem egyébként ebben a javaslatban

rendkívüli módon szimpatikus, és emiatt én mindenképpen tudom támogatni ezt a javaslatot.

Annál is inkább támogatom ezt a javaslatot, mert valóban nagyon fontos az a kérdés, amire választ ad, hiszen soha ennyire sokan nem tanultak költségtérítéses képzésben a magyar felsőoktatásban, mint jelenleg. Ez még akár a százalékarányban, nem csak az abszolút számban igaz. És bizony nagyon sok olyan hallgató és tanuló van, aki a tandíjának a költségét fedezi ebből a munkából. Azt gondolom, hogy ezeknek a diákoknak nagyon nagy segítséget jelent ez a javaslat, és nagy segítséget jelent azoknak a tanulóknak is - tehát nem hallgatóknak, hanem közoktatásban adott esetben szakmát tanulóknak is -, akik a tanulói jogviszonyukat szüneteltetik anyagi okokból.

Ebből adódóan azt gondolom, hogy az MSZP ezt a javaslatot lelkesen tudja támogatni, hiszen azt látjuk, hogy egy kicsit fény lehet abban az alagútban, amibe ezek a diákok kerültek. Az más kérdés, hogy persze nyilván más és más okokból azért még nem vagyunk kint ebből az alagútból, de azt reméljük, hogy olyan kormányzati kezdeményezések fognak jönni a következő időszakban, ami a jelenlegi faragáshoz képest is jelentős módon javítja a fiatal munkavállalók és leginkább a fiatalok munkaerő-piaci esélyeit. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most normál időkeretben történő felszólalásokkal folytatjuk munkánkat. Megadom a szót Pócs János képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Elnézést ebben a késői órában, de úgy gondolom, hogy Gúr képviselő úrnak egy kijelentése mellett - az összes többi, de főleg egy kijelentése mellett - azért nem mehetünk el szótlantul.

Amikor Gúr Nándor képviselő úr azt mondja, hogy ennek a történetnek a fiatalok a kárvallottjai, akkor Gúr Nándor képviselő urat szeretném emlékeztetni arra, bármennyire szeretné azt a látszatot kelteni, hogy 2002 óta a Fidesz van kormányon, nem így van. Szeretném két komoly szemlélettel összehasonlítani azt az időszakot, amikor önök voltak kormányon, és amikor mi vagyunk.

(20.40)

Tudjuk, hogy Gúr Nándor képviselő úr és társai legfőbb erénye a riogatás. Emlékszünk arra, amikor a 23 millió románal riogattak, elveszik a nyugdíjat, a kórházakat, majd utána ők hozták a gyógyszerfelírási díjat, a vizitdíjat, és még hosszan folytathatnánk.

Igaz, hogy az önök erényébe, egyáltalán a szótárába sem tartozott az, hogy munkahelyvédelmi akcióprogram. Képviselő úr, riogathatnak önök azzal,

hogy a fiatalok elvándorlása milyen jelentős, csak tudja, a fiatalokat megtartani legelső sorban a magyar munkahelyek tudják. Igaz a magyar munkahelyekre, hogy nem tudják a dupláját fizetni, mint Ausztriában, Svájcban, Németországban vagy Franciaországban, de ez a kormány nem üzent meg a munkavállalóknak, a munkáltatóknak, a fiataloknak, hogy el lehet menni, ahogy önök, ön és az ön miniszterelnöke annak idején megüzenték. Bizony, ennek isszuk a levét. De már az is nagy dolog, hogy ezek a cégek ma már nem elmennek, hanem Magyarországon fejlesztenek, Magyarországon terjeszkednek, és a munkahelyvédelmi akcióprogramnak köszönhetően - bármennyire is savanyú önnek a szőlő - 2010-hez képest 40-50 ezerrel több fiatal dolgozik.

És, képviselő úr, nem a kormányt bántja, nem az államtitkár urat és nem ezt a programot bántja, hanem a fiatalokat, azokat a fiatalokat, akik haszonélvezői lesznek annak a 40 milliárd forintnak, amit az ifjúsági garanciaprogram biztosít számukra. Ha önök, amikor kormányon voltak, használni nem tudtak, ha ellenzékben használni nem tudnak, akkor legalább ne ártanak a fiataloknak! Persze az önök szempontját meg lehet érteni, meg kell érteni, tartja a népi mondás is: nehéz valakiről elhinni, hogy igazat mond, ha tudjuk, hogy a helyében hazudnánk. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most folytatjuk a normál időkeretben felszólalásra jelentkezett képviselők felszólalásaival. Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, 15 perces időkeretben. *(Bodog István: Az kevés!)* Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Elég lesz, nem lesz kevés.

Pócs János képviselőtársam megszólított, úgy-hogy el kell hogy mondjam, hogy rég hallottam annyi badarságot, mint az előbbi néhány percben, egyszerűen azért, mert ha figyelt volna, abban a 10-12 percben, amit elmondtam, részben az ön felvezetőjéhez illetően és azt kiegészítve, a törvénytervezet kiegészítve, akkor hallania kellett volna, hogy a törvénytervezettel kapcsolatosan egyértelmű volt az álláspontom személy szerint is, Kiss László képviselőtársam álláspontja is, ami arról szólt, hogy bár elkésettnek tartjuk a történetet, mert öt év leforgása alatt lett volna módjuk és lehetőségük, hogy több tízezeren segítsenek passzív jogviszony keretei között, akiknek ez kézzelfogható forrntöbbletet jelentett volna a mindennapjaikat érintően, bár ezt nem tették meg, most hoztak egy törvénytervezetet, erre a válaszuk pedig az volt, hogy abszolút módon támogatjuk, hiszen úgy érezzük, hogy a megélhetéshez való javak megszerzése tekintetében ez segítséget nyújt. Tehát mindaz, amit az előbbieken mondott, ha nem akarom másképp minősíteni, akkor csak badarságnak nevezem, merthogy támogatjuk, megkésettnek tartjuk, de támogatjuk.

A másik része a történetnek, ami itt különféle kapkodó gondolatok keretei között elhangzik öntől, arra nem tudok mást mondani, csak azt, hogy amikor ön munkahelyvédelmi akcióprogramról, akciótervről beszél, akkor mindig jusson eszébe a miniszterelnöknek a kimondott szava, bár ő úgy is szokta mondani, hogy ne azt nézzék, hogy mit mondok, hanem mit cselekszem, valami ilyesmi is volt a WikiLeaks története kapcsán. Hát, ő azt mondta, hogy egymillió új munkahelyet a versenyszférába, a gazdaságba, az adóforintokat termelő világba. A munkahelyvédelmi akcióterv meg az egymillió új, gazdaságban, versenyszférában született, születendő, megkívánt, adóforintokat termelő munkahely, az egészen más! Az egyik arról szól, hogy hogyan lehet meglévő pozíciókat megőrizni munkahelyek vonatkozásában, a másik meg arról szól, hogy hogyan lehet újakat teremteni. Belehozhatják az éterbe azt, hogy 450 ezerrel nőtt a versenyszférában a foglalkoztatottak száma, belehozhatják, megtették, megteszik nap nap után, látni, mondtam a példát rá, kormányzóvivő által megjelenített, megjelentetett cikk vonatkozásában és hirdetések kapcsán, és közben a valóság meg - mindenki tudja ebben az országban - homlokegyenest ellentétes ezzel. Négy év leforgása alatt, 2010 és 2014 között nincs érdemi elmozdulás e tekintetben, a versenyszférában egy százalékon belüli mozgásokat lehet felfedezni. Igaza van, egy százalékot sem. 1 millió 800 ezer főt nem sokkal meghaladó a versenyszférában foglalkoztatottak száma ma is meg 2014-ben. Igen, a versenyszférában. Annak az egy százaléka durván 18 ezer fő. Ez az a különbség - annyi sem, mert 14-15 ezer fő -, amivel számot tudnak adni. Miről beszél? Beszéljen arról az 500 ezerről, ami hiányzik! Tudják, amit megígérték!

Szóval azt akarom mondani ezzel, hogy felesleges és kár olyan mondatokat mondania, amelyek visszacsapódnak önre, és amelyek zsigerből, az első pillanatban, tényeken alapulva megcáfolhatók. A hazugságot azzal, hogy másokat megpróbál adott esetben feketíteni vagy mocskolni, nem lehet eltakarni és elfedni, a hazugság akkor is hazugság marad, az igaztalan dolog akkor is az marad. *(Pócs János közbeszólása.)* Amit ön mondott e tekintetben, azt nem lehet más mondatokkal helyére pakolni. A munkahelyvédelmi akcióterv az nem munkahelyteremtés, az elsődlegesen munkahelymegőrzés. Önök nem arra vállalkoztak, nem azzal szereztek kormányzást, önök egymillió új munkahely ígéretével szereztek kormányzást.

És tudja, amikor néhány bedobott gondolattal, mindegy, hogy miről beszélünk, tandíjról vagy bármi másról - szóval, akkor gondolkodjon el azon, hogy hogy nézett ki akkor és hogy néz ki ma, nem akarok nagyon elmenni a témától, de hogy az oktatás rendszerében mennyi volt a forrás, amit 2010 előtt betettek, például, ha már itt vagyunk a hallgatói jogviszony keretei között, a felsőoktatás rendszerébe: akkor az megközelítette a 200 milliárd forintot. Majd utána, ha megnézzük a 2013-as vagy a '14-es

esztendőt, akkor meg látjuk, hogy nagyjából egyharmadával kevesebb forrás volt benne 2013-ban, de 2014-ben sem sokkal több, akkor sem érte el azt, ami 2010 előtt volt. Miről beszél?

És akkor még nem beszéltünk a tandíjakról, arról, amit csak megemlítettem egy mondat erejéig, hogy például szűkebb pátriámban, Miskolcon egy közgazdászképzés szemeszterében nem 3 ezer forintot fizetnek tandíjat a hallgatók, nem, nem is 30-at, nem - közel a tízszeresét! Tudja, mi a különbség 3 ezer meg 300 ezer között vagy 3 ezer meg 200 ezer között? Nagyon sok. Hatvanszorosa? Nyolcvanszorosa? Százszerosa? Ezt meg lehet köszönni önöknek.

Csodálkozik azon, hogy az emberek messze döntő többsége elítéli azt a fajta viselkedést, amivel, mondhatom nyugodtan, szembehazudnak feléjük, és közben meg egészen mást csinálnak? Na, de nem megyek ezekre a vizekre, csak azt akartam visszaigazolni önnek, hogy szerintem nem helyes az a pálya, amit e tekintetben jár.

(20.50)

Ennek a törvénytervezetnek a kapcsán egyértelmű álláspontot rögzítettünk, és most is megismétlem, csak azért, hogy mélyüljön el önben is. Mindaz, ami a passzív jogviszony, hallgatói jogviszony keretei közé illeszthetően támogatásjelleggel megjelenik, azaz ugyanazt hordozza magában, mint az aktív jogviszony keretei között, mindaz, amit évek hosszú során keresztül szakmai szervezetek sokasága és politikai szervezetek is támogattak, kértek, és önök azt nem hallották meg éveken keresztül, de mostanra mégiscsak valahogy idejutott a Parlament falai közé, ebben a formában az a részünkről támogatást élvez. Érti? Támogatást élvez.

A másik része tekintetében, amit pedig kértem, most is nagy tisztelettel kérem, hogy a megváltozott munkaképességű emberek vonatkozásában azok a kérdések, amelyek a munkaerő-kölcsönzés tekintetében ma kételyként vetődnek fel, a törvény indoklasi részéből fakadóan és egyéb más helyzetekből fakadóan, ami a kölcsönbe adót és a kölcsönbe vevőt érinti, azt pedig érdemes lenne tisztázni.

Pócs képviselőtársam, talán ebben többet tudna segíteni, hogyha elmondaná azt, hogy akkor hogyan is néz ki ez a helyzet, mert ez ehhez a törvényhez tartozik. De ha ön nem tudja, akkor nagy tisztelettel kérdezem államtitkár urat, hogy próbálja meg ebben, még ha kormányálláspont nincs is, de az ő szakmai álláspontját rögzíteni, hogy lássuk világosan, hogy akkor most hogy is néz ki ez a kérdéskör. A megváltozott munkaképességű emberek munkaerő-kölcsönzését érintően a statisztikai nyilvántartási rendszeren keresztül hol jelenik meg? A kölcsönbe adónál vagy a kölcsönbe vevőnél? A rehabilitációs hozzájárulás megfizetésének a nagyságrendje hol jelenik meg? A kölcsönbe adónál vagy a kölcsönbe vevőnél? Legyen egyértelmű, legyen tiszta!

Lehet, hogy van olyan kérdés, amelyet az én olvasatom hiányosságából fakadóan nem jól értelmezve, adott esetben nem tudok vagy nem jól tudok, de akkor tegye meg, államtitkár úr - látom, nyomott gombot, ezt köszönöm is önnek -, hogy akkor ezekre a kérdésekre is adjon választ. Lássunk tisztán, hogy tovább lehessen annak érdekében beszélni, hogy ennek a törvénytervezetnek ne csak az egyik fele legyen korlátok nélküli, hanem a másik fele tekintetében is azok a támogatások a politikai pártok részéről adhatók legyenek, amely az ügy érdekében megítélésem szerint fontos.

Talán ebben a tónusban, meg ebben a hangnemben, meg ebben a megközelítésben előbbre lehet haladni az ügy érdekében. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Kiss László tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Orbán Gábor államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

ORBÁN GÁBOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő! Tisztelt Gúr Nándor Képviselő Úr! Fontosnak tartom, annak ellenére, hogy ön részben eltért a tárgytól, illetve késő van, a statisztikai adatokkal kapcsolatos megjegyzésére reagálni, már csak a jegyzőkönyv kedvéért sem mehetek el szó nélkül amellett, amit a foglalkoztatási adatokról itt elmondott nekünk.

Az általam ismert adatok szerint 4 millió 121 ezer fő Magyarországon a foglalkoztatotti létszám, ezek a KSH adatai. Az időszak, amelyben ezt mérték, 2014 decembere és idén február közötti időszak volt. Ez az egy évvel korábbi időszakhoz képest 111 ezer fővel volt magasabb. Úgy látom, hogy jelentős eltérés van a között, amit ön említett, és amit én tudok. Kénytelen vagyok azt gondolni, hogy az ön által a gazdaságpolitikára, illetve a magyar gazdaság állapotára vonatkozó téves megállapításai abból fakadhatnak, hogy ezek az adatok nem stimmelnek.

Mivel a közmunkaprogram már 2014 elején is működésben volt, ennek a 111 ezer főnek nem tartom valószínűnek, hogy jelentős része származott volna a közmunkaprogramban részt vevők számának növekedéséből. Tudjuk nagyon jól, hogy ennek a 111 ezer főnek a jelentős részét a versenyszektor adta.

Ami pedig a statisztikai számbavétel megduplázását illeti, ez a törvényjavaslat nem duplázza meg, nem okoz átfedést a munkaerő-kölcsönzésben részt vevők statisztikai számbavételében. Erről nincs szó. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szatmáry Kristóf tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt megadnám a szót, szeretném mindenkinek a figyelmébe ajánlani, hogy a diákok iskolaszövetkezeti munkavállalásának és a megváltozott munkaképességű személyek munkaerő-kölcsönzés keretében történő foglalkoztatásának elősegítésé-

ről szóló törvénytervezetről vitatkozunk. Ezt illő tisztelettel kérem figyelembe venni.

Most pedig megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak két percben.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Elnök úr, tiszteletben tartom a kérését. Két rövid gondolatom van. Az egyik a korábban elhangzottak, Szatmáry képviselőtársam, államtitkár úr által elhangzottak figyelembevétele mellett születik meg, ami arról szólt, hogy a fiatalok munkanélküliségének a visszaszorítása egy fontos dolog. Abszolút mértékben egyetérték önnel. Fontos, én is így látom.

Azt kell mondanom, mondhatok különféle időpontokat, 2008, a gazdasági válság beköszönte időszakában 60 ezer fő a 15-24 éves korosztályon belül a munkanélkülieknek a száma. 2014: 68 ezer. Ez nem csökkenés, pedig közben olyan szabályokat is hoztak, hogy 9 hónap helyett 3 hónapos futamidejű ellátások, ezáltal nyilván hamarabb kiesnek az emberek a rendszerből. Pedig mindezek mellett több százezer ember, amikor elhagyta az országot, ezek között nagyon sokan ott voltak a fiatalok, akik máshol találtak munkát, és itthon nem kellett hogy munkanélkülivé váljanak, és akkor nem ragozom tovább a szót.

Csak azért mondom, hogy a számok magyarázatok nélkül, kiegészítő gondolatok nélkül üres halmozok, vagy sokféleképpen lehet játszani velük.

A másik, amit államtitkár úr mondott, röviden. Államtitkár úr, az a különbség, ami az öt évvel ezelőtti és a mostani foglalkoztatotti statisztikákban megjelenik, az alapvetően két-három dologból fakad. Egy: a közfoglalkoztatás dinamikus növekedéséből, kettő: a külföldön munkát vállaló, főleg fiatalok körében azon részből, akik egy évnél nem régebben dolgoznak külföldön (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), három: a 8 órás munkaviszony, mondjuk, 4 órásokká való szétteréséből és ennek a növekedéséből. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Kiss László képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Megadom a szót.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Nem akarok visszaélni a türelmükkel, képviselőtársaim, csak néhány megjegyzésem azért nekem is lenne.

Igazából, amikor meghallgattam az előző vitát, vagy belehallgattam ebbe a rosszízű beszélgetésbe, akkor arra gondoltam, hogy akiket a törvényjavaslat érint, azok rossz esetben 9, jó esetben 16 évesek voltak akkor, amikor azokat a kérdéseket, amit képviselőtársaim itt elővettek Gyurcsány Ferencről meg a többiekéről, elő tettek vezetni. Ez jól mutatja azt, hogy mekkora relevanciája van ennek a kérdésnek ebben a tekintetben. Semekkora.

De én történelemtanár vagyok, ezért szeretem a múltat jól ismerni és tisztázni, ezért hadd idézzek

önöknek szó szerint valahonnan, és akkor később világossá válik.

„Lehet Szlovákiával példálózni, és el lehet dönteni, hogy szlovák viszonyokat szeretnénk-e, szlovák nyugdíjakkal. Persze, nem kell fizetni az osztalék után adót, nem kell, nem kell fizetni annyi tb-t, nem kell, de lényegében a magyar árszínvonal mellett feleannyi a nyugdíj, mint nálunk. Ez a programja a munkáltatóknak? Én is tudok keményen kérdezni. És hogy fogjuk kifizetni a nyugdíjakat? Hogyan? El lehet menni Magyarországról, itt lehet minket hagyni, kérem szépen, tessék, lehet menni!”

2006-ban hangzott el ez, ha nem csal a jegyzőkönyv, az Országos Érdekegyeztető Tanács ülésén, amit önök megszüntettek, amelyen egy bizonyos Széles Gábor úr, a magyar oligarchia egy kiváló képviselőjének azon felvetésére volt az akkori miniszterelnöknek ez a válasza, aki jelezte, hogy nem kívánja fizetni azokat a terheket, amelyeket pedig mindenkinek kellene fizetnie azért, hogy a magyar munkavállalók kedvezőbb helyzetben legyenek, és a magyar embereknek legyen nyugdíja.

(21.00)

Erre vonatkozóan volt az akkori miniszterelnöknek az a válasza, hogy az az oligarcha, aki az extraprofit zsebre tétele után nem kíván részt venni a Magyar Köztársaság működtetésében, annak el lehet menni. Ez volt a válasz. Nem pedig azokra a munkavállalókra irányult ez a felvetés, akik ezeknek az oligarcháknak a működését azóta is megsínylik. Ezt fontos rögzíteni a tekintetben, hogy lássuk, kinek lehet elmenni és kinek nem. Nekem egyébként ebben a tekintetben biztos, hogy nincs vitám senkivel, aki azt gondolja, hogy a magyar munkavállalókat kiszákmányoló oligarcháknak el lehet menni ebből az országból. Igen, el lehet menni ezeknek az embereknek.

Visszatérnék a törvényre egy kicsit talán hosszabban. Megfontolásra ajánlanám... (*Közbeszólásra:*) Az a baj, képviselőtársam, hogy nem vagyok gyógypedagógus, ezért aztán a kompetenciáim sajnos nehezek arra, hogy mindent értek. Ha a törvényre visszatérünk, akkor engedjék meg megjegyzésem azt, hogy a megváltozott munkaképességűek foglalkoztatása kapcsán érdemes lenne elgondolkodni a tisztelt javaslattevőnek arról - amellet, hogy magam nagyon jónak tartom azt az irányt, amerre a javaslat elindul -, hogy a munkahelyi esélyegyenlőségi tervek - amelyeket jelen pillanatban nem kötelező elkészíteni - elkészítését nagyobb arányban kellene kötelezővé tenni, illetve abba az irányba elmozdulnia a törvénykezésnek, amiről az előterjesztő beszélt, hogy a megváltozott munkaképességű dolgozók valódi értékteremtő munkát kaphassanak, a munkavállalók ne alibizzék le az ő foglalkoztatásukat, hanem valóban a képzettségüknek megfelelő munkát tudjanak végezni. Ebben fontos lehet az, hogy ha az esélyegyenlőségi dokumentáció és a Magyarországon működő cégek esélyegyenlőségi tevékenysége annyi-

ra felkészült és annyira megalapozott, hogy valóban úgy tudják a munkaerőpiacon foglalkoztatni a megváltozott munkaképességű munkavállalókat, hogy az mindenki megelégedésére szolgáljon.

Tudom, hogy ezt nem feltétlenül e törvény módosítása során kell rendezni, de kérem mind a kormány jelen lévő képviselőjét, mind az előterjesztőt, hogy a későbbiek során ezt az irányt is tessék érvényesíteni, ami arról szól, hogy a megváltozott munkaképességű emberek hasznos munkavégzését tudja segíteni az is, hogy magukat a cégeket, illetve a magyar munkáltatókat tesszük képessé arra, hogy hasznosan tudják foglalkoztatni ezeket az embereket. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Kettőperces felszólalásra megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm szépen államtitkár úr reflexióját. Az előbb mondtam, nem ismétlem, hogy a többletek hogyan állnak össze. Lehet olyan helyzetet teremteni, amelyben úgy tűnik, hogy, miközben meg nem a kormányzat eredményének tekinthető mindaz, ami. De nem ezzel akarok foglalkozni ebben a két percben, másfélben, s nemcsak a megváltozott munkaképességű emberek munkaerő-kölcsönzőkön keresztüli foglalkoztatásával, hanem általában véve a foglalkoztatást érintően az állami szerepvállalás kérdésköréről.

Az állami szerepvállalás tekintetében egy dolgot szeretnék nem is firtatni, nem is megbeszélni ezen a késői órán, hanem csak a figyelmükbe ajánlani. Azt szeretném a figyelmükbe ajánlani, hogy nézzék át, hogy a minisztériumok és a minisztériumokhoz tartozó háttérintézmények keretei között hogyan és miképpen néz ki a megváltozott munkaképességű emberek foglalkoztatása, milyen hányadban vannak jelen. A gazdasági szférában az az elvárás, hogy ha 25 fő feletti foglalkoztatói hely van, és 5 százalékban nem teljesít megváltozott munkaképességű emberrel párosuló foglalkoztatást, akkor évi szinten 964 500 forintot kell megfizetni rehabilitációs hozzájárulásként.

Hogy történik ez a minisztériumokban? Megvannak-e ezek az arányok? Milyen befizetések vannak? Azt hiszem, ha megnézik, elég furcsa kép fog önök elé tárulkozni. Javítsanak ezen is! Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom. Megkérdezem Szatmáry Kristóf képviselő urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Szatmáry Kristóf: Igen.)* Megadom a szót a képviselő úrnak.

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az ember mindig szép reményekkel vág neki egy olyan benyújtott javaslat vitájának, amely jól látható

módon az összes parlamenti párt támogatását bírja, mégis egy olyan vita kerekedik belőle, amely sajnos vissza-visszatérő betegsége a magyar parlamentnek. Nem akarnék egy széles körű okfejtést idehozni, hogy ennek milyen következményei vannak a magyar közéletre, ezért engedjék meg, hogy alapvetően én is a benyújtott javaslattal kapcsolatban mondjak néhány dolgot, és utána röviden reagáljak az általános összefüggésekre.

Azt gondolom, hogy a törvényjavaslat egy nagyon fontos területet érint. Farkas képviselőtársam részéről elhangzott, hogy a diákszövetkezetek egy olyan magyar specialitás a tanuló fiatalok foglalkoztatására, amely akár európai példa is lehet, ha jól csináljuk, és megpróbáljuk minél jobban javítani a gazdasági lehetőségeit.

Elhangzott a vitában, hogy ezt miért most és miért így nyújtjuk be. Két dolgot mondanék. Ősszel fideszes képviselői módosítók folyamán már egy jelentősebb, a munkaerő-kölcsönzést és a diákszövetkezeteket érintő, az ágazat kifejlesztését és mindannyiuk foglalkoztatását biztosító javaslatot nyújtottunk be, ami a fordított áfafizetésre vonatkozik. Tehát itt nem egy ad hoc dologról van szó, hanem arról, hogy folyamatosan nézzük, monitorozzuk, hogy hogyan tudjuk ezt a területet javítani, hogyan tudjuk tisztítani, és most érkezett el az idő.

Azon persze lehet vitatkozni, hogy ezt lehetett volna-e két évvel korábban vagy nem, talán minden oldal meg tudja indokolni az álláspontját, de az biztos, képviselőtársaim, hogy ezzel a módosító indítvánnyal egy olyan támogatotti kört emelünk be a rendszerbe, amelynek valószínűleg költségvetési kihatásai vannak, hiszen azok a kedvezmények, amiket eddig csak az aktív hallgatók vehettek igénybe, azt most tízezerrel tudják mások is igénybe venni. Itt tehát az a gazdasági konszolidáció, amelynek 2015-ben egy fontos állomásához ért a magyar gazdaság, már lehetővé teszi ezt. Lehet azon vitatkozni, hogy lehetett volna egy vagy két évvel korábban, de ennek mindenképpen vannak gazdasági kihatásai a költségvetésre nézve, amit érdemes itt elmondani.

Gúr képviselőtársam statisztikai kérdésére válaszolva azt tudom megerősíteni, hogy fogunk még konzultálni, és valószínűleg módosító indítványok is lesznek a javaslathoz. A benyújtói vagy jogalkotói szándék természetesen az volt, hogy ez a munkáltatóknál jelentkezzen statisztikailag, ne legyen semmiféle duplikáció, és a fizetés is ott realizálódjon.

A visszaélések tekintetében Farkas képviselő úrnak mondom, én országgyűlési képviselőként tudom mondani, hogy ha bármilyen olyan javaslat van, ami javíthat az esetleges visszaélések jobb feltárássában, vagy a cégek jogkövető magatartásának a megkövetelésében, az erre vonatkozó javaslataikat szívesen várjuk, még ha ebbe a törvényjavaslatba nem is nagyon illeszthetők be. Ebben partnerek tudunk lenni. Azt gondolom, egy olyan javaslatról van szó, amely a vita érdemi részét tekintve mindenki támogatását bírhatja.

Nehéz megállnom, de mégiscsak politikai színekben is itt vagyunk a szakmai vitán túl. Gúr képviselőtársammal ezt a vitát minden bizottsági ülésen is lefolytatjuk. Én a számmisztikához olyan szempontból nem értek, hogy gazdasági emberként a kettő meg kettő az négy elve alapján állok. Egy biztos, hogy a magyar munkanélküliség 2002-ben, amikor önök a választás eredményeképpen átvették a kormányzást, valahol 6-7 százalék körül volt.

(21.10)

Ez az önök kormányzása idején fölment tizenegynéhány százalékra, és a mai időszakban megint olyan 7 százalék környékén van. Egyébként jelezném, hogy a kihívás a jövőre nézve, bár itt a térségek tekintetében jelentős különbségek vannak, ma már sok területen a munkaerőhiány a probléma. Ez egy másik területre visz át minket. Nem hiszem, hogy államtitkár úrtól megerősítés kell, de azért érdemes elmondani, hogy a legegyszerűbb számítások szerint is az elmúlt években látható foglalkoztatásbővülésnek legalább a fele nem a közfoglalkoztatásból adódik, hanem piaci alapon történik.

Ezt egyébként a vállalkozók igényeinek oldaláról is meg tudom erősíteni, hiszen, mondom, jó néhány, a korábbi években nem tapasztalható mértékű betöltetlen álláshely van Magyarországon. És akkor nem hoznám ide azt, hogy persze ki mit tett a munkanélküliség felszámolásáért, de azt gondolom, hogy például a munkát terhelő adók és járulékok csökkentésében, a mi kis 25 éves demokráciánkat figyelembe véve történelmi lépések történtek az elmúlt időszakban.

Azért a végére engedje meg, általam egyébként tisztelt Kiss László képviselőtársam, hogy ezt a, nem is tudom, hogy mondjam, szerezemmosdatást korábbi miniszterelnökünk kijelentésével kapcsolatban kommentáljam. Egyet javasolnék csak, mint említette, a történelem iránt fogékony embernek, hogy lehetne jó néhány más olyan mondását idehozni a korábbi miniszterelnöknek, ami, azt gondolom, a személyiségét minősíti. Csak azt javasolnám önnek, hogy nézze meg az Országos Érdekegyeztető Tanács összetételét. Őket úgy összességében leoligarcházni? Csak azért, mert a gazdasági szféra sok képviselője, kisvállalkozókat képviselő szervezetek és jó néhány szervezet ott volt, őket azzal összefüggésbe hozni, hogy a miniszterelnöknek az ott elmondott szavai kizárólag egy személyre (Kiss László: Széles Gábor.) meg kizárólag bizonyos oligarchákra vonatkozott volna, és így mosdatni őt a kijelentése alól, azt gondolom, ez azért történelmi ferdtetés, történelemtanárként is.

Az ott ülő, általam is személyesen ismert képviselők jó néhányan megerősítik, hogy ez a tanács egészenek szólt, ahol a kisvállalkozóktól kezdve munkavállalók képviselőin keresztül jó néhány ott volt. Tehát szerintem ez a kijelentése, akárhogya is próbáljuk beállítani, vállalhatatlan. Csak az általunk ismert történelem hitelességét szerettem volna itt megerősí-

teni. De nem kívánnék tényleg idáig elmenni vagy továbbfolytatni ezt.

Megköszönöm azt a konstruktivitást, amit a benyújtott javaslattal kapcsolatban megtettek. Kérném képviselőtársaimat, ha jobbító módosító indítványaik vannak, azokat nyújtsák be, és előterjesztőként azt tudom mondani, hogy legjobb tudásunk szerint ezt meg fogjuk vizsgálni és támogatni. Köszönöm szépen a támogatásukat.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Magyar Zoltán képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „A magyar méhészet gondjairól” címmel. Megadom a szót, 5 perces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Nem először szólalok fel ebben a témában, és ha így folytatja a kormány ebben az ügyben az aktivitását, akkor valószínűleg nem is utoljára. Dupla aktualitása van annak, hogy most újra szót kértem. Egyrészt azért, mert elérkezett az április, és a méhészek gondjai ezzel még fokozottabban megjelentek. Másrészt pedig azért, mert a korábban felvetett problémákra semmiféle érdemi válasz nem érkezett, kizárólag mellébeszélés és ígéretés, amiből egyébként a méhészeknek már jó ideje elégük van.

Én a Mezőgazdasági bizottság alelnökeként kérttem néhány hónappal ezelőtt az ország legkülönbözőbb pontjairól érkező méhészeket, hogy vegyenek részt egy szakmai beszélgetésen, és mondják el a gondolataikat. És ahogy megígértem nekik, tolmácsoltam is ezt a Ház felé mind írásbeli kérdések formájában, mind pedig felszólalások formájában. Hát, eltelt annyi idő, hogy úgy gondolom, újra meg kell kérnem a kormányt arra, hogy határozott lépéseket tegyen ebben az irányban. Ugyanis teljesen mindegy, hogy miről beszélek, 5 kaptáros, 100 vagy 200 kaptáros méhészekről, vagy éppen Tolna, Békés, Győr-Moson-Sopron megyéből érkezett méhészekről, nagyjából mindenhol ugyanezeket a problémákat mondták el.

Itt a felszólalás elején szeretném azt hangsúlyozni, hogy nem pénzt kérnek, nem még több segítséget, anyagi forrást kérnek a kormánytól, hanem egész egyszerűen apró jogszabályváltozásokat, illetve a meglévő lehetőségek maximális kihasználását. Egyébként a méhészek szempontjából az elmúlt hat évből négy rendkívül nehéz volt, veszteségekkel terhelt. Sokuk egyébként az utolsó tartalékait éli fel, éppen ezért egyfajta vészkiáltásnak is számom ezeket a megnyilvánulásokat. Azt tudni kell a méhészek által előállított termékekről, hogy hazánkban, azt

hiszem, talán egyedülálló módon, mindig is exportképes termékeket állítottak elő, és ilyen módon nemzetgazdasági érdekünk is az, hogy jobban odafigyeljünk erre az ágazatra. De ahogy mondtam, sajnos csak mellébeszéléseket és ígéretéseket kaptak.

Mik is a legfontosabb problémák? Ugye, a méh-egészségügyi felelősök rendszere, mondhatni, egy olyan rendszer, ami egyébként jó alapokon nyugszik, és jó történelmi hagyományai vannak, de mégsem tudja betölteni teljes mértékben a szerepét, egész egyszerűen azért, mert ezek a méh-egészségügyi felelősök nem főállásúak. Nem kaptak megfelelő lehetőségeket, nem kaptak megfelelő forrást és jogköröket ahhoz, hogy ellássák a feladatukat. Pedig most minden korábbinál sokkal nagyobb felelősség van a vállalon, hiszen a méhsűrűség olyan kritikus szintet ért el hazánkban, ami megnehezíti az ő feladatukat, és sokkal több méh-egészségügyi kockázatot rejt magában.

Szeretnénk, ha ők főállásúak lehetnének, körzeteket kapnának, és amellet, hogy ez főállás, természetesen az ő felelősségre vonhatóságuk is jelentősen megnőne. Szeretnénk, ha kapcsolatot tartanának a jegyzőkkel, és minden esetben a jegyzőkkel egyeztetve lenne az megállapítva, hogy az adott település környékén a méhlegelők száma, a méhlegelésre alkalmas területek száma mekkora méhsűrűséget bír el, és így a szakmai és a helyi viszonyokat ismerő álláspontok egyeztetésével alakulna ki ez a szám.

Ahogy említettem, a méhsűrűség brutálisan megnőtt hazánkban. Ez részben annak köszönhető, hogy a fiatal gazda pályázatok beindultak, aminek természetesen örülünk. De itt azért áttérnék a méhészek oktatására vagy képzésére is. Hiszen az mégsem egy üdvöztendő irány, amikor valaki megkapja azt a 11 millió forintos támogatást, és mondjuk, úgy kezd, hogy vesz belőle 6 millió forintért egy terepjárót, némi eszközt, majd csodálkozik, hogy nem működik a történet, bizony a méhek pusztulnak, és messze nem hozzák azt az elvárható minőséget és mennyiséget, amit kellene.

A támogatási rendszerrel kapcsolatos kritikákat, hibákat, problémákat is elmondtuk, komoly visszajelzésekre ad lehetőséget, a méhészek javaslatait most nem tudom idő hiányában részletesen felolvasni, letettük az asztalra, válaszokat várnak. Itt szeretném aláhúzni, nem az esik nekem rosszul, hogy én mint jobbikos országgyűlési képviselő nem kaptam korrekt és egyértelmű válaszokat, hanem az esik rosszul, hogy ha az ágazat ennyire egyértelműen, konkrétan és világosan lefekteti kéréseit, igényeit, akkor ők miért nem kaphatnak érdemi válaszokat. Hangsúlyozom, egyetlen forinttal sem kerülne több a támogatási rendszer átalakítása, mint amibe jelenleg kerül. Egész egyszerűen logikusan, igazságosabban lenne felhasználható ez az összeg.

Az oktatást már érintettem. Elképesztő, hogy néhány hónapos tanfolyammal bárki méhész lehet Magyarországon. Olyan brutális méh-egészségügyi kockázatot szabadítottak rá ezzel az országra, ami sok évtizedre visszavetheti az egész ágazatot.

Hosszasan lehetne sajnos még a problémákat sorolni, de az időm lejárt. Kérem, tiszteljék meg a magyar méhészeket azzal, hogy erre válaszolnak. Köszönöm, elnök úr. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Kiss László képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport: „Aktuális nemzetpolitikai ügyeink” címmel. Megadom a szót, 5 perces időkeretben.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Nagyon köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Mi lehetne más aktuális a nemzetpolitikában, mint az RMDSZ soron lévő, XII. kongresszusa, amelyen sajtóinformációk szerint a magyar kormányt magas szinten képviselik, Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes képviseli a kormányzatot.

Aki figyelemmel kíséri a romániai magyarság helyzetét és a román belpolitikát, az tudhatja azt, hogy gyakorlatilag ma a romániai magyar nemzeti közösség számos olyan jogot mondhat magának, amiről 1989 előtt nem is álmodhatott.

(21.20)

Az RMDSZ 25 éves születésnapján Kelemen Hunor szövetségi elnök így foglalta össze ezt: „Akkor éreznék az elmúlt 25 év teljes súlyát, hogyha holnap reggelre se híre, se hamva nem lenne a több mint 1400 oktatási intézménynek, amelyben óvodától az érettségiig magyar nyelven lehet tanulni. Ha a 154 középiskolának hült helye lenne, vagy a 18 szórványkollégiumot hiába keresnénk a Bánságtól Mezőségig, arról nem is beszélve, hogy semmivé foszlana a teljes körű anyanyelvű felsőoktatásunk, s csak a bölcsészkaron lehetne tucatnyi magyar hely. De legalább ekkora lenne a rémület, hogyha holnap reggel a kulturális intézményekből csak az a néhány maradna, amely 1989-ben haldoklott, végnapjait élte. És mekkora lenne a döbbenet, ha a több mint 800 ezer hektár közbirtokossági erdőből semmi sem maradna, vagy ha a csak részlegesen visszaszolgáltató több száz egyházi ingatlanra holnap lakat kerülne. Arról már nem is beszélve, hogy mennyire furcsállnánk, ha a nyelvi jogok holnap reggelre megszűnnének, és a helységneveket ismét románul kellene írni a magyar újságokban és kiadványokban; ha csak két évente kérhetnénk útlevelet, és akkor sem biztos, hogy elhagyhatnánk az országot.” Ezt mondta Kelemen Hunor elnök úr.

Aki figyelemmel kísérték az RMDSZ munkáját, azok tudják, hogy a szövetség a romániai politikai élet legstabilabb, legállandóbb politikai szervezete, hiszen negyed évszázados megalapítása óta sem nevet, sem programot nem változtatott, és ez Romániában egyedül csak róla mondható el.

Kormányzati szerepvállalásai során nemcsak a népszerű döntések mellett állt ki, de következetesen

vállalta a felelősséget a romániai magyarság jogainak megszerzése és megtartása érdekében.

Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes részt vett az RMDSZ 25 éves születésnap rendezvényén is, a kormány nevében méltatta a szövetség munkáját. Megjegyzem, nagyon helyesen tette ezt. Beszédében így fogalmazott: „Sem politikailag, sem erkölcsileg nem engedhető meg az RMDSZ gyengítése, annak kockáztatása, hogy az RMDSZ ne játsszon fontos szerepet a bukaresti parlamentben.”

Attól tartok azonban, ez nem mindig volt így, ugyanis korábban a Fidesz határon túli hazardjátékait játszva létrehozta a Szász Jenő vezette Magyar Polgári Pártot, majd annak csúfos kudarca után az Erdélyi Magyar Néppártot, és éveknél, súlyos éveknél kellett eltelnie, amíg ez a produkció megbukott, amíg a magyarság egységes képviseletét újra fontosnak tartja a magyar kormány.

Úgy tűnik, azt kívánják, hogy feledésbe merüljön Orbán Viktor korábbi mondata, amely szerint az egészséges versenyszellem jót tesz a pártoknak Erdélyben is, és ezzel az egészséges versenyszellemmel teremtették meg azt a lehetőséget, hogy Romániában gyakorlatilag évek óta többször is, vagy választások után többször is felmerült, hogy ne legyen a magyarságnak képviselete a parlamentben, mert az RMDSZ 5 százalékos parlamenti küszöbe is veszélybe került ezzel a megosztó politikával.

2012-ben Martonyi János külügyminiszter néhány héttel a kampány előtt Bukarestben még azt nyilatkozta, hogy Magyarország nem kíván beavatkozni az erdélyi magyar pártok választási versenyébe. Ehhez képest Kövér László úr, az Országgyűlés elnöke, Tarlós István főpolgármester a Magyar Polgári Párt mellett, Deutsch Tamás EP-képviselő, Németh Zsolt akkori külügyminisztériumi államtitkár pedig az Erdélyi Magyar Néppárt mellett kampányoltak, „magánemberként”.

Tehát vannak előzmények, amelyek azt mutatják, hogy ezek a kormányzati szándékok, amelyek tisztességes kormányzati politikusokban, adott esetben akár Martonyi János korábbi külügyminiszterben is egységesek voltak, miszerint kiállnak a magyarság legnagyobb múltú és legsikeresebb erdélyi képviselője, az RMDSZ mellett, csak papíron vannak így.

Szeretném hinni azt, hogy Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes kijelentése őszinte. Szeretném azt hinni, hogy tényleg az RMDSZ-t támogatja, és szeretném azt hinni, hogy az RMDSZ soron következő kongresszusa az erdélyi magyarság egyik öröme lesz, amit a magyar kormány is támogat. Reméljük, ez így fog történni.

Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Kepli Lajos képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Veszprém megye kormányát váltana” címmel.

Megadom a szót ötperces időkeretben.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A hagyományosan fideszes megyének tartott Veszprém megyében két időközi választás is volt az elmúlt hónapokban. Ezekből egyértelműen kitűnik, hogy az itt élők kormányt váltának.

Legutóbb néhány nappal ezelőtt mondtak véleményt a szavazók: nemet a Fideszre és igent a Jobbikra, Rig Lajosra. De vegyük sorra, vajon mi is vezethetett odáig, hogy a megyében élőknek elege lett a kormányból.

Az országos botrányokon túl, mint például a Quaestor-botrány vagy a Fidesz-kormány urizáló tagjainak kétes ügyletei csak a jéghegy csúcsa, hiszen a helyi problémák ennél sokkal jobban érdeklik az embereket. A kormánypárt a többmilliárdos kampányígérettel sem tudta ellensúlyozni a többéves hiányosságokat, az elmaradt fejlesztéseket, az elsunnyogott elszámoltatásokat, a hibás kormányzati intézkedéseket.

A vörösiszap-katasztrófa felelősei ma is szabadlábban vannak, a károsultak kártalanítása késik. Mi több, a kormány a földtulajdonosoknak további károkat okozott az egyes területek művelési ágának önkényes megváltoztatásával.

A Tapolcán élők nem felejtették el a kormánynak a tapolcai kórház ésszerűtlen és értelmetlen átszervezését, az egészségügy leépítését, a sebészet és belgyógyászat elvételét.

De már most figyelmeztetem önöket, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, hogy nem lesz ez másként Veszprém megye másik városában, Várpalotán sem, ahol szintén ésszerűtlen döntések következtében még 2007-ben megszüntették a sebészetet, belgyógyászatot és a szülészeti. Így mára a helyiek szerint a városban már csak meghalni lehet, születni nem. Önök pedig nem tettek és korábbi államtitkári válasz alapján a jövőben sem kívánnak tenni semmit azért, hogy ezeket az ellátásokat a Várpalotán élők visszakapják.

Az eddig erős bástyának tűnő Balaton-parti településeken is megingott a kormány támogatottsága. A Balaton-parton is sok helyen győzött a jobbikos Rig Lajos, avagy alig néhány szavazattal maradt el kormánypárti jelölttársa mögött, ami azt mutatja, hogy az itt élők is csalódtak a kormányban. De nem is lehetne ez másképp, hiszen ötéves kormányzás alatt nem sikerült megoldani olyan alapvető dolgokat, mint az infrastruktúra, a turizmus fejlesztését, az egész éves foglalkoztatást biztosító munkahelyek teremtését, a szabad parti sétányok kialakítását, az illegális mederfeltöltések, engedély nélküli bejárók felszámolását vagy a Balaton vízszintjének, a vízgazdálkodásnak a hatékony megoldását. A Balaton körül élők sokszor joggal érzik úgy, hogy a kormány szándékosan építi le a régiót.

Megannyi hiányosság tapasztalható a megyében, ahogy az egész országban is. A veszprémi településeket is sújtja a munkanélküliség, az ebből adódó elvándorlás, az alacsony bérszínvonal.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Veszprém megyei időközi választások is megmutatták, hogy van kormányváltó hangulat és kormányváltó erő is Magyarországon, ez utóbbi pedig a Jobbik Magyarországért Mozgalom. Biztosíthatom önöket arról, hogy Veszprém megye másik két választókerületében sem állnak sokkal jobban. A Jobbik az egész megyében és természetesen az egész országban folyamatosan erősödik, ami már az őszi önkormányzati választások alkalmával is megfigyelhető volt, most vasárnap pedig biztos megerősítést nyert.

Az elmúlt időszakban Veszprém megye egyedüli jobbikos képviselőjeként kiálltam a helyiek érdekei mellett, felszólaltam az itt élőket ért sérelmek, negatív döntések ügyében. A jövőben Rig Lajos újonnan

megválasztott képviselőtársammal már ketten leszünk Veszprém megyei jobbikos országgyűlési képviselők, és vállvetve fogunk küzdeni a helyiek érdekeiért, közösen fogjuk képviselni akaratukat, éljenek a megye bármely településén, hiszen Veszprém megye többet érdemel. Köszönöm szépen. *(Szilágyi György tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés jövő héten hétfőn 11 órakor folytatja ülését. Az ülésnapot bezárom.

(Az ülésnap 21 óra 28 perckor ért véget.)

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

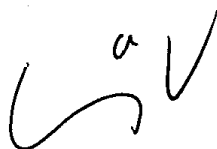
Gúr Nándor s. k.
jegyző

Mirkóczki Ádám s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Schmuck Erzsébet s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)